

4,20

300.000
100.000

Džejn Roberts

SETOVA KNJIGA
PRIRODA PSIHE
NJEN LJUDSKI IZRAZ

Preveo
Ljubomir Živanović

KUIZ "BELETRA"
Beograd 1989.

58
TAMU MOSMANU

Naslov originala:

THE NATURE OF THE PSYCHE
Its Human Expresion

A Seth Book by
Jane Roberts

Glavni i odgovorni urednik:

Tihomir Pavlović

Urednik izdanja:

Petar Lazić

Recenzenti:

Petar Lazić i Staniša Nešić

Copyright © za Jugoslaviju:

Tihomir Pavlović

SADRŽAJ

<i>Uvod:</i>	
Džejn Roberts	1
<i>Prvo poglavlje:</i>	
Okruženje psihe	8
<i>Drugo poglavlje:</i>	
Vaša psiha je budna i u snu	25
<i>Treće poglavlje:</i>	
Asocijacije, emocije i jedan drugačiji okvir odnosa	41
<i>Četvrto poglavlje:</i>	
Psiha u odnosu na seksualne elemente on i ona - ona i on	60
<i>Peto poglavlje:</i>	
Psiha, ljubav, seksualni izraz i kreativnost	82
<i>Šesto poglavlje:</i>	
"Jezik ljubavi" predstave i stvaranje reči	103
<i>Sedmo poglavlje:</i>	
Psiha, jezici i bogovi	117
<i>Osmo poglavlje:</i>	
Snovi, kreativnost, jezici i "kordele"	135
<i>Deveto poglavlje:</i>	
Karakteristike čiste energije, energetska psiha i rođenje događaja	154
<i>Deseto poglavlje:</i>	
Igre koje svi mogu da igraju, snovi i oformljenje događaja	187
<i>Jedanaesto poglavlje:</i>	
Kosmos i psiha	207

Džejn Roberts

SETOVA KNJIGA
PRIRODA PSIHE
NJEN LJUDSKI IZRAZ

UVOD

Džejn Roberts

Dok pišem ovaj uvod, već sam i zaboravila sve one nebrojene noći tokom kojih mi je Set, moja ličnost u stanjima transa, diktirao ovu knjigu. Samo napomene sa seansi koje je beležio moj suprug, govore mi u kakvim smo se dnevnim događajima zaticali za vreme stvaranja knjige. Jedno je sigurno: tokom noćnih seansi prelazila sam u stanje transa i kao Set diktirala ova poglavlja. Usponi i padovi tih dana su manje više iščezli, ali noćni časovi na neki način su sadržani na ovim stranicama i u tom smislu oni traju.

Da li je Set zapravo moja trans-ličnost - proizvod jedne vanvremenske psihološke kategorije, koja šalje poruke u naš vremenski odredjeni svet? Ili sam ja Setova trans-ličnost koja živi u prostoru i vremenu, a koja je gotovo zaboravila svoje nasledje? Možda zapravo nikada neću saznati. Međutim, iskustva koja su usledila pokazuju mi da je Setova ličnost obeležena kroz seanse i njegove zapise, a možda na jedan poseban način i kroz moju svest.

Osim ako u svom "pretvaranju u Seta" nisam išla do kraja, medjajući svoje autentično psihološko ustrojstvo, i osim ako se Set ne smeši i ne govori - njegov materijal ne postoji. Stoga je, iako se tokom noćnih seansi u našoj dnevnoj sobi nalazilo samo dvoje ljudi, isto tako ispravno reći da nismo bili ni sami.

Vrlo dobro znam da je bilo večeri kada je trebalo da održim redovne Set-seanse, ali nisam, opet iz zaboravljenih razloga. Možda nisam bila raspoložena za to, ili sam sedela za stolom zaokupljena pisanjem za sebe. Možda se pojavio kakav nenajavljeni gost ili su se isprečili praznici. Zapravo, bila sam prilično zabrinuta jer je vreme brzo prolazilo, a ja sam bila pod pritiskom obaveze da pripremim rukopis za izdavanje. U vreme dok je Set diktirao ovu knjigu, Rob je

kucao dva toma Setovog prethodnog dela "Nepoznata stvarnost" i beležio nebrojene napomene koje su povezivale Setov materijal sa sadržajem njegovih ranijih knjiga. Zнала sam da je u noćima seansi Rob gubio vreme za rad na tom projektu i da je trebalo još sutradan da prekucava materijal sa poslednje seanse za knjigu, dok je sve što sam ja imala da uradim bilo... šta? Da postanem Set.

Mnogi čitaoci, komentarišući dramatičan ton seansi, pišu nam da čitava stvar predstavlja jednu psihološku dramu, koja je duboko evokativna, i ona to zaista jeste.

Većina ljudi, međutim, ne shvata koliko je vremena i truda trebalo da se održi korak sa Setovom očito bezgraničnom kreativnošću: kucati tekst sa seansi, pripremati rukopise na raznim nivoima ili jednostavno ostajati dovoljno uporan, kako bi se seanse održavale uprkos svakodnevnom životnim preprekama. Rob je kucao i druge Setove knjige: "SET GOVORI: VEČITA VREDNOST DUŠE", "PRIRODA LIČNE STVARNOSTI", i dva toma "NEPOZNATOJ" STVARNOSTI kada je Set završavao ovu knjigu. GOTOVO neposredno posle toga, Set je započeo sledeću - "POJEDINAC I PRIRODA MASOVNIH DOGADJAJA".

Za to vreme, ja sam pisala svoje knjige i pripremala ih za štampu tako da Set sigurno ničim nije ugrozio moju ličnu kreativnost. Ipak, zurila sam u PSIHU kada ju je Set okončao, žaleći što i on ne ume da kuca na mašini! U mislima sam se vraćala na sve te zaboravljene sate transa, posmatrajući ih sa jednog drugačijeg aspekta - i bila gotovo zapanjena jednostavnom spoznajom koja mi nikada dotle nije pala na pamet u tom obliku: ti sati transa su bili stvaralački. Doneli su rezultate u svetu vremena. Ta svest u stanju transa, ma kako se zvala, znala je šta čini. A ja sam se pitala: "Kako li izgledam Robu dok sedim kao Set i dok mu se smešim bez naočara, očima koje su tamnije od mojih; zbijam šale kao Set, gestikuliram i čekam da Rob meni (Džejn) donese pivo?" Sigurna sam da postoji neka vrsta transmemorije, ali moje uobičajeno pamćenje zabeležilo je sasvim mali deo tih sati transa.

Ipak, ne mogu se tačno prisetiti šta se u mom normalnom, svakodnevnom životu događalo tih proteklih dana. Dakle, i "stvarno" vreme i vreme transa su iščezli. I ove nedelje ću pasti u trans, a Set će ponovo diktirati deo druge knjige koju će Rob prekucavati da bi kroz otprilike godinu dana ušla u štampu. Tada će i "danas" postati prošlost. U našem smislu reči.

Kažem u našem smislu reči, jer seanse same po sebi izgledaju "uvek aktuelne" uprkos svemu što sam upravo rekla. One, čini se, poseduju energiju koja uživo ulazi u Setove reči, tak da jednako pripadaju budućnosti koliko i prošlosti. Sve te reči su izvorne izgovorene, spontano i naglašeno, a opet dovoljno lagano da je Rob mogao da ih zabeleži. Set ih je izgovarao u svom karakterističnom, naglašenom tonu, prateći ih živim gestovima, što će čitalac nadam se, imati na umu.

Nebrojeni sati transa! Evo ih pred vama. Ali, ako sam ja bila u transu, da li je i Set bio? On je žustar, aktivan, komunikativan, zainteresovan za ljude i pojedinačno i uopšte i sve prisutan je. A, ipak, osećam da je samo deo njegove svesti prisutan tokom seansi - onaj deo koji izražava kroz mene - pa ma kakva bila priroda Setovog izvornog iskustva, njegovog ispoljavanja u našem svetu samo nagoveštava jednu psihološku kompleksnu kategoriju sa one strane naših sadašnjih shvatanja.

U PSIHI se Set obraća pitanju ljudske seksualnosti po prvi put u svojim objavljenim delima, razmatrajući je u odnosu na pojedinačnu i opšteljudsku psihi, povezujući seksualnost sa njenim duhovnim i biološkim izvorima.

Kao što većina čitalaca zna, set mi je na početku seansi nadenuo ime Ruburt a mom mužu Robu, Džozef. Objasnio mi je da su ovo imena naših entiteta, i mene je zabavljalo što imam muško ime i što Set govori o meni kao o "njemu". Dok sam išla na predavanja, Set je i mnogim studentima nadenuo takva imena, a bilo je mnogo rasprava o polnom odredjenju imena.

Sada otkrivamo da su takve odnose iskrojila naša ograničena shvatanja kvaliteta koji se pripisuju polovima, jer u PSIHI, Set objašnjava da psiha nije muška ili ženska već je

to "banka iz koje se izvode veze medju polovima". On ističe dvopolnu prirodu čoveka i značaj kako duhovne tako i biološke biseksualnosti.

Medjutim, Setova biseksualnost je zasnovana na mnogo širem konceptu nego što se pod tim obično podrazumeva i on je vidi kao osnovni izvor iz kojeg potiču naša polna odredjenja. Kakva su ta odredjenja? Koja su urodjena, a koja stečena? To su pitanja koja Set postavlja. I više od toga: On se u svojoj raspravi o seksualnosti nadovezuje na nastanak jezika i na prirodu "skrivenog boga".

Psiha, medjutim, nije samo riznica polnih odnosa već ona sadrži skrivene sposobnosti i karakteristike koje, zatim, pokreću spoljni stimulansi. U trećem poglavlju PSIHE Set kaže: "Matematičke formule svakako nisu utisnute u mozgu, već su prirodjene strukturi mozga i sjedinjene sa njom.

Prema Setovom mišljenju, naše želje i namere odredjuju koju ćemo unutrašnju informaciju izvući iz raspoloživih beskrajnih oblasti; on smatra da celokupno znanje postoji odjednom, ali ne kao suvoparni podaci ili zapisi, već oživljeno svešću koja ga spoznaje. Svest prošlosti i budućnosti, ili bar njeni sadržaji, dostupna nam je i to ne u parazitskom odnosu već u živom odnosu uzimanja i davanja u kojem znanje iz jednog vremenskog perioda obogaćuje svaku drugu istorijsku. Set ovom spletu znanja pripisuje i duhovnu i biološku vrednost stvarnosti.

Implikacije takvih tvrdnji su zapanjujuće po obrazovanje: Pored učenja napamet, naše škole i fakulteti trebalo bi da nas upoznaju sa što više oblasti, jer oni deluju kao spoljni podsticaji na prirodno unutrašnje znanje, pokrećući veštine koje čekaju da budu aktivirane pogodnim stimulansima iz spolnog sveta.

Dok je Set diktirao ovu knjigu, predan potencijalima psihe i recepciji njenih unutrašnjih informacija, izgleda da su moja iskustva - po običaju služila kao lekcije koje stoje u pozadini njegovih teza. Set je, na primer, tek započeo PSI-HU, kada sam ja počela da u svojoj psihi uobličujem knjigu o filozofiji umetnosti i tehnike. Ona je trebalo da potekne od "pogleda na svet" Pola Sezana, čuvenog francuskog umetnika koji je umro početkom ovoga veka.

Set je razmatranje pogleda na svet započeo u svojoj knjizi "NEPOZNATA" STVARNOST. Uprošćeno rečeno, pogled na svet je živa psihološka slika života pojedinca sa njegovim znanjem i iskustvom, koja nastavlja da komunicira i da traje još dugo pošto je fizički život završen. Dakle, materijal koji sam dobijala nije poticao od Pola Sezana per se, već od njegovog pogleda na svet.

Zapravo, dok je knjiga nastajala osećala sam se kao sekretarica koja prima mentalni diktat. Ali kakav diktat! Jer, ovaj rukopis nije predstavio samo fascinantnu sliku genija kako radi, već je pružio specijalizovano znanje jedne oblasti, polja umetnosti na kojem sam ja u najboljem slučaju amater. Sam Set je napravio uvod, najpre diktirajući svoj materijal za PSI-HU, a zatim se prebacivši na uvod za SE-ZANA, u toku iste seanse.

Knjiga "Pogled na svet Pola Sezana" objavljena je u izdanju Prentice Hall-a, 1977. godine. Čim sam završila sa tim, doživela sam novo, slično iskustvo, upravo kada je Set Završavao PSI-HU. "Posmrtni dnevnik jednog američkog filozofa: Pogled na svet Vilijama Džejsa", nastao je na isti način, s tim što je Sezanov pogled na svet bio iz domena umetnosti dok je Džejssov bio malo prizemniji. U biti se ticao našega sveta nakon Džejssove smrti i tretirao je američku istoriju u njenom odnosu prema spiritualizmu, psihologiji i demokratiji.

Prema Setovom shvatanju, svako od nas može primati takve "ekstra" informacije, ali ih mi uzimamo u skladu sa svojim željama i namerama. Moje zanimanje za umetnost i Robovo poštovanje Sezanovih dela, podstakli su recimo knjigu o Sezanu, a moja radoznalost u vezi Vilijama Džejsa i robovo odobravanje njegovih radova, pomogli su stvaranje rukopisa o Džejsu.

Set tvrdi da unutrašnje informacije često stižu do našeg razuma iako su propuštene kroz naše individualne psihe i obojene tonovima koje im daju naši životi, tako da skoro nikada ne prepoznamo njihov izvor. Nekada se ovo događa u snovima ili trenucima inspiracije: tako na primer, izumitelji možda primaju ideju o izumu iz budućnosti, a

otkrića arheologa mogu biti posledice primanja informacija iz prošlosti.

Set tvrdi da se naše unutrašnje znanje pojavljuje toliko suptilno, isprepletano sa onim što nas u datom trenutku zaokuplja, da retko prepoznamo njegov izvor; ipak, ono pojedincu ili ljudskoj vrsti obezbeđuje pouzdan, stalan protok informacija kroz psihološku liniju života sa kojom je svako od nas povezan.

On do tančina razmatra iskustva prvobitnog čoveka i različite oblike percepcije koji su preovladavali, naglašavajući da je ljudski rod uvek imao pristup "unutrašnjim podacima", tako da izvor njegovog znanja nikada nije posebno zavisio od spoljnih okolnosti. Po Setovom mišljenju naš sistemizovani, objektivni društveni proces pohranjivanja informacija potiče iz ovog unutrašnjeg tela znanja.

Iz toga sledi da je predznanje uključeno u evolutivne promene tako da se različite vrste mogu u sadašnjosti pripremiti na prihvatanje onih promena koje će biti neophodne u budućnosti.

U svemu ovome, Set kao i uvek naglašava mogućnosti kao nešto što igra vitalnu ulogu u razvoju pojedinca i vrste i što predstavlja osnovu slobodne volje. On uvidja da psiha eksperimentiće mogućim aktivnostima intimno u snu, i predviđa da ljudski masovni snovi obezbeđuju sredstvo pomoću kojeg čovek odabira globalne događaje. Psiha je lična, ali sve u svemu, svakoj je omogućen pristup opštoj psihi.

Kao što Set objašnjava, ova knjiga nije suvoparna rasprava o "psihi" već je tako osmišljena da svakog čitaoca dovede u manje ili više direktan kontakt sa svojom individualnom psihom. To uključuje i brojne vežbe upoznavanja tog dubljeg dela sebe, i pozive čitaoca da prodre u svoje ideje i iskustvo na raznim nivoima.

Iskrivljena shvatanja seksualnosti mogu usporavati psihički ili duhovni razvoj i Set temeljno raspravlja o tim pitanjima. Razmotreni su i problemi lezbejstva i homoseksualnosti, zajedno sa njihovim privatnim i društvenim efektima.

Bili smo veoma nestrpljivi u želji da ovaj specifičan materijal iznesemo u javnost, jer nam mnogi pišu interesujući se za Setovo vidjenje seksualnosti. Ta želja, uz Setovu očiglednu, beskrajnu kreativnost, dovela nas je do sledeće odluke: od sada će Setova knjiga sadržavati daleko manje napomena. U dva toma "NEPOZNATE" STVARNOSTI Rob je pokušao da dovede u vezu Setove stavove o raznim pitanjima vraćajući se na njegove ranije knjige (a često i na neobjavljeni materijal) i prikazujući kontekst u kojem su knjige napisane. Sada ćemo dodavati uobičajene napomene sa seansi, ali će čitalac morati da prati nit razvoja tih teorija ili da ih dovodi u vezu sa Setovim prethodnim knjigama.

Dok ovo pišem, Set je već završio skoro polovinu knjige "Pojedinač i priroda masovnih događaja", koja će pokazati gde i kako lična shvatanja postaju javni događaji. Ja sam završila knjigu "Emirovo obrazovanje u pravilnoj upotrebi magijskih sila" (čitavo prvo poglavlje je nastalo u snu).

Sve to - i Setova i moja knjiga svakako svedoče o ogromnoj kreativnosti psihe i njenim sposobnostima da prima i koristi informacije koje dolaze kako iz unutrašnje tako i iz spoljašnje sredine.

Knjige su moja specijalnost. Kod drugih, ta kreativnost se može izraziti kroz porodične odnose i emotivno razumevanje, kroz ostale umetnosti, nauku, sport, ili jednostavno podizanjem kvaliteta življenja na noviji, bogatiji nivo.

PRVO POGLAVLJE

OKRUŽENJE PSIHE

Seansa 752, 28. juli 1975

21:25, ponedjeljak

(Za večerom sam rekao Džejn da će početi sa diktiranjem nove knjige za Seta, "energetsku suštinu ličnosti", u čije će ime govoriti dok je u transu - a da će ona također davati i napomene. Ja ću beležiti "seanse" dodajući datume, tačno vreme i druge podatke kako bi Džejn mogla da pravi svoje beleške zasnovane na tim podacima. Zamisao je bila da čim je prekucam tekst sa svog izvornog, "stengrafskog" zapisa, Džejn dopisuje sve što želi vezano za njeno stanje transa - opise osećanja ili ideja, dok su utisci sa seanse još uvek sveži u njenom sećanju.

(Rekao sam joj da mi nije važno da li će knjiga biti kratka, srednje dužine ili obimna - i da li će biti potrebno šest meseci, godina ili pet godina za njeno stvaranje. Bude-mo li održavali samo jednu ili dve seanse nedeljno ili jednu mesečno, opet ostaje utešna činjenica da će iz tog rada nastati knjiga. Rekao sam joj da sam saglasan da ne beležimo nikakve napomene ako joj tako više odgovara.

(Set je okončao diktiranje svoje poslednje knjige "Nepoznata stvarnost: Setova knjiga" pre tri meseca za vreme 744 seanse 123. aprila. Džejn je danas najzad priznala da je od tada održala svega sedam seansi zato što nije želela da dodatno radi za mene, dok sam ja bio zauzet pisanjem komplikovanih napomena za tu knjigu. Čim sam shvatio zbog čega se uzdržava, odlučio sam da je vratim na posao oko "Setovog materijala" iako on još nije završio svoju "POLITIKU PSIHE".

(Džejn je veoma malo komentarisala kada sam joj za

večerom izložio ideju o novoj knjizi. "Iznenadio si me" - rekla je u 21:10, kada smo započeli seansu. "Uhvatio si me na blef..."

("Upravo kao što sam i nameravao" - odgovorio sam.

("Moraćeš da budeš obazriv sa mnom. Ja ću pisati napomene, neće ih biti mnogo. Ali, večeras ne znam ništa o novoj knjizi. Bar još nemam predstavu u glavi."

("I ne treba ti. Šta bi više volela? - našalio sam se. "Da započneš novu knjigu ili da rodiš bebu?"

("Ovo" - brzo je odgovorila, misleći na seansu. "Ali, čovek ima devet meseci da se navikne na pomisao da će imati bebu. A ja nisam spremna ni za jednu od knjiga koju je Set pominjao - ni za knjigu o Hristu, ni za onu o kojoj je govorio prošlog meseca, u vezi kulturne stvarnosti. O čemu bi onda mogla biti ova nova knjiga?"

(Nasmejao sam se njenom oklevanju. Još neko vreme smo razgovarali, a onda Džejn, pomalo nesigurno, reče: "Mislim da imam naslov. On glasi: PRIRODA PSIHE povlaka NJEN LJUDSKI IZRAZ. Nisam sigurna ali mislim da će tako biti..."

(Izgledalo je da smo na putu da započnemo sa još jednom izvanrednom Setovom produkcijom, uz svesrdnu pomoć Džejn. Shvatio sam da je možda malo zabrinuta što će Set tako brzo započeti novu knjigu, ali sa druge strane nisam ni malo sumnjao da Set i Džejn - to mogu. Želeo sam da se Džejn kreativno uključi u ovaj projekat koji će potrajati. Mislio sam da to može čvrsto utemeljiti njen svakodnevni život.

("Čim osetim, počecemo" reče Džejn, i tako smo sedeli čekajući i pijuckajući crno vino. Bilo je 21:23. Zapalila je cigaretu. Osećali smo se spokojno.

("Počinjemo" - reče. "Trebaće samo par minuta da se iskristališe..." A onda, sa početkom u 21:25 i uz brojne pauze:)

Dakle -

("Dobro veče Set.")

- bez Uvoda. Prvo poglavlje: Vi dospevate u stanje koje nazivate život i izlazite iz njega. U međuvremenu, živite taj svoj život. Razapeti - ili kako to izgleda - između rođenja i smrti pitate se kakva je priroda vašeg bića. Tragate

za svojim iskustvom i proučavate zvaničnu istoriju prošlosti u nadi da ćete tu pronaći ključ prirode svoje sopstvene stvarnosti.

Život vam izgleda kao sinonim svesti. Zato se čini da vaše saznavanje sebe raste postepeno kako se vaša samosvest razvija od trenutka rođenja. Čini se da će se vaša svest, dalje, vaša svest suočiti sa smrću iza koje vaša samosvest više neće postojati. Čeznjivo i sa nostalgijom ćete se sećati svog detinjstva i modela verovanja koji vas je uveravao u besmrtnost. Većina vas, mojih čitalaca, žudi za nekim intimnim uverenjima i traga za nekom unutrašnjom verom da vaša individualnost ne nestaje istog trenutka kada nastupi smrt.

(21:35) Svaka osoba intuitivno zna da su njena lična iskustva na neki način važna i da postoji neki, doduše prikriveni, značaj koji pojedinca spaja sa širim kreativnim modelom. Svako manje ili više oseća svrhu svog postojanja i mnogi su frustrirani zato što taj unutrašnji cilj nisu svesno spoznali i jasno usvojili.

(Pauza.) Kao dete ste znali da ćete izrasti u odraslog čoveka. Održalo vas je verovanje u izgrađene sposobnosti, što će reći, uzimali ste zdravo za gotovo činjenicu da se nalazite u procesu učenja i odrastanja. Ma šta da vam se dešavalo, živeli ste u nekoj vrsti razradjenog vazduha u kome se vaše biće punilo i rasplamsavalo. Znali ste da ste u procesu nastajanja. I svet je u tom smislu u stanju nastajanja.

U privatnom životu i na svetskoj pozornici stalno je prisutna akcija. Lako je posmatrati sebe ili svet, videti sebe i postati toliko hipnotisan svojim trenutnim stanjem da sve promene - pa i odrastanje, izgledaju nemoguće, odnosno videti svet u istom svetlu.

Vi se, po pravilu, ne sećate svog rođenja. Svakako vam se čini da se ne sećate ni rođenja sveta. Ipak, imali ste prošlost i pre nego što ste rođeni, kao što je izvesno da je i svet imao svoju istoriju pre vašeg rođenja.

(pauza u 21:49) Nauke još uvek čuvaju svoje tajne jedne od drugih. Prirodne nauke tvrde da se vekovi redjaju jedan za drugim, dok fizičari shvataju da vreme nije samo relativno u odnosu na one koji ga opažaju, već da su svi događaji si-

multani. Arheolozi i dalje datiraju ostatke "prošlih" civilizacija, a nikako da se zapitaju šta prošlost znači, ili da kažu: "ovo je relativna prošlost, prošlost sa moje tačke opažanja."

Astronomi govore o spoljnom svemiru i galaksijama koje bacaju senku na vaš vlastiti kosmos. U svetu u kojem živite postoje ratovi i priče o ratovima, postoje proroci smaka sveta. A uprkos svemu, čovek ili žena privatno, anonimni i nepoznati svetu u celini uporno osećaju u sebi jasnu potvrdu koja im kaže: "Ja jesam značajan. Ja imam svoju svrhu iako ne znam u čemu se na sastoji. Moj život, koji izgleda tako beznačajan i beskoristan ipak je u nekom smislu, koji nisam u stanju da prepoznam, od primarne važnosti. (pauza)

Iako bačen u život u kojem su frustracije veoma izgledne, opsednut porodičnim problemima, onespokojen bolestima, poražen pred svim praktičnim odlukama, jedan deo ličnosti čoveka se diže protiv svih nedaća, svih obeshrabrenja i tu i tamo, makar letimično, spoznaje smisao trajnih vrednosti koje se ne mogu poreći. Ja se obraćam upravom tom delu ličnosti pojedinca koji zna. (pauza)

(22:01; Naglašavajući) Sa jedne strane ja nisam autor sa kojim je lako izaći na kraj, jer govorim sa stepena svesti različitog od onoga koji je vama blizak. Sa druge strane, moj glas je jednako prirodan kao i orahovo lišće nošeno vetrom, jer govorim na stepenu svesti koji je prirodjen vašoj psihi, baš kao što su godišnja doba bliska vašoj duši.

Pišem ovu knjigu kroz ličnost znanu kao Džejn Roberts. To ime je dobila po rođenju. Ona sa vama deli dobro i zlo fizičke egzistencije (jedno minutna pauza). Kao i vama, dat joj je život koji na izgled počinje njenim rođenjem i koji se proteže od tog trenutka dolaska na svet do momenta kada nastupi smrt. Njoj se postavljaju ista pitanja koja i vas opsedaju dok pričate sami sa sobom.

Ipak, njena pitanja naviru takvom žestinom da je ona probila barijere koje većina vas podiže pred sobom i time je započela jedno putovanje i za sebe i za vas - jer, svako iskustvo, ma koliko sitno i naizgled nevažno, postaje deo celokupnog znanja ljudske vrste. Odakle ste došli i kuda idete? Šta ste zapravo? Kakva je priroda psihe?

Ja mogu napisai samo jedan deo ove knjige. Vi je morate dopuniti. Jer, "PSIHA" je besmislena ukoliko se ne odnosi na psihi pojedince. Govorim vam sa stanovišta vas samih, vas koji ste zaboravili a ipak niste zaboravili. Govorim vam kroz štampane stranice, a moje reči će u vama poprimiti boju glasova koji su vam se obraćali u detinjstvu i pre vašeg rođenja.

Ovo neće biti suvoparna rasprava koja vas detaljno obaveštava o nekakvoj hipotetičnoj strukturi zvanoj "psiha", već će umesto toga oživeti iz dubina iskustva onog vašeg bića koje ste zaboravili i iz širokog opsega prostora i vremena, izneti taj čudesni identitet koji predstavlja vas same.

Odmorite se. (22:17) *"Sada sam zaboravila čak i naslov. - reče Džejn čim se povratila iz stanja transa.*

("Čestitam dušo" - rekoh.)

(Džejn se nasmeja. "Kažeš mi da nešto radim i ja to učinim. Sada moram da odem do toaleta, iako osećam da bih najradije otišla u krevet i spavala satima...")

("U redu, samo izvoli" - rekoh podbadajući je. Podsetio sam je na puni naslov "PSIHE" i dao nekoliko sugestija o tome kako bi mogla da nastavi sa svojim komentarima za knjigu, naglašavajući da to može činiti kako god želi. Jednostavno nisam imao vremena da zabeležim ni minimalni broj napomena sa seanse. Ipak, priznao sam Džejn, ne mogu reći da sam zaista od nje očekivao i da piše knjigu kao Set, i da obavlja sve ostale poslove oko beležaka, a kako se kasnije ispostavilo ona mi je u izvesnoj meri pomogla da dopisujem napomene za ovaj rad.

("Osećam da mi nadolazi novi materijal..." Nastavak u 22:41.)

Zemlja ima svoju strukturu. U tom smislu (podvučeno) ima je i psiha. Vi živite na jednom odredjenom prostoru zemljine površine i u jednom datom trenutku možete videti jedino ono što vas okružuje, a ipak prihvatate zdravo za gotovo da okean postoji i ako ne možete osetiti njegove raspršene kapljice, ili nadolaženje plime.

Čak iako živite u pustinji verujete da postoje ogromna obradjena polja i pljuskovi kiša. Tačno je da je deo tog uverenja zasnovan na znanju. Drugi su putovali tamo kuda vi

niste, a TV vam prenosi slike. Uprkos tome, čula vam prezentuju samo slike vaše neposredne okoline, ukoliko se nisu razvila u odredjenim naročitim pravcima koji su relativno neuobičajeni.

Vi prihvatate kao činjenicu da zemlja ima istoriju. U tom smislu i vaša psiha ima svoju istoriju. Naučili ste da gledate u fizičku stvarnost, ali tamo ne možete pronaći unutrašnje vrednosti svoga bića, već samo proizvode njihovog delovanja. Možete upaliti TV i gledati dramu, ali unutrašnja pokretljivost i iskustvo vaše psihe misteriozno su skrivene svim tim kretnjama koje vam omogućavaju da samo pritisnete prekidač na TV-u i doživite slike koje se emituju. Tako vas pokret vaše psihe obično spašava.

Gde se nalazi TV drama pre nego što dospe na vaš program - i kuda ide posle toga ? Kako može postojati u jednom trenutku i završiti se u sledećem, a ipak biti ponovo emitovana u odgovarajućim uslovima? Ukoliko ste shvatili mehanizam, znaćete da program očigledno ne ide nikuda, on jednostavno jeste dokle ga god potrebni uslovi pokreću i prepuštaju vašoj pažnji. Na isti način vi živite bez obzira da li učestvujete u "programu" sveta. Vi jeste bez obzira da li ste u vremenu ili van njega.

U ovoj knjizi ćemo vas, nadamo se, dovesti u dodir sa vašim sopstvenim bićem, onakvim kakvo postoji izvan konteksta u kojem ste navikli da ga posmatrate.

(22:55; *jednominutna pauza.*) Kao što prebivate na jednom odredjenom mestu u gradu ili selu, vi sada "živite" u jednoj maloj oblasti unutrašnje planete psihe. Prepoznajete tu oblast kao svoj dom, kao svoje "ja". Čovečanstvo je naučilo da istražuje svoje fizičko okruženje, ali jedva da se usudilo da započne daleko veća unutrašnja putovanja i da istražuje unutrašnje zemlje. U tom smislu postoji zemlja psihe. Medjutim, te netaknute oblasti su nasledje svakog pojedinca i ne postoje dve identične. Ipak, u njima se odvija unutrašnja razmena i, kao što se kontinenti izdižu iz unutrašnje strukture zemlje, tako zemlja psihe izrasta iz jednog mnogo šireg, nevidljivog izvora.

(glasnije.) To je kraj diktata za večeras.

("U redu")

(U 23:14 Set je saopštio poruku jednom naučniku koji nam je pisao, završivši seansu konačno u 23:43:)

Seansa, 753 4. avgust 1975.

21:21 ponedjeljak

(Sa dugom pauzom pre početka:)

Dobro več.

("Dobro več, Set.") Sada: diktat (za Prirodu psihe i njen ljudski izraz): Kao što je zemlja sastavljena iz raznih sredina, isto se može reći i za psihi. Kao što postoje različiti kontinenti, ostrva, planine, mora, i poluostrva, tako i psihi poprima različite oblike. Ako živite u jednoj zemlji, često smatrate stanovnike ostalih oblasti sveta strancima, kao što i oni vas vide u istom svetlu. U tom smislu psihi obuhvata i mnoge druge ravni stvarnosti. Sa vaše tačke gledišta one mogu izgledati strano, a ipak su toliko deo vaše psihe koliko i vaša domovina deo sveta.

Razne zemlje su konstituisane u okviru različitih uređenja, a čak i u jednom istom geografskom području mogu postojati različiti lokalni zakoni kojih se stanovništvo pridržava. Na primer, ako vozite automobil možete na svoje razočarenje otkriti da je ograničenje brzine u jednom malom gradu daleko ispod ograničenja u nekom drugom. Razni delovi psihe, isto tako, imaju svoje lokalne "zakone", svoje različite "vlade". Svaki od njih ima sopstvenu karakterističnu geografiju.

Kad putujete po svetu, često morate vremenski da se prilagodjavate. Putujući kroz psihi, takodje ćete otkriti da vaše vreme automatski menja formu. Ako za trenutak pokušate da zamislite mogućnost da svoje vreme ponesete sa sobom na to putovanje, uredno upakovano u ručni sat, sigurno ćete se prilično iznenaditi kada budete otkrili šta se dešava.

(21:34) Kako se približavate granicama određenih zemalja psihe, sat se vraća unazad. Kako ulazite u ta druga carstva, sat vam radi brže ili sporije. Kada bi se vreme naglo vratilo unazad, vi biste to primetili. Čak i kada bi umereno žurilo ili kasnilo, opet biste zapazili razliku. Ali, ako bi se vreme vraćalo unatrag veoma sporo i u skladu sa okolnosti-

ma, možda ne biste bili svesni promene, jer bi vam bilo potrebno mnogo "vremena" da dospe iz sadašnjeg trenutka u onaj "raniji" tako da bi vas obuzelo osećanje da vam je nešto blisko i poznato kao da se već nekada dogodilo.

U drugim zemljama psihe mogle bi se dogoditi još čudnije stvari. Sat bi mogao izmeniti oblik, ili postati težak kao kamen, ili, pak, lagan kao gas, takoda uopšte ne biste mogli očitati vreme. Ili ne biste mogli da pomerite ruku. Raznim delovima psihe bliske su sve ove pomenute mogućnosti - jer psihi se prilagođava svakom od lokalnih zakona koje vi označavate kao "službene" i u sebi ima kapaciteta da obradjuje beskonačni broj iskustava iz stvarnosti.

(opširno i mirno:) Vaše fizičko telo očigledno poseduje kapacitete koje malo ko u potpunosti iskorišćava. Ali, čovek ima mogućnost prilagođavanja koja mu dopušta da živi i preživi i drastičnu promenu okolnosti. Skriveno u telesnoj, biološkoj strukturi nalaze se sposobnosti koje ljudskoj vrsti omogućavaju da se produžava i koje uzimaju u obzir sve planetarne promene do kojih može doći iz raznih razloga.

Medjutim, mada je u vašem iskustvu prilagodjena zemaljskom postojanju, psihi se "bori" i sa mnogim drugim sistemima stvarnosti. Svaka psihi u sebi sadrži potencijale, sposobnosti i moći koje se mogu izraziti pod određenim uslovima.

(pauza u 21:51.) Psihi, vaša psihi može zabeležiti i doživeti vreme unazad, unapred ili sa strane kroz sisteme naizmeničnih sadašnjosti - ili može zadržati svoj integritet u jednoj van vremenskoj sredini. Psihi je kreator vremenskih kompleksa. Teoretski, i najkraći trenutak može biti bes krajno prolongiran. To, medjutim, ne bi bilo statično produžavanje, već živo kopanje unutar tog trenutka iz kojeg može nastati bilo koje vreme - prošlo, buduće, kao i sve njegove mogućnosti.

Ako čitate ovu knjigu, već ste se zamorili od zvaničnih koncepata, počeli ste već da osećate one šire dimenzije svog bića. Spremni ste da se udaljite od svih konvencionalnih doktrina i u manjoj ili većoj meri ste nestrpljivi da ispitajte i doživite prirodni tok prirode, to je vaše urodjeno pravo. To pravo je dugo bilo uvijeno u simbole i mitove.

Svest formira simbole. Nikako obrnuto. Simboli su velike žive igračke. Pomoću njih možete graditi, kao što to činite sa dečijim kockicama, možete učiti iz njih kao što ste nekada slagali kockice sa slovima, ispisujući reči. Simboli su prirodjeni vašoj svesti, kao drveće zemlji. Medjutim, postoji razlika izmedju priče o šumama koja se priča deci i pravog deteta u pravoj šumi. I priča i šuma su "stvarne". U vašoj terminologiji dete koje ulazi u pravu šumu uključuje se u njen životni ciklus, gazi po lišću koje je juče napadalo, odmara se ispod drveta mnogo starijeg od njegovog pamćenja i gleda u noć da bi videlo mesec kojiće uskoro iščeznuti. Posmatranje slika šume može pružiti detetu izvrsno imaginativno iskustvo, ali ono će biti drugačije i dete zna razliku.

(22:09) Ako, medjutim, simbole greškom zamenite za stvarnost, vi ste programirali svoje iskustvo i tvrdićete da svaka šuma izgleda kao na slici iz vaše knjige. Drugim rečima, u raznim delovima psihe očekivaćete od svojih iskustava da budu manje-više ista. Nosićete svoje lokalne zakone sa sobom i pokušavaćete da odredite psihičko vreme pomoću ručnog sata.

(druga pauza, jedna od mnogih) Moraćemo da koristimo neke od vaših termina, naročito u početku. Druge izraze koji su vam bliski učinićemo potpuno ne prepoznatljivim. Stvarnost svog bića jedino vi možete definisati i tada će vaša definicija morati da se shvati u najboljem slučaju kao uputna fraza. Stručnjaci kao što su psiholog, sveštenik, fizičar, filozof ili guru mogu vam učiniti psihi jasnom samo ukoliko uspeju da zaborave da su stručnjaci i ako se direktno bave privatnom psihom iz koje sve te strukture i potiču.

Odmorite se.

(22.21. Džejnin trans trajao je svega sat vremena. "On zaista ide u grad, sigurna sam" - rekla je. Predložio sam joj da ostatak seanse posveti nekim ličnim pitanjima koja je želela da postavi Setu. Složila se, tako da je ova pauza označila i kraj večerašnjeg diktata za knjigu.)

Seansa 755, 8. septembar 1975.

20.59. ponedeljak

(Zbog štampanja drugih materijala, nakon 753 seanse - zbog mog rada na pisanju beleški za Setovu "NEPOZNATU" STVARNOST, Džejnine zauzetosti pisanjem novog uvoda za jednu od knjiga koja će izaći u novoj biblioteci džepnih izdanja i navale neočekivanih gostiju - nismo održali ni jednu seansu u toku nekoliko nedelja. /pomenuta džepna knjiga je "Setov dolazak", objavljena svojevremeno pod naslovom "Kako da razvijete moć ekstra senzorne percepcije" u tvrdom povezu/

Potom, za vreme seanse 754, 25. avgusta, Set je izvrsno izložio disertaciju o "pečatu identiteta" - objašnjavajući kako pojedinac psihički žigoše određene spoljne aspekte stvarosti i "čini ih svojim" u skladu sa ličnim, unutrašnjim simbolima. U nastavku seanse Džejn je osetila da ju je Set poveo na turu po Jerusalimu, vrativši je u daleki I vek n.e. Medjutim, ništa od toga nije ušlo u sadržaj knjige tako da ova seansa ostaje ad acta sa osalim materijalom za koji se nadamo da će biti objavljen jednog dana.

(Sat pre nego što je večeras pala u trans, Džejn mi je rekla da bi mogla pratiti Seta na nekoliko kanala, od kojih svaki obradjuje drugu tematiku i da vidimo na kojem će se večeras pojaviti. Zatim je, neposredno pred početak seanse, rekla da to neće ometati diktiranje Setove nove knjige.

Dobro več.

("Dobro več, Set".)

Poćemo sa diktatom.

Kada koristim izraz "psiha", mnogi od vas će se odmah zapitati kako je ja definišem.

Svaka reč koju zamislimo, napišemo ili iskažemo istog trenutka podrazumeva neko određenje. U vašoj svakodnevnoj stvarnosti vrlo je lako razgraničiti jedan pojam od drugoga davanjem imena svakom od njih. Medjutim, kada je reč o subjektivnom iskustvu, definicije često mogu poslužiti pre da ograniče nego da izraze dato iskustvo. Psiha očigledno nije stvar. Ona nema početka ni kraja. Ne može se videti niti dodirnuti u uobičajenom smislu. Stoga su besko-

risni svi pokušaji da se ona opiše standardnim rečnikom, jer vaš jezik prevashodno omogućava da se identifikuju fizička, a teže nefizička iskustva.

Ne kažem da se reči ne mogu upotrebiti za opis psihe, ali je one ne mogu definisati. Uzalud je pitati: "Kakva je razlika između moje psihe i moje duše, moje suštine i mog šireg postojanja?", jer su sve to izrazi koji se koriste u naporu da se izraze viši delovi vašeg iskustva koje osećate u sebi. Upotreba jezika može vas medjutim učiniti nestrpljivim da definišete. Nadamo se da će vam ova knjiga pružiti izvesno intimno osvešćenje, neko konkretno iskustvo koje će vas upoznati sa prirodom vaše psihe; tada ćete uvideti da njena stvarnost izmiče svim definicijama, prkosi svim kategorizacijama i živom kreativnošću razbija sve pokušaje da se uredno zapakuje u omot.

Kada započnete fizičko putovanje, osećate se odvojenim od zemlje kroz koju prolazite. Bez obzira koliko daleko putujete - motociklom, automobilom, avionom ili peške (gestikulirajući kao Set, Džejn je zatim izmenila rečenicu:) biciklom ili na kamili, kamionom ili čamcem, vi ste uvek lutalica, a zemlja ili okean ili pustinja su sredina po kojoj lutate. Medjutim, kada krenete na putovanje po sopstvenoj psihi, sve se menja. I dalje ste lutalica, putnik ili putnica - ali ste istovremeno i vozilo i sredina. Sami stvarate puteve, način putovanja, brda, planine ili okeane svoje psihe (sebe) dok putujete.

(21:15) Dok su u kolonijalno doba muškarci i žene putovali na Zapad preko kontinentalnog dela Severne Amerike, mnogi su sumnjali da se Zemlja zaista nastavlja iza planina koje se uzdižu pred njima. Kada kao pionir putujete kroz sopstvenu stvarnost, vi stvarate svaku vlat trave, svaki pedelj zemlje, svaki izlazak i zalazak sunca, svaku oazu, prijateljsko naselje ili neprijateljske susrete.

Ako tražite jednostavne definicije koje će objasniti psihi, ja vam neću biti od pomoći. Medjutim, ako želite da doživite sjajnu kreativnost svog bića, upotrebiću metode koje će rasplamsati vaš avanturizam, vašu punu veru u sebe i nacrtati obrise vaše psihe koja će vas povesti da ispitete njene najskrivenije kutke samo ako to želite. Psiha tada nije poz-

nata zemlja. Nije ni jednostavno nepoznata zemlja u koju ili kroz koju možete putovati. Nije ni potpuni ili skoro potpuni subjektivni univerzum koji je već tu da biste ga istraživali. Umesto toga, ona je stanje bića koje se stalno oblikuje, u kojem je smešteno vaše postojeće shvatanje egzistencije. Vi stvarate nju, a ona stvara vas.

(duga pauza)

Ona stvara u fizičkom smislu koji vam je poznat. Sa druge strane, vi stvarate fizičko vreme za svoju psihi, jer da nije vas ne bi postojao ni doživljaj godišnjeg doba, njihovih smena.

Ne biste mogli da doživite ni ono što Rubert (Setovo ime za Džejn) naziva "dragom intimnošću trenutka", tako da ako jedan deo vašeg bića želi da se uzdigne iznad usamljeničkog marša vremena, drugi delovi psihe ushićeno hrle u taj naročiti vremenski fokus koji je upravo vaš. Kao što sada želite da shvatite vanvremenske, neograničene dimenzije svoje šire egzistencije, tako i sadašnji mnogostruki elementi tog nezemaljskog identiteta jednako nestrpljivo istražuju dimenzije zemaljskog bića i postojanja.

(21:30) Ranije sam pominjao neke čudne efekte koji bi mogli uslediti ako biste pokušali da prenesete svoj časovnik u druge ravni stvarnosti. Kada pokušate da interpretirate sebe u drugim oblicima egzistencije, čini se da bi moglo doći do istih takvih iznenadjenja, iskrivljenja ili promena. Ako pokušate da shvatite i definišete svoju psihi vremenski, izgleda da ideja o reinkarnaciji ima smisla. Vi kažete: "Naravno. Moja psiha fizički živi mnogo života jedan za drugim. Ako je moje sadašnje iskustvo diktirano onim iz mog detinjstva, onda je moj trenutni život sigurno rezultat prethodnih. Tako pokušavate da vremenski definišete psihi, a time ograničavate njeno razumevanje, pa čak i doživljavanje.

(duga pauza) Pokušajmo sa drugom analogijom: Vi ste umetnik u trenutku inspiracije. Pred vama je platno i vi slikate peko čitave površine odjednom. U vašem smislu reči, svaki deo platna mogao bi da predstavlja jedan vremenski period, recimo taj i taj vek. Pokušavate da u mislima sačuvate nekakvu sveobuhvatnu ravnotežu i svrhu, tako da se,

kada god napravite potez četkicom na bilo kom odredjenom delu platna, svi odnosi u okviru čitave površine mogu menjati. Medjutim, ni jedan potez se nikada ne briše na ovom tajanstvenom platnu naše analogije, već ostaje, menjajući dalje sve odnose na odredjenom nivou.

Ovi magični potezi četkicom nisu proste predstave na glatkoj površini, već oni žive, noseći u sebi sve umetničke namere, fokusirani kroz karakteristike svakog pojedinog poteza.

Ako umetnik slika prolaz kroz neka vrata, otvaraju se sve perspektive dodajući dalje dimenzije stvarnosti. Pošto je ovo naša analogija, možemo je širiti koliko god želimo - mnogo više nego što bilo koji umetnik može razapeti svoje platno. Zato nema potrebe da sebe ograničavamo. Samo platno može takodje menjati i veličinu i oblik dok umetnik stvara. Ni ljudi na njegovoj slici nisu proste predstave - koje gledaju u njega svojim zauvek ukočenim staklastim očima ili šeretskim osmesima obučeni u najbolje nedeljno odelo. Umeso toga, oni se mogu suprotstaviti umetniku i uzvratiti mu. Mogu se okrenuti postrance i gledati u svoje drugove na platnu, posmatrati svoju okolinu, ili čak gledati izvan okvira same slike i postavljati pitanja umetniku.

Psihu u našoj analogiji čine i slika i umetnik, jer umetnik otkriva da su svi elementi unutar slike delovi njega samoga i ne samo to - dok gleda naokolo, naš umetnik otkriva da je doslovno okružen drugim slikama koje takodje stvara. Kada bolje pogleda, otkriva da je pred njim remek delo u kojem se on pojavljuje kao umetnik koji stvara upravo onu sliku koju prepoznaje.

Odmorite se.

(21:55) Džejn je bila zaista sita dnevnih događaja: dobila je prvih šest primeraka svoje knjige pesama "Dijalozi duše i smrtnog "ja" u vremenu", koja je upravo izašla iz štampe u izdanju Prentice Hall-a i za vreme pauze razgovarali smo o toj knjizi.

(nastavak u 22:05)

Naš umetnik shvata da svi ljudi koje je naslikao takodje slikaju svoje slike i kreću se u okviru svojih stvarnosti na

način koji on ne može percepirati.

U jednom trenutku mu sine da je i on naslikan - da iza njega stoji drugi umetnik iz koga izbija njegova sopstvena kreativnost i on takodje počinje da gleda izvan okvira.

Ako ste zbunjeni, to je dobro - jer to znači da smo već prevazišli konvencionalna shvatanja. Sve što budem rekao sledeći ovu analogiju, izgledaće otprilike tako, jer do sada se moralo pokazati da ste dobili bar malo nade da možete istraživati svoje šire dimenzije.

(pauza) Ponavljam, radije nego da pokušavam da definišem psihi, nastojacu da podstaknem vašu maštu koja će vas prebacivati sa onoga što vam je rečeno da jeste, na neku vrstu direktnijeg iskustva. Ova knjiga u izvesnoj meri i sama govori svojim primerom. Ja nazivam Džejn Ruburtom jednostavno zato što ime označava neku drugu ravan njene ličnosti dok ona sebe identifikuje kao Džejn. Ona piše svoje knjige i živi kao i svako od vas u uobičajenom životnom kontekstu. Postoje stvari koje voli i koje ne voli, ima odredjene osobine i sposobnosti i svoj prostor i vreme. Ona je jedan živi portret psihe, nezavisan u svom ličnom kontekstu i sredini.

Sada dolazim iz drugog dela slike stvarnosti, iz druge dimenzije psihe u kojoj vaša egzistencija može da se posmatra kao što se posmatra obična slika.

U tom smislu, ja sam izvan vašeg "okvira" odnosa. Moja perspektiva ne može biti sadržana u vašoj slici stvarnosti. Ja pišem knjige, ali pošto se moj primarni fokus nalazi u jednoj stvarnosti koja je "šira od vaše", ja se ne mogu pojaviti u svojoj svojoj punoći unutar vašeg odnosa.

(22:20) Dakle, Ruburtova subjektivna perspektiva otvara se zbog njegove želje i interesovanja, a razotkriva moje. On otvara u sebi jedna vrata koja vode do drugih ravni njegovog bića, ali bića koje se ne može u potpunosti izraziti u vašem svetu. Ta egzistencija je moja, izražena u mom iskustvu na jednom različitom nivou stvarnosti, zato da ja moram pisati knjige koristeći Ruburta. Vrata u psihi su drugačija od običnih otvora koji vode iz jedne prostorije u drugu, tako da moje knjige daju samo nagoveštaj mog postojanja. Vi, medjutim, imate takva psihološka vrata koja vode u sfere

po dimenzijama šire od psihe, tako da se ja u manjoj ili većoj meri obraćam onim drugim aspektima vaše ličnosti koji se ne pojavljuju u vašem dnevnom kontekstu.

Iza onoga što nazivam svojom egzistencijom nalaze se drugi. Ja u izvesnoj meri delim njihovo iskustvo - mnogo više nego što na primer Ruburt deli moje.

(22:29) Dajte mu malo piva i cigaretu pa ćemo nastaviti.
("U redu.")

U nekim relativno retkim prilikama na primer, Ruburt je bio u stanju da kontaktira sa, kako on kaže, "Setom br. 2". Taj nivo stvarnosti je čak i više udaljen od vašeg. On predstavlja još širi obim psihe, u vašem smislu reči. (duga pauza) Postoji mnogo prisniji odnos u kome je svoj identitet prepoznajem kao odvojeni deo egzistencije Seta br. 2, gde Ruburt oseća malo podudarnosti. U izvesnom smislu, stvarnost Seta br. 2 uključuje i moju stvarnost, s tim što sam ja svestan svog doprinosa "njegovom" iskustvu. Isto je tako svako od mojih čitalaca u kontaktu sa istovetnim nivoom psihičke stvarnosti. U širem smislu, sve se to događa odjednom. Ruburt dopunjava i stvara odredjeni deo mog iskustva kao što ja upotpunjujem njegovo. Vaš identitet nije nešto što je već potpuno završeno. Čak i vaša najmanja aktivnost pa i sam san doprinose stvarnosti vaše psihe bez obzira koliko vam ona može izgledati veličanstvena i ozbiljna dok o njoj razmišljate kao o jednoj hipotetičkoj kategoriji. Kraj diktata.

(22:37 "U redu." - rekoh.)

Odmori ruke na trenutak pa ćemo nastaviti

(22:39) *Set je nastavio sa izlaganjem materijala za nas dvoje. Obično bi nakon toga završavao seansu. Večeras je međutim Džejn osećala toliku energiju da je Set nastavio da diktira - koliko se ja sećam seansa se po prvi put odvijala na taj način.*

(U svakom slučaju, Set je svoj materijal završio ovako:

(23:30) Dakle, pošto pretpostavljam da niste spremni za nastavak našeg prvog poglavlja, ja ću -

("Ja sam spreman za još jedno pola sata" - rekao sam.)

Diktat: Ruburt se specijalizovao na studiji svesti i psihe. Većina mojih čitalaca je veoma zainteresovana, iako imaju

druge brihe koje ih tište, a koje im ne dozvoljavaju da se uključe u tako opširnu studiju.

Svi vi živite u fizičkoj stvarnosti. To se podjednako odnosi i na Ruburta i na Džozefa (Setovo ime za mene). Tako su u moje knjige uključene i Džozefove opširne napomene. One su, da tako kažem postavile scenu. Međutim, moje knjige su otišle i iza tih granica. U vašem smislu samo se toliko može uraditi u vremenu. Džozef je još uvek zauzet prekucavanjem mog prethodnog rukopisa ("NEPOZNATA" STVARNOST). On je tako napisan da povezuje lično iskustvo Ruburta i Džozefa sa širim teorijskim okvirom, tako da jedno ne može biti odvojeno od drugog.

Zato ću u ovoj novoj knjizi ponekada ja sam "postavljati scenu". Aktivnost psihe je, drugim rečima, izmakla praktičnim, fizičkim ograničenjima, tako da ja, sa svog nivoa stvarnosti, ne mogu očekivati od Džozefa više nego da beleži seanse. Zamoliću vas čitaocima da budete strpljivi sa mnom. Ja ću na svoj način pokušati da dam odgovarajuće reference kako biste znali šta se fizički dešava u vašem vremenu, dok je ova knjiga u nastajanju.

Pisanje ove knjige u najširem smislu se odigrava u "vanvremenu ili vanvremenskom kontekstu". Fizički, Ruburt i Džozef troše mnogo sati za njeno fizičko stvaranje. Preselili su se u novu kuću. Ruburt po običaju puši dok govorim. Odmara noge na čajnom stočiću, njišući se u stolici za ljuljanje. Dok ovo govorim približava se ponoć (23:42). Nedavno je besnela strahovita oluja i izgledalo je da će se nebo raspuknuti od munja. Sada je mirno, čuje se zujanje Ruburtovog novog frižidera koji zvuči kao predenje neke mehaničke životinje.

Dok čitate ovu knjigu, i vi ste utonuli u takve intimne fizičke događaje. Nemojte ih smatrati odvojenih od šire stvarnosti vašeg bića, već jednim njenim delom. Vi ne egzistirate izvan bića svoje psihe već unutar njega. Neki od vas su možda upravo uspavali decu, neki možda sede za stolom, neki su možda otišli u kupatilo. Te trivijalne aktivnosti mogu vam se učiniti potpuno odvojenim od onoga što vam sada govorim, a ipak je u svakom najobičnijem pokretu i u većini neophodnih fizičkih radnji prisutna ogromna

magična elegancija u kojoj prebivate - u vašim svakodnevnim radnjama nalaze se smernice i nagoveštaji prirode psihe i njenog ljudskog izraza.

(glasno i šaljivo:) Kraj prvog poglavlja i kraj seanse.

("Hvala Set, laku noć...")

DRUGO POGLAVLJE

VAŠA PSIHA JE BUDNA I U SNU

(Bilo je 23:50. Džejn je bila u dubokom stanju transa. Pošto smo par trenutaka popričali, dodala je: "Bože moj, imam drugo poglavlje. Ne, prekasno je! Još uvek nemam naslov za prvo poglavlje, ali imam naslov za sledeće..." Imala je mutan, zamračen pogled. Rekao sam joj da izgleda premoreno da bi nastavljala.

("Ne, nisam - usprotivila se. Njeno poricanje bilo je smešno, jer se jasno videlo da je umorna. Ali, produžila je. "Pusti me da ispričam nekoliko pasusa novog poglavlja... Naslov je: Vaša psiha je budna i u snu.

(Tada je Set odjednom počeo:)

Hipnotisali ste sebe tako da vam se čini da postoji ogromna razlika izmedju iskustva na javi i u snu. Ipak, svako od vas će večeras zaspati i ono što ćete u snu doživeti, zaboravićete samo zato što vam je rečeno da se toga ne možete sećati. Medjutim, mnoge druge dimenzije vaše stvarnosti jasno se pojavljuju dok spavate. U snu zaboravljate na definicije koje ste vežbom prihvatili o sebi i svojoj egzistenciji. U snu koristite predstave, slike i jezike u njihovoj čistoj formi.

U stanju sna jezici i slike su vezani na načine koji vam izgledaju strani samo zato što ste zaboravili njihovo jedinstvo. U inicijalnom obliku, jezik je namenjen da izrazi i oslobodi, a ne da definiše i ograničava. Zato se u snu jezik i slike često javljaju, tako da svaki od njih postaje izraz onog drugog, i svaki dopunjuje onaj drugi. Te unutrašnje veze se veoma praktično koriste.

Kada ste budni, pokušavate da ugurate jezik psihe u kalupe definicije. Zamišljate da su jezik i slike dve različite

kategorije te da pokušavate da ih "spojite". Medjutim, u snovima se koristite izvornim jezikom svog bića.

To će za sada biti dovoljno. Kraj seanse. (*"Hvala Set, laku noć"*)

(Seansa je završena u 23:59, a Džejn je i dalje bila puna energije.

(Džejn je zaključila da su moje kratke beleške sa seanse dovoljne za "PSIHU" i da će ako uopšte bude dodavala svoje napomene njih biti veoma malo, ipak je nameravala da sama napiše uvod.

(Pre nego što je Set završio sa diktiranjem drugog poglavlja, Džejn je od njega dobila naslov prvog i priložila ga uz ovaj rukopis.

Seansa 756, 22. septembar 1975

21:17 ponedeljak

(Neposredno pred početak seanse, Džejn mi je rekla da misli da ćemo dobiti materijal za novu knjigu, kao i neke druge informacije koje su značajne za vas.

(Imali smo nekoliko poseta od prošle seanse. Ja sam bio zauzet sredjivanjem napomena za Setovu "NEPOZNATU" STVARNOST, a svakodnevno sam pomalo i slikao. Džejn je zaokupljena pisanjem svojih beležaka - imala je tri posete u snu nečemu što je predstavljalo moguću stvarnost, i opisuje ih u svojim napomenama.

Dobro veče.

(*"Dobro veče, Set"*)

Krenućemo sa diktatom - nastavkom drugog poglavlja.

(*pauza*) Vaša "uspavana" psiha naizgled sanja samo zato što niste sposobni da prepoznate to naročito stanje svesti. "Uspavana" psiha je u stvari jednako budna koliko ste to i vi u normalnom budnom stanju. Medjutim, organizacija tog stanja je drugačija. Vi, da tako kažem, padate u san iz drugog ugla.

Kada se san posmatra sa gledišta budnog stanja, utisak "isključenosti" koji se oseća u aktivnosti sna, uz različite

aspekte i izmenjene perspektive, samo dopunjuje tu haotičnu sliku.

Pre mnogo vekova, u vašem smislu, reči i slike bile su u bliskoj vezi, sada ponešto izbledele, i taj stariji odnos utkan je u san. Ovde ćemo upotrebiti engleski jezik za primer. Ogromna deskriptivna priroda imena, na primer, može biti pokazatelj jedinstva slike i reči onako kako to izgleda u snu. Jedan čovek koji je šio odela nazvan je Tejlör. (tailor na engleskom znači krojač - prim. prev.) Pljačkaša su nazvali Rober. (robber na engleskom znači lopov - prim. prev.) Ako ste bili sin čoveka sa takvim imenom onda je "son" jednostavno dodato. (son na engleskom znači sin - prim. prev.) I tako je nastalo prezime Roberson. Svako se može setiti mnogo takvih primera.

Imena nisu toliko deskriptivna. Možete sanjati san u kome vidite jednu krojačku radnju. Krojač može igrati ili umirati ili se ženiti. Kasnije u budnom stanju možda ćete otkriti da neki vaš prijatelj, izvesni gospodin Tejlör, priređuje zabavu ili umire ili odlazi na venčanje, svejedno; a da nikada ne povežete san sa stvarnim kasnijim događajima, jer niste shvatili način na koji se reči i slike povezuju u vašim snovima.

(21:32) Vaše budno stanje je rezultat jedne veoma precizne organizacije i ono poseduje zapanjujuću čistoću. Mada svako na tu stvarnost gleda iz drugog ugla, ona se ipak javlja u okviru određenog poretka ili određene učestalosti. Vi ga dovodite u jasan fokus, gotovo na isti način kao što podešavate sliku na televizoru, s tim što se ovde ne sinhronizuju samo reči i slike, već i daleko složenije pojave. Analogno tome, svako vidi unekoliko različitu sliku stvarnosti i prati svoj sopstveni program - iako su svi "aparati" isti.

Medjutim, dok sanjate, vi u izvesnoj meri posmatrate stvarnost sa potpuno različitog "prijemnika". Ako pokušate da podesite svoj aparat u snu na isti onaj način kako to činite u budnom stanju, dobićete statične i mutne slike. Medjutim, prijemnik sam po sebi, jednako je kvalitetan kao i onaj koji koristite kada ste budni i ima daleko veći "opseg". Preko njega možete primati mnogo programa. Kada posma-

trate običan TV program, recimo u subotu popodne, vi to činite kao posmatrač. Jedan primer.

Ruburt i Džozef često gledaju reprize "Zvezdanih staza" za vreme večere. Sede udobno zavaljeni na kauču u dnevnoj sobi sa večerom na čajnom stočiću, okruženi svim dragim predmetima svoga doma.

Dok tako ušuškani sede (naginje se sa osmehom), gledaju drame u kojima planete nestaju u eksploziji, a inteligentna bića drugih svetova dolaze da izazovu ili da pomognu neustrašivom kapetanu broda "Enterprajz" i hrabrom mister Spoku. Medjutim, ništa od toga ne ugrožava naše prijatelje - Ruburta i Džozefa. Oni ispijaju svoju kafu i grickaju slatkiše.

Vaša normalna, budna stvarnost može se uporediti sa TV dramom u kojoj vi učestvujete, ali takodje učestvujete i u svim ostalim dramama koje se prikazuju. Stvarate ih da biste od njih počeli. Oblikujete svoje lične ili zajedničke avanture i uvodite ih u iskustvo koristeći svoja fizička sredstva - telo, na poseban način podešeno da bude u stanju da hvata veliki broj programa i kanala. Vašim rečima rečeno, ti programi idu uživo. Vi ste drama koju doživljavate, a sve vaše aktivnosti se okeću oko vas. Vi ste istovremeno i gledalac.

U stanju sna to je kao da imate drugi TV aparat koji je povezan sa prvim. Koristeći ga možete opažati događaje ne samo sa svoje tačke gledišta već i sa drugih aspekata. Upotrebom tog aparata možete se prebacivati sa jednog kanala na drugi, da tako kažem, - ne prostom percepcijom, već doživljavajući i ono što se događa u drugim vremenim i prostorima.

(21:51) Događjaji se tada drugačije organizuju. Ne samo da možete doživeti drame u koje ste intimno uključeni u budnom stanju, već se vaše aktivnosti umnožavaju tako da događaje možete posmatrati izvan svog uobičajenog konteksta. Možete na jednoj strani gledati dramu a istovremeno i učestvovati u njoj.

Kada se nalazite u normalnoj budnoj stvarnosti, vi delujete na jednom od mnogih nivoa koji su prirodjeni vašoj psihi. Kada sanjate, sa vaše tačke gledišta vi ulazite u ostale

nivoa realnosti, koji su isto toliko svojstveni vašoj psihi, ali obično još uvek doživljavate te događaje kroz postojeće "budno stanje". Drame kojih se sećate su drugačije obojene ili izmenjene ili čak u izvesnoj meri cenzurisane. Za to ne postoji nikakva unutrašnja psihološka ili biološka potreba. Vaše ideje i shvatanja o prirodi stvarnosti i zdravom razumu rezultirali su takvim raskolom.

Vratimo se našim pijateljima Ruburtu i Džozefu dok gledaju "Zvezdane staze" kao što svako od vas gleda svoje omiljene emisije.

Ruburt i Džozef znaju da "Zvezdane staze" nisu "stvarne". Planete mogu nestati u eksploziji na TV ekranu a da Ruburt ne prospe ni kap kafe. Dnevna soba je sasvim bezbedna od imaginarnih katastrofa koje se odigravaju na svega nekoliko destina santimetara od kauča. Na način na koji program reflektuje određena shvatanja vašeg društva u celini, on jeste kao specijalizovani san na javi - stvaran a ipak nestvaran. Zamenimo za trenutak ovaj program našom omiljenom krimi serijom. Žena je ubijena na ulici. Ova drama postaje "stvarnija", izglednija, manje prijatna. Gledajući takvu emisiju možete blago osetiti da i vama pretilična opasnost, mada vas to ne pogadja mnogo.

Neki od mojih prijatelja možda uopšte i ne gledaju takve emisije ali umesto toga prate obrazovne reportaže ili religijske prikaze. Sveštenik zlatnog lica, ozbiljnog pogleda može veličati prednosti dobrote i priklinjući zlodela djavola - a nekima od mojih čitalaca taj djavo - koga ne vide, koji se nikada ne pojavljuje, može ipak izgledati sasvim stvaran.

Vi formirate određene stavove ignorišući jedne opasnosti sa ekrana dok će vas druge potresti kao "suviše stvarne". Tako ćete istu razliku praviti i u svojim iskustvima na javi i u snu. Pogodiće vas ili vas neće pogoditi događaji sa jave ili sna shodno značaju koji im pridajete.

Ako vam se neki TV program ne dopada, možete se jednostavno prebaciti na drugi. Ako vam se ne dopada vaša fizička stvarnost možete se takodje prebaciti na neki drugi kanal koji će vam više odgovarati - ali samo ako shvatite činjenicu da ste vi stvaralac programa.

(22:15) U stanju sna, mnogi ljudi su naučili da pobjegnu od košmara tako što će se probuditi, odnosno promeniti fokus svesti. Ruburt i Džozef se ne plaše "Zvezdanih staza" (duga pauza). Ta emisija ne utiče da se oni osećaju manje bezbednim. Medjutim, kada se nadjete u sred nekog zastrašujućeg fizičkog iskustva ili u vrtlogu košmara, tada poželite da znate kako da "promenite kanal".

Kratak odmor.

(22:20 do 22:44)

Diktat, kratko

Često možete biti poneti TV dramom, tako da za trenutak zaboravite da to "nije stvarnost" i dok ste usredsređeni na nju možete trenutno ignorisati realnost oko sebe.

Nekada vas, na primer, horor program delimično zaplaši. Možete se osetiti primoranim da ga gledate otkrivši da niste u stanju da uestanje i odete na spavanje sve dok se zaplet ne razreši. Znaete sve vreme da je spas veoma blizu: uvek možete isključiti TV. Kada bi neko, dok gleda ponoćni horor, iznenada vrisnuo ili skočio sa stolice, kako bi to komično delovalo, jer to nije reakcija koja odgovara "stvarnoj" situaciji već pseudo- dramu. Cika i vriska ne bi imale apsolutno nikakvog dejstva na glumce niti bi i za mrvicu izmenile tok drame. Odgovarajuća reakcija bilo bi isključivanje televizora.

U ovom slučaju zastrašeni gledalac savršeno dobro zna da se strašni događaji sa ekrana neće iznenada preneti u dnevnu sobu. Medjutim, kada se zateknete u zastrašujućim fizičkim okolnostima, isto je toliko suludo vikati ili lupati nogama, jer to nije odgovarajuća reakcija (smeši se). Treba opet samo da promenite kanal. Ali, najčešće ste toliko obuzeti životnom situacijom da ne shvatate koliko je vaša reakcija neadekvatna.

U ovom slučaju vi ste taj koji bira program, a stvarna akcija nije tamo gde se javlja - u spoljnim događajima, već u psihi gde pišete i izvodite dramu. U snu vi pišete i izvodite mnogo takvih drama.

Kraj diktata.

(22:57 Set je zatim Džejn i meni izložio nekoliko stra-

nica materijala o drugim pitanjima. Seansa je konačno završena u 23:42)

Seansa 758 6.oktobar 1975.

21:14 ponedeljak

(Seansa 757 je posvećena drugim temama koje su zanimala Džejn i mene.

Dobro veče.

("Dobro veče Set")

(Šapatom) Diktat.

Ako ponovo upotrebimo analogiju, mozak je sasvim sposoban da operiše na bezbroj frekvencija pri čemu svaka od njih pruža svoju sliku stvarnosti pojedincu, svaka donekle deluje na fizičke senzore, organizujući raspoložive podatke na svoj poseban način i svaka se drugačije odnosi prema telu i sadržajima svesti.

Uopšteno govoreći, vi u budnom stanju koristite jednu određenu frekvenciju i zato se čini da ne postoji druga stvarnost osim one koju vi priznajete - niti više raspoloživih podataka od onih koji su vama poznati.

Događaji se dešavaju vama. Često se čini da nad svojom životnom dramom nemate ništa veću kontrolu nego nad jednim TV programom. Medjutim, dešava se da vas vaši snovi ili inspiracija iznenade dajući vam informacije koje vam inače ne stoje na raspolaganju u uobičajenom poretku stvari. Postaje vrlo teško objasniti takve događaje u svetlu slike koje dobijate na svojoj uobičajenoj mentalnoj talasnoj dužini. "Podešeni" ste tako da čak i kada spavate nastojite da pratite svoja iskustva i da tumačite događaje iz snova u skladu sa uobičajenom frekvencijom koju ste naučili da prihvatate kao jedini kriterijum stvarnosti. Medjutim, kada sanjate, vi se doslovno podešavate na različite frekvencije i biološki one na mnogim nivoima odgovaraju vašem telu.

Zbog toga je telo prirodno predodređeno da rukovodi "projekcijama svesti" ili vantelesnim putovanjima ma kako vi to nazivali. Vaš biološki sklop sadrži mehanizme koji omogućavaju izvesnom delu vaše svesti da napusti vaše telo i da mu se vrati. Telo je sposobno da percipira mnoga druga

iskustva koja se zvanično ne priznaju kao prirodjena čoveku. U manjoj ili većoj meri vi učite da stalno pratite svoje ponašanje, tako da se ono prilagođava utvrdjenim kriterijumima predviđenim za zdrava ili racionalna iskustva.

Vi ste društvena bića kao i životinje. Uprkos mnogim vašim razvijanim shvatanjima, vaše nacije postoje kao rezultat kooperacije a ne konkurencije kao što je slučaj sa svim društvenim grupacijama. Biti progнан nije ni malo smešno. Prednosti koje pruža mogućnost razmene mišljenja u društvu predstavljaju kamen temeljac porodici i civilizacije. Utvrdjeni kriterijumi stvarnosti zato deluju kao organizujući psihički i fizički okviri. Medjutim, unutar tih okvira ipak postoji veća fleksibilnost nego što se čini. Vi pokušavate da unesete svoje kulturne modele stvarnosti u stanje sna, na primer, ali prirodno nasleđe tela i razuma izmiče takvom pritisku - i prkoseći sebi samima vi u snovima dolazite u dodir sa jednom višom slikom stvarnosti koja neće biti uklonjena.

(21:39) Budno stanje ne sadrži ništa što ga primorava da bude tako ograničeno. Uspostavljene granice su vaše sopstvene. Telo na primer samo sebe prirodno leči. Mnogi se ne slažu sa tim uverenjem. Medjutim, većina vas zapravo veruje i suočava se sa jednom mnogo drugačijom slikom prema kojoj telo mora po svaku cenu biti zaštićeno od prirodne sklonosti ka bolesti i slabom zdravlju. Virusi se moraju ukloniti kao da od njih nema nikakve zaštite. Prirodno izleženje, do koga često dolazi u stanju sna, ne deluje i u budnom stanju kada se svako takvo lečenje smatra "čudotvornim" i protivnim "zakonima".

(pauza) Ipak u snovima vi često sasvim jasno vidite uzroke svojih fizičkih tegova i započinjete sa terapijom za koju ste svesni da vam može pomoći. Medjutim, kada se probudite, vi zaboravljate - ili ne verujete u ono čega se secate.

Ponekada do takvog fizičkog izlečenja dolazi u stanju sna iako vi možda mislite da ste razumni i pametni samo dok ste budni a da ste neznalica i skloni zastranjivanju dok sanjate.

U takvim snovima vi se podešavate na druge frekvencije koje su zaista bliže vašem biološkom integritetu ali nema razloga da tako ne delujete i u budnom stanju. Kada se takva naizgled čuda dogode, to je zato što ste transcedirali uobičajena shvatanja o telu - njegovom zdravlju i bolesti i time dozvolili prirodi da ide svojim tokom. Često u stanju sna postajete stvarno budni i da tako kažem - grabite svoju duhovnost i svoje postojanje obema rukama, uvidjajući da je njihova stvarnost daleko šira nego što ste mogli i da pretpostavite.

Medjutim, češće se radi sanmo o zamućenim predstavama i vidjenjima jednog obimnijeg iskustva. Da stvari budu još komplikovanije, vi ćete možda automatski pokušati da tumačite događaje iz sna u skladu sa svojom uobičajenom slikom stvarnosti, a kada se probudite promenice kanal, da tako kažem.

(22:57) Pretpostavimo da ste uključili TV da biste gledali neku emisiju i otkrili da je greškom došlo do opšte pometnje tako da je nekoliko programa izmešano i da sve gledate odjednom očigledno bez ikakve veze medju ličnostima i događajima. Ne biste znali šta je šta. Neki od likova bi vam bili poznati - drugi ne. Čovek obučen kao astronaut jahao bi konja jureći za Indijancima, dok bi Indijanski poglavica pilotirao avionom. Kada bi se sve ovo još preklapilo preko programa koji ste očekivali, sigurno biste mislili da u svemu tome nema nikakvog smisla.

Medjutim, svaki lik ili deo scene predstavljao bi u fragmentarnom obliku neki drugi, sasvim dobar program ili stvarnost u zagradi. U snu ste vi nekada prisutni na više kanala. Kada pokušate da ih smestite u poznate okvire realnosti, oni mogu delovati haotično. Postoje načini da se slika izoštri: Ima načina da se podesite na te druge, sasvim prirodne frekvencije, tako da vam one sa mnogo šireg staništa predstave svet i onako kako ste ga vi definisali i sa njegovih širih aspekata. (pauza). Psiha u vašem slučaju nije smeštena u okviru koji je previše krhak da bi to izrazio. Samo vaša shvatanja o psihi i telu ograničavaju vaša iskustva u sadašnjem stepenu.

Kratak predah.

(22:09 do 22:25)

Diktat. (Set-Džejn se nagine kao da priča vic sa šapatom i smeškom).

U snovima ste toliko "nemi" da verujete da postoji komunikacija između živih i mrtvih. Toliko ste "iracionalni" da zamišljate da razgovarate sa umrlim roditeljima. Toliko ste "nerealni", da vam se čini da odlazite u stare kuće, odavno srušene, ili da putujete po egzotičnim nepoznatim predelima u kojima zapravo nikada niste bili.

U snovima ste toliko "zastranili" da ne osećate da ste zatvoreni u oklop vremena i prostora, već vam deluje kao da čitava beskonačnost samo čeka da joj mahnete.

Da ste bili toliko bistri i lukavi u budnom stanju, odrekli biste se svih religija i nauka, jer bi ste shvatili višu realnost svoje psihe. Znali biste "gde je akcija".

Fizičari drže ključ u bravi. Kada bi obratili više pažnje svojim snovima, znali bi koja pitanja da postave.

(Duga pauza u 22:33) Psiha je geštalt svesne energije u kojoj prebiva vaš netaknut identitet, a ipak se stalno menja paralelno sa vašim ispunjavanjem svojih potencijala.

(Duga pauza) Vaši preminuli rodjaci žive. Često vam se javljaju u snovima. Međutim, vi ove njihove "posete" obično tumačite u skladu sa svojim shvatanjem stvarnosti. Vidite ih onakvima kakvi su bili, ograničene na njihov odnos sa vama, i obično ne uvidjate ili se ne sećate ostalih aspekata njihovog postojanja. koji, prema vašim shvatanjima, ne bi imali smisla.

Tako su ovi snovi često nalik na programirane drame u koje vi smeštate ove posete. Slična stvar često se dešava kada doživljavate izuzetne nalete inspiracije ili kada primete druge neslužbene podatke. Brzo pokušavate da pronađete smisao takvog materijala u uobičajenoj terminologiji. Vantelesno iskustvo na nekom drugom nivou stvarnosti postaje recimo poseta raju, ili dosad neprepoznatljiv glas vašeg sopstvenog identiteta postaje glas boga, svemirskog bića ili proroka.

Međutim, vaše iskustvo iz sna daje vam smernice koje će vam pomoći da shvatite prirodu svoje psihe i dublju

stvarnost u kojoj ona postoji. Ponavljam, psiha je budna i u snu.

Kraj diktata, ili napravite kratku pauzu, po želji.

(22:44) "Nastavi" - rekao sam, i Set je izložio materijal u vezi nekih drugih problema. Do sada smo videli da je često delio seanse u dve ili tri celine - najpre diktiranje za knjigu, a zatim diskusija, što o drugim pitanjima, što o privatnom materijalu za nas.

(Seansa je završena u 23.34)

Seansa 759, 27. oktobar 1975.

21.31, ponedeljak

("Imam osećaj da će ova seansa biti u vezi knjige" - reče Džejn, neposredno pred odlazak u trans.

(Klimnuo sam, ali sam imao izuzetno interesantan doživljaj u snu prethodne noći, tako da sam se nadao da će Set možda govoriti i o tome. Kao što ćete videti, uspeo je i jedno i drugo, uključivši raspravu o mom snu u svoj materijal o psihi.

Dobro več.

("Dobro več, Set")

Diktat. Ponavljam: vaša psiha je budna i u snu.

Ona doživljava iskustvo drugačije od onog koje je vama fizički blisko, iako je to iskustvo takodje deo psihe. Svakodnevni život fokusiran je na onaj deo psihe koji nazivate svojom ličnošću, a postoje i mnogi drugi fokusi. Psiha se nikad ne uništava. Kao što se ni vaša jedinstvena individualnost nikad ne sužava. Međutim, iskustva psihe čine vaš pojam o vremenu rastegljivim. Vama se sasvim nedvosmisleno čini da dolazite u život i zatim umirete. U vašem karakterističnom vidjenju svesti nema tog argumenta koji će vas ubediti u suprotno, jer vam se na sve strane iznose materijalni, "činjenični" dokazi. Pauza.

Vi možda u manjoj ili većoj meri verujete u život posle života; možete prihvatiti ili ne prihvatiti opštu teoriju o reinkarnaciji. Ali svakako je većina vas jedinstvena u naizgled neospornom uverenju da ste sada definitivno živi, a ne mrtvi. Mrtvi ljudi ne čitaju knjige. Pauza.

S druge strane, mrtvi ljudi obično ni ne pišu knjige, zar ne? Ja vam na jedan bizaran način kažem da je vaš "život" prosto jedini deo vašeg postojanja koga ste trenutno svesni. U širem smislu, vi ste istovremeno živi i mrtvi, kao i ja. Medjutim, moj fokus se nalazi u jednom domenu koji vi ne percipirate. Ponavljam: egzistencija liči na tonove koji se sviraju na raznim frekvencijama. Vi ste "naštimovani" tako da svirate jednu zemaljsku ariju, ali tako da ste u stanju da pratite samo njene zvuke, dok celokupna orkestracija, u kojoj takodje učestvujete, ostaje izvan vaše svesti.

U snovima se ponekad "štimujete" i u tom drugom ključu, ali izvesne kategorije ostaju kao činjenice, i u odnosu na njih čak i doživljena iskustva mogu izgledati smešno ili haotično.

Noćas je naš prijatelj Džozef u snu imao doživljaj koji ga je zaintrigirao, a koji je izgledao krajnje izopačeno. Uhvatio je sebe kako pozdravlja ogroman broj ljudi. Verovao je da su to članovi porodice, iako je samo neke prepoznavao. Njegovi roditelji, za koje se zna da su umrli, bili su prisutni. Brat i snaja, koji su živi, zatekli su se na istom mestu. Brat je bio zaista on, mada nešto izmenjenog izgleda, sa orijentalnim crtama lica. Čitav san bio je vrlo prijatan i izgledao mu je kao povratak kući.

(21:50) Džozef se, medjutim, zamislio nad ovom kombinacijom živih i mrtvih. Lako bi bilo zaključiti da je san predvideo Džozefonu smrt, kao i smrt njegovog brata i snaje. Medjutim, vi pratite sopstveni tok vremena. Psiha nije tako ograničena. Za nju se vaša smrt već dogodila, sa vaše tačke gledišta. Sa njenog stanovišta istina je i to da se vaše rođenje još nije desilo. Vi, dakle, imate širi doživljaj vremena koje prepoznajete iz postojećih okvira postojanja.

U njima možete sresti davno preminule rodjake ili još nerodjenu decu. Možete naići na delove sopstvene ličnosti koji postoje paralelno sa vašom.

U tom okviru takozvani živi i takozvani mrtvi slobodno se mogu mešati. Pod tim okolnostima vi doslovno postajete svesni drugih perspektiva svoje egzistencije. Menjate uglove postojanja i otkrivete više dimenzionalne dubine psihe.

Umetnici koriste perspektivnu na ravnoj površini poku-

šavajući da na njoj zabeleže osećanja i doživljaje iz tih dubina, doživljaje koji su sami po sebi strani ravnom platnu, papiru ili ploči. Umetnik može oživeti sliku puta koji nestaje u daljini tako što će u prvom planu put biti širok, a zatim sve už i už dok naizgled potpuno ne iščezne u nekoj dalekoj skrivenoj tački. Medjutim, nijedno fizičko lice neće gaziti po tom putu. Mrav koji bi se uspeo na takvo platno prelazio bi samo preko još jedne ravne površine i bio bi sasvim nesvestan privlačne avenije ili bilo kog naslikanog polja ili planine.

Sada, u stanju sna, vi iznenada na trenutke postajete svesni šire perspektive. Ona ne može funkcionisati na vašem uobičajenom nivou svesti ništa više nego što umetnikova perspektiva funkcioniše na nivou svesti mrava - iako biste mnogo toga mogli naučiti od svesti jednog mrava (tendenciozno). Reci da sam se smejao.

(22:07) Vaša budna svest specifično koristi određene vrste razlikovanja. One pomažu stvaranju fizičke egzistencije. One osvetljavaju vaše živote obezbeđujući im određenu vrstu okvira. Jednostavno, želite da iskusite određeni deo stvarnosti, ogradite događaj i to vam omogućava da se na njega usredsredite. Kada slikar stvara sliku, on koristi svoju sposobnost razlikovanja. On ili ona bira jednu oblast na koju će se koncentrisati. Sve unutar nje odgovara slici; tako i vi postupate u svom životu.

Slikar zna da mnoge slike mogu biti naslikane i drži ih uradjene u svojoj glavi kao i one koje planira da uradi. Tako psiha održava život u stalnom progresu, živi ili još uvek ne živi, i koristi širu perspektivu iz koje izranjaju vaše uobičajene perspektive.

Često govorim o vama i o psihi kao da ste odvojeni, ali to nije tako. Vi ste onaj deo psihe kojeg trenutno prepoznajete. Mnogi ljudi kažu: "Želim da upoznam sebe." ili "Želim da pronadjem sebe", dok je istina da samo nekolicina zaista želi da tome posveti vreme i napor. (pauza) Postoji jedno mesto za početak, a glasi: Pokušajte da bolje upoznajte sebe kakvi ste sada. Prestanite da govorite sebi kako se ne poznajete.

Malo je koristi u pokušaju da se otkriju ostali nivoi vaše sopstvene stvarnosti ako insistirate na zadržavanju zakona fizičkog života i primeni na vaše šire iskustvo. U tom slučaju ćete stalno biti u neprilici i ni jedna činjenica vam neće odgovarati. Takodje, ne možete insistirati na tome da zakoni vaše šire egzistencije, onako kako ih vi otkrivате, istisnu fizičke uslove vašeg poznatog života - ni tada ni jedna činjenica neće odgovarati. Vi očekujete da živite zauvek u istom fizičkom telu ili mislite da možete lebdeti sa svojim telom, po želji. Vi zaista možete lebdeti ali ne u vašem fizičkom telu, praktično govoreći u operativnom smislu. Vi ste prihvatili telo, i to telo će umreti. Ono poseduje ograničenja, ali takodje služi da osvetli neke određene vrste iskustva. Telo, u kojem naš prijatelj Džozef posmatra svoje rodjake (u snu pomenuto ranije), nije operativno fizičko. Ono jeste prilično stvarno, međjutim na ostalim nivoima stvarnosti ono postaje operativno odgovarajući sredini.

Odmorimo se malo...

(22:27 do 22:50)

Sada, na razne načine vi jednostavno imate kratke razmake pažnje.

"Istinite činjenice" su da vi postojite u tom životu, ali i van njega, simultano. Vi se nalazite "između života" i "u životu" odjednom. Dublje dimenzije stvarnosti su takve da se vaše misli i aktivnosti ne ogledaju samo u životu koji poznajete, već takodje dosežu u sve ostale vrste simultanih egzistencija. Ono što vi sada mislite je nesvesno primljeno od nekog iz 14. veka. Psiha je beskrajno otvorena. Ni jedan sistem nije zatvoren, pogotovo ne psihološki sistem. Vaš san je iskustvo u snu za ostale delove vaše šire stvarnosti koja je fokusirana drugde.

Njeno iskustvo je takodje deo vašeg nasledja.

Možete pitati koliko su realna ta ostala postojanja ali ako to uradite, morate pitati i u kom smislu. Postojanje poseduje svoju fizičku verziju. U tom okviru vi se radjate i umirete i to u definitivnoj sekvenci. Smrt predstavlja fizičku stvarnost. Ona je stvarna, međjutim, jedino u fizičkom smislu. Ako prihvatite te termine kao jedine kriterijume

stvarnosti, onda će smrt za vas sigurno biti i kraj vaše svesti.

Medjutim, ako naučite da sebe bolje upoznate u svakodnevnom životu, da postanete svesniji svog zemaljskog života, tada ćete zaista primiti ostale informacije koje dolaze iz dublje i mnogo potpomognutije stvarnosti u kojoj se fizička egzistencija odmara. Pronaći ćete sebe doživljavajući iskustva koja ne odgovaraju prepoznatljivim činjenicama. One mogu dopuniti komplet činjenica i promeniti ga, ukazujući na drugačiju vrstu stvarnosti i dajući dokaze unutrašnje egzistencije koje zauzimaju prioritet u odnosu na fizičke postavke. Neophodna je određena doza razboritosti i shvatanja. Osnovno je da je unutrašnja stvarnost kreativni izvor fizičke. Donekle su, ipak, fizička pravila neuništiva - sa fizičke tačke gledišta.

(23:07) Možete naučiti kako da beskrajno obogatite svoje sopstveno iskustvo. Teoretski ćete moći da postanete svesni i ostalih egzistencija u nekom stepenu. U snu možete putovati na drugačije nivoe stvarnosti od sadašnjeg. Možete naučiti da iskoristite i doživite vreme na novi način. Možete uvećati svoje znanje koristeći druge delove svog postojanja; a možete da crpete i iz izvora psihe. Možete poboljšati svet u kojem živite, kao i kvalitet življenja. Ali dok ste god fizički, vi ćete iskusiti i rođenje i smrt, zoru i suton, sopstvenost trenutaka, jer to je iskustvo koje ste odabrali.

Čak i unutar tog konteksta, čekaju vas iznenađenja i čarolije, ako jednostavno naučite da proširite svoju svest, ne istražujući samo stanje sna nego istražujući i svoju budnu stvarnost na jedan pustolovniji način. Vaša uspavana svest je budna. Mnogi od vas su dopustili svojoj normalnoj, budnoj svesti da postane učaurena - neaktivna, relativno govoreći, i tako ste vi samo upola svesni života koji imate. Vi i vaš psihički živi izraz je ljudska manifestacija. (pauza) Dozvoljavate sebi da često ostanete slepi za brilijantne aspeke svoje sopstvene egzistencije.

U Džozefovom snu, njegov brat se pojavio u obliku jednog Istočnjaka. Džozef zna da je njegov brat živeo kao on ali takodje i kao Istočnjak, nepoznat Džozefu u njegovom sadašnjem životu. Da je Džozef video dva čoveka - jednog

kao brata i jednog kao Istočnjaka, on ne bi prepoznao stranca, ali je poznata bratovljeva pojava dominirala u snu, dok je Istočnjak predstavljao samo prispojenje koje je samo sugerisano. U svojim sopstvenim životima vi ćete koristiti takve psihičke kratice, ili ćete koristiti simbole kojima ćete se truditi da objasnite šire dimenzije jedne stvarnosti na način one poznate.

Ponavljam, dimenzije psihe moraju biti doživljene u bilo kom stepenu. One ne mogu biti jednostavno definisane. U sledećem poglavlju ću vam predložiti neke vežbe koje će vam pomoći u direktnom doživljavanju delova svoje sopstvene stvarnosti koji su vam do sada izmicali.

(glasnije, smešeci se.) Kraj drugog poglavlja.

TREĆE POGLAVLJE

ASOCIJACIJE, EMOCIJE I JEDAN DRUGAČIJI OVIR ODNOSA

Odmorite se malo, pa ćemo nastaviti.

(23:25. do 23:32)

(Šaljivo i naglašavajući:) Treće poglavlje "Asocijacije, emocije i jedan drugačiji okvir odnosa." To je naslov.

Vi normalno organizujete svoja iskustva kao vremenski definisana. Medjutim, i vaš uobičajeni tok svesti takodje je vrlo asocijativan. Odredjeni događaji u sadašnjosti podsećće vas na one protekle, na primer, dok će u drugim okolnostima sadašnji događaji dati ton vašem sećanju na prošlost.

Bilo asocijativno ili na neki drugi način, vi ćete fizički pamtići događaje u vremenu, tako da sadašnji uredno prate one prethodne. Psiha je, medjutim, u velikoj meri uključena u asocijativne procese, pošto događaje organizuje kroz asocijacije. Vreme kao takvo nema velikog značaja u tom okviru. Asocijacije su medjusobno, da tako kažem, povezane emocionalnim doživljajem. Emocije u velikoj meri prkose vremenu.

Kraj diktata. (23.39) Samo trenutak... To je taman dovoljno da obavestimo Ruburta da se nalazimo pred sledećim poglavljem.

(Zatim nam je Set izložio materijal vezan za druge teme, završivši seansu u 23.52)

Seansa 762, 15. decembra 1975.

21.10, ponedeljak

(Seanse 760 i 761 bile su posvećene drugim pitanjima kojima se Set bavio nezavisno od redovnog diktiranja za "PSIHU".

"Osećam se napola napeto, ali i napola relaksirano", reče Džejn, dok smo iščekivali početak seanse. "Imam neki čudan osećaj frustriranosti - ili je možda bolje reći da je u pitanju samo nestrpljenje... Mislím da sve ovo čega sam fizički napola svesna treba da se organizuje i izrazi u našem svetu - mislim na Seta. Sezana, ovu knjigu - tako da u čita-voj stvari možemo naći smisla.

(Njeno pominjanje francuskog slikara Pola Sezana vezano je za doživljaj koji je imala pre neki dan. Pošto je Set i sam o tome govorio za vreme seanse, neka odavde nastavi).

Dobro več.

("Dobro več, Set.")

Diktat - nastavak trećeg poglavlja.

Kada se nalazite u dodiru sa svojim psihom, vi dobijate direktno znanje. Direktno znanje je razumevanje. Kada sanjate, primete direktno znanje o sebi i svetu. Shvatate svoje postojanje na neki drugi način. Dok čitate knjigu, dobijate indirektno znanje koje može dovesti ili ne dovesti do razumevanja. Razumevanje samo po sebi postoji bez obzira da li imate ili nemate reči - ili čak misli - da ga izrazite. Vi možete shvatiti značenje sna i ako ga uopšte ne razumete kroz verbalne kategorije. Vaše svakodnevne misli mogu se saplesti i skliznuti u vaše unutrašnje razumevanje, a da nikada ne dodje do stvarnog izraza.

U snovima je reč o asocijacijama i emocionalnim vrednostima koje često izgleda da nemaju smisla u običnom svetu. Već sam rekao da vam niko ne može dati pravu definiciju psihe. Ona se mora doživeti. Pošto njena aktivnost, mudrost i percepcija u velikoj meri izrastaju iz jednog drugog odnosa, često morate učiti da tumačíte svoj odnos prema psihi. Jedna od najvećih teškoća koje se ovde javljaju je pitanje organizacije. U svakodnevnom životu vi vrlo pažljivo organizujete svoje iskustvo i gurate ga u prihvaćene kalupe, u skladu sa svojim shvatanjima i predrasudama. Krojíte ga tako da se uklopi u vremenske okvire. Ponavljam: organizacija psihe ne sledi takve naučene predispozicije. Nje-

ni proizvodi često mogu izgledati haotični samo zato što se ne slažu sa vašim prihvaćenim idejama o tome šta je iskustvo.

(21.25) U delu "Set govori" pokušao sam da opišem određena polja vaše stvarnosti na način koji bi bio razumljiv za čitaoce. U "Prirodi lične stvarnosti" nastojao sam da pomerim postojeće granice egzistencije pojedinca onako kakvom se ona obično doživljava. Pokušao sam da dam nagoveštaje koji će povećati praktično, duhovno i fizičko uživanje i ispunjenost svakodnevnog života. Te knjige sam diktirao u manje ili više jednoličnom narativnom tonu. U "Nepoznatoj stvarnosti" išao sam još dalje, pokazujući kako se iskustva psihe, da tako kažem, raspršuju dok izlaze na videlo. Nadam se da će kroz moj diktat, i Ruburtova i Džozefova iskustva, čitalac u toj knjizi otkriti šire dimenzije koje se tiču svakodnevnog života, kao i smisao magije psihe. Pomenuta knjiga zahtevala je mnogo više angažovanja sa Džozefove strane, a taj dodatni napor je sam po sebi pokazao da je događaje vezane za psihi vrlo teško vremenski zaokružiti.

Njena aktivnost naizgled izbija u svim pravcima. Možda je jednostavnije reći na primer: "Ovaj ili onaj događaj počeo je u to i to vreme a završio se tada i tada." Medjutim, dok je Džozef pisao napomene, ispostavilo se da je neke događaje teško definisati na taj način i da zaista izgleda da oni nemaju ni početka ni kraja.

Pošto vi direktno vezujete svoje doživljaje za vreme, retko ćete sebi priuštiti bilo kakvo iskustvo, osim u snovima, koje će tome protivrečiti. Ruburt je u tom smislu daleko blaži od većine mojih čitalaca. Ipak, i on često očekuje da se njegova, prilično krivoverna shvatanja, pojave u nekom urednom ruhu koje je svima vama poznato.

Tokom naše poslednje seanse dao sam naslov ovom poglavlju, spominjući emocije i asocijacije, kao i činjenicu da se psiha mora direktno doživeti. Sve do večeras nisam nastavljaó sa diktiranjem teksta seanse za knjigu zbog nje same. U medjuvremenu, Ruburt je iskusio neke dimenzije psihe koje su za njega predstavljale novost.

(21.43. *Naš mačak Vili se probudio i uporno pokušavao da se smesti u Džejninom krilu dok je sedela u transu. Najzad sam morao da ga odnesem u radnu sobu i zatvorim vrata.*)

Njemu nije palo na pamet da ta iskustva imaju bilo kakve veze sa ovom knjigom ili da je, ponašajući se tako spontano, sledio neki unutrašnji red. Želeo je da ove stranice uredno teku jedna za drugom. Međutim, svako njegovo iskustvo pokazuje načine na koje direktni doživljaji psihe prkose vašem prozaičnom shvatanju vremena, stvarnosti i utvrdjenog sleda događaja. Oni služe i da označe razlike između znanja i razumevanja i da podvuku značaj želje i emocija.

U izvesnom smislu, naravno, moje iskustvo je različito od iskustava mojih čitalaca. Kako je ovaj sadržaj - Setov materijal - propušten kroz Ruburtovo iskustvo, vi možete videti kako se on primenjuje na iskustvo koje je "trenutno" vaše.

Ruburtova skorašnja iskustva su naročito značajna, što podrazumeva da su protivna mnogim prihvaćenim i utvrdjenim shvatanjima kojih se ljudi obično drže. Iskoristićemo ove poslednje epizode kao priliku da razmotrimo prisustvo znanja koje se ispostavilo kao "supernormalno" - dostupno, ali najčešće nedirnuto. Opisaćemo zatim načine da se takve informacije učine praktičnim, odnosno da se dovedu na nivo praktičnog.

Želeo bih pre svega da naglasim nekoliko stvari.

Vi ste rođeni sa predispozicijama prema jeziku. Jezik je uključen u vašu fizičku strukturu. Rodjeni ste sa sklonostima prema učenju i istraživanju. Kada ste začeti, već je bio prisutan celokupan obrazac vašeg fizičkog tela odraslog čoveka - obrazac koji je dovoljno određen da vam može pružiti prepoznatljivu formu odrasle osobe, ali i dovoljno elastičan da pruža mogućnost neograničenih varijacija.

Međutim, bilo bi krajnje nerazumno da kažete da ste bili prinudjeni da odrastete. Ako ništa drugo, u svako doba možete prekinuti taj proces - mnogi to i čine. Drugim rečima, ako model razvoja postoji u vašem smislu reči, to ne znači da svaki takav razvoj nije jedinstven i neponovljiv.

U vašem smislu reči, ponavljam, uvek postoji veliki broj takvih modela. Međutim, šire posmatrano, sva vremena postoje simultano, tako da i svi ti fizički obrasci egzistiraju paralelno.

(22.02) Odmori ruke. Donesi Ruburtu cigarete. Držaću ga i dalje u transu. Da li bi želeo da se odmoriš?

("Ne")

(*Minut kasnije:*) U oblasti psihe, svi obrasci znanja, kultura, civilizacija, ličnih i zajedničkih dostignuća, nauke, religije, tehnologije i umetnosti - postoje na isti način.

Psiha pojedinca, onaj deo vas koji vi ne prepoznajete, svesna je tih modela baš kao što je svesna i ličnih bioloških i fizičkih obrazaca oko kojih stvara vašu ličnost. Izvesne predispozicije, sklonosti i mogućnosti prisutne su u vašoj biološkoj strukturi i treba ih pokrenuti ili ne pokrenuti u skladu sa vašim namerama i nastojanjima. Vi možete lično imati predispozicije da postanete dobar gimnastičar, na primer. Međutim, vaše sklonosti i namere mogu vas odvesti u nekom sasvim drugom smeru, tako da ne dodje do neophodnog podsticaja. Svaki pojedinac je nadaren u nekom drugom smislu. Njegove želje i shvatanja aktiviraju određene predispozicije, a zanemaruju druge.

(22.11) U Čoveka je ugrađeno celokupno znanje, sve informacije i podaci koji mu eventualno mogu zatrebati pod ma kojim i u svim okolnostima. Njegovo nasledje mora se, međutim, fizički pokrenuti poput fizičkog mehanizma, kao što želja ili namera pokažu mišiće.

To ne znači da vi učite ono što, u širem smislu, već znate; kao kada, na primer, savladavate neku veštinu. Bez želje koja služi kao pokretač, ta veština se ne bi razvila; ali čak i kada ovladate veštinom, vi je koristite na svoj, jedinstven način. Ipak, i znanja iz oblasti matematike ili umetnosti isto su toliko prisutna u vama koliko i vaši geni. Vi, međutim, obično verujete da sve takve informacije moraju dolaziti spolja. Matematičke formule svakako nisu utisnute u mozgu, ali su inherentne strukturi mozga i implicirane njegovim postojanjem. Vaš lični fokus određuje informaciju koja vam stoji na raspolaganju. Ovde ću se poslužiti primerom.

Ruburt iz hobija slika. Nekađ ga to zaokuplja i duže vremena, a potom sasvim zaboravlja na slikanje. Džozef je umetnik. Ruburta su interesovali sadržaji svesti i pitao se koje informacije su joj dostupne. Približavali su se božićni praznici. Pitao je Džozefa šta bi želeo kao poklon, i Džozef je odgovorio: "Knjigu o Sezanu".

Ruburtova ljubav prema Džozefu, njegova lična interesovanja i pitanja koja je sebi postavljao zajedno sa njegovim zanimanjem za slikarstvo uopšte, pokrenuli su upravo onaj stimulans koji je razbio konvencionalna shvatanja o znanju i vremenu. Ruburt je "podesio talasnu dužinu" na Sezanovo shvatanje slikarstva kao umetnosti.

Ruburt nije dovoljno kvalifikovan u tehničkom smislu da bi pratio Sezanova uputstva. Džozef jeste, ali ne želi da se rukovodi tuđim konceptima. Medjutim, te informacije su izuzetno vredne, a znanje o predmetu dostupno je upravo na taj način - do njega se dolazi kroz želju i nameru.

To ne znači da svako spontano, bez ikakvih instrukcija, može iznenada postati veliki umetnik ili pisac, ili naučnik. Medjutim, to znači da unutar čoveka kao vrste postoje takve sklonosti koje će se razviti. Znači da vi ograničavate obim svog znanja ako ne koristite takve metode. Ne želim da kažem da, u vašem smislu reči, čitavo znanje već postoji, jer se znanje automatski individualizuje kad ga primete i samim tim je novo za vas.

Odmorite se, ili završite seansu, po želji.

("Odmorićemo se.")

(22.30. Set je izvršno opisao uslove koji su rezultirali Džejninim delom "Sezanovo iskustvo". Evo šta se zapravo dogodilo: sasvim nenadano, uoči svitanja 11. decembra, počela je da sastavlja rukopis koji je nagoveštavao da potiče od umetnika Pola Sezana, koji je živio od 1839. do 1906. Nije imala pojma hoće li rukopis nastaviti da se oblikuje ili ne. Ja sam zadivljen već i ovim vidjenjem umetnosti i života kakvim su ovde predstavljeni).

(Nastavak u istom smislu od 22.42.)

Vaša želja automatski privlači informacije koje tražite, iako toga možete, ali ne morate biti svesni.

Ako ste talentovani i želite da postanete muzičar na pri-

mer, to možete naučiti doslovno u snu, podešavajući svoju talasnu dužinu na shvatanje života jednog muzičara, bilo živog, bilo umrlog u vašem smislu reči. Kada ste budni, do vas će dopreti unutrašnji nagoveštaji, podsticaji ili inspiracija. Možda ćete još morati da vežbate, ali ta vežba će vam pružiti veliko zadovoljstvo i neće morati da vežbate, ali ta vežba će vam pružiti veliko zadovoljstvo i neće trajati onoliko dugo koliko bi trajala inače. Primanje tih informacija čini da se veština lakše savladjuje i to se dešava uglavnom van vremena.

Ruburtov materijal o Sezanu zato nadolazi vrlo brzo, oduzimajući mu malo vremena. Ipak, njegov kvalitet je takav da bi i profesionalni umetnički kritičari mogli učiti iz njega, iako neki od njihovih tekstova možda iziskuju mnogo više vremena i rezultat su jednog širokog svesnog poznavanja umetnosti kojeg je Ruburt gotovo sasvim lišen. Proizvodi psihe po svojoj prirodi tako razvijaju mnoga ustaljena shvatanja.

Pretpostaviti da je takvo znanje moguće deluje gotovo jeretički, jer, čemu onda obrazovanje? Obrazovanje bi trebalo da služi da upozna učenika sa što je moguće većim brojem oblasti, da bi mogao prepoznati one koje služe kao prirodni podstrekači, ovladati veštinama produbljujući svoj dalji razvoj. Učenik će se tada opredeliti. Materijal o Sezanu bio je iz prošlosti, ali i buduće znanje je isto toliko pristupačno. Postoje, naravno, moguće budućnosti, sa stanovišta vaše prošlosti. Buduće informacije su, teorijski, jednako dostupne koliko je i "budući" model razvoja tela bio dostupan na vašem rođenju - a to je svakako bilo praktično.

Kraj seanse. Bilo je ovo jedno uspešno veče.

("Hvala, Set.")

(U 22.55. sam postavio Setu pitanje na koje je odgovarao do 23.24.)

Seansa 763, 5. januara 1976

21.28, ponedeljak

(Dok smo juče bili odsutni vozeći se po okolini, Džejn

se iznenada naglas zapitala da li Set ikada sanja. Ako sanja, kako to kod njega izgleda? Večeras u 21.00 rekla mi je da misli da joj je odgovorio na pitanje, uključivši ih u sadržaj seanse.

(Danas smo sklonili božićnu jelku, pošto smo uživali gledajući je tokom praznika. Džejn ih je nazvala "Sezanovim danima", jer još uvek prikuplja materijal o Sezanu.)

Diktat

("Dobro več, Set.")

Postoje i drugi načini dobijanja informacija, različiti od onih koje prihvatate zdravo za gotovo.

Isto tako postoje i druga znanja. Ona se odnose na tipove organizacije koji vam, uopšteno govoreći, nisu bliski. Ne radi se samo o savladavanju novih metoda sticanja znanja, već o jednoj situaciji u kojoj se stare metode moraju smesta odbaciti - zajedno sa vrstom znanja koje je vezano za njih.

Nije reč ni o prostom postojanju neke druge kategorije znanja, jer takvih kategorija ima u izobilju, i mnoge su vam biološki dostupne. Razne tzv. ezoterične tradicije razvile su izvesne metode koje pojedincu omogućavaju da odbaci prihvaćene vidove percepcije, i ponudi obrasce koji se mogu iskoristiti kao "spremišta" za te druge vrste znanja. Medjutim, čak i u njima primljene informacije nužno se moraju oblikovati. (Pauza.) Neke od takvih metoda su vrlo napredne, a ipak su postale suviše krute i autokratske, jer ostavljaju malo mesta za odstupanja. O njima se stvaraju dogme, tako da se samo izvesni podaci koje nude smatraju prihvatljivim. Ti sistemi više nemaju onu fleksibilnost koja ih je prvobitno i stvorila.

Znanje od koga vi zavisite iziskuje verbalizaciju. Vama je vrlo teško da razmatrate akumulaciju bilo kakvog znanja bez upotrebe jezika koji razumete. Čak i snovi kojih se sećate često predstavljaju verbalne konstrukcije. Vi možete koristiti i slike, ali to su poznate slike, nastale iz stečene, a samim tim i unapred odredjene fizičke percepcije. Te drame kojih se sećate imaju svoje značenje i vrednost, ali one su za vas već u izvesnoj meri organizovane i stavljene u okvir koji na neki način možete prepoznati.

(21.45). Medjutim, ispod tih nivoa, vi shvatate događaje

potpuno drugačije. Celokupna ta shvatanja zatim se obraduju čak i u stanju sna i prevode na uobičajene smislaone termine.

Svaka informacija ili znanje mora imati neki model ako nameravate da ih iole razumete. Ruburtovo slikanje, njegovo poznavanje ličnih psihičkih sposobnosti, njegova ljubav prema Džozefu - sve to služilo je da bi se uspostavio model u koji se zatim slivao materijal o Sezanu. On ga je dobio "automatski", zapisujući reči koje su dolazile gotovo prebrzo da bi mogao da ih prati. Njegova veština ili umetnost pisanja doveli su taj materijal u čist fokus. Medjutim, same informacije nisu imale nikakve veze sa rečima, već su predstavljale jedno sveobuhvatno razumevanje prirode slikarstva, jedno direktno znanje. Ruburt je, dakle, koristio lične sposobnosti kao "spremište". Ovo direktno znanje stoji na raspolaganju svakome ko stvori odgovarajući model kroz želju, ljubav, nameru ili verovanje.

Ruburt se zapitao da li ja sanjam. Moje uobičajeno stanje svesti u mnogome se razlikuje od vašeg. Ja ne živim na javi i u snu naizmenično, poput vas. Ipak, ja raspolazem stanjima svesti koja bi se mogla uporediti sa vašim snom, s tim što ja lično nisam toliko angažovan u njima koliko u nekim drugim. ako vam kažem "Ja kontrolišem svoje stanje sna", možda će vam biti jasnije na šta mislim. Ja ga, doduše, ne kontrolišem - ja ga dopunjujem. Ono što biste mogli nazvati mojim stanjem sna vezano je za nivoe o kojima sam govorio i koji postoje iza vaših snova koje pamtite.

(Pauza.) Već sam rekao da postoje mnoge vrste znanja. Razmišljajte o njima kao o stanjima znanja. Percipiranje svakog od njih zahteva da im se svest prilagodi. U svom "budnom" stanju ja operišem na mnogim nivoima svesti odjednom, i zato sam uključen u različite sisteme znanja. U stanju - ili radije, stanjima "sna" - ja stvaram karike svesti koje kombinuju te različite sisteme, kreativno ih pretvarajući u nove oblike. Kada sam "budan", postajem svesno svestan tih aktivnosti i koristim ih da ih dodam dimenzijama svog uobičajenog stanja, kreativno šireći svoj doživljaj stvarnosti. Ono što naučim automatski se prenosi na druge meni slične, a njihovo znanje prenosi se na mene.

(*Pauza u 22.05*) Svako od nas je svestan ovih transmisija. Ako upotrebimo vama blisku terminologiju, u pitanju je "svestan um". U tom smislu postoje mnogi svesni umovi. Vi ste, međutim, toliko ispunjeni predrasudama, da ignorirate informacije za koje ste naučili da ih ne možete biti svesni. Sva vaša iskustva su zato organizovana u skladu sa vašim shvatanjima.

Mnogo je prirodnije sećati se snova nego ne sećati ih se. Trenutno je u modi reći da je svestan um, kako ga vi shvatate, vezan za opstanak. Vezan je samo utoliko što ga uzdiže u vašoj specifičnoj društvenoj hijerarhiji. U tom smislu, kad biste se sećali svojih snova, i kada biste svesno izvlačili korist iz tog znanja, čak i vaš fizički opstanak bio bi sigurniji.

Jedan nivo sna posebno se odnosi na biološko stanje tela i pruža vam ne samo nagoveštaje zdravstvenih tegoba, nego i objašnjenje njihovih uzroka i načina da ih prebrodite. Informacije o mogućoj budućnosti takodje su date da bi vam pomogle da napravite svestan izbor. Međutim, naučeni ste da ne možete biti svesni u snu jer vi reč "svestan" tumačite tako da ona ukazuje samo na vaše predrasude. Rezultat toga je odsustvo bilo kakvih kulturno prihvatljivih obrazaca koji bi vam omogućili da kompetentno koristite svoje snove.

Stanje transa, sanjarenje i hipnoza nagoveštavaju vam brojne razlike koje se mogu pojaviti sa stanovišta budne svesti. U svakom od navedenih stanja stvarnost se javlja u nekom drugom obliku i zato uvek važe različita pravila. U stanju sna postoje daleko veće varijacije. Međutim, ključ sna leži u budnom stanju, bar što se vas tiče. Vi morate izmeniti svoje shvatanje sna i način na koji ga koncipirate pre nego što počnete da ga istražujete. U protivnom će vam predrasude iz budnog stanja potpuno stati na put.

Odmorite se.

(22:24 do 22:35)

Kako stvari stoje, vi izražavate vrlo mali deo svoje celokupne ličnosti.

Moja primedba nema nikakve veze sa vašim prihvaćenim konceptima nesvesnih delova ličnosti. Vaše poimanje nesvesnog toliko je povezano sa vašim ograničenim shva-

tanjem ličnosti, da je bespredmetno govoriti o njemu u ovoj raspravi. To je kao kad biste podigli samo jedan prst jedne ruke i rekli: "Ovo je pravi izraz moje ličnosti". Ne samo da postoje i druge, neiskorišćene, funkcije uma, već u tom smislu vi posedujete i druge umove. Vi imate jedan mozak, to je tačno, ali mu dozvoljavate da funkcioniše samo na jednoj talasnoj dužini i da se identifikuje sa samo jednim od mnogih umova.

Evidentno je da jedna osoba ima jedan um. Vi se poistovećujete sa onim koji koristite. Kad biste imali još koji, činilo bi vam se da ste neko drugi. Um je psihički obrazac kroz koji se tumači i formira stvarnost. Vi imate fizičke udove i možete ih videti. Imate umove koji su nevidljivi. Svaki od njih može organizovati stvarnost na različit način. Svaki operiše svojom vrstom znanja.

Ti umovi funkcionišu svi zajedno da bi vas održavali u životu preko fizičke strukture mozga. Kada upotrebite sve ove umove, tada, i tek tada postajete potpuno svesni svoje okoline: percepirate stvarnost jasnije, oštrije, čistije i preciznije nego sada. Međutim, vi je u isto vreme direktno doživljavate. Uvidjate šta ona jeste, nezavisno od svoje fizičke percepcije te stvarnosti. Prihvatate kao svoja ta druga stanja svesti, prirodjena ostalim vašim umovima. Osvajate istinsku ličnost.

Istorijski gledano, neke antičke civilizacije uspele su da osvare takve ciljeve, ali u vašem smislu reći, toliko davno, da ne možete pronaći dokaze o njihovom znanju.

(*Duga pauza*) Neki su se vremenom približili tome, ali nisu imali odgovarajućeg sredstva izražavanja koje bi omogućilo pripadnicima ljudske vrste da to razumeju. Oni su imali svoje metode, ali su te metode pretpostavljale i zahvalele znanje koje drugi nisu posedovali.

(22:54) Kraj diktata. Odmorite se.

(*Set je odmah započeo kratku raspravu o snu koji je Džejn imala prošle noći. Jedva ga se sećala, ali je jutros zapisala u svesci da zna da on predstavlja jednu novu, prilično čudnu vrstu percepcije, koju nije mogla opisati rečima. Pošto se to uklapa u ovo Setovo poglavlje, prilažem njegove komentare.*)

Ruburtov gotovo zaboravljeni san od prošle noći predstavlja pravu prekretnicu, jer je makar postao svestan da stiče znanje na jedan drugačiji način.

Nije ga mogao verbalno izraziti, niti je imao odgovarajući model u koji bi ga smestio. Ipak, on ga je dobio. Njegovo slikanje u poslednje vreme nije slučajno, jer operiše neverbalnim informacijama, organizujući podatke na drugačiji način, aktiviranjem drugih delova uma.

Materijal o Sezanu, san i slikanje su aspekti te druge vrste percepcije. Vaši združeni bibliotečki eksperimenti * pomogli su da se postavi scena, a vi ste doprineli svojom podrškom. Sve ovo će pomagati Ruburtu na putu do neverbalnog razumevanja koje će, na nekom drugom nivou, reorganizovati njegova sadašnja shvatanja.

Ovaj tip percepcije ne može se opisati dok on sam ne bude stvorio odgovarajuće verbalne modele koji će uslediti tek sa daljim razvojem iskustva. Ja sam u tome probni kamen. On se trenutno ubrzava do određenog stepena, i to ga dovodi u dodir sa mno- dodatnim izvorom energije. On pokreće izvesne delove mozga koji ga povezuju sa nekim drugim umom za koji ljudi još uvek ne shvataju da ga ne poseduju.

(*Glasnije i šaljivo:*) Kraj seanse i jedne vrlo uspešne večeri.

(*"Puno ti hvala, Set, laku noć."*)

(23.05)

Seansa 764, 26. januara 1976.

21:12, ponedeljak

Dobro veče.

(*"Dobro veče, Set."*)

Diktat: Vi sebe doživljavate na određen način, da se tako izrazim - odozgo, a da biste iskoristili informacije na drugim nivoima svesti, morate naučiti da doživite te druge

*Džejn opisuje svoju psihičku "biblioteku" u knjizi "Politika psihe".

organizzazione sisteme koji vam obično nisu bliski.

Prividno odsustvo značenja snova često je rezultat vašeg nepoznavanja njihove simbolike i ustrojstva. Na primer, vi možete pogrešno tumačiti dokazni materijal zato što pokušavate da ga struktuirate u skladu sa svojom uobičajenom organizacijom svesti. Stoga mnoga vredna i vrlo praktična znanja koja bi se mogla iskoristiti odlaze pogrešnim putem. Predložiću, zato neke jednostavne vežbe koje će vam omogućiti da direktno doživite "osećaj svog bića" na jedan drugi način.

Pre svega, različiti oblici organizacije koje psiha koristi mogu se na jednom nivou uporediti sa nekim umetnostima. Muzika recimo, nije "bolja" od vizuelnih umetnosti. Jedna skulptura ne može se porediti sa tonom. Ne kažem da je jedan vid organizacije bolji od drugog. Vi ste se samo specijalizovali za jednu od mnogih umetnosti svesti i ta jedna može se široko obogatiti znanjem i vežbanjem drugih.

(21:20) Pre svega, te druge organizacije uopšte nisu primarno vezane za emocije i asocijativne procese. Kada razumete kako funkcionišu vaše asocijacije, bićete u mnogo boljoj poziciji da tumačite svoje snove, na primer i da konačno od njih napravite umetnost.

Tim vežbama može se pristupiti na nekoliko načina. Cilj je da se osećanja i događaji dožive što je moguće više izvan vremenskih kategorija.

Kao što sam nekoliko puta pomenuo, suštinsko razumevanje odnosi se na mogućnosti i okruženja prošlosti i budućnosti, tako da na tom nivou aktivnosti vreme, kako ga vi shvatate, ne postoji. Medjutim, vi niste svesni takvih podataka. Psiha je sa druge strane takodje oslobođena vremena. Vaš tok svesti navodi vas da o događajima razmišljate van njihovog uobičajenog poretka. Možete, na primer, dobiti pismo od tetke Besi. To vas može navesti da se setite mnogih događaja iz detinjstva, tako da vam brojne mentalne slike prolete kroz glavu. Možda ćete se zapitati da li će vaša tetka poći na planirano putovanje po Evropi sledeće godine i ta misao može stvoriti slike zamišljene budućnosti. Sve te misli i slike biće obojene emocijama koje su vezane za pis-

mo i za sve događaje u kojima ste vi i vaša tetka učestvovali.

Kada se sledeći put zateknete u sličnoj situaciji, tako da vam asocijacije slobodno naviru, nastojte da budete svesniji onoga što činite. Pokušajte da osetite kretanje. Videćete da događaji neće nužno biti struktuirani u skladu sa uobičajenim vremenom, već sa emotivnim zadovoljstvom.

Pomisao na vaš sledeći rodjendan, na primer, može vas smesta navesti da se setite svih prethodnih, ili vas može preplaviti serija slika sa vašeg dvanaestog, trećeg ili sedmog rodjendana, i to po vašem ličnom redosledu. Taj redosled biće determinisan emocionalnim asocijacijama.

Kako ste bili obučeni na poslu pre tri dana? Šta ste doručkovali pre nedelju dana? Ko je sedeo do vas u obdaništu? Šta vas je poslednje zaplašilo? Da li se plašite spavanja? Da li su vas roditelji tukli? Šta ste radili juče neposredno posle ručka? Koja je boja cipela koje ste nosili pre tri dana? Vi pamтите samo značajne događaje ili detalje. Vaše emocije podstiču vaša sećanja i organizuju vaše asocijacije. Vaše emocije pokreću se kroz vaša shvatanja. Povezuju se tako da izvesna shvatanja i osećanja izgledaju gotovo kao sinonimi.

(21.40) Kada se sledeći put ukaže prilika i vi prepoznate prisustvo nekog intenzivnog osećanja u sebi, prepustite se asocijacijama. Slike i događaji preplaviće vašu svest u jednom vanvremenskom kontekstu. Neki tako zapamćeni događaji za vas će imati smisla. Jasno ćete videti vezu između tog osećanja i događaja, ali drugi neće biti toliko očigledni. Doživite te događaje što je moguće jasnije. Kada ste završili, namerno obrnite redosled. Setite se jednog događaja, a zatim ga sledite sećanjem na neki koji mu je prethodio. Zamišljajte da se budući događaj odigrao pre prošlog.

A sada druga vežba. Zamislite jednu veliku sliku na kojoj su jasno oslikani najznačajniji događaji vašeg života. Pre svega, posmatrajte ih kao seriju prizora grupisanih u male kvadrate, tako da izgledaju poput stranice stripa. Ti događaji moraju biti značajni za vas. Ako vam, na primer, matura nije ništa značila, nemojte je naslikati. Počnite iz

gornjeg levog ugla, a završite u donjem desnom. Zatim potpuno izmenite redosled, tako da raniji događaji budu u donjem desnom uglu.

Kada ste završili sa tim, zapitajte se koji prizor u vama budi najjače emocije. Zamislite da on postaje sve veći, a zatim u mislima posmatrajte kako mu se veličina menja. Ovde postoji izvesna dinamika, jer ovaj prizor privlači elemente iz drugih. Dopustite da se potom ti drugi prizori rasprše. Glavna slika će privlačiti elemente svih ostalih, sve dok ne nastane jedna potpuno drugačija slika - sastavljena od brojnih sitnijih prizora, ali ujedinjen na jedan potpuno nov način. Ovu vežbu morate uraditi jer vam samo čitanje o njoj neće pružiti doživljaj koji vam donosi stvarna vežba. Ponovite je mnogo puta.

(21.54.) Svesno konstruišite neki san. Recite sebi da ćete to učiniti i podjite od prve misli ili slike koja vam padne na pamet. Kada ste završili sa sanjarenjem, upotrebite slobodne asocijacije da biste doživljeno protumačili.

Neki od vas osetiće izvestan otpor dok budu radili ove vežbe. Užiće čitajući o njima, ali će tražiti sva moguća opravdanja da ne pokušaju sa njihovom realizacijom.

Ako ste iskreni, mnogi od vas će osetiti izvesno ustezanje jer su uvedeni u igru izvesni kvaliteti svesti koji funkcionišu protivno vašem uobičajenom svesnom iskustvu.

Možda ćete se osećati kao da istežete neke nejasno osećane psihičke mišiće. Cilj nije toliko savršeno izvodjenje takvih vežbi, koliko je važno da vas uvedu u jedan drukčiji vid iskustva i svesti koja se uvlači u vaše biće dok vežbate prema instrukcijama. Vi ste naučeni da ne brkate, recimo, budno stanje i san, da ne sanjariate. Učili su vas da usredsređujete svu svoju pažnju jasno, ambiciozno i energično na jedan poseban način - tako da sanjarenje ili mešanje i spajanje raznih vidova svesti deluje pasivno u negativnom smislu, ili neaktivno i inertno. (Glasnije:) "Djavo uvek nadje posla za dokone" - kaže stara hrišćanska poslovice.

Nažalost, izvesni aspekti hrišćanstva bili su naglašavani iznad nekih drugih, i ova poslovice zasnovana je na shvatanju o grešnom "ja" koje treba dovesti u red i preobratiti usmeravajući ga na konstruktivne aktivnosti. Verovanje u

takvo bezgrešno "ja" mnoge sprečava da istražuju svoje unutrašnje biće - i lišava ih direktnog iskustva koje im može pružiti kontra-dokaze. Ako se plašite sebe, ako se plašite svojih sećanja, vi ćete blokirati asocijativne procese, strahujući, na primer, da će oni izneti na videlo ono što ste najviše zaboravili - najčešće iskustva seksualnog karaktera.

(22:08) Seksualnost je jedina snažna oblast energije sa kojom su neki ljudi povezani, tako da ona postaje polazište za sva njihova shvatanja o sebi i uopšte. Izvodeći neke od ovih vežbi, možda ćete naići na slike masturbacije, homoseksualnih ili lezbejskih susreta, ili jednostavno starih seksualnih fantazija i istog časa ustuknuti jer vam vaša shvatanja govore da je to rdjavo.

Nećete se sećati, ili nećete želeti da se sećate ni svojih snova iz istih razloga. Mnogi ljudi zato misle da su vrlo nestrpljivi da otkriju prirodu i obim psihe, i ne mogu razumeti zašto postižu tako neznatne rezultate. U isto vreme, takva shvatanja ih uveravaju da je njihovo "ja" zlo. Ovakva shvatanja moraju se iskoreniti. Ako se ne možete otvoreno suočiti sa dimenzijama svog bića, svakako ne možete ni da istražujete šire dimenzije psihe. Ova blokada asocijacija, međutim, vrlo je bitan element koji za mnoge predstavlja prepreku. Ustrojstvo psihe je mnogo šire i na svoj način racionalnije od većine vaših svesnih shvaćanja o sebi.

Mnogi se plaše da će ih samoistraživanje poremetiti, da će zastraniti ako se fizički položaj tela i ličnosti čvrsto ukorenjeni u ovaj izmenjeni sistem vrednosti. Sa svesnim umom sve je u redu. Jednostavno ste ga poklopili, dopuštajući mu da samo toliko bude svestan, ne više. Rekli ste: ovde je bezbedno biti svestan, a odavde nije.

Mnogi od vas veruju da je korisno napraviti nuklearnu bombu, ali da je sumanuto koristiti snove kao još jedan metod manipulisanja svakodnevnim životom; ili da je u redu imati na umu viruse, ratove i katastrofe, ali ne i biti svestan ostalih delova sopstvene ličnosti koji bi mogli rešiti takve probleme.

Cilj nije da se normalna svest poništi, već da se doslovno proširi, dovodjenjem u njenu žižu drugih nivoa stvarnosti koje ona može stvarno percipirati i iskoristiti.

Kroz ovu knjigu upućivaću vas na mnoge vežbe. Neke od njih će iziskivati izmenjena stanja normalne svesti. Možda ću tražiti od vas da zaboravite na fizičke stimulanse, ili ću predložiti da ih još više pojačate, ali nigde ne tvrdim da je vaš oblik svesti pogrešan. On je ograničen, i to ne od strane prirode, već vaših vlastitih shvatanja i prakse. Niste ga dovoljno razvili.

Odmorite se.

(22:27 do 22:43)

Jedne noći dok budete padali u san, pokušajte da kažete sebi da ćete se pretvarati da ste budni dok spavate.

Pokušajte da, umesto da zaspate, predjete u neko drugo budno stanje. Zamislite da ste budni dok spavate. Nekom drugom prilikom kada podjete u krevet, ležite i smirite se, ali dok padate u san, zamišljajte kako se budite sledećeg jutra. Neću vam reći šta da očekujete. Važno je da se vežbe urade, a ne da se postignu rezultati u uobičajenom smislu reči.

Rekao sam da postoje različite vrste znanja, tako da će vas ove vežbe dovesti do znanja na jedan novi način. Njihovo upražnjavanje tokom izvesnog perioda predstaviće vam različite vidove percepcije, tako da ćete posmatrati svoje iskustvo sa više tačaka gledišta. To znači da će se samo vaše iskustvo kvalitativno izmeniti. Nekada, dok ste budni i ako imate mogućnosti, zamislite da je vaše sadašnje poimanje stvarnosti zapravo san, i to vrlo simboličan. Zatim pokušajte da ga kao takvo i protumačite.

Ko su ljudi koje vidite? Šta oni predstavljaju? Ako je taj doživljaj bio san, šta bi on značio? I kakvo će biti vaše budno stanje kada ujutro ustanete?

Kvaliteti svesti se ne mogu razjasniti. Ti doživljaji povezaće vas sa drugim vrstama znanja i upoznati vas sa različitim aspektima svesti koji vam nisu poznati. Kako budete napredovali sa vežbama, tako će se menjati i vaš stav prema sopstvenoj svesti. Izvesna pitanja koja ste možda postavili mogu u takvom stanju dobiti odgovore, ali ne onako kako vi predviđate, niti tako da ih možete prevesti na običan jezik. Međutim, različiti oblici svesti sa kojima želim da vas upoznam nisu vam strani. Oni su vrlo bliski stanjima

sna i uvek su prisutni kao alternative uobičajenoj svesti.

(22:58) Nekada, dok idete ulicom, zamišljajte da gledate taj isti prizor iz aviona na nebu, uključujući i samog sebe. Drugom prilikom, dok budete sedeli u kući, zamislite da ste napolju u dvorištu ili na ulici. Sve ove vežbe trebalo bi da se završe povratkom u sadašnjost. Usredsredite pažnju na spoljašni svet u ovom trenutku što je moguće jasnije, tako da zvuci i slike stvarne situacije potpuno zaokupe vašu pažnju.

Ostale vežbe će ustvari rezultirati u jasnijoj slici sveta, jer će olakšati vašu percepciju, omogućavajući vam da osetite nijanse u stvarnoj situaciji, što bi ranije izmicalo vašem opažanju. Imaćemo posla sa direktnim, praktičnim iskustvom. Neće biti dobro ako ste samo mentalno svesni onoga što kažem, a zapravo ništa ne znate. Tačka. Vežbe će biti važne jer će vam pružiti dokaze vaših širih perceptivnih sposobnosti.

Nastavite da se oslanjate na poznate kanale informacija, ali da istražujete i one nepoznate koji su vam takodje dostupni. Koje su vam, na primer, informacije trenutno nepoznate? Pokušajte da predvidite buduće događaje. U početku nije važno da li se vaša predviđanja obistinjuju ili ne. Vaša psiha počće da se širi i na oblasti koje su joj do tada bile nepoznate. Nemojte suviše polagati na svoja proročanstva, jer ćete biti vrlo razočarani ako se ne ostvare i dići ćete ruke od čitavog eksperimenta.

Ako nastavite, svakako ćete otkriti da ste svesni nekih budućih događaja, a da vam takvo znanje nije dostupno u uobičajenom smislu. Ako ustrajete, nakon izvesnog vremena ćete otkriti da ste vrlo uspešni u određenim oblastima, dok se za druge to ne bi baš moglo reći. Biće asocijativnih modela koje ćete uspešno pratiti, krećući se ka "ispravnim" predviđanjima. Takodje ćete otkriti da su emocije uveliko prisutne: primaćete informacije koje su iz nekog razloga značajne za vas. Taj značaj ponašaće se kao magnet koji privlači te podatke vama.

U normalnom sledu događaja i vi privlačite iskustvo na isti način. Vi anticipirate događaje. Svesni ste ih pre nego što se dogode, bez obzira da li ste uspeali u svesnom pred-

viđanju ili ne. Medjutim, vi stvarate svoj život kroz intimno medju dejstvo svojih svesnih ciljeva i shvatanja.

(23:17) Iako nadareni pojedinci katkada mogu tačno predvideti budućnost, ona je suviše plastična da bi se sistematizovala u nekom okvirnom načelu. Slobodna volja uvek učestvuje u tome. Ipak, mnogi se plaše da pamte svoje snove, jer strahuju da će san o katastrofi neizostavno biti praćen takvim stvarnim događajem. Pokretljivost svesti omogućava daleko veću slobodu. U stvari, takav san može se koristiti da se izbegne takva mogućnost.

Samo ako shvatite svoju slobodu u tom smislu, omogućićete sebi da istražujete različita stanja svesti ili okruženje snova. Takve vežbe ne treba upražnjavati da bi se svet koji poznajete potisnuo, već da bi se dopunio, upotpunio i da bi vam se pružila mogućnost da spoznate njegove stvarne dimenzije.

Nema potrebe za razdvajanjem budnog stanja od sna na način na koji se to obično čini - jer ta stanja su komplementarna, a ne suprotna. Veliki deo normalnih životnih dimenzija zavisi od vaših doživljaja iz sna. Čitava vaša bliskost sa svetom simbola izrasta direktno iz usnulog dela ličnosti.

U izvesnom smislu i sam jezik ima korene u stanju sna - čovek je sanjao da govori mnogo pre nego što je jezik rođen.

Sanjao je da leti i taj poriv je doveo do izuma koji su učinili mehanički let mogućim. Ovde ne govorim u simbolima, već sasvim doslovno. Od početka sam govorio da ličnost nije ograničena telom. To znači da svest ima i druge metode primanja informacija koje čak ni u stvarnom životu nije ograničeno na ono što se oseća, u uobičajenom smislu. To, medjutim, ostaje dobra teorija ako uskratite sebi slobodu da eksperimentišete sa drugim vidovima percepcije.

Kraj diktata. Kraj seanse - osim ako nemate pitanja.

("Ne, izuzev ako nećeš da prokomentarišeš neka pitanja koja bi Džejn želela da razjasni.")

Onda se malo odmorite, a i ja ću uzeti mali predah. Odmorite ruke...

(Rad na knjizi završili smo u 23:35, nakon čega je Set komentarisao ostala pitanja koja su zanimala Džejn.)

ČETVRTO POGLAVLJE

PSIHA U ODNOSU NA SEKSUALNE ELEMENTE ON I ONA - ONA I ON

Seansa 765, 2. februar 1976

21:23, ponedjeljak

Dobro večer.

("Dobro večer, Set.")

Diktat: Četvrto poglavlje - Psiha u odnosu na seksualne elemente On i ona - Ona i on. To je bio naslov.

Iskrivljena shvatanja seksualnosti onemogućavaju mnogima da uspostave blisku vezu sa unutrašnjim iskustvom koje se stalno komeša ispod obične svesti. Bilo bi zato dobro osmotriti psihi u odnosu na seksualni identitet.

Psiha nije muškog ili ženskog roda. U vašem sistemu shvatanja, međutim, često se identifikuje kao ženska, zajedno sa umetničkim delima koja izrastaju iz njene kreativnosti. U tom kontekstu, dnevni sati i budna svest zamišljaju se kao muški, kao i sunce - dok se noć, mesec i svest u snu smatraju ženskim i pasivnim. U istom smislu agresivnost se obično shvata kao nasilna muški orijentisana akcija, dok se ženski elementi identifikuju u skladu sa ustaljenim shvatanjima.

U fizičkom smislu ne bi bilo ni muškaraca ni žena da ne postoje najpre individue. Svako od vas je dakle, pre svega individua. Tek onda vi ste individua određenog pola u biološkom smislu. To naročito određenje koje posedujete odgovorno je za preveliki značaj koji pridajete muškom ili ženskom rodu. Vaša ruka i noga imaju različite funkcije. Ako biste želeli da usredsredite pažnju na razlike u njihovom

ponašanju, mogli biste zasnovati čitavu jednu novu kulturu izgradjenu na njihovim različitim sposobnostima, funkcijama i karakteristikama. Ruke i noge su očigledno "pribor" koji pripada i jednom i drugom polu. Ipak, na jednom drukčijem nivou analogija je sasvim umerena.

Psiha je muška i ženska, ženska i muška; ali kad ovo kažem, shvatam da vi pod tim podrazumevate svoje definicije, i zato ćemo i poći od njih.

(Pauza u 21:38) Biološki, seksualna orijentacija je metod izabran da bi se produžila vrsta. S druge strane, međutim, ni jedna specifična psihološka karakteristika nije vezana za tu biološku funkciju. Potpuno sam svestan da u vašem iskustvu zaista postoje konkretne fizičke i psihološke razlike. One su rezultat programiranog shvatanja i nisu inherentne ljudskoj vrsti - čak ni biološki.

Produžavanje vrste je obezbeđeno samo zato što se ono nije u prevelikoj meri "specijalizovalo" u seksualnom smislu. Nije bilo čvrsto utvrđenog perioda parenja, na primer. Umesto toga ljudska vrsta je mogla slobodno da se reprodukuje, tako da u slučaju katastrofe ma koje vrste ne bi bila ograničena nekim krutim okvirom koji bi mogao rezultirati istrebljenjem.

(Duga pauza, jedna od mnogih) Izazovi i problemi ljudske vrste razlikovali su se od problema drugih vrsta. Njoj je bila potrebna dodatna zaštita. Jedan od oblika bio je i prilagodljiviji način razmnožavanja. Sa time je došla i veća raznovrsnost individualnih osobina i ponašanja, tako da niko nije imao striktno određenu biološku ulogu. Da je to tačno, čovek kao vrsta nikad ne bi otišao dalje od prostog fizičkog opstanka, a to nije slučaj. On je fizički mogao sasvim lepo opstati i bez filosofije, umetnosti, politike, religije ili jezika. Mogao je poći potpuno drugim putevima, onim koji su orijentisani strogo biološki.

Ne bi se postavio problem muškarca koji obavlja tzv. ženske poslove, ili žene koja se bavi tzv. muškim, jer ne bi bilo prostora za tu vrstu individualnih aktivnosti. U ponašanju životinja prisutno je daleko veće odstupanje nego što ste vi u stanju da uvidite, jer vi ponašanje životinja tumačite u skladu sa svojim shvatanjima. U istom smislu tuma-

čite i istoriju svoje vrste. Vama izgleda da je žena oduvek vodila računa o potomstvu, na primer, negujući decu, da je bila prinudjena da ostaje oko kuće, dok se muškarac obračunavao sa neprijateljima i išao u lov zbog hrane. Zato se čini da je muškarac bio znatno radoznaliji i agresivniji. Medjutim, situacija je bila potpuno drugačija. Porodica pećinskog čoveka bila je daleko "demokratičnija" grupa nego što pretpostavljate. Muškarci i žene radili su rame uz rame, deca su učila da idu u lov sa oba roditelja; žene su usput prestajale da dvore decu, a čovek se odvojio od ostalih vrsta jer nije bio ograničen u svom seksualnom ponašanju.

(22:00) Izuzmemo li činjenicu da muškarci nisu mogli radjati, sposobnosti polova bile su podjednake. Muškarac je obično bio jači, što je predstavljalo zgodnu fizičku prednost sa jedne strane, ali je žena bila lakša i mogla je brže da trči.

Žene su imale manju težinu i zato što je trebalo da nose decu. Čak i tada je bilo nesrazmera, jer su mnoge žene bile krupnije od sitnih muškaraca. Ali žene su mogle jednako dobro loviti kao i muškarci. Da su ljubaznost, prijatnost i osećajnost samo ženske osobine, muškarci ne bi mogli biti nežni ili osećajni jer takva osećanja biološki ne bi bila moguća.

Da je vaša individualnost predodređena vašim biološkim polom, bilo bi doslovno nemoguće da radite bilo šta što nije predodređeno vašim polom. Žena ne može biti otac detetu, niti muškarac može radjati. Pošto ste na drugoj strani slobodni da obavljate ostale aktivnosti koje shvate kao seksualno orijentisane, u tim oblastima takva orijentacija predstavlja kuturno nasleđe.

Vi, medjutim, zamišljate da je muškarac agresivan, aktivan, obdaren zdravim razumom, inventivan, ekstrovertan - graditelj civilizacija. Ego identifikujete kao kategoriju muškog roda. Nesvesno zato izgleda kao žensko, a ženske osobine obično su date kao pasivnost, intuitivnost, kreativnost, neinventivnost, odbojnost prema promenama, težnja ka zadržavanju postojećeg stanja. U isto vreme, vi smatrate intuitivne elemente prilično zastrašujućim, kao da mogu eksplodirati i razbiti poznate klišeje - na nepoznate načine.

Muškarci koji su kreativno nadareni zateći će se u dilemi

što njihova bogata kreativnost dolazi u direktan konflikt sa njihovim poimanjem muževnosti. Žene koje poseduju osobine koje se smatraju muškim imaju isti problem na drugoj strani.

U vašem smislu reči psiha je riznica osobina koje zajednički deluju, sastavljena od ženskih i muških elemenata. Čovekova psiha sadrži modele koji se mogu sjediniti na najrazličitije načine.

Ljudske sposobnosti često se kategorizuju tako da se čini da ste najpre muškarac ili žena, pa tek onda ličnost. Medjutim, vaša ličnost egzistira prva. Individualnost daje značenje vašem polu, a ne obrnuto.

Odmorite se

(22:23 do 22:38)

Suprotno postojećim teorijama o prošlosti, u vreme pećinskih ljudi vladala je daleko manja seksualna orijentisanost.

Porodica je bila jedna vrlo kooperativna zajednica. Osnova prvobitne zajednice bila je saradnja, a ne konkurencija. Porodice su se okupljale u zajednice. Uvek je bilo dece različitih uzrasta. Kada bi se žene približile porodjaju, obavljale bi one poslove koji su se mogli raditi unutar pećinskih nastambi, ili u njihovoj blizini, a kasnije su se starale i o ostaloj maloj deci, dok su žene koje nisu bile noseće zajedno sa muškarcima išle u lov i sakupljanje hrane.

Kada bi majka umrla, otac bi preuzimao njena zaduženja, pri čemu su ljubav i odanost bili jednako zastupljeni i kod muškaraca i kod žena. Pošto bi rodile, žene su negovale decu, vodeći ih sa sobom u potragu za hranom, ili bi ih ostavljale drugim ženama u grupi da se o njima staraju. Često bi se nakon rođenja deteta žena odmah priključivala ostalim učesnicima u lovu, dok bi očevi kod kuće izradjivali odeću od životinjskih koža. To je omogućavalo muškarcima da se odmore nakon dugotrajnih aktivnosti u lovu i značilo je da nijedan odrastao član porodice nije bivao prekomerno iscrpljen. Poslovi su se na taj način razmenjivali.

(Lagano:) Deca bi počinjala da sakupljaju hranu i odlaze u lov čim bi dovoljno poodrasla - kako muška, tako i ženska, predvodjena ostalom mladjarijom, a kako su ojačavala,

odlazila su sve dalje i dalje. Inventivnost, radoznalost i mudrost nisu se mogle vezivati samo za jedan pol. Ljudska vrsta u takvoj podeli ne bi opstala.

(22:52) Vi ste toliko navikli da mehanički razmišljate, da vam se čini da neobrazovani ljudi nisu shvatili vezu između čina seksualnog odnosa i radjanja dece. Toliko ste naviknuti na jedno objašnjenje radjanja, da vam sva druga izgledaju kao vrhunske besmislice. Zato je popularno verovati da prvobitni čovek nije shvatao vezu između seksualnog čina i radjanja.

Medjutim, čak i životinje bez reči i jezika razumeju značaj svog seksualnog ponašanja. Teško da je prvobitni čovek bio veća neznalica od njih. Muškarac je znao šta čini i bez priručnika koji bi mu dao uputstva o čitavoj proceduri. Žena je shvatala vezu između rođenja deteta i seksualnog akta.

(*Tendenciozno:*) Vrhunac imbecilnosti je verovati da zbog dužine trajanja trudnoće žena nije mogla da prepozna poreklo deteta u seksualnom odnosu. Znanju tela nije trebao neki komplikovani jezik. Iz tog razloga vaše tumačenje radjanja dece je po nekim standardima vrlo ograničeno. U vašem smislu reči, to je tehnički ispravno.

Ali, dete koje su dobila dva roditelja istovremeno je i potomak čitavog sveta, a njegovo telo jednako je deo sveta koliko su to i drvo, cvet ili talas mora - potomak čoveka, ali i biće u kome je ugrađena celokupna istorija sveta - novo stvorenje koje je poteklo ne samo od dvoje roditelja, već iz čitave veličanstvene prirode, koja je dala i same njegove roditelje - privatan, ali i javni događaj u kome se individualizuju fizički elementi sveta - biće u kome psiha i svet saradjuju u ljudskom, ali i božanskom radjanju.

Istorijski gledano, prvobitni čovek je na svoj način razumeo te veze daleko bolje nego vi, koristeći jezik koji je razvio da bi izrazio pe svega to čudo radjanja. Jer, video je da neprekidno obnavlja svoju vrstu i da se sve ostale vrste produžavaju na isti način.

Uvek je postojalo nešto iza. Ma kako brzo trčao i ma koliko daleko putovao, prvobitni čovek nije mogao da pobegne od livada, drveća, šuma ili izvora hrane. Ako bi došao do

pustinje, opet je znao da negde postoji plodna zemlja, čak i ako je tek trebalo da je pronadje. Izgledalo je da svet nema kraja. Bio je to doslovno beskonačan svet u smislu koji je vama vrlo teško razumljiv, jer se svet u vašim očima sužava.

(23:16) Taj neograničeni svet neprekidno se iznova puni. Deca su došla iz majčinih utroba. Ljudi su umirali, a mnoga deca su bila mrtvorodjena ili prirodno pobačena. To je, medjutim, takodje predstavljalo prirodan poredak stvari i odvijalo se daleko jednostavnije nego danas. Ne pada svako seme biljke na plodno tle da bi se razmnožavalo. Seme koje ne proklija vraća se u zemlju, stvarajući osnov za drugi život. U biološkom smislu, embrioni rastu i razvijaju se - ovde ću usporiti jer postajem komplikovan - kada se urodjena svest pojavi u pravilnom obliku, stvoreni su dobri uslovi za rođenje zdravog deteta. Kada uslovi nisu povoljni, dete se pravilno ne razvija. Priroda ga odbacuje. Fizički elementi se vraćaju u zemlju da bi postali osnov nekog drugog života.

Preživela su samo ona deca koja su se savršeno prilagodila uslovima u prostoru i vremenu. Ako je dete prirodno odbačeno, to ne znači da je uništena i svest deteta. Ona se samo nije razvila.

Iako nije bilo strogo određenog perioda parenja, ipak je postojala čvrsta biološka sprega između čoveka i sveta, tako da su žene prirodno ostajale noseće kada su zalihe hrane, klimatski i ostali uslovi bili najpovoljniji.

U biološkom smislu, čovek je unapred znao kada će nastupiti periodi suše i to je automatski menjalo prirodni priraštaj. Prepuštene sebi i životinjske vrste ponašaju se na isti način. U najširem smislu, prvobitni čovek bio je zatečen činjenicom da se sve reprodukuje i to je najpre privuklo njegovu pažnju. Kasnije je koristio ono što se naziva mitom da bi objasnio ove pojave. Ti mitovi sadržavali su znanje koje izmiče vašim bukvalnim, specifičnim tumačenjima seksualnih zbivanja. Takvo znanje, medjutim, živi u psihi. Ako imate neki direktan doživljaj vezan za psihi, najverovatnije ćete nailaziti na pojave koje se neće lako uklopiti u vaše poimanje seksualnosti.

Odmorite se.
(23:35 do 23:49)

Ovo je bio kraj rada na knjizi. Set je izložio još nekoliko stranica materijala za mene i završio seansu u 00:15.

Seansa 768. 22. marta 1976. 21:43, ponedjeljak

(Poslednje dve seanse bile su izuzetno zanimljive, ali nisu bile posvećene diktiranju za knjigu. Obe sadrže materijal o samoubistvu i usledile su pošto smo doznali da je jedan naš mladi prijatelj oduzeo sebi život. Nadamo se da ćemo ih jednom objaviti.

(Večeras je Set započeo rad za "PSIHU" upravo tamo gde ga je prekinuo pre više od mesec dana.)

Dobro veče.

("Dobro veče, Set.")

Diktat: nastavak našeg ćaskanja o seksu kraj vatre (šaljivo:) Ova primedba ne mora biti uključena u sadržaj knjige, mada može, ako želite.

Vaša shvatanja o seksu kao i vaša iskustva na tom planu navode vas da ga razmatrate u vrlo ograničenom svetlu. Znanje psihe je, naravno, daleko šire. Promene svesti ili pokušaji pojedinca da istražuje svoju ličnost iznutra lako može izneti na videlo shvatanja o seksualnosti koja mogu delovati nastrano ili neprirodno.

Čak i kada sociolozi ili biolozi ispituju ljudsku seksualnost, oni to čine iz okvira seksualnosti kakvom se ona predstavlja u vašem svetu. Postoje sasvim prirodne seksualne promene, čak i one vezane za razmnožavanje, koje danas nisu vidljive u ljudskom ponašanju ni u jednoj kulturi. Te varijacije javljaju se u vašem svetu na mikro planu ili u ponašanju drugih vrsta.

Novi pasus: Kada racionalni uslovi to zahtevaju, sasvim je moguće da pojedinac bude i otac i majka detetu.*

* Ovde se Set poziva na pojave slične partenogenezi: razmnožavanje neoplodjenog jajašca, semena ili spore, kao kod nekih insekata, algi itd. Postoji i veštačka partenogeneza, nastala formiranjem jajašca koje se stimuliše mehaničkim ili hemijskim putem.

U takvim slučajevima desilo bi se ono što biste vi nazvali potpunim spontanom seksualnim preobraćanjem ili transformacijom. Takvi procesi su sasvim mogući na mikro-planu i inherentni su ćelijskoj strukturi. Čak i u vašem svetu u današnjem smislu, neki pojedinci poznati kao žene mogu biti očevi.

Neke osobe za koje se zna da su muškarci mogli bi radjati decu kojoj bi istovremeno bili i očevi - kažem, mogli bi (povučeno). Postoje mogućnosti za to.

Podela muško-žensko, žensko-muško nije ni blizu toliko striktna koliko vam danas izgleda. Nije ni blizu toliko vezana za psihološke osobine koliko vi pretpostavljate. Niti se neminovno kristališe u odredjenom uzrastu u kome se trenutno ispoljava. Pubertet će nastupiti, ali vreme njegovog dolaska varira u skladu sa potrebama vrste, njenim prilikama i shvatanjima. Vi ste doživotno pojedinac. Delujete kao jedinka koja se razmnožava samo u odredjenom periodu.

(Pauza u 22:01) U tom periodu mnogi elementi ulaze u igri i služe da učine proces privlačnim za one koji u njemu učestvuju, njihovim plemenima, društvima ili civilizacijama. Jedno relativno snažno "seksualno" identifikovanje je u tim okolnostima važno - ali (glasnije), ako je previše naglašeno, može dovesti do stereotipnog ponašanja u kome se krupnijim potrebama i sposobnostima pojedinca ne dozvoljava da budu ispunjene.

Sve ove postaje vrlo komplikovano zbog vaših vrednosnih sudova kojima često čini se, nedostaje - ako mi oprostite - svaki prirodni smisao. Vi ne možete odvojiti biologiju od svog sistema shvatanja. Njihov međusobni odnos je suviše živ. Kada bi svaki seksualni akt imao za cilj stvaranje deteta, ova planeta bi vrela od dece. Seksualna aktivnost je zato predviđena i kao zabava, kao izraz vitalnosti. Žena će se često osetiti najspremnijom za seks usred menstrualnog perioda, baš kada je začće najmanje moguće. Svi tabui upravljeni protiv seksualnih odnosa su ovde prisutni, naročito u takozvanim izvornim kulturama. U tim kulturama takvi tabui imaju puno smisla, ti narodi su intuitivno znali da će se populacija povećavati ako odnosi budu ograničeni na periode kad je začće najizglednije. Krv je bila očigledan

znak da je žena za vreme menstruacije relativno "neplodna". Njena privlačnost bi nestajala. Izgledalo im je da je za to vreme bila "anatemisana".

Već sam govorio o razvoju onoga što vi nazivate samosvešću koja, ponavljam, ima svoje jedinstvene vidove ispoljavanja. Ta psihološka orijentacija odvešće ljudsku vrstu do neke druge, isto tako jedinstvene vrste svesti.

Medjutim, kada je taj proces započeo, izražene prirodne sile morale su se "kontrolisati" kako bi svest koja je rasla mogla sebe posmatrati kao odvojenu od svog prirodnog izvora. Deca, toliko potrebna čoveku kao vrsti, nastavila su da se radjaju iz majčinih utroba. Zato je to prirodno ishodište bilo sasvim očigledno i neosporno. Čovek - i to ne samo muškarac - je stvorio toliko tabua o ženskom ponašanju i seksualnosti. "Krojeći" sopstvene elemente ženstvenosti, ljudska vrsta je nastojala da se psihološki donekle distancira od šireg prirodnog ishodišta iz koga je potekla.

(Pauza u 22:25) Želite li da se odmorite?

("Ne.")

U svetu vašeg današnjeg iskustva razlike medju polovima su sve manje izražene što se starost više približava. Neke žene počinju da poprimaju karakteristike koje vi smatrate muškim - malje po licu, dublje glasove, postaju koščatije, dok pojedini muškarci počinju da govore višim tonom nego ikada ranije, lice im postaje glatkije, a konture tela mekše.

Pre puberteta postoje slične manifestacije ambigviteta. Vi ističete značaj seksualne identifikacije jer vam se čini da malo dete mora znati da će izrasti u čoveka ili ženu u pravom smislu reči.

I na najmanju devijaciju gleda se sa užasom, tako da su lični identitet i vrednost čvrsto vezani za mušku, odnosno žensku orijentaciju. Od pripadnika ovih dveju kategorija očekuju se potpuno različite osobine, sposobnosti i ponašanje. Čovek koji se ne oseća u potpunosti kao muškarac zato ne veruje u svoj identitet kao ličnost. Žena koja sumnja u svoju apsolutnu ženstvenost na isti način ne veruje u integritet sopstvene ličnosti.

Lezbejke i homoseksualci stoje na vrlo pomeranim psihološkim pozicijama jer su interesovanja i sposobnosti koje

oni najviše osećaju kao svoje upravo one odlike koje ih čine seksualnim ekscentricima.

Ovo su dosta jednostavni primeri, ali čovek koji poseduje interesovanja koja u vašoj kulturi važe za ženska, koji prirodno želi da se bavi oblastima interesovanja koje se smatraju ženskim, doživljava teške konflikte izmedju svog poimanja ličnosti i identiteta i svoje seksualnosti definisane na nivou kulturnih aspekata. Isto, naravno, važi i za žene.

Zbog svog prenatlaženog stava vi postajete relativno slepi za ostale nivoe "seksualnosti". Pre svega, seksualnost per se ne vodi nužno do seksualnog odnosa. Može dovesti i do radnji koje nemaju za posledicu radjanje dece. Ono što vi smatrate lezbejskim i homoseksualnim ponašanjem predstavlja sasvim prirodan seksualni izraz i u biološkom i u psihološkom smislu. U nekim "idealnijim" uslovima to ponašanje bi doživelo svoj procvat, naročito pre i posle tzv. primarnih reproduktivnih godina.

Za one koji sve bukvalno shvataju to ne znači da bi takvo ponašanje postalo dominantno u tim periodima. To će samo reći da ne bi celokupna seksualna aktivnost bila usmerena na radjanje dece - što je i biološki nemoguće, i što bi predstavljalo planetarnu katastrofu. Dakle, čovek je blagosloven ako uspe da pronadje dovoljno prostora za svoj seksualni izraz. Ono što trenutno dominira ometa uspostavljanje nekih oblika prijateljstva koji ne bi nužno završavali seksualnim odnosom.

Lezbejstvo i homoseksualnost, onako kako se danas doživljavaju takodje predstavljaju prenatlaženi vid prirodne sklonosti u istoj meri u kojoj je prenatlažena i vaša heteroseksualna varijanta.

Odmorite se ili da završimo sa seansom, kako želite.

("Odmorićemo se.")

(22:50. Nakon pauze Set je izložio izvanredan materijal za Džejn i mene. Obuhvatao je razgovor o njegovom odnosu prema nama, kao i o mestu koje njegove knjige zauzimaju u našem životu. Završili smo u 00:05.)

Seansa 768, 29. mart 1976

21:20, ponedeljak

(Džejn je završila sa kucanjem svoje knjige "POLITIKA PSIHE", a dobijala i nov materijal rukopisa koji je za sada nosio naziv "POGLED NA SVET POLA SEZANA". Ustajala je u cik zore da bi pisala i uživala u svitanju novog dana.

(Uoči večerašnje seanse razgovarao sam sa njom o značaju Setovog materijala o ljudskoj seksualnosti, nadajući se da će ga dopuniti i proširiti.

Dobro veče.

("Dobro veče, Set.")

Diktat: Takozvani sukob medju polovima nije "prirodan" - kao što u tom kontekstu nije prirodan ni sukob izmedju pripadnika istog pola. Čak i u životinjskom carstvu mužjaci se ne bore na smrt oko ženke ako se nalaze u prirodnim uslovima.

Značenje reči "prirodni" objasniću kasnije. Medjutim, kada ispituje ponašanje životinja, čak i u njihovim najprirodnijim uslovima, vi ne posmatrate osnovne modele ponašanja takvih stvorenja - jer te relativno izolovane oblasti postoje u vašem svetu. Sasvim jednostavno: ne možete imati jedan ili dva ili dvadeset veštački uredjenih prirodnih regiona u kojima posmatrate ponašanje životinja, a da očekujete da otkrijete išta više od rezultata prilagodjavanja tih životinja - prilagodjavanja koje je nametnuto njihovim "prirodnim" reakcijama.

Ravnoteža izmedju načina kretanja životinja, njihovih staništa, migracija i vremenskih prilika - sve to se mora uzeti u obzir. Takve izolovane oblasti proučavanja retko pružaju neiskrivljenu sliku prirodnog ponašanja, jer su životinje i u njima zarobljene. Civilizacija ih pritiska sa svih strana.

Druge životinje žive izvan rezervata. Lov i plen su strogo regulisani. Sve oblasti životinjskog ponašanja menjaju se da bi se što je moguće više uklopile u okolnosti, a to podrazumeva i seksualnu aktivnost. Životinje su se donekle prilagodile tom izmenjenom svetu. Čovek je evidentno deo prirode, tako da biste mogli reći: "Ali te promene koje je čovek izveo su prirodne." Medjutim, kada se proučava takvo životinjsko ponašanje, i ako se seksualno ponašanje živo-

tinja koristi da bi se donosili neki zaključci o ljudskoj seksualnosti, ovo se ne uzima u obzir, već se posmatrano ponašanje životinja navodi kao pokazatelj primarne ili osnovne prirode primerene njihovoj biološkoj strukturi.

(21:35) Nije prirodno da se čovek bori za ženu. To je čisto kulturno, naučeno ponašanje. Istorijski gledano, čovek se prema vašem shvatanju ne bi mogao odupreti takvoj pogrešno usmerenoj energiji, niti bi se mogao suprotstaviti tom stalnom antagonizmu.

Svaka biološka vrsta učestvuje u odredjenom obliku kooperacije na kojoj je konačno zasnovano čitavo zemaljsko postojanje. Vi projektujete svoja današnja shvatanja natrag u istoriju i pogrešno tumačite mnoga stanja koja vidite u prirodnom svetu. Kooperacija o kojoj govorim bazirana je na ljubavi koja ima kako biološke, tako i duhovne osnove. Vaša shvatanja vas navode da odričete postojanje emocija kod životinja, a mnoge manifestacije ljubavi medju njima pripisujete "slepom" instinktu.

Za to su u izvesnoj meri odgovorne i crkve, kao i naučnici, ali oni nisu nekakvi stranci bačeni medju ljude. Oni predstavljaju različite aspekte vas samih. Čovek je razvio svoj oblik svesti, pošto je smatrao neophodnim da se do izvesnog stepena izoluje od svoje okoline i ostalih bića u njoj; kao rezultat toga, religije su propovedale da samo čovek ima dušu i da je obdaren emocijama. Na svoj način nauka je vrlo lepo to potvrdila predstavljajući čoveka u jednom mehanicističkom svetu gde svako stvorenje pokreće nepogrešiva mašina instinkta, vrlo slična bolu ili požudi.

Medjutim, ljubav i saradnja koje čine osnovu celokupnog života, ispoljavaju se na mnogo načina. Seksualnost predstavlja jedan od aspekata, i to vrlo značajan. Šire posmatrano, prirodno je da čovek voli čoveka ili žena ženu, kao što je prirodno izražavanje ljubavi prema suprotnom polu. Zbog toga je prirodnije biti biseksualac. Takva je "prirodna" priroda čoveka.

Medjutim, vi ste smestili ljubav u vrlo odredjene kategorije, tako da je njeno postojanje podređeno veoma ograničenim uslovima. Ljubav odlazi pod zemlju, ali se i uzdiže iz nje u izmenjenim oblicima i sklonosima. Vi pratite taj

kurs iz različitih razloga u različito vreme. Seks ni u kom slučaju nije kriv za to. Naprotiv, vaša situacija na seksualnom planu je samo još jedan odraz stanja vaše svesti. Čovek, bar na zapadu, za sada izjednačava ljubav i seks. Zamislja da je seks jedini prirodni izraz ljubavi. Ljubav se, znači, drugim rečima, mora izražavati samo kroz istraživanje seksualnih elemenata voljene osobe.

Medjutim, teško da je to i jedino ograničenje vezano za izražavanje ljubavi. Napisane su bezbrojne knjige sa instrukcijama, od kojih svaka proklamuje navedene metode kao jedino ispravne. Neke vrste orgazma su "najbolje". Izražavanje ljubavi je dozvoljeno samo među pripadnicima suprotnih polova. Oni u načelu moraju biti manje-više istog uzrasta. Postoje i drugi tabui, uključujući rasia, kulturna, socijalna i ekonomska ograničenja. Povrh svega, ogromni delovi populacije veruju da je seks grešan - čin duhovnog poniženja koje Bog dozvoljava samo da bi se produžavala vrsta.

(Pauza u 22:02) Ako se ljubav i seks izjednače, očigledno dolazi do konflikata. Materinska ljubav je jedina kategorija koja se smatra zdravom i samim tim aseksualnom u najvećem broju slučajeva. Otac može osetiti veliku krivicu zbog svoje ljubavi prema deci, jer je naučio da se ljubav izražava samo kroz seks, dok su svi ostali vidovi njenog ispoljavanja nemuževni, a seks sa rođenom decom je tabu.

Stvaralaštvo izrasta iz ljubavi. Ako se ljubav negira, isprašće njen prirodni izraz - kreativnost. Vaša shvatanja navode vas da pretpostavite da bi prirodna biseksualnost rezultirala zamiranjem porodice, destrukcijom morala, porastom seksualnog kriminaliteta i gubitkom seksualnog identiteta. Rekao bih, medjutim, da moja poslednja rečenica adekvatno opisuje upravo vašu postojeću situaciju. Prihvatanje prirodne biseksualnosti čoveka bi pomoglo da se reše ne samo navedeni problemi, već i mnogi drugi, uključujući i visok stepen nasilja i ubistava. Medjutim, u postojećim prilikama malo je verovano da će to biti jednostavno.

Odnos roditelj-dete ima svoju jedinstvenu emocionalnu strukturu, koja preživljava uprkos svim vašim iskrivljenjima, a njegova trajna postojanost ne samo da ne bi oslabila,

već bi i jačala kada bi vaša biseksualna priroda bila naglašenija.

Deca bi daleko bolje prolazila kada iskonske roditeljske vrednosti ne bi bile toliko snažno usmerene na majku. To samo po sebi vodi do veće zavisnosti od majke nego što je zdravo i stvara veštački savez izmedju majke i deteta protiv oca.

Odmorite se.

(22:16 do 22:38)

Heteroseksualna ljubav predstavlja jedan važan izraz biseksualnosti, a seksualnost omogućava reprodukciju. Medjutim, heteroseksualnost počiva na biseksualnoj osnovi i da nije čovekove biseksualne prirode - širi okvir porodice - klan, pleme, vlada, civilizacija - ne bi bili mogući.

Čovekova prirodjena biseksualnost u suštini obezbeđuje osnovu za kooperaciju koja čini fizički opstanak i sve oblike kulturnih odnosa mogućim. Da je borba medju polovima prirodna i neophodna, tada doslovno ne bi postojala nikakva saradnja izmedju muškog i ženskog pola u bilo kom smislu. Ne bi postojalo ništa ni izmedju žena ili muškaraca medjusobno, jer bi se nalazili u stanju stalnog sukoba jednih protiv drugih.

U prirodnom biološkom toku čovekovog života postoje periodi različiti po intenzitetu u kojima se ljubav i njen izraz kreću i usmeravaju u različitim pravcima. Postoje individualne varijacije koje su od velikog značaja. Ti prirodni ritmovi se, medjutim, retko proučavaju. Sklonosti prema lezbejstvu ili homoseksualnosti kod dece sasvim su prirodne. Medjutim, ona su toliko preplašena, da to često blokira i njihove isto toliko prirodne sklonosti prema heteroseksualnosti.

Individualne kreativne sklonosti često će se snažno ispoljiti u adolescenciji. Ako se ti porivi i kod jednog i kod drugog pola ne uklapaju u očekivane kalupe ponašanja muškarca ili žene, ti mladići i devojke ostaju zbunjeni. Čini se da je kreativni izraz u direktnoj suprotnosti sa očekivanim seksualnim stereotipom.

Ne kažem da su lezbejstvo i homoseksualnost samo stupnjevi koji vode do heteroseksualnosti. Kažem da su lez-

bejstvo, homoseksualnost i heteroseksualnost ispravni izrazi čovekove biseksualne prirode.

(U 22:54) Takodje podvlačim činjenicu da ljubav i seks nisu nužno jedno te isto. Seks je izraz ljubavi, ali samo jedan od njenih izraza. Ponekad je sasvim "prirodno" iskazivati ljubav na neke druge načine. Medjutim, zbog konotacije reči "seks" nekima može izgledati da se ja zalažem za jedan promiskuitetan odnos, gde "nijedna rupa nije zabranjena". (Ovo možete izbrisati).

Umesto toga, ja tvrdim da dublje veze biološke i duhovne ljubavi leže u osnovi svih ličnih i kulturnih odnosa, ljubavi koja transcendirava vaše poimanje seksualnosti. Heteroseksualna ljubav, kakvom se bar smatra, stvara porodicu sastavljenu od roditelja i dece - značajnu ćeliju oko koje se okupljaju ostale grupe. Medjutim, kada bi vladala samo stereotipna shvatanja muško-ženskih odnosa, ne bi bilo nekakvog stimulansa dovoljno snažnog da približi jednu porodicu drugoj. Antagonizam između muškaraca bio bi previše izražen. Konkurencija među porodicama bila bi preoštra. Ratovi bi doveli do istrebljenja zaraćenih plemena pre nego što bi bila stvorena bilo kakva tradicija.

U društvenom, kao i u mikro-svetu, kooperacija je na prvom mestu. Samo primarna biseksualnost može pružiti čoveku neophodnu mogućnost odstupanja i sprečiti stereotipno ponašanje koje bi sputavalo kreativnost i društvenu razmenu. Ta osnovna priroda seksualnosti omogućava vam da ostvarite svoje individualne sposobnosti da čovečanstvo ne bi bilo dovedeno do istrebljenja. Čovekovo priznavanje svoje biseksualne prirode je zato obaveza njegove budućnosti.

Između polova postoje očigledne razlike. One su beznačajne, a čine se krupnim samo zato što ih vi tako doživljavate. Velike humane vrednosti - ljubav, snaga, saosećanje, intelekt i mašta ne pripadaju jednom ili drugom polu.

(23:13) Samo razumevanje ove inherentne biseksualne prirode može osloboditi te vrednosti kod svakog pojedinca, bez obzira na pol. Te iste sposobnosti su prirodne odlike ljudi svih rasa, a vi ipak pravite razliku između njih, kao i između polova, doživljavajući i pojedine rase kao muške

ili ženske. Vi projektujete svoja shvatanja vezana za seks na pojedine narode, pa je često terminologija koja se koristi kada se govori o narodima ili ratovima ista kao ona koja se odnosi na seksualne kategorije.

Tako, na primer, govorite o dominaciji i podređenosti, o gospodaru i robu, o nasilju - pomoću termina koji se jednako koriste bilo da su vezani za rat ili za seks.

Muškarac i žena su pripadnici ljudske rase - ili vrste, ako tako više volite - i sve ove podele nastale su u okviru vrste i od strane vrste. One su rezultat razlika koje su stvorene u eksperimentima nad tokom svesti i prilikom iznošenja na videlo razlika između čoveka i ostalog prirodnog sveta.

Odmorite se.

(23:24 do 23:33)

Smatrao sam da je moja primedba o "zabranjenim rupama" bila sasvim u skladu sa sadržajem izloženog materijala. Teško je biti pobožno pristojan kada se govori na tu temu - ali ako smatrate da će se neko naći uvredjenim, učinite kako smatrate da je ispravno.

(Pošto je izložio još nešto materijala za Džejn, Set je završio seansu u 00:09).

(Dok mi nije skrenula pažnju nakon seanse, nisam primetio da je Džejn bilo pomalo neprijatno zbog Setove primedbe o rupama. Meni svakako nije. Mislio sam da je i ona reagovala na to kao na šalu; Set očigledno jeste. U svakom slučaju, kao što se vidi, nismo izbrisali taj pasus).

(Obama nam je bilo vrlo drago što je Set izneo svoje shvatanje seksa, pošto smo dobili mnogo pisama od ljudi i žena zbunjenih zbog svog seksualnog identiteta i često ispunjenih osećanjem krivice zbog sklonosti prema lezbejstvu ili homoseksualnosti).

Seansa 770, 5. aprila 1976.

21:41, ponedeljak

O seksu.

("Važi.")

Vaš identitet ne zavisi od vaše psihološke ili biološke polnosti.

Polne odlike čine deo vaše ličnosti. One predstavljaju vitalne oblasti izražavanja i ključne tačke oko kojih se gradi iskustvo. Vaše seksualne vrednosti su deo vaše prirode, ali je ne objašnjavaju.

Medjutim, vaša shvatanja tako struktuiraju vaše iskustvo - pojedinačno i en masse, da se dokazni materijal suprotan tim shvatanjima pokazuje retko ili u iskrivljenom ili pre naglašenom obliku. Sasvim je prirodno, i u biološkom i u psihološkom smislu ponašati se na određene načine koji nisu prihvaćeni u vašem društvu, a to, čini se, protivreči vašoj slici o istoriji čovečanstva. Sasvim je prirodno da se neki ljudi ponašaju kao muškarci u seksualnom smislu, a kao žene u psihološkom. Za druge je potpuno normalno da deluju obrnuto.

Ovo može delovati komplikovano za razumevanje, jer vi pripisujete psihološke karakteristike polnoj pripadnosti. Uvek će biti ljudi koji prirodno žele da budu roditelji, ali neće svi oni nužno biti heteroseksualci.

Širi model čovekove ličnosti zahteva biseksualnu vezu koja će dozvoliti odstupanja u seksualnom ponašanju, odstupanja koja stvaraju okvir u kome pojedinci mogu izražavati osećanja, sposobnosti i osobine koje prate prirodne težnje psihe ličnosti radije nego seksualne stereotipe. Ovde ne mislim na nešto što naprosto pruža ženama veću slobodu ili razrešava muškarca uobičajene uloge hranioca porodice. Svakako ne govorim o "slobodnom braku" kako se on obično shvata, već o daleko krupnijim stvarima. Medjutim, pre nego što ih uzmemo u razmatranje, želeo bih da vam dam nekoliko napomena.

(21:58) Postoje izvesne biološke mogućnosti koje se retko ostvaruju u postojećim prilikama, a koje stoje u vezi sa predmetom o kome je reč.

Pubertet nastupa u određeno vreme, pokrenut dubljim mehanizmima koji se odnose na stanje prirodnog sveta, na prilike koje okružuju čoveka i na ona kulturna shvatanja koja vi u izvesnom smislu prenosite na svet prirode. S druge strane, vaša kulturna sredina je, naravno, prirodna. Vreme u

kome nastupa pubertet varira, a nakon toga čovek može postati roditelj. Zatim dolazi vreme kada je sa tim periodom gotovo. Tokom tzv. razdoblja seksualne aktivnosti, šire razmere ličnosti svode se na stereotipnu ulogu u seksualnom pogledu - i svi aspekti identiteta koji se u to ne uklapaju ignorišu se ili negiraju. Činjenica je da se malo ljudi prilagodi tim zadacima. Oni su više rezultat religijskih tumačenja i konvencionalnih shvatanja. A naučnici, u svoj svojoj javnoj nezavisnosti, često samo pronalaze nove, prihvatljive razloge za nesvesna shvatanja.

U biološkom smislu, postoji jedno razdoblje koje se retko doživi, a o kome se sa humorom govori u šalama o senilnosti i tzv. drugom detinjstvu. Upravo ta latentna biološka mogućnost se ispoljava samo u retkim slučajevima, jer predstavlja ne baš željenu situaciju.

Medjutim, telo je fiziološki sasvim sposobno da se u potpunosti regeneriše sa približavanjem starosti. Drugi pubertet je legitimno sasvim moguć, u kome je seme muškarca mladalački snažno i vitalno, a utroba žene gipka i sposobna da nosi plod. Verujem da postoje i biblijske priče o radjanju u takvim uslovima.

U periodima prenaseljenosti taj mehanizam nije baš poželjan, ali on je deo ljudske vrste koji se za sada drži u stanju neizvesnosti i predstavlja moć prirode. U nekim oblastima sveta izolovani narodi žive i po stotinu godina vitalni i snažni, jer do njih ne stižu vaša shvatanja, i žive u skladu sa svetom koji poznaju i razumeju. Ponekad takav drugi pubertet rezultira i radjanjem dece, što predstavlja mali pokušaj da se sačuva vlastiti biološki položaj.

(22:18) Drugi pubertet obično je praćen istim usmerenjem u seksualnom pogledu kao i prvi, mada ne uvek - jer, sasvim je moguće da nove sklonosti budu suprotne prethodnim. To je redje slučaj, ali čovek na taj način sebe štiti.

Pomoću medicinskih metoda neki stari ljudi održavaju se u životu dovoljno dugo da bi ovaj proces mogao započeti u jednom izmenjenom obliku, očiglednom u psihološkom smislu, ali promašenom u biološkom. Drugi pubertet tada predstavlja definitivan kraj. On ne ide nikuda. Biološki je depasiran i nepotreban.

Prepušteni sebi, neki od tih ljudi bi umrli sa osećanjem zadovoljstva. Održavani u životu medicinskim metodama fiziološki mehanizmi nastavljaju svoju borbu za revitalizaciju tela i početak drugog puberteta - koji bi prirodno nastupio samo pod izmenjenim uslovima, u kojima bi um bio daleko svežiji, a volja neuništiva. U izvesnoj meri (podvučeno) postoji veza između ovog urođenog, retko doživljenog drugog puberteta razvoja raka, čiji je porast očigledan.

(Duga pauza.) Samo trenutak... U gotovo svim slučajevima gde je rak u pitanju dohovni i psihički razvoj se ne priznaje, ili individua oseća da se ne može više normalno razvijati u ličnom, psihološkom smislu. Taj pokušaj razvoja aktivira telesne mehanizme, što dalje rezultira u preteranom razmnožavanju odredjenih ćelija. Pojedinaac insistira na razvoju ili smrti i forsira jednu veštačku situaciju u kojoj upravo razvoj postaje činilac fizičkog uništenja.

To se događa jer dolazi do pojave blokada. Naime, individua želi da se razvija u ličnom smislu, ali se plaši da to učini. Uvek postoje međusobne razlike koje se moraju uzeti u obzir, ali takva osoba često se oseća robom svog pola, ograničena njime i nesposobna da se izbavi. To se očigledno može odnositi na tumore koji napadaju stidne zone, ali je često i u pozadini svakog takvog stanja. Energija biva blokirana zbog problema koji započinju već sa seksualnim pitanjima u pubertetu. Ta energija se doživljava kao seksualna.

Stari ljudi, koji se smatraju senilnim ili nerazumnim ponekad doživljavaju nalete seksualne aktivnosti kojima ne daju oduška. Osim toga, oni su izgubili svoje uobičajene uloge u seksualnom životu, kroz koje se ranije izražavali svoju energiju.

Često dolazi do stanovitih hormonalnih promena koje nisu primetne. Mnogi se ponašaju nervozno i čudno kada se uzbude - ne samo seksualno, već i intelektualno. Nova adolescencija nikada neće nastupiti. Novi pubertet umire laganim smrću, jer vaše društvo nema sluha za njega. On se zaista ispoljava u iskrivljenom obliku koji može delovati krajnje groteskno.

Odmorite se.

(22:39 do 23:02)

Ljubav je biološka nužnost, sila koja u manjem ili većem stepenu deluje tokom čitavog biološkog života. Bez ljubavi nema ni fizičkog predavanja životu - kao ni psihičkog posedovanja.

Ljubav postoji bez obzira da li je izražena kroz seks, iako je prirodno da ljubav traži svoj izraz. Ljubav podrazumeva odanost. Podrazumeva predavanje. To važi kako za heteroseksualne, tako i za lezbejske i homoseksualne odnose. Medjutim, u vašem društvu identitet se toliko vezuje za seksualne stereotipe, da je malo onih koji sebe poznaju dovoljno da bi razumeli prirodu ljubavi i da bi se tako predavali.

Trenutno se nalazite u prelaznom periodu u kome žena, reklo bi se, traga za promiskuitetnom seksualnom slobodom koja je u načelu bliža muškarcima. Veruje se da su muškarci prirodno promiskuitetni, i da im je, ukoliko su u stanju da se uzbude zahvaljujući seksualnim stimulansima, sasvim nevažno neko "dublje", komplementarno predavanje. Smatra se da muškarac žudi za seksom bez obzira da li oseća ljubav prema datoj ženi ili ne - i da je ponekad želi upravo zato što je ne voli. U takvim slučajevima seks postaje ne izraz ljubavi, već podsmeha i poruge.

Zato žene koje prihvate ovakve stavove često tragaju za situacijom u kojoj bi se i same mogle osetiti slobodnima da otvoreno izraze svoje seksualne želje, bez obzira da li se radi o ljubavi ili ne. Ipak, odanost je partner ljubavi i dokazi u prilog tome evidentni su u manjoj ili većoj meri. Muškarac je posebno naučio da odvaja ljubav od seksa, tako da ovo šizofrenično stanje rezultira cepanjem psihe tokom čitavog života.

Izražavanje seksualnosti smatra se muškim, dok se izražavanje ljubavi odbacuje kao nemuževno. U izvesnoj meri muškarac se oseća prisiljenim da deli izraz ljubavi od izraza seksualnosti. Bila bi propast kada bi i žene pošle za njihovim primerom.

Ta fundamentalna podela dovela je i do vaših svetskih ratova. Ne kažem da su samo muškarci odgovorni za ratove, već da se muškarac toliko odvojio od uobičajenog izvora

ljubavi i seksa, da je ta potisnuta energija izbila u agresivnim činovima kulturnog nasilja i dovela do smrti umesto do radjanja.

Kada pogledate životinjsko carstvo, čini vam se da mužjak uvek bira naslepo, vodjen pukim instinktom, takoda u najširem smislu odabrana ženka može "da prodje" isto koliko i bilo koja druga. Kada otkrijete da recimo odredjena hemikalija ili miris privlači mužjaka nekog insekta, vi uzimate zdravo za gotovo da individualne razlike ne važe u takvim slučajevima, toliko dalekim od vaše stvarnosti.

Vi jednostavno niste u stanju da shvatite prirodu takve svesti i zato tumačite njihovo ponašanje u skladu sa svojim shvatanjima. To je već samo po sebi dovoljno žalosno, a tim više što takve iskrivljene podatke često koristite za dalje definisanje muškog i ženskog ponašanja.

Sa tako iskrivljenim shvatanjima seksa vi dalje ograničavate smisao ljudske odanosti, koja se uvek vezuje za ljubav i izražavanje ljubavi. Lezbejski i homoseksualni odnosi su onda u najboljem slučaju labavi, opterećeni konfuznim emocijama i vrlo retko mogu da obezbede stabilnost koja će biti osnova jednog pozitivnog individualnog razvoja. Heteroseksualne veze takodje su nestabilne jer identitet partnera postaje zasnovan na njihovim seksualnim ulogama koje mogu ili ne mogu odgovarati onima koji u njima učestvuju.

Pošto osećate da je seks jedini ispravan vid izražavanja ljubavi, a istovremeno verujete da su seks i ljubav odvojeni jedno od drugog, vi ste u velikoj neprilici. Takva shvatanja seksa su daleko važnija u međjunacionalnim odnosima nego što možete pretpostaviti, jer vi kao nacija nastojite da zauzmete stav koji smatrate muškim. Isti stav zauzima i Rusija, na primer, dok je Indija prevashodno ženski orijentisana.

Napravite kratak predah.

(23:35 "Još sam napola u transu" - reče Džejn, "ali mislim da je diktat za knjigu završen..." Doneo sam joj pivo. A zatim, u 23:37):

Jedna kratka napomena: Muškarac sa izraslinama ma koje vrste- kamenom u bubregu ili čirom, na primer - razvija tendencije koje smatra ženskim i samim tim - zavisnim, što kod njega izaziva stid. U jednom pseudo-biološkom pro-

cesu on u svom telu stvara nešto što ranije nije postojalo. Kod čira - želudac postaje materica - bogata krvlju, nalik na živu ranu, a to je u njegovom tumačenju pokušaj muškarca da ispolji ženske osobine.

Kraj diktata.

(23:41 Set je zatim pet minuta diktirao tekst za Džejn, da bi završio seansu u 23:46).

("Noćas nisam spremna" - reče Džejn, "ali ima dosta materijala koji bi mogao izložiti u vezi čira. Sve je tu. Možda bi trebalo da se malo odmorim i vidim hoću li moći da se vratim u trans, umesto da završimo seansu...")

(Bila je umorna, ali - mogao bih reći, i ushićena. Odlučili smo da ipak završimo seansu).

PETO POGLAVLJE

PSIHA, LJUBAV, SEKSUALNI IZRAZ I KREATIVNOST

Seansa 771, 14. aprila 1976.

21:05, sredi

(Dobro veče, Set")

Dobro veče.

Vaše poimanje seksualnosti i vaša shvatanja o prirodi psihe često daju ton jednoj slici sazdanj od vrlo protivrečnih elemenata. Psiha i njen odnos prema seksualnosti zahvata vaše vidjenje zdravlja i bolesti, kreativnosti i svih svakodnevnih oblasti života pojedinca. U ovom poglavlju ćemo zato razmotriti neke od implikacija koje iz toga proizilaze.

Poglavlje nosi naslov "Psiha, ljubav, seksualni izraz i kreativnost".

U vašem smislu reči, psiha se sastoji od karakteristika koje biste vi nazvali muškim i ženskim, iako sama po sebi ona nije ni muška ni ženska.

U tom smislu psiha je banka iz koje se šire seksualne veze. Medjutim, u osnovi ne postoje čiste, definisane, ljudske psihološke osobine koje pripadaju jednom ili drugom polu. To bi, ponavljam, dovelo do suviše krutog modela razvoja vrste i dalo bi previše specijalizovan obrazac ponašanja koji bi vas onemogućio da opstanete kao vrsta - naročito s obzirom na brojne moguće oblike društvenih grupacija.

Vaši psiho-testovi pružaju samo trenutnu sliku muškaraca i žena, vaspitavanih od detinjstva u pravcu određenih seksualnih shvatanja. Ta shvatanja, naravno, usmeravaju dete od malih nogu, da se ponaša na određeni način kada odraste. Čini se da se muškarci bolje snalaze u matematičkim

zadacima i takozvanim logičkim mentalnim aktivnostima, dok su žene uspešnije na društvenom planu, u vrednosnom razvoju i ličnim odnosima. Muškarci se bolje pokazuju u nauci, dok se žene smatraju intuitivnijim.

(21:20) Većini čitalaca trebalo bi da je očigledno da se ovde radi o naučenom ponašanju. Vi ne možete naučiti dečaka da bude "snažan, tih muški tip", a da zatim očekujete od njega da se ističe u verbalnom izrazu ili u društvenim odnosima. Ne možete očekivati od devojčice da pokaže snažan razvoj logičkog mišljenja kad je vaspitavana da bude poslušna - a poslušnost je oprečna logici, da bude ženstvena i nezainteresovana za logičko razmišljanje po svaku cenu. To je potpuno jasno.

Dete se, medjutim, ne radja kao sundjer - prazan, ali spreman da upija znanje. Ono je već upijeno znanjima. Neka će, da tako kažem, isplivati na površinu i svesno biti iskorišćena. Neka neće. Ovde mislim da je dete u izvesnoj meri već u utrobi majke svesno njenih shvatanja i informacija koje ona nosi i da je u nekoliko (podvučeno) "programirano" da se ponaša na određeni način ili da, kao rezultat toga - raste u određenom smeru.

Čovek je u osnovi relativno toliko nesputan, obdaren takvim potencijalima, da je neophodno da majčina shvatanja obezbede izvestan okvir na samom početku, dajući detetu mogućnost da usmerava svoje sposobnosti u željenom pravcu. Ono saznaje unapred - ispred biološke, duhovne i društvene sredine u kojoj je rodjeno. Na izvestan način je već pripremljeno da se razvija u određenom smeru - smeru koji je primeren i odgovara uslovima.

Shvatanja vezana za seksualnu prirodu deteta su, naravno, deo njegovog "programiranja" unapred. Ovde ne govorim o prinudnim modelima odrastanja ili o psihičkim i biološkim pravcima utisnutim u njegovu svest tako da kasnije odstupanje od njih može izazvati stres ili bol. Ostaje činjenica da dete usvaja pravila ponašanja koja ga blago usmeravaju da se razvija u određenom pravcu. Kod normalnog učenja, naravno, oba roditelja teraju decu da se ponašaju na određeni način. Medjutim, pored toga, neka uopštena, naučena pravila biološki se prenose na dete putem gena. Izvesna znanja se

prenose preko gena pored onog opšte poznatog, vezanog za ćelijsku strukturu.

(Pauza u 21:35) Opstanak ljudske vrste daleko je više stvar shvatanja nego što se uvidja - jer su neka od njih sada već "ugradjena". Ona su biološki primerena i prenosiva. Ovde ne mislim na telepatsko prenošenje, već na prevodjenje shvatanja na fizičke kodove koji zatim postaju biološke smernice. Zato je jednom dečaku biološki jednostavnije da se ponaša na taj i taj način nego na neki drugi.

Kada bi žene osetile da njihov biološki opstanak zavisi od negovanja izvesnih osobina više nego nekih drugih na primer, ta informacija postala bi hromozomski zapis, jednako značajan pri obrazovanju novog organizma koliko i svaki drugi fizički kod uključen u ćelijsku strukturu.

Majka obezbeđuje takve informacije i muškim potomcima. Otac neosporno ima svog udela. Tako, nakon nekoliko generacija, izvesne karakteristike postaju sasvim prirodno muške ili ženske i one će se donekle menjati u skladu sa svetskim civilizacijskim uslovima. Medjutim, svaki pojedinac je sasvim jedinstven, tako da će se ovi modeli ponašanja stalno menjati. Oni mutiraju u svakoj generaciji, jer iskustvo svakog pojedinca menja onu izvornu informaciju. To pruža mogućnost manjih ili većih odstupanja, što je vrlo bitno.

Dete koristi takve informacije samo kao smernicu, kao pretpostavku na kojoj će zasnovati svoje prvobitno ponašanje. Sa razvojem uma, dete odmah počinje da preispitujete pretpostavke, što je jedna od najvećih razlika između čoveka i životinje.

Psiha u tom smislu sadrži ženske i muške osobine. One su, da tako kažem, ujedinjene u čovekovoj ličnosti, uz brojna odstupanja manjih ili većih razmera.

Najjednostavnije rečeno, ljubav je sila iz koje nastaje biće, i ovu tvrdnju ćemo mnogo detaljnije razmotriti u nastavku knjige. Ljubav zahteva izražavanje i stvaranje. Seksualno izražavanje je jedan od načina na koje ljubav vodi do kreativnosti. Medjutim, teško da je i jedini. Ljubav nalazi svoj izraz kroz umetnosti, religiju, igru i pomaganje drugima. Pauza Ona se ne može ograničiti samo na seksualni iz-

raz, niti se mogu definisati pravila o učestalosti seksualnog izražavanja odraslih.

Mnogi muškarci koji se etiketiraju kao homoseksualci (bilo po vlastitom ili uverenju drugih) žele da budu očevi. Njihova shvatanja i shvatanja vašeg društva navode ih da veruju kako uvek moraju biti ili heteroseksualci ili homoseksualci. Mnogi osećaju strast i prema ženama, koju takodje sputavaju. Vaša muška ili ženska orijentacija ograničava vas na način koji vi ne razumete. Na primer, u mnogim slučajevima nežan, feminiziran otac ima zdravija shvatanja muževnosti od muškaraca heteroseksualaca koji veruju da muškarci moraju biti surovi, snažni i prodorni. I jedna i druga slika su stereotipne.

Ljubav se može savršeno izraziti kroz umetnosti. To ne znači da onaj ko u tome učestvuje potiskuje seksualnost i usmerava tu energiju na kreativno stvaralaštvo - iako, naravno, to nije isključeno. Mnogi rođeni umetnici na svojim poljima normalno izražavaju ljubav kroz kreativne napore pre nego kroz seksualne podvige.

To ne znači da oni nikada ne doživljavaju seksualna iskustva trajnijeg karaktera koja će im prijati. To samo znači da se njihova ljubavna glad izražava pre svega kroz umetničko stvaralaštvo, preko koga se ljubav izražava jezikom koji nije jezik tela.

Veliki umetnik na svakom polju i u svako doba instinktivno oseća svoju ličnost, širu od strogo definisanog seksualnog identiteta. Dokle god budete izjednačavali identitet sa seksualnošću, ograničavaćete potencijale pojedinca i čoveka kao vrste. Svako će na opštem planu smatrati da je jednostavnije delovati kao muškarac ili žena, lezbejka ili homoseksualac, ali svako je primarno biseksualan. Biseksualnost podrazumeva i roditeljstvo u istoj meri u kojoj ga podrazumevaju i lezbejstvo ili homoseksualnost. Seksualni odnosi su prirodan način izražavanja ljubavi, ali ne i ograničavajući.

Mnoge izrazito kvalitetne asexualne veze se osporavaju zbog konotacija vezanih za lezbejstvo ili homoseksualnost. Osobe etiketirane kao ne-heteroseksualci (bilo po sopstvenoj, bilo po oceni društva) često se odriču heteroseksualnih

veza. Tako etiketirane ličnosti više su nego zbunjene kada treba da izraze svoju ljubav samo kroz seksualni čin. Osećaju se prinudjenim da podražavaju ponašanje koje smatraju primerenim muškarcu ili ženi i često završavaju kao komične karikature. To dovodi do besa one podražavane - jer su upravo te karikature spoznale istinu i mudro ukazale na preterivanja u isticanju muževnosti ili ženstvenosti, tako svojstvenog ponašanju heteroseksualaca.

Odmorite se.

(22:29 do 22:37)

U pojedinim istorijskim razdobljima bilo je u praktičnom smislu poželjno da čovek ima mnogo žena, tako da se u slučaju njegove smrti u borbi, njegovo seme može razviti u plodove većeg broja utroba - naročito u periodima kada su bolesti često pogadjale žene i muškarce u zreloj dobi.

Kada su materijalni uslovi nepovoljni, često se uspostavljaju takve društvene prilike. U periodima prenaseljenosti, takozvane homoseksualne i lezbejske sklonosti izbijaju na površinu - ali isto tako je prisutna i tendencija da se ljubav izrazi na načine koji nisu fizički, i dolazi do krupnih socijalnih problema i izazova na koje muškarci i žene mogu usmeriti svoju energiju. Postoje "izgubljeni" delovi Biblije koji se odnose na seksualnost i hristove stavove po tom pitanju, koji su se proglašavali bogohulnim i nisu doprli do vas kroz istoriju.

Ponavljam - prirodno je izražavati ljubav kroz seksualni akt - prirodno i dobro. Nije prirodno izražavati ljubav jedino kroz seksualni akt. Mnoga Frojdova shvatanja o seksu nisu oslikavala čovekovo prirodno stanje. Isticani i definisani kompleksi i neuroze su proizvodi vaše tradicije i shvatanja. Prirodno, naći ćete neke dokaze u posmatranom ponašanju. Mnoge tradicije vode poreklo od Grka, od velikih grčkih dramskih pisaca koji su divno i tragično predstavili psihi onako kako se ona i manifestovala u svetlu grčke tradicije.

Dečak ne nastoji da svog oca skinje sa pijedestala. On želi da se takmiči sa njim, želi da bude on sam, baš kao što mu se čini da je njegov otac bio on sam. Nada se da će prevazići sebe samog i svoje sposobnosti zbog sebe i zbog svoga oca.

Svojevremeno je, kao dete, verovao da je njegov otac besmrtn, u vašem smislu reči - i da ne može praviti greške. Sin nastoji da opravda oca tako što ni sam neće praviti greške i što će možda uspeti tamo gde je otac posustao. Mnogo je prirodnije da muškarac pokušava da oponaša oca, nego da se trudi da ga uništi ili da mu zavidi u negativnom smislu.

(22:54) Dete je samo muško dete. Ono nije ljubomorno na oca zbog majke, a kako se često pretpostavlja. Muško dete ne poseduje identitet koji je toliko uperen na muževnost. Ne kažem da deca nemaju već od samog rođenja određenu seksualnu prirodu. Ona je samo ne usmeravaju na svoju muškost ili ženstvenost onako kako se pretpostavlja.

Muškom detetu penis je nešto što pripada njemu ličnom, baš kao i ruka, noga, usta ili anus. Ono ga ne smatra svojim oružjem. Ono nije ljubomorno na očevu ljubav prema majci, jer sasvim dobro shvata da je i njena ljubav prema njemu isto tako snažna. Ono ne želi da poseduje svoju majku u seksualnom smislu, kako odrasli često misle. Ono to ne razume. Ono može ponekad biti ljubomorno zbog njene pažnje, ali to nije seksualna ljubomora u konvencionalnom smislu. Vaša shvatanja ne dozvoljavaju vam da uvidite seksualnu prirodu dece. Ona uživaju u svojim telima. Seksualno se uzbuđuju. Psihološke konotacije, međutim, nisu one koje im odrasli pripisuju.

Shvatanja vezana za urođeni rivalitet između sina i oca, kao i potreba sina da prevaziđe oca, prate stilove u kulturi i tradiciji, privredi i društvu više nego biološke ili psihološke osnove. Te ideje služe kao zgodna objašnjenja ponašanja koje nije biološki pogodno.

(23:05. Ovo je označilo kraj diktata. Pošto je izdiktirao još stranicu teksta za Džejn i mene, Set je okončao seansu u 23:18)

Seansa 772, 19. aprila 1976.

21:18, ponedeljak

Diktat:

("U redu")

U izvesnom smislu čovek se bavi različitim problemima kao preovladjujućim u pojedinim periodima. Oni mogu biti protkani i nekim manje značajnim, ali priroda ličnosti, religija, politika, porodica i umetnost - posmatraju se u svetlu onog osnovnog.

U uobičajenom istorijskom smislu, čovek je eksperimentisao sa svojim jedinstvenim oblikom svesti i to je, kao što sam mnogo puta pominjao, zahtevalo jedno proizvoljno razdvajanje predmeta i recipijenta - prirode i čoveka - i stvorilo situaciju u kojoj je čovek počeo da posmatra sebe odvojeno od ostalog sveta.

Ono što vi smatrate muškim ego-orijentisanim karakteristikama samo su ljudski atributi koje je čovek kao vrsta podsticao, iznosio na videlo i isticao. Koristeći ih kao smerice, vi ste do sada posmatrali svoj svet i stvarali svoje kulture. Postoje stanoviti izuzeci, ali ovde govorim u istorijskom smislu o zapadnom svetu i njegovom rimskom i grčkom nasledju. Vaši bogovi postali su muškog roda. Videlite čovečanstvo sukobljeno sa prirodom i čoveka u sukobu sa čovekom. Vi smatrate grčke tragedije veličanstvenim zato što tako čvrsto održavaju vaša sopstvena shvatanja. Čovek je vidjen u suprotnosti sa vlastitim ocem. Porođični odnosi postali su ogledalo tih shvatanja, koja se zatim, naravno, uzimaju kao pretpostavke činjeničnog utvrđivanja čovekovih prilika. Zato vi imate vrlo polarizovan muško-ženski koncept stvarnosti.

Osobine koje vi smatrate ženskim su one koje nisu preovladale jer su predstavljale izvor prirode iz koje je čovek tražio izlaz. U izvesnom smislu to je bila prava kreativna seksualna drama visokih pretenzija jer je svest čoveka na svoj način igrala na velike uloge, a drama je trebalo da bude uverljiva.

(*Pauza u 21:34*) Bilo je to traganje za umnožavanjem svesti, stvaranjem novih izdanaka iz sopstvenog izvora. Trebalo je izigravati odbojnost prema tom izvoru kao kad adolescent naprećac okrene glavu od roditelja kako bi izgledao nezavisniji. Pre tzv. procvata grčke i rimske kulture svest još nije bila tako izdiferencirana. Postojala je masa bogova, boginja i božanstava u čijoj su se prirodi mešale

muške i ženske osobine. Postojala su božanstva pola-ljudi, pola-životinje. Čoveka tada još nisu zaokupljale teme koje će preovladati u kulturi zapada.

Do ovih promena najpre je došlo u pričama o božanstvima. Kako se čovek odvajao od prirode, tako su animalna božanstva počela da iščezavati. Čovek je najpre izmenio svoje mitove, a potom i stvarnost koja ih je odražavala.

Pre toga postojali su različiti vidovi podele rada, ali i velike razlike u seksualnom izražavanju. Deca su bila neophodan deo porodice, jer porodica je bila grupa ljudi koji su živeli zajedno, saradjujući u potrazi za hranom i skloništem.

Homoseksualni i lezbejski odnosi, kako ih vi nazivate, postojali su potpuno slobodno, i to paralelno sa ostalim. Smatrani su vezanim ili odvojenim od seksualnog izražavanja i služili su kao snažne bratske veze.

Kada posmatrate životinjsko carstvo, vi i to činite kroz filter svojih naročitih seksualnih shvatanja, proučavajući ponašanje mužjaka i ženke, tražeći pravila u izražavanju agresivnosti, teritorijalne ljubomore, pasivnosti, majčinskih instinkata i svega ostalog. Ta specijalizovana interesovanja ne dozvoljavaju vam da uvidite mnogo šire dimenzije životinjskog ponašanja. U izvesnom stepenu, tzv. majčinskih instinkti jednako pripadaju mužjaku i ženki kod svake vrste koja se može tako odrediti. Životinje razvijaju bliska prijateljstva sa ili bez seksualnog izražavanja sa pripadnicima istog pola. Ljubav i odanost nisu privilegija jednog pola ili jedne vrste.

Odmorite se.

(*21:52 do 22:19*) Kao rezultat toga, vi vidite u prirodi samo ono što hoćete da vidite i obezbeđujete sebi pravila i modele koji se slažu sa vašim shvatanjima.

Ljubav i odanost se prevashodno smatraju ženskim osobinama. Društva, crkvene organizacije i država doživljavaju se kao muške. Ne radi se toliko o tome da se muškarci i žene smatraju jednakim, koliko da muški i ženski elementi treba da se oslobode i izraze kod svakoga. Mnogi od vas mogu biti uznemireni ili pogodjeni time, misleći da se ovo odnosi na seksualno izražavanje. Ono je deo tog izražavanja.

Ali ja govorim o oslobađanju viših ljudskih osobina, kod svakog pojedinca, i sposobnosti koje su često negirani vid izražavanja jer se pripisuju suprotnom polu.

U vašim današnjim okvirima, zbog podele muško-žensko, muška orijentacija - koja podrazumeva da je ego muški, dok je psiha ženska - vi namećete sebi krupne podele u kojima intelekt izgleda odvojen od intuicije i stvarate situaciju u kojoj suprotnosti naizgled postoje tamo gde ih uopšte nema. Kada pomislite na naučnika, većina vas će zamisliti muškarca intelektualca, "objektivnog" mislioca koji se svim silama trudi da ne bude emotivan i da se ne identifikuje sa predmetom koji istražuje i proučava.

Izgleda da postoji podela između nauke i religije, jer čak i organizovana religija ima intuitivnu osnovu. Muškarac naučnik često se stidi da koristi intuiciju jer ona je ne samo nenaučna, nego i ženstvena. Ono što njega brine je šta će drugi misliti o njegovoj muškosti. Udaljiti se od logike je naučni "zločin" - ne toliko zao što je to nenaučni potez, koliko zato što se smatra ženskim. Nauka sledi mušku orijentaciju i postala je njeno jezgro. Sve do danas nauka je uporno pokušavala da deluje bez tzv. ženskih kvaliteta. Razdvojila je znanje od osećanja, razumevanje od intuicije i istakla seksualnost iznad ličnosti.

Neki ljudi su donekle uspeli da spoje tzv. muške i ženske karakteristike u nauci. Pojavne suprotnosti i protivrečnosti tada iščezavaju. Oni u svakom slučaju ne dozvoljavaju da ih seksualna uloga psihološki zaslepi. Zato radije kombinuju razum i emocije, intuiciju i intelekt i na taj način stvaraju teorije koje dovode u sklad ranije protivurečnosti. Oni pre ujedinjuju, šire i stvaraju, nego što odvajaju.

Ajnštajn je bio takva figura u svetu nauke. Iako je donekle bio zadojen konvencionalnim shvatanjima vezanim za seks, ipak je svoju ličnost tako doživljavao da je sa zadovoljstvom koristio osobine smatrane ženskim. Naročito kao mladić, ustajao je protiv muški orijentisanog učenja i usmeravanja. Taj bunt bio je psihološkog karaktera, tj. podržavao je prihvatljivu mušku orijentaciju u smislu seksualne aktivnosti, ali nije ograničavao um i dušu takvim besmisli-

cama. Svet je osetio rezultate njegovih ogromnih intuitivnih sposobnosti i njegova odanosti.

(22:47) Zbog situacije u svetu i sveprisutne muške orijentacije nauke, rezultati njegovog rada naveliko su korišćeni za manipulisanje.

Razumi intelekt u načelu se smatraju muškim kvalitetima i okvirom civilizacije, nauke i organizovanog sveta. Smatra se da su intuicija i impulsi nepoželjni, nepouzđani i ženski, i da se moraju kontrolisati. Svet postoji zahvaljujući svom spontanom poretku. Civilizacija je nastala kao posledica impulsa ljudi da budu zajedno. Ona je spontano izrasla i uspostavila svoj poredak. Vi vidite samo spoljašnost većine procesa zato što vam vaša objektivizovana tačka gledišta ne dozvoljava identifikaciju koja bi vam pokazala nešto više. Zato vam se čini da se svi sistemi jednom moraju raspasti - ostati bez reda ili zapasti u kaos.

Vi ovo shvatanje prenosite i na fizičke i na psihološke sisteme. U seksualnom smislu vi insistirate na jednom vidjenju koje odrastanje u pravcu seksualnog identiteta predstavlja kao jasno izoštreno, a starost kao prerastanje te jasne seksualne identifikacije u "seksualnu zbrku". Ne pada vam na pamet da su izvorna pretpostavka ili fokus, poistovećivanje identiteta sa seksualnom prirodom - "neprirodni". Upravo vi stvarate čitav milje iz kojeg izvlačite svoje zaključke. U mnogim slučajevima čovek je bliži svom identitetu u detinjstvu ili starosti, kada se dopušta veća individualna sloboda i kada se seksualne uloge lakše prilagođavaju.

Svako dubinsko istraživanje sopstvene ličnosti odvešće vas u sfere koje će poremetiti konvencionalna shvatanja o seksualnosti. Otkrićete jedan psihološki i psihički identitet koji je u vašem smislu reči muški i ženski, u kome su sposobnosti oba pola uveličane, oslobodjene i izražene. One možda neće biti tako slobodne u normalnom životu, ali upoznaćete i šire dimenzije stvarnosti i ako ništa drugo, u snu ćete uloviti neki letimičan pogled na vlastitu ličnost koji transcendirira orijentisanost ka jednom polu.

Takvi susreti sa psihom često se događaju velikim umetnicima, piscima i misticima. Ovaj vid ostvarivanja je

neophodan ukoliko ikada budete prešli s one strane okvira pojavnih suprotnosti koje prožimaju svet.

Izrazito specifična seksualna orijentacija reflektuje se u podvajanju svesti. Ona ne samo što donckle odvaja čoveka od intuicije i emocija, ili ženu od intelekta, nego i efikasno stvara jednu civilizaciju u kojoj razum i srce, činjenica i otkriće, nastupaju potpuno odvojeno. Svaka osoba u izvesnom stepenu ratuje sa psihiom, jer sve ljudske osobine jedne individue moraju biti negirane ukoliko se ne slažu sa onim koje se smatraju normalnim za seksualni identitet.

Odmorite se.

(23:12 do 23:33)

U svakodnevnom životu vi u manjoj ili većoj meri završavate kao seksualne karikature u praktičnoj egzistenciji.

Vi ne shvatate šta su prava muškost ili prava ženstvenost. Umesto toga, prisiljeni ste da se usredredite na jednu površnu podelu. Kao rezultat toga, reflektovanje seksualnog raskola baca mrlju na sve vaše aktivnosti, ali iznad svega, ono ograničava vašu psihološku stvarnost.

Pošto vi vrednujete seksualno ponašanje u vrlo ograničenom smislu i to široko koristite za utvrđivanje identiteta, i vi mladi i vi stari patite od posledica koje nisu toliko stvar godina koliko seksualnih predrasuda. Zanimljivo je napomenuti da i stari i mladi sebe vide izvan tih organizacionih okvira. Mladi su slobodniji u svom mišljenju pre nego što prihvate seksualne uloge, a stari su slobodniji u svom zato što su odbacili svoje seksualne uloge. Nisam rekao da stari ili mladi nemaju svoj seksualni izraz - već da ni jedni ni drugi ne poistovećuju svoj identitet sa svojom seksualnom ulogom. Naravno, postoje izuzeci. Medjutim, ako su muškarac ili žena naučeni da je identitet stvar seksualnog ponašanja i da to ponašanje mora sa godinama prestati, tada i smisao identiteta može početi da se raspada. Ako deca osećaju da identitet zavisi od takvog ponašanja, ona će početi što je moguće ranije tako da se ponašaju. Odeneće svoj identitet u ruho seksualnih kategorija a društvo će ispaštati što se ogromni kreativni potencijal intelekta u razvoju i intuicija dele u pubertetu, upravo onda kada su najpotrebniji.

Idealno bi bilo da se odrasli muškarac ili žena razonode u seksualnom izražavanju i da pronadju jednu sveobuhvatnu orijentaciju, ali da isto tako uživaju u jednom širem psihološkom i psihičkom identitetu koji je doživeo i izrazio sve čovekove sposobnosti uma i srca i koji će prevazići veštacku podvojenost.

Kraj diktata.

(23:49 Pošto je izdiktirao još jednu stranicu materijala za Džejn, Set je završio seansu u 00:12)

Seansa 773, 26. aprila 1976.

21:28, ponedeljak

Diktat:

Vi ste etiketirali intelekt i emocije u seksualnom smislu, tako da ih doživljavate kao suprotnosti.

Pokušali ste da podelite mentalne i emocionalne karakteristike izmedju polova, forsirajući jedan stereotipni pristup. Muškarac koji poseduje intuiciju i umetnički talenat često zbog toga sebe smatra homoseksualcem, bio on to zaista ili ne, zato što njegove emocionalne i mentalne osobine, čini se, više odgovaraju ženskom nego muškom polu.

Žena, čija su interesovanja izvan okvira onih prihvaćenih kao ženskih, često je u istoj poziciji. Medjutim, pošto se intelekt i emocije posmatraju toliko odvojenom, pokušaji da se izraze intuitivne sposobnosti često su imale i često imaju ishodište u "nerazumnom" ponašanju.

U odredjenim krugovima danas je popularno osporavati intelektualne kapacitete u korist osećanja, sentimenta ili intuitivnih radnji. Počinje da se sumnja u intelektualne koncepte i vrši se preorijentacija na razum u negativnom smislu. Umesto toga, naravno, intelektualno i intuitivno ponašanje trebalo bi da budu divno sjedinjeni.

Strasno milovanje ili poljubac medju pripadnicima istog pola u načelu se ne smatraju ispravnim. Tabui se odnose na mnoge aspekte čula dodira vezanog za ljudsko telo.

Dodir se u osnovi smatra seksualnim u toj meri da se čak i bezazleno doticanje ma kog dela tela druge osobe doživljava kao potencijalno opasno. Na jednoj strani vaše značenje

reči "seksualnost" je suviše specifično; u nekom drugom smislu i kontekstu vi osećate da svako emotivno angažovanje mora prirodno dovesti do seksualnog opštenja, ako se tako usmeri. Vaša shvatanja dovode do toga da se ova eventualnost javlja kao neizostavan ishod.

To vas nagoni da budno čuvate svoj emotivni život. Posledica toga je da se svaki izraz ljubavi u izvesnoj meri sputava, osim ako se legitimno ne izražava kroz seksualni čin. U mnogim slučajevima ljubav sama po sebi deluje kao pogrešna jer ona mora podrazumevati seksualne vidove izražavanja i onda kada takav izraz nije moguć, ili čak nije željen. Neki ljudi poseduju ogromnu količinu ljubavi, odanosti i vernosti, što bi prirodno tražilo izraza na mnogo različitih načina - kroz snažno, trajno prijateljstvo, odanost idejama u koje veruju, kroz pozive u kojima će pomagati drugima. Oni ne moraju biti posebno seksualno orijentisani. To ne mora značiti da je njihova seksualnost sputana. Za njih je patetično i komično verovati da se u mladosti odnosi moraju često održavati ili da se moraju uspostaviti norme na osnovu kojih će se meriti seksualno iskustvo.

(21:51) Zapadno društvo zapravo nastoji da potencira sve izraze ljubavi i odanosti kroz seksualnu aktivnost, ili da ih u protivnom potpuno isključi. Seksualna aktivnost smatra se jednim sigurnim načinom da se iskoriste ogromni potencijali ljudskih emocija. Kada vam se čini da društvo postaje suviše neobuzdano, ono je zapravo vrlo sputano i ograničeno.

To znači da se poriče svaki izbor izuzev seksualne slobode. Ogromna snaga ljubavi i odanosti povlači se iz ličnih sfera kreativnosti pojedinca preko korisnog rada. Njeno izražavanje onemogućavaju vlast i zakoni. Ona se negira kroz značajne međuljudske odnose i dovodi do najužeg izraza kroz seks koji tada zaista postaje besmislen.

Neke žene koje se zalažu za "izjednačavanje prava" tvrde da je čovek iskoristio samo polovinu svojih potencijala time što je potisnuo sposobnosti žena. U širem smislu, međutim, svaki pojedinac ispašta kad god se identitet primarno definiše kao stvar seksualnog opredeljenja.

Na opštem planu, jednom će možda i biti specifične sveobuhvatne orijentacije biološke prirode, ali mentalne i emocionalne ljudske osobine jednostavno nisu merljive prema seksu. Takva identifikacija reže pojedinca napola, tako da svako koristi samo polovinu svojih potencijala. To dovodi do raskola u svim vašim kulturnim aktivnostima.

(22:05) Samo trenutak...S jedne strane, mnogi od vas su naučili da je seksualno izražavanje pogrešno, rdjavo ili ponižavajuće. Isto tako, rečeno vam je da se, ako ne izražavate svoju seksualnost, izlažete neprirodnom uzdržavanju, a to vas dalje navodi da mislite kako povrh svega morate siliti sebe da uživate u toj dvojako seksualnoj prirodi. Staro shvatanje da poštene žene ne uživaju u seksu još nije iskorjenjeno. Ipak, žene su naučene da su prirodni izrazi ljubavi, ljubavne igre i nežno milovanje neumesni ukoliko nisu neposredno doveli do seksualnog vrhunca. Muškarci su naučili da svoju vrednost računaju prema snazi seksualnog nagona i svojim podvizima u krevetu. Naučili su da sputavaju izražavanje ljubavi kao nekakvu slabost, a da je poželjno angažovati se seksualno što je moguće više. U takvim okolnostima nije ni čudo ako ostanete zbunjeni.

Odmorite se

(22:13) *"Večeras nisam naročito raspoložena"* - reče Džejn kada sam primetio da je pauza malo preuranjena. Nastavak u 22:44)

Seksualni raskol počinje kada se muško dete vaspitava da se identifikuje isključivo sa ocem, a žensko sa majkom - jer ovde se radi o grehu koji perfidno prožima čitav proces odrastanja.

Deca oba pola sasvim se prirodno identifikuju sa oba roditelja i svaka nasilna metoda strogog usmeravanja deteta na takvu pojedinačnu identifikaciju je ograničavajuća. Pod takvim okolnostima osećanje krivice smesta počinje da se javlja kad god dete oseti prirodnu vezanost za drugog roditelja.

Što su te prirodne sklonosti snažnije, to je dete više upućeno da ih ignoriše u vašem društvu, pošto se određene osobine smatraju isključivo muškim ili isključivo ženskim. Dete je takodje prinudjeno da ignoriše ili negira one obla-

sti ličnosti koje su vezane za seks, a sa kojima se, kako su ga učili, ne može identifikovati. Tada smeštanje ličnosti u seksualni kalup počinje veoma rano. Stvara se trajno osećanje krivice, jer dete nepogrešivo zna da njegova stvarnost prevazilazi takvo prosto opredeljenje.

Što je dete sposobnije da forsira takvu veštačku identifikaciju, njegovo unutrašnje negodovanje je utoliko veće. Odsustvo "primerne" slike oca ili majke "spasilo" je više dece nego što je povredilo. Psiha, sa svojim ogromnim darom, uvek se oseća osujećenom i pokušava da poduzme suprone mere, međutim, vaše škole dalje produbljuju ovaj proces, tako da sfere radoznalosti i učenja postaju različite za muškarce i žene. "Ona" u muškarcu zapravo predstavlja delove njegove ličnosti koja ostaju neizraženi - ne zbog neke prirodne dominacije mentalnih ili emocionalnih karakteristika nad ostalim, već zbog veštačkih podvajanja. I to važi i za "muško" u ženskoj osobi. Vi prihvatate ovu verziju ličnosti uporedo sa shvatanjima o prirodi svesti. Ta shvatanja se menjaju i čovek pritom mora prihvatiti svoju pravu ličnost. Dok to traje, vaše razumevanje će vam omogućiti da se osvrnete na prirodu stvarnosti bogova koje ste godinama priznavali. Više neće biti potrebno da ih polno ograničavate.

Vaši religijski stavovi će se bitno izmeniti, kao i predstave vezane za njih. Religija i vlast bili su u jednom teogobnom savezu. Muškarci su rukovodili i jednom i drugom (i još uvek je tako), a te vodeće organizacije ipak su, ako ništa drugo, priznavale svoju intuitivnu zasnovanost. Stalno su pokušavale da manipulišu religijskom podstrukturom u istim prihvatljivim muškim manirima koje vlastodršci koriste da sputavaju i manipulišu emocijama.

(Duga pauza u 23:07) Jeres je smatrana ženskom i subverzivnom jer nije mogla pretiti da će uništiti uspostavljene koncepte o prihvatljivom izražavanju religijske usrdnosti. Ženski elementi u crkvi uvek su izazivali sumnju, a u rano doba hrišćanstva vladala je izvesna zabrinutost da Devica Marija ne postane boginja. Bilo je ogranka hrišćanstva, koji nisu preživeli, u kojima je to bio slučaj. Paralelan razvoj religije i vlasti uvek je bio odjek stanja svesti i njenog

značenja. "Paganski" običaji, koji su pružali daleko veću mogućnost odstupanja seksualnom identifikovanju i izrazu, trajali su sve do XVI veka, a tzv. okultna, tajna jeretička učenja pokušavala su da podstiču razvoj lične intuicije.

Međutim, svaki istinski razvoj ličnosti nužno dovodi do jednog shvatanja prirode psihe koje je previše široko za neko takvo mešanje osnovnog identiteta i seksualnosti. Sam koncept reinkarnacije jasno pokazuje promenu seksualnog opredeljenja, i postojanje ličnosti koja je odvojena od svog seksualnog usmerenja, iako se ona izražava i kroz dati seksualni stav. Seksualna shvatanja su u priličnoj meri odgovorna za blokiranje svesti o reinkarnaciji. Takvo "sećanje" bi vas nužno upoznalo sa doživljajima koji teško da stoje u korelaciji sa vašom sadašnjom ulogom u seksualnom smislu. Postojanje drugog pola nesvesno je prisutno u psihi. On je deo vaše ličnosti. Zato vi, identifikujući se na tako specifičan način sa svojim polom, sputavate i sećanja koja bi mogla ograničiti ili uništiti takvo identifikovanje.

· Odmorite se

(23:28 do 23:57)

Tokom ranijih vekova Crkva nije toliko obuzdavala seksualnost svojih sveštenika, niti izražavanje seksualnosti, koliko je pokušavala da odvoji izražavanje ljubavi i odanosti od seksualnosti

Visok procenat sveštenika u srednjem veku na primer, imao je nezakonitu decu. Ona su smatrana proizvodom slabog i požudnog tela - vrlo teškim, ali, imajući u vidu čovekove slabosti - razumljivim greškama. U takvim situacijama gledalo se kroz prste, mada ne i praštalo, sve dok su ljubav i odanost sveštenika još uvek pripadale crkvi i nisu "rasipane" na majku takvog deteta.

Kaludjerice su držane u podređenom položaju. Ipak, njihovim manastirima su služili kao utočišta mnogim ženama koje su uspevale da se obrazuju čak i pod tim okolnostima.

Priličan broj kaludjerica nosio je seme tih sveštenika i radjao decu koja su radila kao sluge u manastirima i verskim udruženjima. Međutim, bilo je čestih pobuna kod dela kaludjerica u pojedinim manastirima, jer su te žene vrlo uspešno radile iako su bile u izolaciji. Počele su da postav-

ljaju pitanje čitavog kruga Crkve i svojih pozicija u njemu. Neke su odlazile u grupama, naročito u Francuskoj i Španiji, stvarajući vlastite zajednice.

Crkva, međutim, nikada nije zaista našla prigodan način da se nosi sa svojim podanicima ili sa intuitivnim elementima sopstvenih verovanja. Njen strah od pojave boginje obnavljao se svaki put kada bi se duh Device Marije pojavio u ovom ili onom delu sveta.

Bilo je i nekih žena koje su umrle kao kaludjeri živeći usamljenički život i opstajući tako godinama. Njihova ženska imena nigde se ne pominju, jer su koristile muška. Podrazumeva se da su lezbejski i homoseksualni odnosi cvetali u takvim sredinama. Crkva je zatvarala oči pred tim dokle god su ti odnosi po prirodi bili seksualni. Tek kada bi se ljubav i odanost odvratili od Crkve, izazivana je prava zabrinutost. Razum i emocije dalje su se delili. To je, naravno, za posledicu imalo preneglašavanje dogme- pravila i rituali morali su biti bogati i raznovrsni jer to je bio jedini dozvoljeni izlaz u kome je mogla da se ispolji kreativnost. Crkva je verovala da seksualno iskustvo pripada takozvanim nižim, animalnim instinktima, kao i uobičajena ljudska ljubav. Na drugoj strani, duhovna ljubav i odanost nisu mogle biti ukaljane seksualnim izražavanjem, tako da je svaki normalan snažan odnos postajao pretnja izražavanju pijeteta.

Kraj diktata. Kraj seanse i laku noć.

("Puno ti hvala, Set. Bilo je zanimljivo, Laku noć."
00:17)

Seansa 774. 3. maja 1976.

21:24, Ponedeljak

(Otkako je Set započeo ove seanse vezane za seksualnost, izgleda da poštom dobijamo još više pitanja o ovom predmetu nego ranije. Žao nam je samo što nam treba tako mnogo vremena da objavimo ove informacije.

*(Toplije vreme sada nam omogućava da ručamo za baš-
tenskim stolom koji smo postavili u jednom delu naše du-*

ple garaže. Džejn tamo često piše - kraj otvorenih vrata, tako da može da uživa u pogledu na brežuljke sa zadnje strane kuće.)

Dobro večer.

("Dobro večer, Set.")

Diktat: Vi se opsednuti seksualnim ponašanjem kada ga proglašavate neukusnim ili ponižavajućim, kada ga krijete i pretvarate se da je ono prvenstveno "animalno". Opsednuti ste seksualnim ponašanjem i kada njegove zasluge proglašavate preteranim. Opsednuti ste i kada stavljate stroge, nerealne zabrane njegovom izražavanju, kao i kada uspostavljate isto tako nerealna pravila aktivnog ponašanja kojima normalna osoba treba da se povinuje.

Seksualna sloboda ne podrazumeva nekakav isforsirani promiskuitet koji mlade ljude, na primer, tera da se neprirodno osećaju ukoliko njihovi odnosi sa drugim polom ne odvedu do kreveta.

Vi počinjete da programirate seksualnu aktivnost kada je odvajate od ljubavi i odanosti. Onda je Crkvi ili Državi vrlo lako da zahteva i zadobije vašu neusmerenu ljubav i odanost, ostavljajući vam izražavanje seksualnosti bez njegovog najdubljeg smisla.

Time ne mislim da je svako seksualno ponašanje "pogrešno" ili besmisleno, ili ponižavajuće ukoliko nije praćeno osećanjem ljubavi i odanosti. Vremenom, međutim, seksualno izražavanje će početi da sledi težnje srca. Te težnje će tada obojiti seksualni izraz. U tom smislu je "neprirodno" osećati seksualnu želju prema nekom ko vam se ne dopada ili koga prezirete. Seksualno poimanje dominacije i podređenosti nemaju svoje mesto u prirodnom životu čoveka, pa ni životinja. Ponavljam, vi tumačite životinjsko ponašanje u skladu sa svojim shvatanjima.

Nadredjenost i podredjenost se često koriste u religijskoj literaturi u periodima kada su ljubav i odanost bili odvojeni od seksualnosti. Ujedinili su se tek kroz religijske vizije iskustva, jer samo božja ljubav je smatrana dovoljno dobrom da opravdava seksualnost koja je inače doživljavana kao animalna. Umesto toga reći "dominacija" i "podređenost" vezane su za sfere svesti i njenog razvoja. Zbog tu-

mačenja koja su ranije pominjana u ovoj knjizi, vi ste usvojili jedan uzvišen tok svesti koji je u izvesnoj meri bio okrenut ka prirodi koja je dominirala. Vi ste to smatrali u biti muškim. Ženski princip posao je vezan za zemlju i sve one elemente njenog života preko kojih ste se, kao vrsta nadali da ćete steći moć.

(21:47) Bog je zato postao muško. Ljubav i odanost, koje bi se inače mogle povezivati sa oblastima prirode i tzv. ženski princip morali su se odvojiti od svake prirodne sklonosti ka seksu. Na taj način religija kao odjek vašeg stanja svesti je bila u stanju da aktivira snagu ljubavi i upotrebi je u cilju dominacije. Ona je postala državno orijentisana. Čovekova ljubav i odanost bile su politička dobit. Usrdnost je bila jednako značajna koliko i državna blagajna, jer je država mogla da računa na odanost svojih podanika na isti način na koji mnogi fanatici rade bez novca kao nagrade.

(Duga pauza)

Neki ljudi su po prirodi usamljenici. Oni žele da žive usamljenički život i zadovoljni su. Mnogi, međutim, imaju potrebu za trajnim bliskim vezama. One postavljaju i psihičke i socijalne okvire odrastanja, razumevanja i razvoja ličnosti. Lako je uzviknuti nebesima: "Ja volim svog prijatelja!", kada na drugoj strani ne uspostavljate čvrste, trajne veze sa drugima. Lako je tražiti jednaku ljubav prema svim pripadnicima ljudske vrste, ali ljubav sama po sebi zahteva da se shvati da je vaš nivo aktivnosti zasnovan na intimnom iskustvu. Ne možete voleti nekoga koga ne poznajete - bar ne ako toliko ne preokrenete definiciju ljubavi da ona postane besmislena.

Da biste nekoga voleli, morate poštovati ono po čemu se ta osoba razlikuje od vas i od drugih. Morate tu osobu držati u mislima tako da ljubav u izvesnoj meri bude neka vrsta meditacije - ljubavno usmeravanje prema drugom čoveku. Kada jednom doživite takvu ljubav, možete je prevoditi na druge "jezike". Ljubav se sama po sebi širi, razvija, tako da onda možete videti druge u svetlu ljubavi.

Ljubav prirodno podrazumeva kreativnost i istraživanje - tj. vi želite da kreativno istražujete razne aspekte voljene osobe. Čak i osobine koje bi inače delovale kao mane dobi-

jaju izvesni ljubavni značaj. One se prihvataju - uvidjaju, a ipak se prelazi preko njih. Pošto su u pitanju ipak osobine voljene osobe, čak i mane se praštaju. Voljeno biće dobija mesto iznad svih ostalih.

Opseg božije ljubavi može se možda jednako zadržati unutar svog vidjenja postojanja pojedinaca jednog vremena u jednom beskonačnom pogledu ljubavi koji motri na sve, videći svakoga sa svim njegovim tipičnim osobinama i namerama. Takav božiji pogled bio bi oduševljen zbog razlika koje postoje između svake pojedine osobe. To ne bi bila prikrivena ljubav, neka kašasta smesa u kojoj bi se individualnost rastopila, već ljubav zasnovana na punom razumevanju prirode Svega Što Jeste. Ljubav podstiče predavanje, posvećivanje. Ona odredjuje. Vi zato ne možete iskreno tvrditi da volite čovečanstvo i sve ljude podjednako ako ne volite neku drugu osobu. Ako ne volite sami sebe, vrlo je teško voleti drugoga.

Odmorite se.

(22:22 do 22:41)

Ponavljam, nije svaka ljubav orijentisana na seks. Ipak, ljubav prirodno traži da bude izražena, a jedan od njenih izraza je kroz seksualne aktivnosti.

Međutim, kada se ljubav i seks veštački podvajaju ili doživljavaju kao neprijateljske jedna prema drugoj, tada se javlja niz raznovrsnih problema. Trajne veze postaje najteže ostvariti pod takvim okolnostima, a ljubav često dobija malo izraza jer je zatvoren jedan od njenih najprirodnijih puteva. Mnoga deca najviše ljubavi ispoljavaju prema igračkama, lutkama ili zamišljenim drugovima, jer toliko je stereotipnih ograda koje su već ograničile ostale vidove izražavanja. Njihova osećanja prema roditeljima postaju dvojaka kao rezultat procesa identifikacije koji su im nametnuti. Ljubav, seks i igra, radoznalost i sklonost ka istraživanju pomešane su kod deteta na jedan prirodan način. Ipak, ono ubrzo uči da su oblasti istraživanja ograničene čak i kada se radi samo o njegovom vlastitom telu. Dete nema slobodu da razmišlja o sopstvenim udovima. Telo rano postaje zabranjena teritorija, tako da dete ljubav prema sebi u svakom smislu oseća kao pogrešnu.

Ideali ljubavi tada postaju izrazito iskrivljeni, kao i njihovo izražavanje. Vi ne vodite ratove u ime bratstva svih ljudi, na primer. Ljudi koji su upoznali neiskrivljene vidove ljubavi mogu u svojim odnosima sa drugima smatrati takav koncept nemogućim. Od muškaraca koji su vaspitani da se stide "ženskih" strana svoje prirode ne može se očekivati da vole žene. Oni će u ženi, naprotiv, videti aspekte vlastite stvarnosti koje smatraju ponižavajućim, od kojih strahuju, a kojima su ipak opterećeni i u svom odnosu sa drugima pnašće se u skladu sa tim.

Ni od žena koje su naučene da se plaše "muških" strana svoje prirode ne može se očekivati da vole muškarca, a rezultat je isto takvo ponašanje.

Takozvani rat medju polovima potiče od veštačkih podela koje ste napravili u vezi sa prirodom ličnosti. Stvarnost psihe nalazi se iza takvih pogrešnih shvatanja. Njen izvorni jezik obično vas spasava. On je blizak onome što bi se proizvoljno moglo nazvati jezikom ljubavi.

Kraj poglavlja.

ŠESTO POGLAVLJE

"JEZIK LJUBAVI" PREDSTAVE I STVARANJE REČI

(22:59) Sledeće poglavlje nosi naslov "Jezik ljubavi, predstave i stvaranje reči."

Gotovo je uobičajeno reći da oni koji su zaljubljeni mogu razgovarati i bez reči. Napisane su brojne drame i priče o toj unutrašnjoj komunikaciji koja se uspostavlja izmedju majke i deteta, sestre i brata ili dvoje ljubavnika.

Ljubav, čini se, sama po sebi podstiče fizička čula, tako da čak i najmanja kretnja dobija dodatnu važnost i značenje. Postoje priče i legende u kojima oni koji se vole komuniciraju i ako je jedan od njih mrtav, a drugi živi. Ljubavno iskustvo na isti način produbljuje radost trenutka, iako, čini se, ističe besmrtnost. Mada izrazi ljubavi briljantno osvetljavaju svoje vreme, taj trenutni sjaj u isto vreme nosi u sebi snagu koja prkosi vremenu i koja je u izvesnom smislu večna.

Vi u svom svetu identifikaciju svodite samo na sebe same, dok ljubav može proširiti tu identifikaciju do takvih razmera da je intimna svest o nekom drugom često jedan značajan deo vaše sopstvene. Vi gledate na spoljni svet ne samo svojim već isto tako, bar donekle očima nekog drugog. Zato je ispravno reći da deo vas figurativno hoda sa tom drugom osobom i kada se ona kreće odvojena od vas.

Sve to na različitim stupnjevima važi i za životinje. Čak i u životinjskim zajednicama jedinke nisu zabrinute samo za svoj opstanak, već i za opstanak članova "porodice". Svaka jedinka u životinjskoj zajednici svesna je situacije ostalih. Izražavanje ljubavi stoga nije ograničeno samo na vašu vrstu, kao ni nežnost, odanost ili briga. Ljubav zaista ima svoj jezik - neverbalan u osnovi, sa dubokim biološkim konotacijama. To je inicijalni, osnovni jezik od koga potiču

svi ostali, jer svrha svih jezika proističe upravo iz kategorija prirodnih izražavanju ljubavi - želje za komunikacijom, stvaralaštvom, istraživanjem i druženjem sa voljenim bićem.

(Duga pauza u 22:22) Samo trenutak... Istorijski gledano u vašem smislu reči, čovek se najpre poistovećivao sa prirodom i voleo je, jer ju je posmatrao kao produžetak sebe samog, dok je sebe osećao kao deo njenog izraza. U istraživanju je produčavao i sebe. Nije se identifikovao samo sa samim sobom, već se, zbog svoje ljubavi, poistovećivao i sa svim onim delovima prirode sa kojima je dolazio u dodir. Ta ljubav ga je biološki prožimala i ona je čak i danas prisutna u tom smislu.

Čovek je fizički i psihički vezan za čitavu prirodu. On nije živeo u strahu, kao što se danas pretpostavlja, niti u nekom idealizovanom prirodnom raju. Živeo je na samoj ivici psihičkog i biološkog iskustva i uživao je osećaj kreativnog uzbuđenja koje je u tom smislu postojalo samo dok je ljudska vrsta bila još nova.

Teško je to objasniti, jer ovi koncepti sami po sebi postoje ispred verbalizacije. Nužno dolazi do nekih pojava protivrečnosti. Medjutim, u poredjenju sa tim vremenom, deca se danas radjaju kao da žive u prastaro doba, jer čak i u biološkom smislu nose u sebi sećanja svojih predaka. Medjutim, u tim pradašnjim vremenima ljudska vrsta je u tom smislu izrasla iz krila vanvremenskog ka vremenskom postojanju.

(Duga pauza) Novi pasus: U dubljem smislu njeno postojanje i dalje traje, granajući se u svim pravcima. Svet koji poznajete predstavlja jedan razvoj u vremenu, razvoj koji vi priznajte. Čovek je zapravo išao mnogim vama nepoznatim putevima, nezabeleženim u istoriji. Sveža kreativnost se još uvek javlja na tom stupnju. *(Duga pauza, jedna od mnogih)*. Prema oceni koju vi prihvatate, očito je da je čovek u prošlosti sebe doživljavao drugačije nego vi danas. Pošto je to iskustvo toliko strano vašem današnjem konceptu, to je vrlo teško opisati.

(23:39) Vi u načelu sebe doživljavate kao izolovani oblik prirode, primarno zatvoren unutar sopstvene kože.

Prvobitni čovek nije se osećao kao prazna školjka, već je ličnost za njega postojala koliko unutar, toliko i izvan tela. Postojala je stalna interakcija. Lako je reći da su ti ljudi mogli da se identifikuju recimo sa drvećem, ali je nešto sasvim drugo pokušati objasniti kako bi jednoj majci izgledalo da postane deo drveta ispod koga se njena deca igraju i da ih posmatra sa gledišta tog drveta, iako je ona sama daleko odatle.

Odmorite se
(23:46 do 23:59)

Svest je daleko mobilnija nego što mislite. Vi ste svoju svest prevashodno posmatrali kroz telo. Subjektivno ponašanje ne možete posmatrai "spolja", tako da je ta prirodna pokretljivost svesti, koja se zadržala npr. kod životinja, za vas psihološki nevidljiva.

Vi rado razmišljate kroz definicije i kategorije, tako da čak i kada posmatrate sopstvenu svest, vi o njoj mislite kao o "stvari" ili kategoriji - o nečemu nevidljivom, što bi eventualno moglo da se drži u nevidljivim rukama. Umesto toga, svest je poseban oblik bitka. Svaki njen deo sadrži je u celini, tako da teorijski, što se vas tiče, možete istovremeno izaći iz svog tela i nalaziti se u njemu. Vi ste retko svesni takvih doživljaja jer ne verujete da su mogući, a čini se da čak i svest, naročito individualna, mora biti na jednom ili drugom mestu.

Ovo će svakako biti maksimalno pojednostavljeno, ali, ptica može imati gnezdo, iako ga često napušta, a da nikad ne zaboravi gde se ono nalazi. U izvesnom smislu to i vi činite, iako je telo bogatije životom od gnezda.

U davna vremena svest je bila pokretljivija. Identitet je bio demokratičniji. To ne znači da je individualnost bila slabija. Zapravo, bila je dovoljno jaka da u svojoj slabosti prihvati mnoge suprotne oblike iskustva. Čovek je tada, posmatrajući svet drveća, voda, kamenja, divljine i vegetacije, zaista osećao da posmatra te šire, materijalizovane subjektivne sfere pojedinačne ličnosti.

Istraživati taj spoljni svet značilo je proučavati onaj unutrašnji. Čovek je, šetajući kroz šumu, osećao da je istovremeno i deo unutrašnjeg života svakog kamena ili drveta u

materijalizovanom vidu. Nije bilo nekakve protivrečnosti identiteta.

(00:19) Čovek može uporediti svoju svest sa potokom koji teče, prelazeći kilometre da bi istražio lice zemlje. Da bi to postigao on je postajao deo vode identifikacijom koja se vama teško može objasniti - ali i voda je postajala deo čoveka.

Zamislite molekule i atome koji sa lakoćom obrazuju predmete. Delovi identifikovane svesti mogu se mešati i udruživati na isti način.

Kraj diktata, kraj seanse.

("U redu. Vrlo lepo.")

Prijatno večer.

("Hvala. Laku noć." 00:26)

Seansa 776, 17. maja 1976.

21:14, ponedeljak

(*Naša poslednja, 775 seansa, nije bila posvećena diktiranju za knjigu. Set je umesto toga govorio o "tokovima svesti" - objašnjavajući zašto je Džejn odabrala materijal o Vilijamu Džejmsu koji izlaže u svojoj knjizi "POLITIKA PSIHE". Neperkidno ima utisak da stiže sve više materijala o Džejmsu, iako ništa od toga još nije spremno.*)

Dobro večer.

("Dobro večer, Set.")

Diktat. Postoje kanali međusobnih odnosa koji povezuju sve fizičke procese - kanali kroz koje protiče svest.

U tom smislu čovekovo poistovećivanje sa prirodom omogućilo mu je da iskoristi te unutrašnje kanale. Mogao je, da tako kažem, poslati svoju svest da "pliva" po raznim kanalima u kojima su se mešali ostali oblici svesti. Rekao sam da je jezik ljubavi bio osnovni jezik, i to sam mislio sasvim doslovno. Čovek je voleo prirodu, identifikovao se sa raznim njenim delovima i dopunio svoj smisao postojanja postajući deo njene snage i identifikujući se s njenom snagom.

On nije toliko personifikovao elemente prirode, koliko je uključio svoju ličnost u njene elemente i vodio ih. Kao

što je već pomenuto, ljubav podstiče želju za znanjem, istraživanjem i komunikacijom sa voljenim bićem, tako da je jezik nastao kada je čovek pokušao da izrazi svoju ljubav prema svetu prirode.

Jezik prvobitno nije imao nikakve veze sa rečima i verbalni jezik zaista se pojavio tek kad je čovek izgubio deo svoje ljubavi i zaboravio gde se sve poistovećivao sa prirodom, tako da više nije shvatao da je njen glas istovremeno i njegov. U tim ranim danima čovek je posedovao gargantovsku arenu u kojoj je izražavao svoje emocije. On se nije simbolično goropadio na oluju, na primer, već se sasvim svesno identifikovao sa njom do tog stepena da su se on i njegovi saplemenici mešali sa vetrom i munjama i postajali deo sile oluje. Osećao je i znao da će oluja osvežiti zemlju, uprkos svoj svojoj žestini.

Zbog takve identifikacije sa prirodom, doživljaj smrti kako je vi vidite nikako nije smatran krajem. Mobilnost svesti bila je iskustvena činjenica. Ličnost nije smatrana ograničenom unutar sopstvene kože. Telo je manje-više smatrano prijateljskim domom ili pećinom koja veliku dušu pruža utočište, ali ne ograničava.

(*Pauza u 21:35, jedna od mnogih*) Jezik ljubavi u početku nije obuhvatao i predstave. Predstave u glavi kakvim se shvataju pojavile su se u svom današnjem obliku tek onda kada je čovek, ponavljam, izgubio deo svoje ljubavi i identiteta i kada je zaboravio kako da se poistoveti sa nekom slikom iz njene unutrašnjosti, i tako je počeo da je posmatra spolja.

Želeo bih da istaknem teškoće oko verbalnog objašnjenja takvog jezika. Jezik ljubavi je na izvestan način praćen korenima molekula - nekom vrstom biološkog alfabeta, iako je alfabet pojam koji daleko više ograničava.

(*Jednominutna pauza*). Svaki prirodni element imao je svoj ključ koji se uklapao u ostale sisteme, stvarajući kanale kroz koje je svest mogla da teče od jednog oblika života ka drugom. Čovek je shvatao sebe kao odvojen entitet, ali povezan sa čitavom prirodom. Emocionalni opseg njegovog subjektivnog života daleko je odudarao od onoga što vi nazivate ličnim iskustvom. Svako ko je bio deo oluje na pri-

mer, bio je to na svoj individualni način. Bogatstvu emocija omogućen je puni zamah, a zemaljska godišnja doba i svet osećali su se kao jedno.

Jezik ili metod komunikacije možda se najbolje može opisati kao direktno saznavanje. Direktno saznanje zavisi od vrste identifikacije ljubavnika, gde se ono što se zna - zna. Na tom stupnju nisu bile potrebne nikakve reči, pa čak ni slike. Vetar i dah doživljavani su kao jedno te isto, tako da je vetar bio ispuštanje daha zemlje iz usta živih, koji se širi kroz telo zemlje. Deo čoveka odlazio je sa disanjem - zato je njegova svest mogla ići gde god se vetar kretao. Čovekova svest, putujući sa vetrom, postajala je deo čitavog sveta.

(Duga pauza) Identitet ličnosti bio je čovekov lični, pri čemu je on uvek znao ko je. Bio je toliko siguran u svoj identitet, da nije osećao potrebu da ga zaštiti, tako da je mogao da širi svoju svest na jedan način koji je vama prilično stran.

(Duga pauza u 22:00) Samo trenutak...

Uzmimo rečenicu: "Ja posmatram drvo." Kad bi taj izvorni jezik mogao verbalno da se izrazi, ekvivalent bi bio: "Kao drvo, ja posmatram sebe."

(Duga pauza u 22:03) Ili: Uzimajući svoju prirodu drveta, ja se odmaram u svojoj senci." Ili čak: "Iz ugla svoje ljudske prirode, ja se odmaram u senci svoje prirode drveta." Čovek nije samo stajao na obali gledajući u vodu, već je zaronio svoju svest u nju. Njegova prvobitna radoznalost nije podrazumevala osećanje, gledanje ili dodirivanje prirode objekata, već zanimljivo istraživanje psihe u koje je zaronio svoju svest pre nego svoje stopalo u reku - iako je učinio i jedno i drugo.

Da je jezik o kome govorim bio verbalan, čovek nikad ne bi rekao: "Reka protiče kroz dolinu". Umesto toga, rečenica bi glasila otprilike ovako: "Jureći kroz stenje, moje "vodeno ja" teče zajedno sa svim ostalim u jednom labavom savezu." Ovaj prevod, naravno, nije baš najadekvatniji. Čovek u svakom slučaju nije označavao svoju svest kao jedini vid svesti. On je ljubazno zahvalio drvetu koje mu je pružilo hladovinu, na primer, i shvatio je da je drvo zadržalo vlastiti identitet iako je dozvolio čovekovo svesti da se

pridrži njegovoj.

U vašem smislu reči upotreba jezika počela je kada je čovek prestao da se identifikuje. Moram ponovo podvući da ta identifikacija nije predstavljala simboličan, već praktičan, dnevni izraz. Priroda je govorila za čoveka, a čovek za prirodu.

(Duga pauza u 22:18) Glagol i imenica bili su u izvesnom smislu jedno. Imenica nije nestala, već se izražavala kao glagol.

(Duga pauza u 22:20) U nekoj vrsti emocionalnog veličanja koje je vama nepoznato ličnim emocijama svakog čoveka bio je dat izraz i oslobađanje kroz promene u prirodi - oslobađanje koje je shvaćeno i uzimano zdravo za gotovo. U najdubljem smislu vremenske prilike i emocije ipak su u velikoj meri povezane. Unutrašnji uslovi izazivaju spoljne klimatske promene, iako vam se, naravno, čini da je obrnuto.

(Duga pauza u 22:26) Vama je uskraćen ili sami sebi uskraćujete jedan od najosnovnijih oblika svesti, pošto više ne možete identifikovati sebe sa prirodnim silama. Čovek je, međutim, želeo da prati odredjeni oblik svesti. U vašem smislu reči on je neko vreme uvlačio svoju svest, da tako kažem, unutra, više se nije identifikovao kao ranije i počeo je da posmatra predmete kroz vlastito telo. Više nije zarađivao svoju svest, tako da je naučio da posmatra drvo kao objekat s kojim se nekada identifikovao i sa čijeg je gledišta posmatrao sopstveno telo. Upravo tada mentalne predstave postale su značajne uobičajenom smislu - jer čovek ih je razumeo i ranije, samo na drugi način, iznutra ka spoljašnjosti.

Sada je počeo da crta i skicira i da uči kako da stvara predstave u glavi koje su vezane za prave, spoljne objekte na danas prihvaćen način. Sada je hodao, ne samo iz zadovoljstva, već da bi došao do informacija koje je želeo, da bi prelazio razdaljine po kojima je njegova svest nekada slobodno putovala. Trebale su mu primitivne mape i oznake. Umesto da koristi potpune slike, uzimao je delimične u obliku fragmenata - krugova i linija da bi predstavio prirodne objekte.

Uvek je proizvodio zvuke koji su korespondirali sa emocijama i namerama. Kada je počeo da crta i skicira slike, počeo je da imitira njihov oblik oblikom usana. "O" je bilo najsavršenije i predstavlja jedan od njegovih prvih oslobođenih zvukova verbalizovanog govora.

Odmorite se.

(22:41 do 23:08)

Bez obzira na jezik kojim govorite, zvuci koje proizvodite zavise od vaše fizičke konstitucije, tako da je ljudski govor sastavljen od izvesnog ograničenog broja glasova. Vaša fizička konstitucija je rezultat unutrašnje konfiguracije molekula i zvuci koje stvarate vezani su za njih.

Već sam rekao da je prvobitan čovek osećao izvesnu emotivnu uzvišenost smatrajući, na primer zvuk vetra svojim vlastitim glasom. Vaši jezici u izvesnom smislu, pored toga što izražavaju vaše individualne namere, predstavljaju i neku vrstu "pojačala" koje izrasta iz vaše molekularne konfiguracije. Vetar stvara određene zvuke koji zavise od oblika zemljine površine. Disanje stvara zvuke koji zavise od oblika tela. Postoji veza između azbuke i molekularne strukture koja obrazuje vašu tkiva. Azbuke su zato isto tako prirodni "prevod". Takvi prirodni prevodi imaju svoju molekularnu istoriju. Vi ih smeštate u određene zvučne okvire koji imaju posebna značenja.

(23:19) To vam obezbeđuje određeni vid komunikacije, ali omogućava i jedan molekularni izraz koji je prirodan na tom nivou i koji zatim koristite za sopstvene potrebe. Ne kažem da molekuli govore. Medjutim, oni se izražavaju kroz vaš govor i vaš govor predstavlja njihovo pojačavanje. Kroz vaše reči pojačava se njihova stvarnost na isti način na koji se ljudske emocije pojačavaju kroz fizičke elemente.

Izvesni zvuci predstavljaju verbalne replike molekularnih konstrukcija, koje ste vi ujedinili da biste stvorili rečenice na isti način na koji su molekuli vezani u strukturi ćelija i tkiva.

(Duga pauza u 23:26) Postoje "unutrašnji zvuci" koji deluju kao veze između tkiva, koje "filuju" molekule, a ovi služe kao osnova za spoljne zvučne efekte. Oni su takodje vezani za ritmove u samom telu.

Interpunktacija je u izvesnom smislu zvuk koji ne čujete, pauza koja podrazumeva prisustvo zadržanog zvuka. Jezik onda donekle zavisi od neizgovorenog koliko i od izgovorenog, od ritma tišine koliko i od samog zvuka.

Medjutim, u tom kontekstu tišina obuhvata samo pauzu u zvuku u kojoj se zvuk podrazumeva, ali se zadržava. Unutrašnji glas primarno je vezan za tu vrstu odnosa. Jezik ima značenje samo zahvaljujući ritmu tišine po kojoj se kreće.

(23:33) Njegovo značenje potiče od pauza između glasova isto koliko i od samih glasova. Tok disanja je očigledno važan, jer reguliše ritam i raspored reči. Disanje izrasta direktno iz pravilne razmene između ćelija, iz funkcionisanja tkiva; i sve to je izraz molekularne strukture. Ona je očigledno odgovorna za jezik, ali iza toga, ona je intimno povezana sa pravilima samih jezika, njihovom sintaksom, pa čak i sa govornim figurama koje se koriste.

Ponavljam, vi govorite za sebe; ipak, pri tom govorite jezikom koji nije samo vaš, već predstavlja rezultat unutrašnjih komunikacija koje su suviše brze da biste ih mogli pratiti i koje podjednako obuhvataju objektivnu i subjektivnu stvarnost. Iz tog razloga vaši jezici imaju značenje na nekoliko nivoa. Glasovi koje proizvodite imaju fizičko dejstvo na vaše i tela drugih. Vrednost glasa postoji kao deo značenjske vrednosti.

Reči koje upućujete nekom drugom, slušalac u određenom smislu rastavlja na osnovne komponente i shvata na različitim nivoima, glasovi i njihove pauze će izraziti emocionalna stanja, a reakcije na njih manje ili više će menjati telesne uslove.

Slušalac razbija jezik. On izgrađuje sopstveni stav prema njemu. Vi tako povezujete reči i slike da se čini kao da se jezik sastoji od glasova koji sugerišu određenu sliku. Neki jezici imali su glasove za osećanja i subjektivna stanja, a da nisu imali ni subjekta ni predikata, pa čak ni rečenične strukture.

Jezik mora pratiti vaše opažanje. Vi kažete: "Danas jesam, juče sam bio, a sutra ću biti", dok neki jezici smatraju da su takvi iskazi nerazumljivi i da bi trebalo reći "Ja jesam" u svim slučajevima.

Odmorite se, ili da završimo seansu, po želji.
 ("Odmorićemo se i videti šta će biti")
 (23:55. Za vreme pauze Džejn je shvatila da je umorna,
 tako da smo odlučili da ne nastavljamo seansu.)

Seansa 777, 24. maja 1976.
 21:45, ponedeljak

Dobro veče.
 ("Dobro veče, Set.")

Diktat: U početku, pre nego što su stvorene predstave i reči - kako ih vi shvatate - svet je postojao u drugačijem smislu od onog koji je vama poznat. Slike, kakvim ih vi smatrate nisu imale oblik koji prepoznajete. Vama se, na primer, čini da prirodni svet mora biti vizuelno ujedinjen i da se mora percipirati na određen način.

Ma kakav bio vaš jezik, vi percepirate drveće, planine, ljude, okeane. Nikad ne mešate čoveka i drvo, na primer. To bi se smatralo halucinatornom slikom. Vaši vizuelni podaci tako su naučeni i tumačeni da se javljaju kao jedino moguća slika stvarnosti. Unutrašnja vizija može vas zbuniti, jer u svojoj svesti često sasvim jasno vidite slike koje bi vam promakle da su vam oči bile otvorene. Medjutim, u smislu u kome mi govorimo, čovek je u početku koristio ono što ja nazivam "unutrašnjim čulima" u mnogo većoj meri nego danas. On vizuelno nije percipirao fizički svet na način koji vama izgleda prirodan.

Dajte mi malo vremena... (Pauza, jedna od mnogih) Kada se čovekova svest mešala sa svešću drveta, na primer, ti podaci postajali su "vidljivi" tako da su ih drugi mogli percipirati. Kada se čovekova svest mešala sa životinjskom, taj spoj takodje je postajao jedan vizuelan podatak.

U izvesnom smislu, mozak je ujedinjavao vizuelne informacije tako da vizuelni sadržaji sveta nisu bili toliko stalni kao što su danas. Vi ste naučili da budete vrlo precizni u svom fizičkom vidjenju i tumačenju. Vaša mentalna vizija sadrži nagoveštaje podataka koji bi mogli biti, ali nisu, vizuelno, fizički percipirani. Vi ste navikli da reagujete

na određene vizuelne "lozinke", koje podstiču vaša mentalna tumačenja, a da ignorišete ostale mogućnosti.

Ove poslednje mogu se opisati kao previše suptilne. Ipak, one zapravo nisu ništa suptilnije od "lozinke" koje vi saznavate.

(Duga pauza u 22:05) Podaci se, kažete vi, čuvaju u hromozomima, povezani u nizu na jedan određen način. U biološkom smislu u pitanju je direktno saznavanje. Unutrašnja čula percipiraju direktno na isti način. Za vas jezik znači - reči. Reči su uvek simboli za emocije ili osećaje, namere ili želje. Direktnom saznanju nisu bili potrebni simboli. Prvobitni jezik, onaj na samom početku, nije podrazumevao slike i reči, već slobodan protok direktno saznanog materijala.

Čovek je, pitajući se kako izgleda drvo, postajao drvo i puštao da njegova svest prožme to drvo. Njegova svest mešala se sa drugim oblicima svesti. Dete nije samo gledalo u životinje, već je puštalo svoju svest da se pomeša sa životinjskom, a životinje su na isti način gledale kroz oči deteta.

(Duga pauza) U jednom smislu koji je vrlo teško objasniti čovek je "apsorbovao" duh životinje pre nego što bi je ubio, tako da se duh životinje mešao sa njegovim. Upotrebljavajući životinjsko meso, lovac je verovao da daje životinji novi oblik postojanja. On se tako mogao približiti životinjskoj snazi, a životinja ljudskoj svesti. Priroda i duh bili su jedno.

(Dvominutna pauza u 22:22) Poslednji pasus materijala mogao bi dati objašnjenje čovekovog ponašanja danas: čovek ubija životinje - i jede ih - iz razloga koji je svesno zaboravio. Njegovo ubijanje danas bilo bi zasnovano bar na intuitivnom razumevanju... Čovek se pita ne važi li isti princip i kada čovek ubija čoveka...

Vaš sopstveni fokus pojavio se iz jedne takve pozadine, tako da vi u sebi sjedinjujete bezbroj svesti kojih niste svesni. Kroz vaš poseban fokus, svesti prirodnog sveta su se stopile stvarajući jednu sintezu u kojoj mogu nastajati npr. simfonije. Vi delujete ne samo za sebe, već i u ime ostalih oblika svesti koje ste namerno zaboravili. Sledeći svoje ciljeve koji jesu vaši, vi istovremeno služite ciljevima drugih

koje ste zaboravili.

Razmišljajući na svoj način vi doprinosite široj psihičkoj i mentalnoj stvarnosti čiji ste deo. Vaši jezici programiraju vašu percepciju i u određenom smislu ograničavaju vašu komunikaciju isto koliko je i olakšavaju.

(Pauza) Pišući simfoniju, muzičar, međutim, ne koristi sve raspoložive tonove. On bira i odvaja. To odvajanje, međutim, zasniva se na njegovom poznavanju raspoloživih informacija. Na isti način, vaši jezici su zasnovani na unutrašnjem poznavanju širih dostupnih vidova komunikacije. "Tajne" jezika neće se naći među glasovima, akcentima, korenima reči ili slogovima, već u ritmovima između reči, u pauzama i zadržkama, u redosledu kojim se reči spajaju i u neizgovorenim zaključcima koji vezuju verbalne i vizuelne podatke.

(Duga pauza u 22:37) Vi ste kao vrsta tragali za određenim vidovima iskustva. Pojedinačno ili u okviru plemena i nacije, vi pratite određeni "progres" - a pri tom delujete i u delu čitave prirode. Vi uzimate u svoje telo preobražene oblike svesti o svemu onome što opažate.

(22:41) Te svesti se zatim mešaju da bi percipirale svet na način koji vi nazivate svojim ličnim. Kroz vaše oči zveri, povrće, ptice i prašina percipiraju zoru i sunčevu svetlost kao što vi činite - kao vi, a da je na drugoj strani vaše iskustvo i dalje vaše.

(22:44) Donekle je tačno kad se kaže da su se jezici mešali kada ste vi počeli da gubite direktne veze sa sopstvenim iskustvom i iskustvom drugih. Jezik je zato zamena za direktnu komunikaciju. Simboli reči stoje umesto vašeg ili tudjeg iskustva, štiteći i vas i njih u isto vreme.

Vizuelni podaci kakvim ih vi percipirate pretvaraju se u vizuelni jezik; percipirane slike su kao vizuelne reči. Predmet se predstavlja vašoj vizuelnoj percepciji tako da ga bezbedno možete opažati spolja. Objekti kako ih vi vidite takodje su simboli.

Odmorite se.

(22:50 Džejn je imala "snažan osećaj" vezan za večerašnju seansu. Osećala se nekako "pomereno", ali nije mogla najbolje objasniti u kom smislu. Pravila je brojne duge

pauze pri iznošenju materijala - od kojih sam na neke ukazao - ali nije uopšte brinula zbog njih dok je bila u transu. Rekla je da u takvim trenucima "čeka da se materijal sastavi i prevede". U originalu on uopšte nije bio verbalnog karaktera. Nastavak u 23:13).

Ruburtov neobičan osećaj svakako je povezan sa večerašnjim materijalom. On je, kratko doduše, bio uključen u jedan proces koji mu je omogućio da dosegne ono što se nalazi iza verbalnog ili slikovnog govora.

U izvesnom smislu on se približio drugim "vratima" percepcije i uz moju pomoć prevodio te podatke u dalji materijal. Osećao se kao da je bio na dugom putovanju - i bio je, iako ono nije bilo svesno u vama poznatom smislu. Veza između vaše vizuelne i verbalne kulture ne dozvoljava potpun prevod, ali Ruburt je, uz moju pomoć, sakupio informacije koje obično nisu dostupne. Postoje rupe u vašoj svesti koje se zapravo ispunjavaju podacima i Ruburt je učinio da se, da tako kažem, popune. On će se u tome još više izveštiti, ali zato ću sada završiti seansu.

On oseća kao da mu je svest na neki način razapeta van okvira, kao što bi bili mišići kad biste ih koristili na nov način.

Neka se odmori. Postao je svestan rastojanja u vlastitoj svesti na način koji je teško opisati. U neurološkom smislu, donekle se zbližio sa onim što se nalazi iza jezika, unutrašnjim, neizraženim ritmovima, osetivši čudne veze koje postoje između reči i vašeg osećaja vremena. To ga je zbunilo, jer ovo je bio materijal koji se direktno oseća, ali se verbalno ne može izraziti. Ponovo će se prilagoditi u "nevremenu".

Kraj seanse.

("Hvala, Set.")

(23:25 "Osećam se jednostavno čudno - reče Džejn, kao da sam bila negde gde je mojoj svesti bilo suviše udobno da bi bilo šta uhvatila." Nije joj bilo lako da pretvori svoje osećaje u reči. "Osećam se kao da sam tamo nešto radila - percipirala na jedan drugačiji način, dok je Set vodio seansu". Takodje je osećala da je Set preveo neke od tih sada - zaboravljenih iskustava u materijal za seansu.

(Džejnin čudan osećaj je nestao kada smo pošli na spavanje. Narednog jutra saopštila mi je doživljaje iz sna koji su tada bili kristalno jasni; u njima je "percipirala slike i objekte kao jezik.")

SEDMO POGLAVLJE

PSIHA, JEZICI I BOGOVI

Seansa 779, 14. juni 1976.

21:17, ponedjeljak

(Na seansi 778 nije bilo diktata za knjigu. Umesto toga, Set je govorio u vezi X-zraka i zdravlja. To će takodje biti eventualno objavljeno.)

(Kao što je rečeno i u ostalim Setovim knjigama, Džejn se prilično psihički iscrpla. Tokom proleća je počela da uživa u dužim periodima potpunog opuštanja i psihičkog oporavka i poslednje nedelje nije bilo seansi.

(Takodje je produbila "lekovite" seanse prošle noći kada je u krevetu "skliznula" u stanje veoma blisko transu i kako kaže više od dva sata je osećala kako je prožimaju lekoviti efekti. Predložio sam joj da sledećeg jutra zabeleži to iskustvo ali post- efekti i snaga novog iskustva su bili toliko snažni da nije uspela dovoljno da se usredsredi na posao napisavši samo pasus- dva.

(Iako je "izašla" iz tog stanja pre večerašnje seanse, odlučila je da ipak proba.

Dobro veče.

("Dobro veče, Set.")

Počinjemo sa diktatom kada se Ruburt spremi. Novo poglavlje pod naslovom Psiha, jezici i bogovi - sa malim "b".

Skoro svako pitanje koje možete postaviti u vezi Boga, sa velikim početnim slovom, može biti pitanje u vezi psihe, takodje. Čini vam se da poznajete sebe i da vaša psiha utiče na sudbinu. U najboljem slučaju, često izgleda da ste vi sve ono pošto znate o svojoj psihi i primetićete da ne znate šta sa tim početi. Kada kažete: "Želim da pronadjem sebe" uglavnom verujete da se radi o kompletnoj, završenoj ver-

ziji vas koju ste negde zaturili. Kada mislite o pronalaženju Boga, mislite na isti način.

Sada ste "sa sobom" sve vreme. Vi stalno postajete vi. Recimo, "komponovani" ste od različitih modela sebe koji svuda idu zajedno. Ništa ne možete uraditi a da ne budete vi. Biološki, mentalno i duhovno označeni ste kao različiti od drugih i nikakav plašt konvencionalnosti ne može da sakrije tu neizrecivu jedinstvenost. Znači, vi ne možete da ne budete vi.

(*duga pauza u 21:27*) Na neki način, fizički vi ste molekularni jezik koji komunicira sa drugima, ali jezik sa svim svojim svojstvenostima i kada govorite njime, vaš biološki akcenat nosi svoj ukus i značenje.

Kada pitate: "Šta je moja psiha ili moja duša, ili ko sam Ja?" tražite značenje koja se razlikuju od onoga što već znate o sebi. U tom kontekstu, Bog je toliko poznat ili toliko nepoznat koliko ste vi sami sebi. I Bog i psiha se stalno razvijaju u šire - neizrecivo i uvek nastaju.

Pitaćete: "Šta postaju?" za vas postajanje znači put ka stanju potpunosti na ovaj ili onaj način. Mislite o postanku u smislu savršenog ili slobodnog sebe. Reč "postajanje" sama po sebi znači uspraviti se i tako je prihvaćamo bez definicije. Ako kažem: "Vi postajete ono što već jeste" tada moja primedba zvuči besmisleno, i ako već jeste kako možete postati ono što je već oformljeno? U širem smislu, ponekada, ono što ste vi uvek je veće od vašeg znanja o sebi, zato u svom fizičkom životu ne možete pratiti u potpunosti svoju psihološku i psihičku aktivnost.

Opet, na način na koji vaše telo govori biološki jezik, vi ste dvojezični. Susrećete se sa odredjenom vrstom organizacije. One mogu biti izjednačene sa biološkim glagolima, pridevima i imenicama. Rezultati se u pravo vreme redjaju tako da se mogu porediti sa rečenicama pisanim ili izgovorenim sa leva na desno.

Zamislite da je vaše iskustvo strana knjige koju pišete, čitate i proživljavate od vrha prema dnu, sa leve na desnu stranu, rečenicu po rečenicu, pasus po pasus. To je ono što znate, način gledanja na svet koji poznajete i razumete. Ali, neki drugi punovažni delovi vas, mogu pisati, čitati i osetiti

istu tu stranu unazad ili slažući slova onako kako se potpisuju brojevi u koloni. Mogu pomešati i ispremetati slova u potpuno različiti niz i tako stvoriti potpuno različite rečenice. Svi ti metodi i različiti načini doživljavanja jedne stranice vas mogu uplašiti, jer ta stranica je vaš život onako kako ga razumete.

Mislite da je vaša svest jedina logička kulminacija telesne realnosti. Posmatrate sebe na jedan odredjen, prihvaćen način. U "celoj knjizi života" međjutim, čisto fizički rečeno, postoje međusobni odnosi na graničnim nivoima koje ne možete percepirati kao druge delove svoje biološke svesti ili biološkog jezika u odnosu na celo živo tkivo sveta. U fizičkom smislu, živi ste zahvaljujući substrukturama - psihičkoj, duhovnoj i biološkoj - od kojih teško da bilo koju možete u potpunosti shvatiti.

One su, međjutim, uključene u prirodu vaše svesti i ne mogu postojati van nje, kao što znate. Pod prednostima i dostignućima jezika se ne podrazumeva samo ono što je u njemu sadržano već i ono što je isključeno, i tako vaša svest postiže svoju stabilnost i isključivanjem.

(21:55) Šta je vaše učešće u prirodi a šta ne. Tako govoreći, vi ste ono što jeste upravo zahvaljujući postojanju onoga što niste.

(*duga pauza*) Vi razumete sebe čitajući od vrha strane na dole ili od onoga što vi mislite da je početak pa do kraja. Vašu širu realnost, međjutim, psiha čita po intenzitetu i sklapa na različite načine. Psiha ne označava vreme. Za nju intenzivna iskustva vašeg života postoje istovremeno. Rečeno na uobičajen način, ona mogu biti sadašnjost psihe. Psiha se bavi mogućim događajima, međjutim, neki događaji - možda neki o kojima samo sanjate i koji nisu materijalizovani - za nju su takodje potpuno stvarni. Oni su mnogo više stvarni za nju nego mnogi bezazleni, ali definitivno fizički događaji, kao na primer jučerašnji doručak.

Unutrašnji događaji psihe stvaraju bogatije iskustvo od kojih fizički događaji nastaju. Oni stvaraju, obrazuju auru koja magično stvara vaš život i čini ga samo vašim. Čak i kada dvoje ljudi prisustvuju u istom trenutku istovetnom događaju teško da će njihov doživljaj realnog sveta biti

aproksimalno povezan.

Mala pauza.

(22:09 do 22:30)

Ponovo, vi razumete sebe, svoj identitet na jedan poseban uobičajen način.

U vašem biološkom iskustvu biljke, minerali, životinje i ljudska svest se seku. Susreću se. U jeziku kojim govorite sebe, ti susreti predstavljaju nešto što sličići pauzama u verbalnom govoru. Te druge vrste svesti oformljuju unutrašnje ritmove na koje se nadovezuje vaš lićni.

Susreti svesti se odigravaju stalno. Formiraju svoje posebne vrste granićnih identiteta. Vi ih možete možda nazvati sumnjom svesti, ali oni su realni identiteti koji operišu u kontaktima izmedju vrsta.

Ako "ćitate sebe" na taj naćin, možete oćkriti delove svoje sopstvene svesti koja se prostire preko celog tkiva zemlje onako kako to već shvatate - postaje deo materije zemlje, ćak i kada su to delovi vas koje prepoznajete. Vaša svest je mnogo manje ogranićena. Vreme može da se proširi granićno. Mislite o sebi kao o fizićkom vrhuncu ali odvojeno od drugih vrsta tako da to limitira vašu potpunu spoznaju svoje psihe.

Ako mislite i osećate na taj naćin, trebalo bi da prihvatite ćinjenicu da je bioloćki vaše telo takvo zahvaljujući ćistoći minerala, biljki i ćivotinjskog ćivota iz kojih dobijate sredstva za odrćzanje. Ne bi trebalo da se osećate zatvorenikom svoje telesne forme, kao što to obićno ćinite, trebalo bi da shvatite da telo može da ostvari svoju stabilnost upravo u konstantnom davanju i uzimanju materije iz zemlje i da je sve to obuzeto svećću.

Moćda u nekom telesnom osećanju stalnog širenja, prostiranja, treba shvatiti kao lebdenje u njemu bez straha od svog potpunog uništenja izazvanog ogoljavanjem.

(duga pauza u 22:47) Kada se zapitate: "Ko sam Ja?" -trudite se da shvatite sebe kao jednostavnu rećenicu koja je već napisana. Ali, vi stalno pićete sebe. Rećenica koju posmatrate je samo jedna od mogućih varijanti. Vi jedini birate koje ćete iskustvo ućiniti aktuelnim. Radite to spontano, isto onako kako izgovarate reći. Polazite od toga da zapo-

ćeta rećenica ima svoj kraj. Medjutim, vi se nalazite u sred prićanja sebe. Govor, koji je vaš ćivot, izgleda kao da se dešava sam od sebe dok god niste u strahu za odrćzanje ćivota. Vaše srce kuća bez obzira na to dali poznajete svoju anatomiju ili ne.

(duga pauza u 22:55) Samo trenutak... Vi razumete sebe na veoma ogranićen naćin. Mnogo vrsta bola je povezano sa ozbiljnim bolestima i smrt nastupa kao izraz gubitka u veru daljeg nastavka vaše stvarnosti. Borite se protiv bola zato što niste naućili da ga prevazićdjete ili ćak da ga iskoristite. Vi ne verujete prirodnoj svesti tela, tako da, kada vam je kraj blizu - kada postane neizbećan - ne verujete signalima koje vaše telo šalje i koji žele da vas oslobode.

Odrćdjena vrsta bola automatski odbacuje svest od tela. Takav bol se ne može verbalizovati, to je mešavina bola i prijatnosti, raskidajuća sloboda koja donosi razvedreno ostvarenje svesti. Taj bol je veoma kratak. U vašem današnjem sistemu se droge veoma ćesto koriste i tad je bol smanjen ali i produćen, sprećeno je prirodno stavljanje u rad mehanizama ostvarenja.

Ako oćitavate sebe granićno, izgraćićete poverenje u svoje telo i u toj će se kooperativi i svest formirati. Uspećete da ostvarite veru u prirodnu sposobnost tela da se izleći. Nećete se plaćiti smrti kao uništenje i smrt ćete osetiti kao nećžno odvajanje svesti od onog sa ćim je bila vezana.

Kratak odmor, a onda nastavljamo.

(23:09 Set je zamolio za odmor pošto je telefon zazvonio. Zaboravili smo da ga iskljućimo pre seanse. Set je nastavio u 23:23 izdiktiravši stranicu-dve materijala za Džejn i mene, a zatim završio seansu u 23:45)

Seansa 780, 22. juni 1976.

21:19, utorak

(Dok smo se spremali za seansu, Džejn reće kako veruje da će Set uraditi uvod za njenu knjigu o Polu Sezanu te većeri. Reće da joj je taj osećaj došao ranije tog dana.

("Da li će praviti probleme?" - nasmećjala se - "Ali ja sam uradila nekoliko uvoda za njegove knjige, zašto on ne bi

uradio jedan za mene? I taj Sezanov materijal pomenut ranije - u uvodu za "PSIHU" - urađen je u potpunosti. (Interesantna primedba: Neposredna oblast oko Elvire je danas bila poplavljena mada grad nije bio u nekoj ozbiljnijoj opasnosti. U svakom slučaju, Džejn i ja smo se osećali potpuno bezbedni i suvi na našem malom brdu - ovoga puta - sećajući se iskustva sa velikom poplavom 1972. godine koja je opisana u knjizi "Priroda lične stvarnosti". Posle tog događaja došli smo do spoznaje da je poplava jedan događaj stvarnosti bez kojeg možemo sasvim lepo da živimo!)

Dobro več.

("Dobro več. Set.") Diktat. (duga pauza) Vi ste deo sveta, a vi ste vi. Vas to ne zbunjuje i pratite svoj osećaj sopstvenog identiteta bez poteškoća iako ste uvek i svuda okruženi drugim individuama.

Koristeći se tom analogijom, vi ste takodje deo svoje psihe ili svoje duše, stanujete u njoj, lako pratite osećaj identiteta, čak verujući da psiha sadrži i druge identitete osim onog koji smatrate svojim. Vi crpate hranu iz sveta i rastete zahvaljujući njegovim elementima. Vi pridonosite u skladu sa svojim mogućnostima i svojim iskustvom pomažući da se stvori svetska civilizacija i kultura. Tako shvaćeno, vi ostvarujete sličan odnos i sa svojom psihom.

Zahvaljujući uobičajenim metodama komunikacije danas, u stanju ste da kažete šta se dešava u susednim zemljama čak i da ne putujete u njih. Televizijski način prenosa vesti vas povezuje sa celim svetom.

Postoji takodje i unutrašnji "Dnevnik" koji traje neprestano - u koji vi niste svesno uključeni. Ipak, ostajete u stalnoj vezi zahvaljujući ostalim delovima svoje psihe. Tako i vi postajete deo sveta u kojem i vaša najmanja aktivnost doprinosi njegovoj realnosti. Vaše disanje menja atmosferu. Vaši kontakti i susreti sa drugima menjaju njihov život kao i živote drugih koji sa njima dolaze u kontakt.

Lako je shvatiti kako se telesne ćelije formiraju - tako isto treba shvatiti i prirodu uzajamnog delovanja. Menjanje jednog dela ćelije istog trenutka izaziva promene u drugim i dovodi do promene u funkcionisanju celog tela. Malo je teže shvatiti načine na koje se vaša aktivnost i aktivnost

drugih kombinuje i dovodi do svetskih događaja. Sa jedne strane, svaki od mojih čitalaca je živa jedinka na planeti u bilo koje "vreme". Može izgledati da je jedinka relativno slaba. Sa druge strane, svaka živa jedinka je neophodna. Istinito je reći da svet počinje i da se završava sa svakom jedinkom posebno. Znači, svaka vaša aktivnost je toliko važna, zbog pridonosa iskustvu drugih koje ni ne znate, znači svaka jedinka je centar oko koje se ceo svet okreće.

Da niste uradili ono što ste uradili danas na primer, ceo svet bi na neki način bio drugačiji.

Vaša aktivnost se meša na načine koje ne možete razumeti, stvara spregu sa iskustvom ostalih i tako obrazuje događaje u svetu. Najpoznatija i najanonimnija osoba su povezane u tom velikom tkivu i aktivnost koja izgleda najbezazlednije i beznačajnije u stanju je da promeni čak i svetsku istoriju.

(21:41) Deca obično misle i osećaju da svet i vreme počinju upravo trenutkom njihovog rođenja. Prihvataju prošlost sveta na reč. Na jedan posebno važan način to je potpuno istinito osećanje i ni na jedan drugi način se svet ne može iskusiti direktno svojom aktivnošću. Po svemu sudeći, ta individualna aktivnost očigledno izaziva svetske događaje.

Metafizički gledano, vaše biće se nalazi u vašoj psihi ili duši na isti način. Identiteti su psihički ambijenti, više nego fizički. Fizički objekti ne mogu prolaziti jedan kroz drugi, kao što sto ne može da prodje kroz fotelju. Mentalni događaji se ponašaju drugačije. Oni se mogu mešati i odvajati, mogu se prožimati, prolaziti jedan kroz drugi dok i dalje slede i zadržavaju svoj sopstveni fokus. Mogu uticati na psihičke nivoe na način na koji doživljaju utiču na psihi, ali bez ikakvih fizičkih promena. Dok ste vi samo deo svoje psihe, dotle je vaš identitet nepovrediv. On ne može biti ni zagnjuren ni uništen u širem vašem postojanju. On nosi ozaku - božiji znak - svog sopstvenog identiteta. On prati svoj fokus i poznaje sebe čak iako njegovo postojanje samo po sebi može biti deo drugog "identiteta".

Ništa ga ne može sprečiti da istražuje svoj širi identitet, da se uvuče u njega. Kada se to desi, oba se identiteta menj-

aju. U širem smislu, psiha ili duša tada postaje završen proizvod ili entitet. Sa druge strane, identitet stalno nastaje i to nastajanje se dešava u svakom njegovom delu.

Vaš fizički stav i postojanje su zavisni od delova realnosti vaše psihe ili postojanja vaše duše koje ste nesvesni. A i ti delovi su takodje u zavisnosti od vašeg postojanja.

(duga pauza u 22:01) Vi mislite da su vaše disanje i vaše kretnje nesvesno proizvedene. U odredjenom smislu da, medjutim, "u jednom trenutku" morate naučiti kako da radite ono o čemu do sada niste svesno brinuli. Na drugim nivoima stvarnosti, aktivnosti koje svesno nazivate svojim - na taj isti način, a sa drugog mesta posmatranja - postaju nesvesne, stvarajući istoriju psihe iz koje ostali identiteti izranjaju i tako izgleda da je vaš sopstveni identitet izronio iz nesvesne telesne aktivnosti.

Mala pauza.

(22:05 "Ovo je teška materija" - rekla je Džejn ne prekidajući izlaganje. "Ovo je jedna od onih stvari koje postaju sve zamršenije kako ideš dalje. Veoma je teško za verbalizovanje..." Kraju istom maniru u 22:25)

U odredjenom, veoma definisanom smislu, postojanje jedne osobe implicira postojanje svih ostalih koji su živeli ili koji će živeti. Vaše postojanje je uključeno u svačijem tudjem životu i ti tudji životi su uključeni u vaš.

Rekao sam da jezici dobijaju na značenju mnogo više zahvaljujući pauzama i oklevanju izmedju zvukova. Oni očigledno dobijaju na značenju i kada se zvuci ne koriste, tako da se svaki jezik uključuje u postojanje svih ostalih. Sa tog stanovišta svi ostali jezici postoje tiho u svakom govornom jeziku. Jezik može da se piše. Napisana slova imaju smisla zahvaljujući njihovoj rasporedjenosti i preciznosti, jer su izabrana izmedju ostalih koja nisu upotrebljena.

Na isti način vaše fokusirano postojanje zavisi od svih ostalih postojanja. Van sebe samih, vi ste deo njih. Vezani ste za njihovo postojanje iako je svako od vas prvenstveno on i niko drugi.

To važi za sve. Svako od vas postaje primarni fokus identiteta u kojem su svi uključeni. Uobičajeno rečeno, vi "ne pravite sebe". Vi ste kao živi jezik koji govori neko ko

ga nije izmislio - jezik je postojao i čekao da bude upotrebljen. U ovom slučaju jezik je molekularni i govori ga vaše fizičko biće. Komponente tog jezika ili elementi zemlje koji sačinjavaju vaše telo bili su stvoreni pre vašeg rođenja. Kao azbuka jezika koji je čekao da ga upotrebite.

Vaš fizički život je povezan sa životnim "izvorima" iz kojih nastaje - impliciranoj, nematerijalizovanoj, bezvučnoj vitalnosti koja obezbeđuje komponente za fizičku, telesnu, molekularnu "azbuku". Vaš fizički život, znači, uključuje i nefizički. Koristite svoj odredjeni "jezik", koristite ga bez ikakvog napora i ni ne pomišljate na činjenicu da on povezuje sve ostale jezike takodje ili da ostvaruje svoje značenje zahvaljujući unutrašnjem preuzimanju koje nije nikada pomenuto, ili koristeći pauze u kojima nema zvukova. Vi živite svoj život na isti takav način.

(22:49) Postoji mnogo jezika, mnogi ljudi govore jedan, dva ili najviše tri. Jezici imaju akcente i mada se razlikuju, ipak se radi o istom jeziku. Na neki način, vi možete naučiti da govorite sebe sa akcentom i tako govoreći - uz smeh - ostajete i dalje vi dobijajući neke attribute drugih "jezika".

Vi možete razumeti svet na različite načine, zadržavajući svoj identitet ili možete otići u drugu zemlju sebe u kojoj se govori vaš jezik sa drugačijim akcentom. To možete učiniti uvek kada se uključite u "vesti" na koje obično ne obraćate pažnju. Vesti su vam pomalo strane, ali su interpretirane jezikom koji poznajete. Tako dobijate prevod stvarnosti.

Psiha, koja se stalno nalazi u stanju nastajanja, očigledno nema preciznih granica. Postojanje jedne uključuje postojanje svih ostalih i kada bilo koja dodje na istaknuto mesto to je izazvano postojanjem ostalih u stvarnosti. Jedna televizijska stanica postoji na isti način i ako je ne pratite, teoretski bi je mogli gledati.

Te unutrašnje vesti se emituju na sve strane. Svaki identitet poseduje večnu vrednost u široj stvarnosti psihe. Na jednom nivou, bilo koja osoba može teoretski da stupi u kontakt sa bilo kojom drugom psihom. Život implicira smrt, smrt implicira život, tako je to u vašem svetu. U tom smislu život predstavlja govorni elemenat dok je smrt neiz-

govoren ali prisutan elemenat "ispod" kojeg teče život. Oba su potpuno ravnopravno prisutna.

Za sticanje svesnog znanja koje je drugačije od toga, vi obraćate pažnju na pauze, na izvedene elemente jezika, na bilo koji osećaj ili dodir kojim je moguće otkrivanje iskustva postojanja života. Tu su sve vrste informacija vam potrebne, ali koje moraju biti perцепirane kroz vaš fokus identiteta.

Rekao sam da se svi događaji dešavaju istovremeno - izjava koju nije najlakše shvatiti. Takođe, svi identiteti postoje istovremeno. Svaki događaj menja sve ostale. Sadašnji prepravljaju prošle. Bilo koji događaj uključuje postojanje mogućih događaja koji još uvek nisu "izronili", koji nisu "izgovoreni". Fizički svetski događaji počivaju na postojanju impliciranih mogućih događaja. Različiti jezici koriste zvuke na svoj osobeni način, u svom osobenom ritmu, naglašavajući ono što ostali ignorišu. Ostale mogućnosti, međutim, naglašavaju događaje koji su implicirani (kao pauze) u vašoj stvarnosti, tako da vaš fizički doživljaj postaje moguće implikacije na kojima drugi svetovi počivaju.

Kratak predah.

(23:13 do 23:23)

Sada: Diktat - druge vrste - za Ruburtovu knjigu. Započnemo uvod.

(Sada Set prelazi sa svoje knjige na novi subjekt - na knjigu Džejn "Pogled na svet Pola Sezana - sa lakoćom i očiglednim uživanjem. Ovo je prvi put da na seansi Set radi na materijalima za dve knjige u istoj večeri. Ipak, večeras nije završio rad za "Sezana".

(Seansa završena u 23:41)

Seansa 781, 28.juni 1976.

21:15 ponedeljak

(Set je iskoristio prvi deo seanse da završi započeti rad na materijalu za "Sezana". 22:01)

Sada diktat za knjigu - moju knjigu.

Može se reći da vi koristite jezik atoma i molekula na svoj privatni način. Vi označavate kosmos. Označavate ga

ili ga "markirate" ili ga pišete svojim identitetom. U tom smislu vas on uvek razlikuje kao vas i kao nikog drugog. Vi ste znači prepoznatljivi.

U širem smislu, dok govorite svoj jezik, kosmos takođe govori "vaš" jezik koji se stalno prevodi vašom ličnom percepcijom. Zapamtite, rekao sam da živite u svojoj psihi isto onako kako postojite na svetu.

Na svetu postoji mnogo jezika. Vi ste fizički kao zemlja u svojoj psihi, zemlja sa svojim jezikom. Ljudi uvek istražuju one jezike od kojih su nastajali drugi. Latinski je takav izvorni jezik. U tom istom smislu su ljudi u potrazi za bogovima, ili Bogom iz kojeg su nastale sve ostale psihe. Ovde ste vi u potrazi za izvorom, neizgovorenoj, nevidljivoj "pauzi" unutrašnje organizacije koja stvara jezik ili nosioca ličnog izražavanja. Jezici na kraju postaju zastareli. Neke reči su se potpuno izgubile u jednom jeziku a pojavile se u prepravljenom obliku u drugom. Svi jezici na zemlji predstavljaju uniju zbog karakterističnih pauza i oklevanja uz koje idu različiti zvuci. Čak i izmenjene pauze između jezika imaju smisao samo zato što su izazvane unutrašnjim ritmom. Istorijski bogovi takođe postaju zastareli. Njihove razlike su više nego očigledne.

Kada učite jezik sve je obavijeno velikim plaštom misterije. Kada učite o prirodi psihe postoji još veća aura nepoznatog. Nepoznati delovi psihe i njeni široki horizonti se međutim veoma često shvataju kao bogovi ili kao šira psiha iz koje je ličnost izronila - kao što je na primer latinski jezik izvor svih romanskih jezika.

(22:40) Samo trenutak... Upotrebljavajući uobičajeni jezik razgovarate sa svojim prijateljima. Pišete istoriju i komunicirate. Mnoge knjige su napisane da bi bile samo pročitane, nikada na glas izgovorene. Pisanim jezikom komunikacija postaje redukovana. U direktnom kontaktu, međutim, dvoje ljudi ne samo da razmenjuju reči nego su i njihove ličnosti u potpunom kontaktu. Govorni jezik je obogaćen osmesima, mrštenjem, ostalim gestovima koji daju značenje izgovorenim rečima.

Često dok čitate vi i tiho izgovarate reči da biste ih pojačali emotivnom neposrednošću. Jezik psihe je, međutim,

mного bogatiji i raznovrsniji. Njegove "reči" žive. Njegovi "glagoli" se zaista kreću i nisu samo jednostavni simbol pokreta.

Njegove "imenice" postaju ono što znače. Njegove su deklinacije multidimenzionalne. Njegovi glagoli i imenice mogu biti promenljivi. Sve to na način psihe i njenog jezika. "U bilo kom vremenu" sva ta vremena predstavljaju sadašnje vreme. Kod ostalih reči postoji multitudinalno vreme, sva u prezentu, ili multitudinalna sadašnja vremena. U njemu ni jedna "reč" ne umire niti postaje arhaična. Taj jezik je iskustvo. Fizički, vi možete i ne možete reći da je to izvor. Verovatno je da vaše pitanje zvuči: "Da li je to Bog ili je to Izvor?" i ono pokazuje da ste pogrešno shvatili stvar.

Na isti način, kada pitate: "Da li je to glavni jezik?" pokazuje da niste shvatili šta je jezik sam po sebi. Sa druge strane, vi znate da jezik zavisi od drugih, uključenih i tako ta dva ili svi ostali postaju zajednički nerazdvojni, tako blisko povezani da je nemoguće odvojiti ih ni kada se posmatra samo jedan sam.

Psiha je sam svoj izvor ili individualnost ili Bog, tako su nerazdvojni i povezani, da svaki pokušaj shvatanja jednog odvojeno od svega ostalog neizbežno vodi u konfuziju.

Odmorimo se.

(23:01 Džejn je pregledala Setove materijale o svojoj knjizi o "Sezanu". Materijali su bili odvojeni u dva dela. Upitala je: "Kako da nazovem knjigu?" 23:15)

Fizički svet uključuje postojanje boga. Božije postojanje uključuje postojanje fizičkog sveta.

Jedna izjava implicira drugu i obrnuto.

Poricanje vrednosti ili važnosti individue je takodje poricanje važnosti Boga jer to dvoje žive zajedno i ne mogu se odvojiti niti posmatrati odvojeno.

Vi sa jedne strane realnosti vičete: "Gde je Bog?", a sa druge strane dolazi odgovor: "Ja sam Ja" i nalazi sebe u vama. Vi ste deo izvora i svega ostalog pojavnog. Zato što je Bog, vi ste. Zato što ste vi, Bog je.

Na nivou svesti vi niste sve ono što je Bog, to je nepojavan deo vas. Vaše biće pliva u toj nepojavnoj stvarnosti kao

i slovo azbuke u unutrašnjoj organizaciji koja uključuje njegovo postojanje. U tom smislu vaši nepojavni delovi "dopiru do Izvora nazvanog Bog" kao različiti jezici koji dopiru do svojih početaka - izvora. Izvorni jezici se mogu porediti sa bogovima u istoriji. Svaka živa osoba je deo živog Boga, poduprta u životu beskrajnom snagom prirode, to je Bog preveden u elemente zemlje i kosmosa.

Kraj diktata.

(23:40. Zatim je Set diktirao neki materijal za Džejn i Seansa je prekinuta u 00:09)

Počinjemo sa diktatom.

Svakodnevni jezik se služi rastavljanjima, razlikovanjima i delenjem. Donekle, vaš govor organizuje vaše emocije i vašu osećajnost. Jezike psihe poseduje u svojoj strukturi mnogo više simbola koji mogu biti kombinovani na mnoge načine, različite nego, na primer, slova u azbuci.

U svakodnevnom govoru stvari imaju svoja imena. Očigledno je da imena nisu stvari već su njihovi simboli. Ti simboli vas, međutim, razdvajaju kao posmatrača od ostalog sveta i postajete mnogo objektivniji. U stanju ste da mnogo više shvatite o prirodi psihe nego što i mislite da možete. Ali, da biste to učinili morate se lišiti svog svakodnevnog govora i morate se potpuno posvetiti svojim osećajima i svojoj imaginaciji. Govor vam kazuje da su stanovite stvari istina ili činjenica, ali to nije tako. Ponekada vaša najživlja i najdublja osećanja ne prihvataju činjenice jezika ali ih vi ipak prihvatate.

Ta emotivna iskustva, međutim, izražavaju jezik psihe. Shvatanje psihe nije izvan vas: najčešće pokušavate da shvatite iskustvo na najteži mogući način - koristeći svakodnevni govor.

Imaginacija pripada jeziku psihe. Zbog toga imaginacija stvara iskustva koja se često nalaze u konfliktu sa osnovnim, baznim preuzimanjem na kojem se svakodnevni jezik temelji. Upravo zato imaginacija često predstavlja značajnu sumnju.

Možete stajati na svojim vratima ili u polju - čak i na ulici, okruženi mnogim ljudima u gradu - pogledajte u nebo

iznenadno prekriveno ogromnim oblacima i osetite kako ste i vi deo njih. Možda ćete u trenutku osetiti ogromno emotivno iskustvo koje će vam za trenutak pružiti osećaj da ste vi i nebo jedno.

(pauza u 22:12) Svetovni jezik vam govori, kao što vi misleći koristite njegove šablone, da je vaša imaginacija deo vas i da je očigledno da ste vi jedno a nebo nešto sasvim drugo. Vi i nebo niste jednaki - ili šaleći se kao što bi prijatelj mister Spok rekao: "Nije logično." Osećaj hitro nestaje pošto vas je za kratko vreme potpuno zbunio. Možete biti duhovno osveženi pod uslovom da ne obraćate pažnju na osećaj koji predstavlja legitimni izraz stvarnosti ili predstavljanje vaše psihičke egzistencije.

Osećaji i imaginacija vam pružaju najbliži kontakt sa ostalim delovima vaše sopstvene stvarnosti. Takodje, one oslobadaju vaš intelekt koji više nije ograničen konceptom istinitosti. Umesto toga, taj koncept je samo relativno istinit - operativno istinit. Na primer, fizički zakoni koji su vam bliski i kojima operišete. Oni jesu istiniti, relativno govoreći. Na taj način rečeno, vi ste osoba koja poseduje svoju fizičku objektivnost i koja zuri u vis, u scenu koja je otelotvorena kao nebo. Imate toliko i toliko kilograma, držite glavu pod tim i tim uglom i fizički rečeno možete biti kategorizovani.

Na taj isti način i oblaci mogu biti izmereni, i može biti pokazano koliko su tačno udaljeni od vas - sastavljeni i gurani vetrom određenog smera, spremni da iz sebe prospu kišu ili neku drugu padavinu. Fizički rečeno, vi ste odvojeni od oblaka i tako posmatrano, vaš osećaj o jedinstvu predstavlja laž - ili bar ne činjenicu već samo "proizvod vaše imaginacije".

Takav događaj je direktan izraz psihičkog znanja. Zvuči kao potpuno legitimna identifikacija sa prirodom, vežbe njene sposobnosti i osećaj njenog sopstvenog snažnog emotivnog skoka. Vaše emocije u ovom slučaju mogu biti trenutno povećane - uzdignute, recimo na viši nivo. Postoji mnogo primera koji se mogu navesti svakoga dana, vaša psiha vam pruža dokaze svog šireg postojanja - dokaze koje

vi često previdjate ili odbacujete jer ne predstavljaju činjenice.

Sve što je plod imaginacije nije istina - verovali ste kao deca. Imaginacija vas, međutim, dovodi u vezu sa različitim vrstama istine ili u različite okvire u kojima iskustvo može biti zvanično usvojeno. Šira, viša istina psihe postoji u toj dimenziji.

(22:32) Iz nje vi birate fizičke činjenice. Misli su istinite. Naravno, samo neke se misli pretvaraju u fizičku aktivnost. Uprkos iskrivljenoj verziji poslednje izjave, postoji očigledno mnogo različitosti između načina na koji misle odrasli i njenog fizičkog izraza.

Ne možete tretirati misli i imaginaciju u ovako literarnom maniru ni iz velikog poštovanja prema "čuvaru vaših misli" ako one predstavljaju krdo životinja koje vi nastojite da držite potpuno čistim. Vaše misli formiraju vašu realnost. Ako ih se ne plašite, one će uspostaviti svoj balans. Psiha živi u stvarnosti na drugi način od sveta u kojem vi obično prepoznajete dobro ili zlo, kako vi o tome mislite, to izgleda operativno, relativno istinito u zavisnosti od odnosa posmatrača i objekta posmatranja.

Odmorimo se malo...

(22:42. *Osećam kao da ja nisam bila potrebna svemu ovom - rekla je Džejn pošto je njeno izlaganje išlo veoma dobro. Nastavak u 23:05*)

Verujete da su snovi imaginarni događaji.

U širem smislu uzaludno je pitati da li su snovi istiniti ili ne dok jednostavno postoje. Vi verujete da su istiniti jedino ako se kasnije obistine.

U životu psihe san nije manje "istina" ako se obistini ili ne u svakodnevnom životu. Događaji u snu se dešavaju u različitim kontekstima - jednom, može se reći, kontekstu imaginacije. U njima vi doživljavate istinitu stvarnost koja postoji sama u sebi, tako reći, stvarnost u kojoj je jeziku psihe data najveća sloboda.

Neki od vas mogu pokušati da se sete svojih snova, ali niko od vas ne mora da povezuje stvarnost snova sa svojim fizičkim životom.

Na neki način, međutim, vi formirate fizičke događaje dok sanjate. Tada, potpuno slobodni od svakodnevnih ograničenja obradjujete svoje iskustvo, ocenjujete ga u skladu sa svojim sopstvenim intencijama i ciljevima, stavljate ga u odnos prema informacijama sa kojima ga inače ne biste doveli svesno u vezu. U mnogim snovima vi ne mislite o situaciji. Vi imaginarno postajete deo nje. Ona tako postaje realna u svakom pogledu osim u fizičkom.

Kada se susretnete sa bilo kojom činjenicom to je u nekom smislu kraj određene vrste kreativnosti. Psiha, međutim, poseduje odgovornost za unošenje činjenica u iskustvo. U toj stvarnosti činjenica je isto toliko istinita koliko i pogrešna. San kojeg se sećate predstavlja već prevod dubljeg iskustva.

Vaša uloga je u tome da premostite percepciju psihe i percepciju događaja u snu. Snovi služe kao drama, vršeći transfer iskustva sa jednog nivoa na drugi. U određenim delovima spavanja vaše iskustvo doseže u oblasti beskrajnog tako da se san koristi kao prevod.

Snaga sna se crpi iz tog izvora. San ne predstavlja pasivnu aktivnost. On predstavlja svojstven i različit spoj raznih vrsta svesti i transformaciju "nefizičke percepcije" u simbole i kodove koji će biti emotivno shvaćeni ali ne direktno kroz iskustvo kao u svakodnevnom životu.

Verujete da je sanjanje rezultat karakterističnih sposobnosti koje utiču na veoma subjektivni osećaj koji se naziva svesni život. Bez njega vaša normalna svest ne bi bila moguća.

Govorni jezik zavisi od svih ostalih jezika koji mogu biti izgovoreni i njegovi tonovi rastu, uređuju se i ističu zahvaljujući pauzama i tišini između; tako i tekuća svest zavisi od onog što mislite dok spavate ili od spavajuće svesti. Ističe se na skoro identičan način, koristeći ostale verzije sebe: životan je upravo - vašim jezikom rečeno - zbog skivenih pauza u svojoj beživotnosti.

(23:33) Sposobnost sanjanja pretpostavlja postojanje iskustva koje nije definisano kao fizički događaj. To pretpostavlja mnogo veću slobodu u kojoj percepcija ne zavisi od vremena a ni od prostora. Stvarnost u kojoj se objekti

pojavljuju i nestaju istom lakoćom, subjektivni okvir u kojem postoji pojedinačno slobodno izražavanje u kome će svako na najdirektniji način to ostvariti bez ikakvih fizičkih kontakata.

Ta stvarnost predstavlja vaše poreklo i prirodnu sredinu u kojoj psiha boravi. Vaša verovanja, kulturna pozadina i na neki način jezik, stvaraju barijere zbog kojih snovi i izgledaju tako nestvarno. Čak i kada uhvatite sebe u trenucima najživlje avanture sna ili kada osetite da putujete van svoje telesne ograničenosti dok sanjate, vi tom iskustvu ne pridajete istu važnost kao iskustvima u tekućem, svakodnevnom životu.

Mala pauza

(23:42 do 23:55)

Subjektivno govoreći, vi ste svuda okruženi svojom širom stvarnošću, ali jednostavno ne gledate u tom smeru. Niste naučeni da verujete onome što osećate, svojim snovima, ili svojoj imaginaciji zato što oni obično ne odgovaraju prihvaćenoj stvarnosti činjenica.

Međutim, upravo oni predstavljaju kreatore činjenica. Ja ovim ni na koji način ne pokušavam da umanjim vrednost intelekta. Međutim, to je tiranija sveta činjenica u najvećoj meri. Intelektu se ne priznaju njegova krila. To je ograničavajuće polje aktivnosti kojem su potrebne samo činjenice.

Biološki, vi ste sposobni da prihvatite i sanjanje i "budnu" stvarnost istovremeno i da koristeći ih, stvorite mnogo efektniju sintezu. Svi vaši kreativni impulsi upravo i dolaze iz tih skrivenih dimenzija - ti isti impulsi koji su stvorili vaše najveće gradove, vašu tehnologiju, cement koji učvršćuje kulturno organizovani svet.

Kreativni impulsi su van vašeg jezika, mnogo češće vi jezikom upravo umrtvljujete umesto da oslobadjate unutrašnju komunikaciju. Uvek je bilo ritmova u svesti koji nisu istorijski zabeleženi. U određenim vremenima neka su se ponašanja prvobitno pojavila u budnom stanju, a ponekad prvo u snovima. Naglašavanje nikada nije statično, uvek se menja. U nekim periodima uobičajeno ponašanje je bilo "mnogo više sanjarenje" dok su se mnogo specifičnija razvijanja desila u stanju sna i bila mnogo jasnija, i sa mnogo

više specifičnosti. Čovek odlazi da spava kao da odlazi na posao, drugim rečima, stvarnost sveta sna je često mnogo realnija od budne stvarnosti. Danas je upravo suprotno tačno.

Kraj seanse. Moji najtopliji pozdravi. Želim vam uzbuđljiva iskustva u snovima noćas, rekao sam vam kako da postupate sa njima (zabavlja se dok govori).

("U redu Set, laku noć." 00:09)

OSMO POGLAVLJE

SNOVI, KREATIVNOST, JEZICI I "KORDELE"

Seansa 788, 12. juli 1976. 21:25, ponedeljak

Diktat,

("U redu.") Sledeće poglavlje, za koje mislim da je osmo: Snovi, kreativnost, jezici i "kordele". Stavi kordele pod znak navoda.

Iako možda niste uočili, vi svoj subjektivni život vodite na manje više kružan način. Pretpostavite da je sadašnji trenutak točak i koncentrišite se na njegovo središte. Središte točka je povezano prečkama za spoljni okvir ovakvog "vremenskog" točka. Naravno, da postoji samo središte točka ono vas ne bi moglo odvesti nigde i vaš "trenutak" vam ne bi mogao priuštiti ni najneudobniju vožnju.

Vaše putovanje kroz vreme vam izgleda glatko i ravno: točkovi se uvek okreću napred. Oni takodje mogu da se okrenu i unazad, ali u vašem interesu je da vam je pravac u mislima uvek unapred, a vraćanje je udaljavanje od namere i svrhe.

Pokret napred vas vodi u budućnost, odnosi vas iz prošlosti iz koje ste izronili. Zato zauzimate prav kurs kroz vreme, ne shvatajući da vam obrtni pokret točka može dopustiti da skratite put po kojem idete. Središte sadašnjosti je pričvršćeno "prečkama". One nemaju nikakve veze sa vašim idejama uzroka i posledica. Umesto toga, one vašem kružnom kretanju psihe pripisuju stalni progres. Svaki sadašnji trenutak vašeg iskustva zavisi od budućnosti kao i od prošlosti, od vašeg rođenja kao i od smrti. Vaše rođenje i vaša smrt su stvorene, recimo to, zajedno, jedno povlači drugo za sobom.

Vi ne možete umreti dok god niste rođeni, kao što ne možete doživeti sadašnji trenutak onako kako vi to shvatate. Vaše telo je svesno činjenica rođenja i smrti i sve njegove aktivnosti zauzimaju taj prostor između. Smrt je isto toliko kreativna koliko i rođenje i neophodna za delanje i za svest.

(pauza u 21:40) To nije tako jednostavno vama koji živite sve vreme u središtu mnogih malih smrti i rođenja, aktivnosti koje beleži vaše telo i vaša psiha. Svesno, vi ste obično nesvesni toga. Logički način mišljenja, korišćenje uobičajenih definicija manipuliše uzrocima i posledicama i zavisi od određenog dela vremena u svom prostoru, okviru. Ono se gradi korak po korak. Ono je utkano u vaš jezik. Pridržavajući se logičkog načina mišljenja i jezika možete reći: "Idem na zabavu danas, jer sam na nju pozvan prošle nedelje kada sam rekao da ću doći." To zvuči smisleno. Vi ne možete reći: "Idem na zabavu, jer ću na njoj sresti osobu koja će biti veoma značajna za moj život kroz pet godina." To nema smisla u relacijama logičkog načina mišljenja ili govora, jer u rečenici uzrok i posledica egzistiraju istovremeno, ili još gore, posledica postoji pre uzroka.

Na svim nivoima koji se mogu nazvati drugačijim od uobičajenog, vi veoma efektno koristite svoje mogućnosti. Čelije obezbeđuju svoj integritet birajući jednu od mnogih mogućnosti. Sedište točka sadašnjosti je istaknuta sadašnjost, operativno vredna. Posledice i uzroci, onako kako vi mislite o njima postoje jedino kao posledica aktivnosti, relativne aktivnosti točka u našoj analogiji.

Kada gledate na put vremena, zaboravljate na kružnu aktivnost svog postojanja. Kada sanjate ili spavate, međutim, svet uzroka i posledica nestaje ili se javlja konfuzan i haotičan. Uobičajene svakodnevne slike se mešaju i ukrštaju i takve kombinacije se i ne razlikuju od onih koje ste videli na dnevnom svetlu. Poznata pravila koja vladaju bićima i stvarima u snovima kao da se ne mogu primeniti. Prošlost, sadašnjost i budućnost se mešaju u bizarni svet u kojem biste, kada biste bili budni, potpuno izgubili mentalno uporište. Kružna priroda psihe čini sebe poznatom. Kada razmišljate o snovima imate u vidu samo te aspekte, komentarišući možda čudne događaje ili jednostavno redjajući čud-

ne karakteristike sna. Neki su možda pogodjeni onim što su videli u snovima ili impresionirani konačnim obuzdavanjem koje dopušta takve, ponekada spektakularne događaje koji se dešavaju u relativno ograničenom fizičkom okviru.

Na primer, u dvadesetominutnom snu se mogu desiti događaji za koje je potrebno dugogodišnje iskustvo. Telesno vreme od tih dvadesetak minuta i to je sve. U snovima je iskustvo periferno i u tim se dubinama vreme talasa. Događaji u snovima postoje van vremena. Iskustvo snova je kružno određeno. Ponekada ono neće dodirnuti središte sadašnjosti, bar ne onako kako vi mislite i na osnovu onoga što se bazira na vašem pamćenju; ipak, san jeste registrovan na ostalim nivoima svesti, pa čak i na čelijskom nivou.

(duga pauza) Vi uvek prevodite iskustvo na termine koje razumete. Naravno, prevod je svaran. San o kojem govorite je već prevod, ali iskustveni. Ako je jezik kojim govorite u zavisnosti od svih ostalih jezika, i uključuje pauze i tišinu, tako i san koji ste doživeli predstavlja izraz, rečenicu psihe koju treba istaći ali koja takodje zavisi i od osalih događaja kojih vi niste svesni i tako vaša svest, koja trenutno radi, mora obraditi prevod na sebi svojstven način.

(pauza)

(22:15 do 22:33)

Na fizičkom nivou vaše telo reaguje na informacije sredine kojih niste svesni. Te iste informacije su veoma važne za integritet tela ali isto tako i za vaše mentalno stanje.

Na čelijskom nivou telo predstavlja sliku ne samo svog sadašnjeg stanja već i svih onih aspekata fizičke sredine koji na njega utiču. Ono nije svesno lokalnog meteorološkog stanja vremena na primer, ali je i te kako svesno svetskih modela vremena od kojih zavisi oblast u kojoj živi. Ono priprema sebe na vremenske promene i to prilagođavanje je neophodno. Ono važe mogućnosti, reaguje na sve vrste pritisaka.

Vi ste svesni pritiska putem dodira, na primer, ali u potpuno drugačijoj verziji tog osećaja čelije reaguju na vazdušni pritisak. Telo zna veoma precizno stepen radioaktivnosti svih vrsta. Na jednom nivou telo ima kompletnu sliku svoje stvarnosti u kojoj mora biti bazirana vaša svesna real-

nost - sa druge strane, načini na koje telo prepoznaje i saznanje svoje stanje je tako nepoznato svesti da je to nespojivo. Vaše svesne naredbe koriste taj ogromni krug znanja.

Generalno govoreći, psiha poseduje istu vrstu munjevitog, sveobuhvatnog shvatanja psiholoških promena i sredine kao što i vaše telo poseduje sposobnost shvatanja fizičkih promena. Ona je svesna vaše sveobuhvatne psihološke lokalne klime i vašeg ličnog uključenja u nju.

Vaši postupci se odigravaju tako glatko da ne primećujete da su oni deo reda. Vulkanska erupcija u jednom delu sveta uticaće na celu zemlju na različite načine. Emotivna erupcija će pokrenuti stvarnost na drugim nivoima, menjajući prvenstveno najbližu oblast ali će takodje poslati talase u psihološku mas-sredinu. Slike realnosti koju psiha shvata mogu biti jednako neshvatljive svesnom razumu upravo zbog intenzivnog fokusiranja na singularnosti koju vaša svest odbacuje.

Snovi vam često daju signale psihičkih slika na taj način.

(duga pauza u 22:51) Postajete svesni mogućnosti da su događaji, koji izgledaju kao da nemaju nikakve veze sa vama, ipak povezani u toj šemi velikih interakcija koju obično ne uspevate da shvatite.

Novi pasus. Kad rastete od bebe do odrasle osobe, vi ne rastete samo u visinu: rastete i povećavajući svoju telesnu težinu i debljate se. Tako i događaji "narastaju" na isti način iz dubine na više kao i vi. U snovima ste bliži mestu rođenja događaja. Oni izranjaju iz budućnosti i formiraju prošlost i žive zahvaljujući kreativnom naboju koji postoji između onoga o čemu vi razmišljate kao o svom rođenju i svojoj smrti.

(Pauza.)

(22:57 do 23:12)

Vi stvarate rečenicu koristeći se slovima azbuke svoga jezika. Koristite je u komunikaciji, pišete je ili je izgovarate. Događaji se mogu posmatrati na isti način kao psihološke rečenice koje žive azbukom osećaja - iskustvene rečenice koje žive umesto da su napisane, oformljene u istoriji koja je proživljena, umesto da je samo zabeležena u istoriji.

Rekao sam već da vaš jezik donekle programira vaše iskustvo. Ovde se radi o jeziku osećaja koji vam omogućava biološko zapažanje, iskustva i komunikaciju. On formira prirodu događaja koju ste u stanju da percipirate. On tako stvara iskustvo da ga više možete osetiti. Svi pisani ili govorni jezici moraju biti bazirani na toj biološkoj "azbuci". U njoj postoji mnogo veći raspon nego u bilo kom pisanom ili govornom jeziku.

Upotrebio sam reč "kordela" da opišem izvor iz kojeg takvi jezici niču. Postoji mnogo korelacija između vašeg tela i vašeg jezika. Vaš govor zavisi od vašeg disanja, čak i pisani jezik zavisi od brzine kojom vaše poruke stižu do nervnih završetaka. Biološke kordele tada moraju biti izvori fizičkih jezika, ali same kordele niču iz šireg znanja psihe koja je oformila fizički mehanizam.

Snovi su jezik psihe u kojem se ljudska priroda meša u vremenu i van njega. Stiće senzitivna iskustva. Čovek u snu trči iako leži u krevetu. On više, iako ni jedna jedina reč ne silazi sa njegovih usana. On i dalje poseduje jezik mesa i taj jezik je na nerazumljiv način povezan sa mehanizmom tela. On se bavi događajima koji se nisu desili ni u spavaćoj sobi, a ni na bilo kom drugom mestu koje možete pronaći pošto se probudite.

(glasnije) Ovo je kraj diktata - kraj seanse i srdačno vam oboma želim laku noć.

("Hvala Set.")

(23:36. Džejn je rekla kako je verovala da je Set pripremio previše materijala za jednu seansu, ali je ipak uspeo da sve kaže u toj jednoj večeri.)

Seansa 784, 19. juli 1976.

21:23, ponedeljak

(Još jednom je Set započeo seansu diktirajući završni oblik uvoda za knjigu o "Sezanu" dok je Džejn užurbano kucala, ja sam sedeo čekajući da završi i da nastavimo rad.)

(Napavili smo malu pauzu od 22:15 do 22:30, a zatim počeli.)

Kosmosom kruže informacije u takvom obliku i u takvim obimu da vi niste u stanju da obradite više od njihovog sasvim malog dela.

Vaša fizička čula se ponašaju kao biološka azbuka, omogućuju vam organizaciju i percepciju određene vrste informacija kojima stvarate događaje svoga sveta i stvarate konture svoje stvarnosti.

Vaše svesno znanje je u rukama nevidljivog, neizgovorenog psihološkog i psihičkog jezika koji omogućava unutrašnju podršku komunikacije i prepoznavanja događanja svesnog života. Ti unutrašnji jezici izgradjeni su u vidu kordela, a kordele su fizičke organizacione jedinice iz kojih su rodjene sve azbuke. Azbuke impliciraju kordele, ali ih ne sadrže ništa više nego što engleski jezik sadrži ruski, francuski, kineski ili bilo koju drugu kombinaciju. Ako govorite engleski, niste u stanju da istovremeno govorite i kineski jezik. Jedan isključuje drugi, čak i kada jedan implicira postojanje drugog u smislu da svi jezici imaju zajednički koren.

Na neki način događaji podsećaju na komponente jezika, glasnih u živom obliku - ali ne samo ozvučenih. Oni su bazirani na azbuci osećaja koja izranja iz neosećajnih kordela. Rečenica je izgradjena od reči, delova govora, glagola, imenica i prideva, subjekata i objekata, samoglasnika i suglasnika i ispod svega se nalazi struktura koja vam omogućuje da govorite i pišete. Donekle, događaji se grade na isti takav način. Vi oformljujete i organizujete rečenice, govorite sudbinski, bez znanja metoda koji su umešani u vaš govor. Tako, vi jedino postajete svesni površine te aktivnosti.

Vi formirate događaje na isti način, često nesvesni da to činite. Izgleda da se događaji dešavaju isto onako kako se izgovaraju reči. U školi ste mislili na to kako se grade rečenice a od svojih starijih naučili ste kako da govorite. Takođe, bili ste umešani u stvaranje događaja čak i pre trenutka svog rođenja. Psiha obrazuje događaje na način na koji okean stvara talase - s tom razlikom što su talasi okeana

na ograničeni njegovom površinom ili veličinom, dok događaji psihe bivaju istog trenutka prevedeni i uključeni u psihološku mas-stvarnost. U budnom stanju susrećete se sa celim događajem, da tako kažem. Susrećete se sa njim u areni budne svesti. U snu i na drugim nivoima svesti dolazite u kontakt mnogo direktnije sa oformljivanjem događaja. Toliko ste nesvesni tog procesa koliko ste i nesvesni stvaranja rečenica u svakodnevnom životu koje kao da automatski struje iz vas.

(22:56) Psiha u fizičkoj stvarnosti predstavlja kreatora događaja i kroz njih ona doživljava svoju stvarnost kao što vi, za vreme govora, čujete svoj glas.

U snovima, međutim, uključeni ste u unutrašnje procese kojima se stvaraju fizički događaji. Koristite psihološke komponente aktivnosti koje ćete, budni, oformiti u konsekvantan telesni "jezik" koji će dati rezultata u vašim dnevnim aktivnostima.

Događaji, koje vi smatrate legitimnim, poseduju unitarnu prirodu u vremenu koje sprečava te moguće verzije iz kojih oni narastaju - verzije koje se pojavljuju u snovima na jedan ili drugi način. Na primer, ako na engleskom jeziku kažete: "Ja sam ovde." ne možete to reći i na kineskom istovremeno. U tom smislu, u okviru svojih aktivnosti vi odabirate da "govorite" jednim događajem radije nego drugim. Vaše oformljenje događaja, međutim, ne postoji jednostavno u vašem jedinstvenom psihološkom posedu, naravno, ali postaje moguće zahvaljujući telesnoj azbuci.

(duga pauza) Kao što je moguće da bilo koja osoba govori više jezika, tako ste i vi u stanju da drugačije svrstate svoje psihološke podatke od uobičajenog načina. Telo je sposobno da slaže zajedno različite jezike, da ih spaja. Na uobičajen način, na primer, vaše telo može biti samo na jednom mestu u određenom trenutku vremena i vaše iskustvo je u velikoj meri determinisano vašom telesnom pozicijom. Postoje biološki mehanizmi koji vam omogućavaju da šaljete različite verzije i modele svoga tela van svog primarnog boravišta i da percipirate sa tih lokacija. Dok spavate, u snu vi to veoma često radite, uspostavljate nove primljene podatke sa uobičajenim čulnim informaci-

jama i organizujete ih sve veoma lako. Što se toga tiče, preciznost vaše uobičajene čulne percepcije čvrsto počiva u toj velikoj unutrašnjoj fleksibilnosti koja vam daje osnovu sa koje ćete stvoriti svoj odredjeni fokus.

(duga pauza) Dogadjaji izranjaju kao izgovorene reči. Šta se dešava kada govorite i najkraću frazu? Atomi i molekuli vaših glasnih žica, jezika i usana ne razumeju ni jednu jedinu reč jezika, a ipak omogućavaju da ga tako tečno govorite. Bez njihove pomoći i živog reagovanja ni jedna reč ne bi mogla biti izgovorena.

(23:15) Svaki od tih bezimenih atoma i molekula udruženih u beskrajnoj avanturi, vama neshvatljivoj, čini vaš govor mogućim i vaša stvarnost dogadjaja je konstruisana od kordela postupaka u kojem svaka izgovorena reč poseduje istoriju koja seže duboko u anale vremena koje najstariji fosili pamte. Govorim vam na iskustven način za svaku reč koja je izgovorena u vašoj sadašnjosti, ona evocira prošlo vreme, ili je vi stimulirate u iskustvu i upravo zato je njena i vaša stvarnost koegzistentna.

U snovima je i prošlost u sadašnjem vremenu. Dogadjaji se svuda oformljuju. Vi stvarate i razgradjujete prošlost kao i budućnost. Birate medju tim iskustvima jedno odredjeno kao dogadjaj u običnoj, budnoj stvarnosti.

Da li si se zamorio?

("Ne.")

(23:22) Kao što možete govoriti samo jednu rečenicu u jednom trenutku i samo jednim jezikom, i kao što ta rečenica može zvučati zahvaljujući samoglasnicima i suglasnicima, tako i rezultat kružnog znanja o iskustvu u kojem rečenica počinje i završava, postoji simultano. Ako je njen kraj nepoznat, početak neće biti započet tako vešto.

Na isti način iskustveni dogadjaji, koji se dešavaju u vremenu, zavise od kružnog dešavanja u kojem su početak i kraj uvijeni jedan oko drugog, jedan ne postoji pre drugog, već postoje zajedno.

Kraj diktata - neke lične zabeleške. Da li želiš da se odmoriš pre nego što nastavimo?

("U redu.")

(23:28. Set je nastavio u 23:35 sa diktiranjem materijala

za Džejn a onda prekinuo seansu u 00:13)

Seansa 785, 2. avgusta 1976.
21:32, ponedeljak

(Vreme je bilo izuzetno lepo. Održali smo seansu uz otvorena vrata kroz koja je prohladni vetar sa planine donosio osveženje. Do sada nas niko nije ometao iako je bilo sve više posetilaca. Uživamo u druženju ali ponekada i brinemo da bi neka iznenadna poseta mogla da prekine naš rad.

(Interesantno i zabavno je da Set nije saučestvovao dok se Džejn nosila sa letnjom vrućinom. U transu je Džejn "hladna kao led" i tako bi ostajala sve do kraja seanse, posle koje bi morala da se suoči sa vrućinom kao i svi mi ostali.)

Dobro več.

("Dobro več, Set.")

Diktat. Naša knjiga.

Na svesnom nivou vi niste u stanju da obradite sve informacije koje su vam dostupne na ostalim nivoima - informacije od kojih zavisi vaš fizički opstanak. Tada jezik operiše kao sito omogućujući vam pristup podataka odredjene vrste dok druge blokira.

Kada izgovarate rečenicu, imate na umu sva gramatička pravila. Vi ne stvarate šemu rečenice unapred. Jednostavno govorite više ili manje automatski. To se dešava zahvaljujući preciznosti kako mentalnoj tako i fizičkoj. Kada preživljavate neki dogadjaj, vi ne proveravate pravila percepcije niti se pitate šta je to. Vi to jednostavno preživljavate ili percepirate.

Takvi doživljeni dogadjaji su takodje posledica procesa prečišćavanja. Oni postižu svoje fokusiranje, briljantnost i fizičku vrednost dolazeći na istaknuto mesto izmedju ostalih dogadjaja koji ostaju neprimećeni. U snu vi koristite "unutrašnju gramatiku" dogadjaja. Skeleti unutrašnjeg rada dogadjaja su tamo mnogo očigledniji. Aktivnosti nisu u potpunosti obasjane.

Mehanizam vašeg budnog, psihološkog ponašanja je briljantno skiciran. To stanje može biti više iskorišćeno nego što jeste i trebalo bi da bude. Uvek će biti koprene iz-

medju budne i neprobudjene svesti dok god budete samo fizički aktivni, budna svest jednostavno ne može da radi sa toliko mnogo informacija. Jednostavno zaboravi sve ono što nije u stanju da zadrži i obradi.

Vaši snovi se odražavaju na ćelijsku stvarnost čak i kada je ta stvarnost odgovorna za činjenice koje ste sanjali. Snovi su prirodni "produkt" uključene ćelijske svesti. Kao što vatra daje i svetlo tako i uključena ćelijska svest daje snove.

Tada je svest u takvom stanju u kojem realnost proizvodi više energije i snage nego što fizički može biti pokazana u njenoj briljantnoj saradnji sa fizičkom stvarnošću. "Iskre" proizvedene svakim trenutkom njenog iskustva imaju za posledicu pridodata iskustva, percepciju koja neće odgovarati poznatom trenutku sadašnjosti - već sadašnjost iščezava u prošlosti.

(21:53) Ti se događaji i kontakti nastavljaju samo delimično u stanju sna gde ne dolaze u direktan kontakt sa fizičkim iskustvom kao što to rade "budni" događaji. Sva ta paralelna ili alternativna iskustva se koriste za konstruisanje fizičkih događaja koje vi opažate. Ponovimo još jednom, iskreno izgovarate rečenicu i zato njen kraj dolazi tako glatko čak i kada vi možda i niste svesni onoga što želite reći. Jedan deo vas zna i početak i kraj rečenice.

U snovima znate i početak i kraj događaja na isti način. Svaka vaša aktivnost nalazi se u životu u kontekstu sa svim ostalim događajima od vašeg rođenja pa do smrti. Sada vam se čini da upravo zato što govorite jednu određenu rečenicu u određeno vreme radije nego ostalih deset mogućnosti, da je ta rečenica "ispravna". Njene moguće varijante u gramatici ili u vremenu ili izrazu beže od vas, potpuno. Postoji mogućnost da ste vi sve te varijante obradili nesvesno, mada o tome ne postoji iskustvo. Znači, čak i u stvaranju rečenice vi koristite mogućnost i vaše telo donekle oponaša različite muskulturne odgovore koji mogu biti uključeni u svaku neizgovorenu rečenicu.

Čak i kada izgovarate svoju rečenicu sa mnogo fine, svesne nonšalancije, unutrašnji izbor je ipak napravljen kao nesvesni izbor komunikacije sa događajem koji se dešava dok vi govorite.

Tako, dok je vaša aktivnost u životu u kontekstu svih ostalih aktivnosti izmedju rođenja i smrti, to ne znači da je vašoj smrti predodređeno da se desi u bilo koje određeno vreme. Kao što ste u stanju da promenite rečenicu u sred svog izlaganja, a da možda toga niste ni svesni, tako i živite svoj život manipulišući mogućnostima. Vi ste osoba koja govori rečenicu i vi ste osoba koja živi svoj život. Vi ste veći i od rečenice koju izgovarate i od života koji živite.

Ne možete se setiti svih rečenica koje ste danas izgovorili. Eventualno, imate opštu ideju o tome šta ste govorili. Izgleda da ste rekli jednu stvar, u bilo kojem trenutku, radije nego drugu. Istina je da bi svedoci mogli da vam pomognu da se setite svojih rečenica - sigurno izgleda da su događaji u budnom stanju mnogo stameniji i zavisniji od događaja u snu.

Odmorimo se malo...

(22:12 do 22:32)

Budni događaji se dešavaju i iščezavaju brzo. Direktno se doživljavaju uz puno učešće osećaja ali zbog trenutnog učešća događajima se daju veće dimenzije nego događajima koji se doživljavaju vansenzornom aktivnošću.

U snovima se obrada doživljenih događaja ne obavlja detaljno već u širem, svetskom kontekstu. Događaji se grupišu formirajući koherentnu zajednicu koja vam omogućava globalnu skalu aktivnosti. Buduća "istorija" sveta, na primer, stvara se sada, kao što se u snu stvara svaki individualni čin sa mogućim događajima u privatnom životu. Medjutim, taj privatni život egzistira u kontekstu - socijalnom, političkom i ekonomskom - koji je svesno shvaćen. Kada neka osoba konstruiše različite moguće stvarnosti u snu, on ili ona čini to takodje u širem kontekstu u kojem je mogući status sveta već poznat.

Ovde su događaji povezani u psihičkom tkivu koje je mnogo efektnije nego vaš fizički, tehnološki sistem komunikacije. Ovde su kodovi stvarnosti iskorišćeni. Znanje je primljeno i transmitovano u elektromagnetskim modelima tako da jedan model može da ponese mnogo više jedinica informacija nego bilo šta što ste vi napravili, tehnološki rečeno. Svaka ćelija u telu sudeluje u primanju i odašiljanju

tih signala. Neke vrše dekodiranje na tom nivou tako da svaka informacija stiže tamo gde je i poslata, rečeno fizičkim jezikom.

Mnoge informacije čak ni ne stignu do mozga mada je um svestan tih podataka. U čoveku, psiho-fizička struktura u svakom trenu poseduje kompletnu sliku primerenih informacija o svim događajima koji se na bilo koji način mogu odraziti i odražavaju na organizam. Sve aktivnosti se poduzimaju u odnosu na te informacije. U snu takvi podaci postaju prevedeni ponovo u pseudo-fizičku sliku - refleksije događaja koji se mogu odigrati, u predviđenim, mogućim sekvencama. Osvetljene su pre nego što ih svest fokusira, pre u unutrašnjoj nego u spoljašnjoj areni realnosti.

To premijerno prikazivanje se ne održava samo za um već i za telo. Za vreme spavanja svaka ćelija računa efekte mogućih događaja na svoju stvarnost. Proračuni se vrše da bi celokupno telesno stanje moglo da ustanovi mogućnosti u vremenu i da izmeri prednosti i mane. Telo učestvuje u sanjanju na mnogim nivoima.

Atomi i molekuli poseduju takvu vrstu svesti koju niste u mogućnosti da analizirate, jer su skale vaše aktivnosti toliko različite. Oni su informativno-sakupljački proces koji sadrži kodifikovana elektromagnetska svojstva koja se nalaze među svim vašim delovima. Atomi i molekuli i sve ostale "male čestice" u kojima se nalaze, predstavljaju informativno-prenosne procese i od njih zavisi vaše ukupno interpretiranje prirode događaja.

Ponovo, ćelijski uskladjena svest stvara snove. Svest molekula proizvodi fizičku realnost događaja koji joj odgovara.

Odmorimo se...

(23:00 do 23:20)

Mišljenje je takodje čvrsto ugrađeno u stvarnost ćelijski uskladjene svesti.

Mišljenje zahteva vreme i postoji zahvaljujući veštini ćelijske kompozicije. Svest, koja nije fokusirana u ćelijskoj konstrukciji, u vezi je sa vrstom direktnog prepoznavanja, sa razumevanjem koje više dolazi na kružni način.

Kreativni akt je vaše iskustvo najbliže direktnoj spozna-

ji. Dok vaša svest misli o sebi na fizički način, bili vi mrtvi ili živi, vi ćete i dalje u velikoj meri koristiti modele mišljenja koja su vam bliska. Vaša svest je ćelijski uključena u život i ona percipira svoju stvarnost kroz ćelijske funkcije koje čine telesni mehanizam. Medjutim, psiha je šira nego što je fizički uključena svest. Postoji širi kontekst u kojem vi postojite. On je isprepletan sa vašom stvarnošću mnogo više nego što vi to mislite. U tim situacijama kada ste u stanju da prepravite svoj fokus, svoje trenutno usredsredjenje, šire iskustvo psihe stupa na scenu. Tada ste u stanju da bar osetite svoje postojanje van strogo ćelijske orijentacije. Iskustvo je kružno i upravo ga je zato toliko teško verbalizovati ili organizovati koristeći se vašim uobičajenim šemama informacija.

(23:32. Kraj diktata za knjigu. Set je izdiktirao stranicu za Džejn i mene a zatim se seansa završila u 23:45)

Seansa 786, 16. avgust 1976.

21:19, ponedeljak

(Veče je bilo predivno. Medjutim, Džejn i ja smo bili umorni i pored toga što poslednje nedelje nije bilo seansi. Tokom leta smo se mnogo družili sa raznim ljudima - stručnjacima različitih polja koji su bili zainteresovani za naš rad i ti sastanci su nam oduzimali vreme i koncentraciju. Ipak, radovali smo se takvim susretima interesujući se za sve ostale discipline u umetnosti, nauci i humanizmu.

(U svakom slučaju, osećali smo se umorno i zaključili smo da nam je za neko vreme sasvim dosta takvih susreta. Začudjujuće je bilo to što je Set bio prepun energije kao i obično.

Dobro veče - diktat za knjigu.

("Dobro veče, Set.")

Vi znate da Zemlja ima svoju atmosferu. U vašem ograničenom prostornom putovanju vi uzimate zdravo za gotovo činjenicu da bi došljaci na vašu planetu sreli na njoj drugačije uslove.

Postoji i greška u takvom računu s obzirom na to da su astronauti unapred znali da će se susresti sa bestežinskim

stanjem, na primer. Vaše ideje i iskustvo o prosoru i materiji su determinisane vašim senzornim aparatima. Ono što je vama važno može biti "prazan prostor" za postojanje na sasvim drugačijem načinu. Vaša svest i um, onako ga razumete, predstavljaju "psihološku strukturu" koja deluje pod uslovima na fizičkoj osnovi. Senzorni podaci su sredjeni i tako govoreći oni su više ili manje upakovani. Šira unutrašnja stvarnost psihe je ekstezivna kao i svemir.

Kada informacije "padnu" na vaš svesni um, iz tih dalekih oblasti, menjaju se kao što se menjaju putujući kroz različite psihološke atmosfere dok na kraju ne prizemlje ili se ne iskoriste u seriji misaonih slika.

Vi ste konstantno bombardovani takvim "stranim uplitanjem". Fokus vaše svesti to odbacuje dok se nalazite u uobičajenom, budnom stanju. Zvezde stalno padaju na nebu, na primer, a vi vidite samo po neku na noćnom nebu. Veoma je važno tokom dana koristiti proces prečišćavanja da bi preciznost vašeg delanja bila održana. Ta fina preciznost se bazira na beskrajno velikom broju informacija koje se sudaraju na raznim nivoima vaše psihološke stvarnosti. Tada ti podaci postaju sirov, neizradjeni materijal, tako rečeno, iz kojeg nastaju fizički događaji.

U snu, dok je vaše telo više manje bezbedno i kada se odmara i kada ne postoji neophodnost preciznih aktivnosti, jasnije se javljaju ta psihološka uplitanja. Mnogi vaši snovi liče na rep komete: Njihov stvarni život je proleteo i vi vidite fleš njihovog nestanka kako udara u vašu mentalnu atmosferu i eksplodira u obilje iskri-slika sna. Oni se menjaju putujući kroz vašu psihološku atmosferu. Ne možete ih prismetiti u svom uobičajenom stanju, niti oni mogu održati svoje prirodno stanje uranjajući u psihi. Padaju u šemama formirajući se prirodno u snove koji odgovaraju konturama vašeg uma. Konačna struktura snova odgovara samo vašoj stvarnosti i ni jednoj drugoj: Kada taj uplitaujući materijal pada, menja se padajući okomito kroz vašu psihološku atmosferu i modifikuje u zavisnosti od uslova na koje nailazi.

Oblik kišne kapi koja pada na zemlju zavisi od zakonitosti koje imaju veze sa konturama zemljišta, vremenom, prirodom kiše, oblacima, višinom sa koje kišna kap pada i

sa uslovima koji su od bitnog značaja u određenoj oblasti ali i u udaljenim delovima sveta. Ako ste na pravi način ovo shvatili, gledajući u jednu jedinu kišnu kap, možete spoznati i prošle uslove meteorološkog vremena cele planete i u stanju ste da pratite mogućnosti budućih oluja ili čak vulkanskih erupcija. Naravno, vi ne možete to učiniti, ali je to ipak moguće.

(21:44) Modeli snova padaju u vidu psiholoških kapi. Oni prate konture vaše psihološke realnosti. Stvaraju stalno pomične fizičke modele u vašem umu šireći se u talasima napolje. Kiša koja pada u vaše dvorište u vidu toplih kapi, mekih i čistih. Može da preplavi vaš krov ali ne prestaje da menja oblik pri padu - u zavisnosti od uslova na koje nailazi. Tako ta "strana uplitanja" čine istu stvar i snovi poput kišnih kapi, za ostale "više" nivoe mogu predstavljati sasvim drugačiji oblik.

Na zemlji postoje gudure, brda, planine, doline, veliki kontinenti, mala ostrva i kiša obrazuje sebe u odnosu na te oblike. Vaše misli, snovi, namere, emocije, verovanja - predstavljaju prirodni oblik vašeg uma i tako informacije, koje upadaju u vaš mentalni svet, prate upravo te konture.

Ako postoji jarak u vašem dvorištu, on će uvek sakupiti kišu koja je pala. Vaša verovanja podsećaju na receptivne oblasti - na otvorene bazene - koji služe za sakupljanje informacija. Informacije, ti "uplitaujući podaci" će uvek pasti u takav bazen, naravno poprimajući njegov oblik. Verovanja su način stvaranja strukture stvarnosti. Ako prestrukturirate stvarnost, međutim, dobićete mentalnu baštu - čija pojava može biti tako rigidno konstruisana da prirodni oblici bilja i cveća ostanu potpuno neizraženi. Tada čak i vaši snovi i informacije padaju u tako oformljenu strukturu.

(duga pauza) Vi znate da prirodni svet konstantno menja svoj oblik. Predmeti slede određene fizičke zakone, upravo onako kako se i vi menjate iskušavajući ih, kao što se ruže neće naglo promeniti u kamen.

Ti uslovi, međutim, postoje samo na svesnom nivou vaše percepcije. Šira psiha dela u okviru većih dimenzija događaja i stanje sna predstavlja laboratoriju u kojoj se stvara vaša budna stvarnost. Zemlju bombarduju kosmički

zraci i ostale pojave koje vi niste u stanju da vidite ali koje su i te kako važne za vaš opstanak. U laboratoriji sna te informacije se obradjuju, sabiraju u završno oformljene oblike i prevode u snove koje vi možda pamтите ili ne; snovi predstavljaju prevod drugih događaja, isečeni u oblike koje vi prepoznajete.

Svaki san koji pamтите potpuno je legitiman u obliku u kojem ga se vi sećate, sastavljen od informacija koje su pale i poprimile obrise vaših namera i ciljeva. Ali, san je takodje i simbol za drugu, nezapamćenu, svesno nezabeleženu "zvezdu padalicu" i zaključak kako je neka sredina formirana.

Odmorimo se malo...

(22:10 do 22:25)

Stvarnost snova je mnogo bliža istini prirode događaja od vašeg iskustva koje se zasniva na fizičkim događajima koji vas vode zaključku.

Snovi uvek izgledaju haotično upravo zato što je vaša referentna tačka tako mala da bi sadržala dodatne dimenzije realnosti. Događaji poseduju kružnu prirodu. U snovima možete iskusiti i prošlost i budućnost. Fizički događaji su stvarno formirani sada, na vaš način upravo zahvaljujući interakciji prošlosti i budućnosti koja nije odvojena u realnosti već samo u vašem poimanju.

San je samo deo beskrajne trake, a nije beskrajna gumena traka. Čitate novine i nalazite se u stalnoj fizičkoj komunikaciji sa ostalim jedinkama svoje vrste. Novine "najavljaju buduće" događaje. Pojedinci ili vlade obraćaju pažnju na takve vesti pri donošenju svojih odluka. Novine ne predstavljaju događaje o kojima govore, one su svoja vrsta događaja. Pisana novinska istorija je komponovana od grupe simbola. Čitajući, učite se kako da ih interpretirate. Ako gledate vesti na TV, tada imate širi pogled na događaje vesti. Kada posmatrate slike rata u novinarskom izveštaju, vi još uvek ne gledate kako ljudi umiru. Ono što gledate su simboli prevedeni u slike koje vizuelno primete. Slike stoje umesto ljudi, ali one nisu ljudi. Simboli nose poruke ali one nisu događaji o kojima govore.

Neki od vaših snova podsećaju na novinske storije, informišući vas o događajima koji su se desili u drugim delovima psihe. Ostali snovi podsećaju na televizijske slike vesti, noseći mnogo informacija o događaju ali ga ipak ne sadrže.

Medjutim, vi psihološki i fizički šalžete biltene snova kroz celu unutrašnju komunikaciju. Na tom nivou pojedini snovi pomažu stvaranje mas-realnosti a u nekim slučajevima izrastaju kao što uslovi lokalnog vremena pridonose celokupnim svetskim vremenskim uslovima i formiraju se u istom trenu.

(duga pauza u 22:44) Vaša Zemlja postoji u kontekstu fizičkog kosmosa. Vi postojite u kontekstu svoje psihe. Događaji koje vi smatrate realnim zavise od svih ostalih odigranih događaja u vašoj psihi kao što postojanje Zemlje zavisi od ostalih aspekata fizičkog svemira.

Događaji, onako kako ih vi razumete, predstavljaju samo uplitanje multidimenzionalnih aktivnosti u prostoru i vremenu. Događaji se reflektuju na vaše snove čak i kada vaši snovi predstavljaju događaje koje znate: te koje ste iskusili i koje ste prihvatili na jedan ili na drugi način. Bez negiranja ogromne vrednosti vašeg iskustva, događaji kako ih vi poznajete predstavljaju samo jedan mali deo događaja u koje ste vi takodje intimno umešani. Unutrašnji multidimenzionalni oblik događaja koji se dešavaju u okviru kojeg niste u stanju da sagledate niti da izgradite, ali vi ionako niste, kao po pravilu, usmereni u tom pravcu. Vi više volite da radite i razmišljate o aktivnosti kojima se može fizički manipulirati.

Fizička manipulacija događajima je psihološka veština koja ima značajnu ulogu u usredsređenju pažnje i svesti koje donose bujno i punim srcem vitalnost i značenje jednom, relativno malom opsegu aktivnosti.

Ponavljam, ja ne želim da negiram vrednost tog iskustva ali želim da istaknem usku specijalizaciju njegove prirode. Ta uska specijalizacija i uključivanje svesti u prostor i vreme u mnogome sprečava ostale manje specijalizovane kontakte sa realnošću. Snovi vam uvek predstavljaju nešto što izgleda kao dvosmislenost, neprozirnost, nešto što nema

trenutni kontakt psihološke aktivnosti u vremenu i prostoru. Sa vaše tačke gledišta vam izgleda da snovi i nisu događaji ili da se oni ne događaju iako se pojavljuju. Pomanjkanje normalnog vremena i prostora u snovima vam onemogućuje da podelite svoje snove sa drugima kako je običaj sa budnim događajima. Niste u stanju da potpuno zapamtite san, ili vam se bar tako čini - u onoj meri kao što pamtite svesno iskustvo. U aktuelnosti vi svesno pamtite samo određene, jasno obasjane događaje svog života, a obični detalji svakodnevnice nestaju kao što nestaju i snovi.

Vi posedujete memoriju snova mada je niste svesni. Velika doza lukavosti je umešana u stvaranje događaja. Vi veoma dobro upravljate njom dok spavate. Stvaranje događaja počinje pre vašeg rođenja i snovi nerodjene dece se često mešaju sa snovima njihovih majki. Snovi umirućih uključuju i snove koji će ih pripremiti za buduće postojanje. Zaista, kroz smrt je uključena ogromna akceleracija sna kao nove mogućnosti koje se uzimaju u obzir - akceleracija sna omogućava zamah novog rođenja.

Kratka pauza...

(23:07 do 23:34)

Ponešto od ovoga je veoma teško objasniti ali je definitivno istinito reći da ni jedan događaj ne poseduje ni početak ni kraj.

To je istina života. To je istina sna. Informacije sna nisu praktične na uobičajeni način jer negiraju vaše direktno iskustvo. Zahtevom, uz malo vežbe, možete u sred sna sugerisati njegovo širenje na veće proporcije. Tada možete doživeti san koji je proširen u drugom, ili čak u nekoliko drugih koji se dešavaju u isto vreme - a oni svi koriste aspekte određene teme ili mogućnosti: svaki je povezan sa ostalima mada sa vama ne mora biti ostvaren potpuni kontakt.

Svaki događaj u vašem životu je sadržan u ostalim događajima. Na isti način, svaki život se sadrži u svakom drugom životu. Osećaj realnosti je mnogo "istinitiji" u snu. Vi čak možete postati svesni svog sopstvenog sanjanja. Možete takodje dozvoliti svom "biću sna" šire iskazivanje u

budnom stanju. To se može ostvariti tehnikama koje su u mnogome povezane sa kreativnošću.

Kreativnost spaja budnu realnost i realnost sna, ona predstavlja prag na kojem se mešaju san i java u stvaranju konstrukcija koje ravnopravno pripadaju obema realnostima. Ne možete početi da shvatate stvaranje događaja svog života dok ne shvatite vezu između kreativnosti, snova, igre i ostalih događaja koji stvaraju vaše budne sate. Donekle, snovi predstavljaju vrstu izgrađene nesvesne igre. Vaš um sanja uživajući u svojoj igri, slobodan i oslobođen brige praktičnog življenja. Snovi su slobodne igre uma. Spontana aktivnost se istovremeno trenira u umešnosti stvaranja praktičnih događaja.

Mogućnostima se može žonglirati bez ikakvih fizičkih konsekvenci. Um sledi svoje prirodne sklonosti. Ulaže mnogo više energije nego što mu vi to dozvoljavate, upotrebljavajući je za stvaranje velikih "fantazija" - fantazija iz kojih vi odabirate činjenice koje ćete iskusiti. U isto vreme san je umetnost najviše prirode u kojoj sve profitira. Postoje konstruisani snovi na isti način na koji su konstruisane igre na javi. Postoje mas-snovi koje "mnogi prate". Postoje teme i mas-teme ali i sasvim privatne koje služe kao osnova okvira. Spontana aktivnost uma se nastavlja upravo zato što um u toj aktivnosti uživa.

Kraj diktata.

(23:55. Kroz Seta je Džejn izdiktirala nekoliko pasusa za sebe a onda je seansa prekinuta u 00:08)

DEVETO POGLAVLJE

KARAKTERISTIKE ČISTE ENERGIJE, ENERGETSKA PSIHA I RODENJE DOGAĐAJA

Seansa 787, 23. avgust 1976.
21:40, ponedjeljak

Dobro veče - diktat.
("Dobro veče, Set.")

Naša knjiga. Novo poglavlje. Naslov: Karakteristike čiste energije, energetska psiha i rođenje događaja.

Kada ljudi priznaju svoje interesovanje za snove, obično u glavi imaju određeni niz pitanja, otprilike: "Koliko su stvarni događaji u snu?" "Šta snovi znače?" "Kako se odražavaju na svakodnevni život?" Svaka osoba je svesna zapanjujuće intime prirode snova. Nasuprot tome, određeni simboli izgledaju daleko univerzalniji u vašem iskustvu.

Medjutim, takvi problemi ne dotiču šire događaje iza aktivnosti sna ili počinju da dotiču misteriozne psihološke aktivnosti koje se nalaze iza percepcije bilo kog događaja. Naravno, snovi jesu primarni događaji. Njihova važnost za vas leži u preciziranju sličnosti i razlika koje ih karakterišu u kontekstu događaja na javi.

Iza svega ovoga postoji mnogo dublja povezanost. Priroda kreativnosti je bitna kao i karakteristika energije bez koje ni jedna aktivnost ne bi bila moguća.

Osnovno, psiha predstavlja manifestaciju čiste energije u određenom obliku. Veoma je teško razmatrati iskustva van

poznatog okvira. Vi zahtevate određenu preciznost definisanja i terminologije. Takav rečnik automatski konstruiše informacije.

Psiha je konglomerat energije oblika. Za razumevanje toga morate shvatiti da čista energija poseduje sklonost ka formiranju modela koji se pojavljuju kao njena manifestacija. Oni postaju njena "kamufლაža".

Energija može stvoriti čestice, ali će ona postojati bez obzira da li čestice postoje ili ne. Na najosnovniji način, skoro potpuno neshvatljivo vašim rečnikom, energija nije deljiva. Ne postoje delovi ili oblasti energije, jer ona ne predstavlja entitet kao što je pita koja se može seći i deliti. Radi boljeg shvatanja moramo reći da i njen najmanji deo - i najmanja jedinica čiste energije - poseduje u sebi pokretačku energiju formiranja svih mogućih varijacija sebe.

Najmanja čestica čiste energije medjutim nema težinu u onom smislu koji vi poznajete, ne sadrži u sebi nikakvu masu već sadrži u svojoj prirodi sklonost za oblikovanjem materije u svim svojim formama, zamah da kreira sve moguće univerzume. U tom značenju energija se ne može posmatrati bez sagledavanja pitanja koja se tiču Boga ili Svega. Što Postoji, što predstavlja sinonime u tom smislu.

(22:02) Mogu reći precizno da je energija svuda u svojoj svesti, ali te iste reči donekle razaraju značenje jer kada govorim o svesti to je veoma teško objasniti.

Čista energija ili bilo koji njen "deo" sadrži u sebi kreativnu sklonost izraženu u osobenosti, tako da je svaki deo ukupnog individualnog, svesnog života impliciran, kreiran, sadržan. Čista energija ne može biti uništena i ona "na svakoj tački" simultano postaje stvorena. Vaš fizički univerzum i vaši zakoni vam pružaju premalo podataka o takvoj vrsti aktivnosti, na nivou da evidentira ili pokaže pojavljivanje u vremenu ili dekadi. Vaša sopstvena psihološka aktivnost je najbliža evidencija koju posedujete iako je ne koristite. Čista energija ne poznaje ni svoj početak ni svoj kraj. Psiha, vaša psiha je sveže stvorena "na svakoj tački" svog postojanja. U tom smislu, odbacujući sve pojave, fizički univerzum nije bio stvoren eksplozijom energije koja

se širila već je svuda bio stvoren na svim tačkama "u svakom trenutku".

Bazično, psihičko iskustvo, dakle "posluje" takvom vrstom aktivnosti koju ne možete direktno percepirati, iskustvo koje je odgovorno za događaje koje vi percepirate i koje deluje kao medij u kojem se vaši događaji dešavaju u snu ili na javi.

U tom svetlu vi ne možete rasporediti događaje da biste pronašli realnost iza njih, realnost nije ono što ih drži zajedno, već je nevidljivo obavijena oko vašeg psihološkog postojanja. Postoje očigledne razlike između onog što vi mislite o događajima na javi i u snu. Vi definišete razliku između njih, čineći ogroman napor kako biste uspeali da vidite da su oni čisto i jasno odvojeni. U vašem svetu konvencionalno i praktično duševno zdravlje i fizička manipulativnost zavise od vaše sposobnosti da razlikujete, prihvatajući kao realno samo one događaje sa kojima se više ili manje slažete.

Medjutim, ti se takozvani realni događaji menjaju radikalno kroz ere. "Jednom" su bogovi hodali zemljom, vodili su borbu na kopnu i po morima. Ljudi koji veruju u takve stvari tada su smatrani zdravim - i bili su zdravi u prihvaćenom okviru događaja koji se razlikuju od vašeg. U istorijskom smislu, promenljivost prirode prihvaćenih događaja obezbeđuje mnogo više nego recimo, istorija civilizacije, to je ogledalo stalno-kreativne prirode psihe.

(pauza u 22:23) Svi elementi fizičkog iskustva su u bilo kom trenutku sna, sadašnjost. Medjutim, praktično govoreći, ljudska vrsta prihvata određene delove realnosti sna kao njegove takozvane realne događaje u bilo kom vremenu i od tih specijalizovanih događaja oformljuje svoju "tekuću" civilizaciju. Istorijski govoreći, i vaš davni predač je sanjao o avionima i raketnim brodovima. U tom smislu njihova prirodna televizija je radila bolje nego vaša tehnološka verzija, donekle, njihove mentalne slike su im omogućavale percepciju događaja u susedstvu ili sa bilo kog dela sveta. Oni nisu jednostavno mogli da pritisnu dugme da bi ti proradilo. Tada su fizički i biološki mehanizmi dozvoljavali čoveku da sazna, u određenom trenutku stresa ili opasnosti, događaj

koji se mogao odraziti na njihov opstanak. Ali u snu, kao i sada, ta izdanja su bila primenjena, delujući kao modeli iz kojih je ljudski rod birao praktične događaje koji su stvarali njegovo fizičko iskustvo.

U tom smislu izučavanje sna pruža važne unutrašnje slike prirode psihe. Donekle, u određenom smislu, vi ste "prepakovani". Vi uvek prepoznajete jedan način pakovanja psihološke realnosti kao "sebe". U osnovnom smislu, vi uvek stižete kao neka vrsta pošte u paketu. Vi ste neznajući uronjeni u nju, u deo čiste energije, bivate ponovo stvoreni u svakom trenutku tako da energija vaših atoma i molekula a i vašeg fizički univerzalnog sistema postaje replicirana u svakom shvatljivom trenutku.

Vaša psiha je uronjena u sebe, u "sve što postoji" a i "van sebe" je uronjena u vašu individualnost, ocrtana u psihološkom pulsiranju aktivnosti koje je u korelaciji sa ponašanjem elektrona u vašem svetu. U stanju sna ili spavanja kada se ne susrećemo sa direktnom aktivnošću, javlja se mogućnost učenja o psihi ili o snovima - događaji koji su toliko slični a opet toliko različiti vašem budnom iskustvu.

Odmorimo se malo...

(22:44 do 23:10)

Sada: Svi mogući događaji vašeg života egzistiraju istovremeno na određenim nivoima koji su povezani u stanju sna. Pošto vaše aktivnosti fizički moraju biti smeštene u okvir vremena i prostora, samo će se minimum tih mogućih događaja zaista i fizički odigrati.

Oni koji su odabrani sa mnogo pristrasnosti služe kao jedan od metoda kojim ustanovljavate poželjnost bilo kog mogućeg delovanja. Ne postoji osnovna razlika na tim ostalim nivoima egzistencije, između događaja u snu i na javi. Vi kreativno organizujete svoja iskustva u tom maniru uz pomoć svesnog uma noseći svoju odgovornost. Događaji koje ne prihvatate kao fizičke, medjutim, takodje postoje i pridružuju se svojoj organizaciji. Oni ne padaju jednostavno iz vašeg iskustva nego služe kao tačka usredsredjenja za događaje koji se vas ne tiču direktno dok indirektno formiraju definitivnu psihološku pozadinu. Oni donekle postaju nevidljivi element iskustva iz kojeg izranjaju vaše specijali-

zovane aktivnosti tako da je njihova priroda uključena u vaš život - i tako da je vaš život uključen u sve ostale okvire.

Na isti takav način snovi služe kao drama isprepletenih mogućnosti, odskočna daska sa koje događaji izranjaju u svim pravcima. Svaki aspekt snova sa ličnim značenjem je takodje vaša verzija simbola koji stoje kao saobraćajuća vrsta događaja ali u potpunosti na drugačijem nivou stvarnosti.

(duga pauza) Ako pobrojite sve aspekte snova tada će se svaki broj označavati u potpuno drugačijem numeričkom sistemu. Brojevi na površini, ili poznati, bi služili da objasne san u kontekstu vašeg sopstvenog sveta. Ako živite u očigledno fizičkom univerzumu, deleći njegovu realnost, svako od vas takodje živi i u najudaljenijem psihološkom kosmosu - okružen i podržavan i kao deo fizičkog i psihološkog entiteta *(duga pauza)* beskrajan u svojoj promenljivosti. Vaša najmanja aktivnost se odražava na njihovu realnost i njihova na vašu. Na neki način vi u snu možete primiti takve entitete mnogo jasnije, kao što noću zvezde postaju mnogo vidljivije, fizički govoreći. Psihološka stvarnost se ne može upoređivati po pitanju veličine, da li je veća ili manja, već po vrednosti i briljantnosti svakog postojanja koje nosi tako jedinstveni personalni intenzitet da zaklanja svako takvo shvatanje.

(22:35) Život zvezde, život cveta je potpuno različit u smislu trajanja, veličine i karakteristika; svako postoji u vrednosti svog iskustva, koje ovakvo opredeljenje čini besmislenim. Na isti način, takvo vam poredjenje neće pomoći u poredjenju svoje svesti u odnosu na svest zvezdanog psihološkog ili fizičkog vlasništva. Psihološka pokretljivost svesti omogućava unutrašnju vrstu komunikacije koju je nemoguće verbalizovati, koja je prožimanje duhovnog i biološkog jezika u koje se iskustvo direktno pretvara. Mnogi od vaših snova su direktni prevodi događaja koji su se odigrali na ostalim nivoima šire psihe.

Tamo događaji ne zavise od vremena. Vi, sa druge strane, morate raditi sa vremenskom vrstom događaja. Snovi obezbeđuju elegantni okvir koji vam omogućava da slomijete vanvremenske događaje i da ih smestite pravilno u kontekst

svoga sveta. To pravilno mesto je direktno zavisno od unutrašnjeg znanja mogućih budnih događaja i vaše sadašnje vreme biva nemoguće ostvarenje za to nesvesno znanje "budućnosti".

Snovi često predstavljaju sintezu prošlosti, sadašnjosti i budućnosti u kojoj je jedan važan događaj uzet kao fokusna tačka oko koje će "sadašnji" događaji biti skupljeni.

Odmor.

(23:47. Sledeće dve strane je Set izdiktirao za Džejn. Seansa je završena u 00:21)

Seansa 788, 6. septembar 1976.

21:27, ponedeljak

(Džejn je upravo završila kucanje svog rukopisa knjige o Polu Sezanu, a ja sam spreman za završno kucanje I toma Setove "NEPOZNATE" STVARNOSTI. Kao što sam objasnio u uvodu, odlučili smo da objavimo taj obimni Setov materijal u dva toma. To znači da će naši čitaoci prvo biti u situaciji da se sretnu sa I tomom dok ja budem spremao drugi, mnogo duži za objavljivanje. Džejn me je iznenadila pokazavši volju da mi pomogne u kucanju finalnog materijala za I tom - i tako smo oboje dosta vremena provodili za mašinom.

(U isto vreme Set je nastavljao sa svojom knjigom "PSI-HA". Džejn je šaljivo primetila kako bi volela da i Set može da kuca.)

Dobro več.

("Dobro več, Set.")

Diktat. U osnovi, događaji nemaju nikakve veze sa onim o čemu vi mislite kao o uzrocima i posledicama. To se možda pojavljuje jedino pri čitanju snova, ali u smislu kontinuiteta na koji ste navikli, povezivanjem događaja, uglavnom se gubi.

Umesto toga, događaji se grade, recimo od značenja. Ali, zaboravimo na taj izraz na trenutak i razmatrajmo asocijaciju, koja vam je bliska i koja je jedan od načina funkcionisanja vaše svesti. Zahvaljujući svojoj prirodi, svaka svest je

odredjena, jedinstvena i neponovljiva posedujući svoj fokus svesnosti koja iskušava i obradjuje svaku moguću relaciju svojih karakteristika.

Ona takodje "markira" ili "daje pečat" univerzumu svojim jedinstvenim otiskom. Ni jedan deo univerzuma nije neaktivan ili pasivan niti je zanemaren od te, naizgled, organizacije ili bolje rečeno od tog, naizgled, pomanjkanja organizacije. Svaka svest, dakle izražava univerzum na svoj način. Ta odredjena egzistencija stvara vrstu značenja u kojoj se interpretira svetlost ostalog univerzuma. Univerzum upoznaje sebe kroz ta značenja. Svaka svest je nadarena kreativnošću multidimenzionalne prirode tako da je u stanju da stvori toliko mogućih stvarnosti za sebe koliko može upotrebljavajući svoje značenje kao fokus za ulazak u iskustvo bilo kojih mogućih događaja iz univerzuma. Čak i onda kada njeno postojanje otiskuje univerzum kao događaj sa neizbrisivom markom njene prirode.

Mnogo jednostavnije, svako od vas poseduje odredjene sposobnosti i karakteristike. Vi doživljavate stvarnost kroz odabir tih karakteristika i mogućnosti, ali takodje markirate i univerzum tim posebnim otiskom vaše individualnosti i privlačite samo te događaje koji odgovaraju samo vašoj prirodi i ni jednoj drugoj.

Značenja padaju ili se dešavaju u odredjenim šemama i kada postanu toliko očigledna pojavljuju se kao uzroci i posledice. Vaši asocijativni procesi i navike vam najbolje mogu objasniti kako ta značenja funkcionišu. Čak i kada asocijacije koriste prolaz vremena, osnovna značenja to ne rade. Vi možete misliti na svoju tetku Saru, na primer, i u sledećem trenutku vam asocijativni proces može doneti slike perioda iz prošlosti u kojima ste vi posetili svoju tetku, ili njene prijatelje i susede, doneće vam sliku predmeta u njenoj kući i epizode povezane tim vašim odnosom.

(21:49) U isto to vreme tetka Sara, što je vama nepoznato, može uzeti plavu vazuu koju ste baš videli u svojim mislima kako stoji na polici u njenoj dnevnoj sobi. Dotičući vazuu vašu tetka Sara može misliti na osobu koja joj je tu vazuu poklonila, a koja se u tom trenutku nalazi na sasvim drugom delu kontinenta. Ta osoba možda misli na kupovinu

poklona za nekoga, može se setiti vaze u flešu inspiracije ili jednostavno može začuti pesmu sa imenom "Sara" u naslovu, ili moguće je čak i pomisli na vašu tetku. Ako, sa druge strane, bilo koja suprotna asocijacija postoji bilo gde na liniji, "lanac" asocijacija će biti prekinut. Poslednja dama može misliti na vazuu, na primer, ali odbacujući ideju. Zbog elementa vremena vama izgleda da je prva epizoda izazvala ostale, i da je vaša prva asocijacija provela tetku kroz "prateće" događaje.

Medjutim, unutrašnja značenja, asocijacije postoje zajedno sve vreme, mogu biti uključene u bilo kom trenutku. One poseduju svoju realnost odvojenu od vremena, iako se misli pojavljuju u njima.

Zaista, tri seta događaja se lako mogu desiti u životu tri ma osobama istovremeno i ako se ne obavi uobičajena komunikacija oni toga neće biti svesni. Unutrašnji goblen događaja se koristi upravo takvim asocijacijama. Emocionalni inteziteti i značenja stvaraju prirodu događaja. U snovima vi poslužete sa raznim vrstama inteziteta istražujući mnogostruka značenja. Oni čine opterećene emotivne šeme koje su formirale vaše lične emocije i namere.

Koristeći se takvim značenjima kao merama, vi prihvatate ili odbacujete moguće događaje. Otiskujete univerzum svojim sopstvenim značenjima i koristite ih kao fokus, privlačite događaje koji odgovaraju vašim jedinstvenim potrebama i svrsi. Tako radeći vi na neki način umnožavate kreativne mogućnosti univerzuma stvarajući u njega osobenu stvarnost koja može biti odsutna u tom smislu; tako radeći vi takodje na nemerljiv način pridodate stvarnosti svih ostalih svesti uvećavajući banku stvarnosti iz koje se ocrtavaju sve svesti.

Odmorimo se malo...

(22:10 do 22:23)

Tu ništa nije prepušteno slučaju. Ne postoji ništa što bi se moglo nazvati haosom. Univerzum, bilo kako ga vi nazivali i šta god on predstavljao, postiže svoju stvarnost kroz poredak sekvenci značenja.

One postoje odvojeno u različitim sistemima stvarnosti dok se kombinuju na sveobuhvatni način. Vi razumete po-

redak uzroka i posledica ali to je izgradjeno u neuzročnom aspektu značenja. Na neki način se vi sećate snova kao brojnih crteža sastavljenih tako da odgovaraju vašim namerama, prateći konture vašeg uma tako nepogrešivo da zaboravljate na šire iskustvo iz kojeg su oni ocrtni.

Fizički i psihički, san je posledica najpreciznije kalkulacije i kreativnosti u kojoj se drame komplikuju i interakcije dešavaju i one su pri tom često intezivne i opterećene i potpuno odsećene od telesnog učestvovanja. Ta značenja učestvuju posredstvom vaših odredjenih telesnih migova koji regulišu ukrštanje psiholoških događaja sa fizičkom aktivnošću u vremenu i prostoru. Samo kada se stvore svi uslovi i kada je aktivirana vaša visoko specifična složenost, aktiviraju se neophodni impulsi za stvaranje fizičkog iskustva. U tom smislu, u snovima koje sanjate umešan je toliko širok opseg aktivnosti koji nije u stanju da pokrije obrise praktičnog, zemaljskog iskustva.

Ta značenja postavljaju svoje kodove tako da fizički događaji moraju biti kodirani u odredjenom načinu a snovi u drugom. To je, što bi se moglo nazvati, predstanje sna ili stanje iskustva iz kojeg će se oformiti san. Takvo iskustvo će nositi različite vrste kodova iz kojih se šireći se stvara prihvatljiva intersekcija sa telesnom aktivnošću, prostorom i vremenom.

Vaši fizički događaji se dešavaju vama kao vama. U snovima možete doživeti događaj kao neko drugi, ili se možete naći u prošlosti ili budućnosti umesto u sadašnjosti. Na javi vi imate porodicu koju poznajete, prijatelje, imate svoje zanimanje. U snovima možete biti venčani sa nekim drugim ili možete živeti potpuno drugačiji način života. U snu postoje varijacije na temu vašeg života dok je u stvarnosti vaš život tema koju ste izabrali među ostalim mogućim verzijama.

Medjutim, donekle fizički događaji predstavljaju proizvod vremena. Vaša percepcija u snu izgleda potpuno fizička - vi hodate, trčite, jedete i održavate ostale fizičke funkcije. Naravno, postoje i drugačiji načini postojanja ali bismo sada želeli da govorimo o predstanju sna koje je komponovano od nekoliko uslova stvarnosti. U njemu nestaju fizički

aspekti događaja, poredbeno govoreći, mnogo dalje nego što vi u stanju sna prelazite u unutrašnju stvarnost. Može vam izgledati da iskustva postaju granična i mnogo manje specifična ali sada to nije takav slučaj. Iskustva zaista postaju granična ali se menjaju kvalitativno tako, na primer, da jedan trenutak u uobičajenom smislu trajanja može obezbediti radni materijal za pet godina sanjanja.

To je jednostavna analogija, jer vi stupate u drugu stvarnost konstantno; to osvetljava prirodu koja je u sebi prenesena i koju poznajete posredstvom oformljenja snova i na vaš način, "za to je potrebno vreme za san". To šire iskustvo, iz kojeg su vaši snovi konačno stvoreni, uvlači vas u neku vrstu putovanja. Koristeći se drugom analogijom, to je kao da radosno napuštate uobičajene potrebe normalnog života i nošeni svojom širom psihiom uranjate u daleka mora iskustva.

(22:55) Napuštate fizičku prirodu događaja i odlazite u oblasti u kojima se doživljaji stvaraju. Na najteže objašnjiv način se susrećete sa univerzumom u najdirektnijem kontaktu koristeći se unutrašnjim čulima koja su mnogo šira. Koristeći svoju neuništivu vrednost kao "bajt" precrtavate sirov materijal iskustva. Vi ste vi, ali ste i na nivou na kojem ste takodje deo tog univerzuma iz kojeg vaša ličnost izrasta i njegova snaga i vitalnost su i vaše i one se zajedno fokusiraju. U vašem uobičajenom značenju, vi literarno gledate napred i nazad kroz vreme svojom ličnošću i u okviru svoje civilizacije, gledate odakle događaji izranjaju i osećajući beskrajne kontakte tako da svaki događaj - uključen na bilo koji način od ostalih i pridodat slobodnom iskustvu ljudskog roda iz kojeg i drugi mogu da precrtavaju.

Direktna spoznaja je način na koji svaka svest zna šta radi bilo koja druga, zna njenu "poziciju" i implikacije njenog iskustva. Celokupno tkivo i okvir vremena i stvarnosti su na svakom mestu ustanovljeni i temeljno se ispituju mogućnosti koje se shvataju.

Sve ovo izgleda veoma komplikovano. Donekle se isti procesi odigravaju i na drugim nivoima na isti takav način kao što ćelijska svest percipira sve mogućnosti koje su bitne za fizički opstanak u njegovim najudaljenijim kompli-

kacijama. U tom trenutku ćelije u telu znaju uslove života na bilo kojem mestu na planeti i obradjuju ih ustanovljavajući akcije koje su najpodesnije za bilo koji deo tela. Vaše ćelije su svesne kretanja planete i svih ostalih okolnosti koje se odražavaju na ravnotežu, stabilnost i opstanak. Telo se tako oformljuje u odnosu na rezultate tih proračuna.

U širem smislu, u predstanju sna svesni ste svih aktivnosti svoje šire psihe i njenog učestvovanja - pridonosenja - beskrajnog postojanju psihičke svesti onako kako je vi razumete, i kako postaje svesna psihološke stvarnosti koja stvara okvir vaše lične stabilnosti.

Odmor ili kraj seanse, kako želiš. Ja ne idem kod zubara.

("Odmorićemo se malo ...")

(23:12. *Set je napravio ovu duhovitu primedbu jer sam izvadio zub prošlog petka i još se nisam u potpunosti oporavio. Kraj u 23:30*)

Dogadjaji ne postaju fizički dok se god odredjeni uslovi ne ustanove i dok se odredjeni kodovi ne aktiviraju.

Iskustvo u predstanju sna se odigrava na nivou svog intenziteta. Znanje je prevedeno na informaciju koja se spušta u stanje sna u mnogo specifičnijem obliku podataka, koji je visoko simbolizovan, odgovarajući zahtevima i tada "struji kroz telo" u obliku duha.

Zatim se prosledjuje u individualno značenje, želje ili namere koje se menjaju u odgovarajuće kodove koji će zatim odrediti prirodu aktuelnih dogadjaja na javi. Podaci moraju imati odredjenu vrstu intenziteta pre nego što počnu da reaguju kao fizičke činjenice ili pre nego što se prežive kao fizički dogadjaji. Deo tog procesa se odigrava u snu, a kreativnost u preliminarnom procesu igra važnu ulogu.

Kraj seanse i dobar početak za novu. Moje najsrdačnije želje za laku noć.

("Hvala puno, Set. Laku noć.")

(23:36. *Džejn je rekla da će se Setov materijal proširiti u formaciju EE jedinica - elektromagnetskih energetskih jedinica - i u njihovu kolektivnu ulogu u kreiranju fizičkih stvari.*)

Seansa 789, 27. septembar 1976.
21:30, ponedjeljak

(Džejn je poštom primila primerak knjige "PSIHA POLITIKE" pre dva dana. Bila je oduševljena, a ja sam delio njeno oduševljenje.)

(Zbog velike zauzetosti nisam napisao ni jednu belešku za PSIHU kako sam to ranije radio za Setove knjige. Kao što je i obećao, on je svoj posao obavljao na vreme i sada je morao da "stupi na scenu" i da nas podseti na posao očigledno zainteresovan za nastavak rada na knjizi. Ni Džejn nije imala vremena da obradi svoj materijal.)

(Osećali smo da važnost Setovog rada u mnogome premasuje naše komentare i sada bih želeo da podsetim čitaoce na spontanost izlaganja Džejn-Seta za vreme ove seanse.)

(Bez obzira na naše dnevne aktivnosti, Set se pojavljivao kako bi seansa počela. Ponekada je ozbiljan ili se šali. I kada diktira poglavlje ili kada pravi generalne primedbe o našem životu, on je uvek spreman da sa nama podeli svoje poimanje i svoje znanje dok god mi uspevamo da ga pratimo i dok god on uspeva da svoje stavove verbalizuje. Dok Džejn govori u njegovo ime oči joj postaju mnogo tamnije i čini se i veće, dobijaju neki čudan sjaj koji je i misteriozan i primamljiv. Setov glas, koji dolazi iz nje, njenim akcentom i izgovorom, može biti nežan kao šapat, naročito kada nešto želi da naglasi. Kada se vrati iz transa Džejn ponekada uspeva da se seti o čemu je govorio, a ponekada se dešava da se ne seća apsolutno ničega.)

(Večeras je Set odmah počeo diktatom za "PSIHU"!)

Dobro več.

("Dobro več, Set.")

- Diktat. Ono što ja nazivam predstavljanjem sna je stvarnost u kojoj ste zaronjeni budni ili dok spavate, ili u vašem značenju, bili živi ili mrtvi. Ono podrazumeva uslove u kojima operiše direktna spoznaja.

To je vaše prirodno stanje postojanja. U širem smislu, tada priroda povezuje stanja koja uključuju život i smrt u mnogo širem okviru odnosa.

Samo trenutak... To stanje se karakteriše, možda najviše od svega perceptivnom psihološkom organizacijom. U predstanju sna vi aktivno učestvujete u takvoj organizaciji vraćajući se svom fizičkom postojanju - u obliku snova - i samo podaci mogu biti odredjeni i upotrebljeni u fizičkom smislu. Najvažnije je zapamtiti da vaše iskustvo i znanje rastu na takvom nivou stvarnosti. Čak i tokom vašeg fizičkog života vaše iskustvo nije ograničeno na fizički događaj. Ti uobičajeni događaji se radjaju iz kreativnog impulsa koji se odigrava na ostalim nivoima.

Molim vas, shvatite: Ja ne kažem da vi nemate svesnu kontrolu događaja, ali ih vi stvarate u saglasnosti sa svojim osećanjima, verovanjima, ciljevima i namerama.

Unutrašnji materijal koji "čini događaje stvarnim" dolazi medjutim iz tih ostalih izvora. Mnogi od vas nisu svesni te baze, misteriozne prirode događaja zato što se ne dešavaju da biste mogli da proučavate unutrašnje tkivo. Prošlost i budućnost bilo kog događaja stvara neku vrstu gustoce, neku vrstu "potopljenosti u vremenu". Ostale mogućnosti jednog događaja beže od vas u praktičnom smislu.

U predstanju sna vi se direktno susrećete sa stvarnošću u kojoj te mogućnosti egzistiraju, sve odjednom u vašoj percepciji. Vi ste svesni bleštavog razvitka tih događaja iz beskonačnih perspektiva. Niste svesno u stanju da zgrabite te informacije, još manje možete da delujete u njima, niti možete da održite svoj jedinstveni psihološki stav. Medjutim, vi jedini poduzimate akciju na tom nivou postojanja koristeći te neizmerne podatke kao bazu za formiranje stvarnosti koju poznajete.

Donekle, stanje sna predstavlja vezu izmedju onog dela života koji vi prepoznajete i ostalih udaljenih dimenzija koje su njegov izvor. Dok sanjate uključujete se u mnogo snažniji prijem informacija koje se realizuju, tada - dok sanjate, preuzimate mnogo više informacija nego dok ste budni iako postoji mnogo vrsta tih podataka. Vi stvarate svoje snove delom od tih informacija. A snovi su dalji proces u kojima nastaje tkivo prepoznatljivih, uočljivih događaja na javi.

(21:48) Drame sna su veoma komplikovane, umetničke

produkcije. U jednom smislu one predstavljaju druge događaje predstanja sna, događaje koji se nalaze van vaše svesnosti shvatanja u "svom prirodnom obliku". Takvi događaji nisu izgubljeni nego se prevode u snove kao vaš svesni povratak "ličnoj osnovi". Svaki aspekt stanja sna je u kodiranom obliku simbol većeg, neodgonetljivog događaja.

Simboli su tako precizni i tačni da simultano služe kao aspekti koji se nalaze u relaciji sa vašim ličnim, dnevnim životom. Svakodnevni događaji se stvaraju delom kao rezultat tih informacija sna, svaki događaj vašeg fizičkog života je takodje simbol za druge neodgonetljive događaje koji se odigravaju na tim nivoima psihe u kojima je vaše sopstveno postojanje zagnjureno.

Ovo nije negiranje vrednosti događaja onako kako vi o njima mislite, sve vaše fizičke aktivnosti trenutno prepravljaju i menjaju sve druge odnose na tim nivoima postojanja. Mnogi od vas veoma dobro znaju šta je to inspiracija, u jednom ili drugom značenju. Ljudi koji nisu ni pisci, ni umetnici ni pesnici ni muzičari, često osećaju svoju promenu za kratko vreme - kratkotrajni udarac pesme ili kompozicije, ili možda samo nekoliko tonova muzike - i izgleda kao da je taj udarac došao niotkud, izgleda kao da je izronio van konteksta uobičajenih modela razmišljanja i donosi sa sobom razumevanje, zabavu, strast ili umetničku sklonost koja kao da nije postojala nekoliko trenutaka ranije. Odakle to dolaze pesme ili muzika? Takve osobe kao da to "znaju". Njihovo iskustveno znanje koje dolazi, upravo izvire iz dubine njih samih.

Snovi stižu na isti takav način. Ne treba se mučiti pitanjima kako ih oformiti dok krećete uveče u krevet. Ne morate poznavati ni jedan mehanizam koji se koristi i zato vam izgleda da se snovi "jednostavno dešavaju" na isti onaj način kao što i inspiracija odjednom dolazi.

Knjige se takodje pišu na način prirode snova. Postoji sasvim pristojan broj prekognitivnih, proročnih snova svestaca i časnih osoba iz Biblije. Svaki san ponaosob predstavlja fizički svet na neki način. Kreativna ideja može dovesti do knjige - do određenog fizičkog produkta. Snovi vas povezuju sa najintimnijim mehanizmima iz kojih se stva-

raju fizički događaji. Postoje hormonske i hemijske promene koje se odigravaju u vašem telu - često trenutno ali na veoma važnim nivoima - u direktnom odnosu na iskustvo sna. Na taj način se snovi povezuju sa vašim biološkim sastavom. Postoje takodje i biološki kontakti u slikama snova koji uspostavljaju odnos sa ćelijskom aktivnošću - ne generalno već samo sa neki određenim delovima.

Svaki objekt sna je odabran veoma pažljivo i kao takav služi kao simbol na mnogim nivoima, a takodje šalje stalne poruke pojedinim ćelijama i organima vašeg tela.

Odmorimo se malo...

(22:15 do 22:38)

Diktat. Želeo bih da govorim o vezama kreativnosti, snova i stvarne formacije fizičkih događaja. U isto vreme potpuno shvatam vašu potrebu za nekom vrstom precizne terminologije čak i kada znam da u određenom smislu što postajem "precizniji" to više gubimo od velikih tema koje beže preko takvih granica i ograničenja. Želeo bih takodje da izbegnem neke moguće koncepcije koje su povezane sa određenim rečima.

U snu ste blisko povezani sa procesima stvaranja fizičkih događaja. Događaji dobijaju svoje karakteristike crpeći ih iz značenja koje vi postavljate univerzumu u smislu svog sopstvenog postojanja, izražavajući ga svojim verovanjima, željama i svojom individualnom prirodom.

Kao što jedan kontinent ne može postojati usamljeno već samo u odnosu sa drugim fizičkim formacijama, tako rečeno vašim jezikom vi stvarate događaje koji odgovaraju mas-okviru. Vi stvarate svoju sopstvenu stvarnost. Naravno, ne stvarate je usamljenu i izolovanu. Svesni ste drugih događaja, uzimate ih u obzir bez obzira na njihov izgled. Vi niste u stanju da naterate drugu osobu na iskustvo koje ona odbacuje. Kao što ni bilo ko drugi ne može tako da se ponaša prema vama. Takozvani dobri ili loši događaji sudbomosno prate unutrašnje mehanizme.

Da bi mogući događaji i postali fizički, oni moraju da zadovolje određene uslove. Moraju "upasti" u određeno vreme i na određeni deo prostora. Takodje, moraju odgovarati određenim psihološkim intenzitetima u misli želja, vere ili

namera. Pod intenzitetom na smatram napor, žestoke želje ili unapred određene svesne namere. Mislim na skup određenih neopipljivih kvaliteta precizno fokusiranih kroz aktivnost.

Fizički događaji uključuju i kolekciju bazično nefizičkih snaga u organizaciji koja postoji inicijalno van konteksta vremena i prostora. To je psihološka organizacija sadržana od selekcije biranih mogućih događaja. Finalni znak za ostvarenje može doći iz stanja sna ili iz budnog stanja, ali će svakako predstavljati neophodni finalni faktor - trenutak inspiracije, želje ili namere - koja će trenutno aktivirati inicijalnu psihološku organizaciju kao fizičko ostvarenje.

(pauza u 22:56) EE jedinice, koje sam pomenuo ranije u tekstu, veoma su važne jer postoje u elektromagnetnoj sferi aktivnosti i povlače okidač određenih reagovanja u mozgu i u nervnom sistemu. Događaji se nalaze u stalnim uslovima visoko povezanih polja aktivnosti, oni, da tako kažem, postoje izmedju EE jedinica.

Ta polja psihološki reaguju ali to reagovanje je nemoguće fizički perceptovati, reakcija je veoma slična eksploziji, nuklearnoj detonaciji. Znači, ta psihološka aktivnost "eksplodira" u vidu fizičkih događaja virtuožnošću transformacije koja omogućuje potpuno čist mentalni akt u cilju "rušenja vremensko-prostorne barijere" i izrastanja u vidu stvarnosti u fizičkom svetu. Na neki način, EE jedinice se pojavljuju na najudaljenijim delovima te aktivnosti. Ako je događaj fizički brod, svemirski brod, EE jedinice će dozvoliti njegovo sletanje u vaš svet ali neće biti njegovi pokretači. Pokretači su fizička polja međusobnih relacija.

Poslužimo se jednom analogijom. Zamislite da ste jedna planeta, kao što i jeste u određenom smislu. Egzistirate u visoko komplikovanom, sofisticiranom kosmosu. Znači da je kosmos nastanjen raznim vrstama stanovnika i te stanovnike ćemo uporediti sa mogućim događajima. Kao planete vi posedujete određene karakteristike. Neki svemirski stanovnici neće biti u stanju da prizemlje na vašu planetu pod tim uslovima. Uslovi predstavljaju psihološku individualnost. Vi šaljete od sebe poruke ka zvezdama jer ste usamljeni i događaji ili posetioci su jedan od vaših osnov-

nih metoda sticanja iskustva i znanja. Da bi prizemljili svoje vasijske brodove, svemirski putnici moraju da udju u vašu atmosferu i da se koriste uslovima koji vladaju u njoj a koji i odgovaraju njihovom integritetu. Oni, takodje, moraju imati svoje razloge za takvu posetu.

Ni jedan fizički događaj nije jednostavno utisnut u raketu koja dolazi u vaš svet "niotkuda". Misli kao da uplivavaju i isplivavaju iz i u vaš sistem svesti a vi to jedva da zapažate. Događaji se često pojavljuju i nestaju na isti način i tako boje vašu stvarnost. Privlaćite ih na jedan ili drugi način i oni bivaju privučeni. Trenutno, uspostavljeno je polje povezanosti i ono je visoko ispunjeno i time se obezbeđuje unutrašnja staza kojom mogući događaji mogu da uplove u vašu oblast prepoznatih događaja.

Odmorimo se malo...

(23:21 do 23:40)

Sada nastavljamo sa diktatom. Pre svega, vaš lični kosmos nije izolovan, naprotiv. On je jednostavno samo jedan koji vi vidite.

Postoje i ostali kosmosi u onom jednom koji vi vidite i prepoznajete, i u njima se konstantno odigravaju događaji kojih vi niste svesni. Kosmosi postoje jedan u drugom, tako rečeno, i njihovi događaji su takodje jedan u drugom, tako da bilo koji događaj, za koji vi mislite i koji izgleda usamljen, jeste samo beskrajni deo ostalih koji postoje u drugima i nemoguće ih je na određenom nivou razdvojiti na delove.

Vaš svakodnevni život kao da daje malo potvrde za sve ovo. Medjutim, vaši snovi upravo sadrže tu vrstu interakcije. Upravo zbog svoje uobičajene percepcije događaja, vi vidite samo onaj jedan, poznati kosmos. Događaji u snu koji ne sadrže preciznost u odnosu na prostor i vreme, često služe kao okvir kroz koji neke činjenice ostalih kosmosa mogu da zasijaju. Ni jedan sistem nije zatvoren i postoji interakcija medju svim kosmosima, da tako kažemo. Ni jedan psihološki sistem takodje nije zatvoren.

Snovi tada deluju kao mas-komunikacijske vesti koje su mnogo efikasnije na određenim delovima psihe nego, na primer, što je vaša televizija na fizičkom nivou.

Kraj diktata. Kraj seanse ukoliko nema pitanja.

(23:50. Zatim je Set izdiktirao pasus za Džejn odgovarajući na moje pitanje o njenom pisanju, a zatim je završio seansu u 23:54)

Seansa 790, 3. januar 1977.

21:20, ponedeljak

(Posle tri meseca odmora, večeras smo nastavili sa seansama. Tokom tog vremena sam prekucavao finalnu verziju rukopisa za I tom Setove "NEPOZNATE STVARNOSTI", uz pomoć Džejn i upravo smo ga poslali izdavaču, PRENTICE-HALL INC. Sada mogu da počnem rad na II tomu.

(Bio je to period ispunjen radom i za mene i za Džejn. Izmedju mnogih događaja, sastajali smo se sa nekoliko stručnjaka raznih profesija i te sastanke smo bili predvideli za kraj leta. Poslednjih nekoliko nedelja je prošlo bez neočekivanih poseta.

(Uz sve ostale aktivnosti, mesec novembar je bio za nas i poučan i tužan. Naš šesnaestogodišnji mačak Vili je počeo da pokazuje ozbiljne znake bolesti pred kraj leta. Veterinar nam je rekao da njegovo srce otkazuje. Dok je Džejn radila na "NEPOZNATOJ" STARNOSTI, Vili je često ležao na njenoj nozi i osećali smo njegovu smrt sa bolom u srcu.

(Umro je 15. novembra 1976. kod kuće, medju nama. Njegovo hrabro pokoravanje smrti učinilo nas je krotkim i punim strahopoštovanja prema prirodnoj misteriji - Vili je umro u nekoj vrsti apsolutne ISTINE koja je nekim ljudima u takvim časovima teško izvodljiva. Sahranio sam ga u bašti. Sada, kada izlazimo puteljkom često bacimo pogled na grupicu kamenja koje sam postavio na njegov grob.

(Vikend posle Vilijeve smrti Džejn je insistirala na tome da odmah uzmemo novu macu. Uplašila se da nećemo, odnosno da ona neće više nikada imati mačku i tako smo pronašli "Vilija Dva", napuštenog u velikoj oblasti ljudskog društva. Tako je mali, može ceo da mi stane u šaku. Tokom večerašnje seanse leži sklupčan na krevetu i spava.

(Sada je vreme da se vratimo na knjigu. 21:33)

Diktat: Postoje udaljene distance psihološke i psihičke prirode koje dele i razdvajaju moju stvarnost od vaše. Na neki način Ruburtov um predstavlja sponu medju nama. Kada, medjutim, govorim za vreme seanse ja nisam potpuno ja.

Ja jesam ono što sam, interpretiran kroz vašu stvarnost. Posedujem lične karakteristike uz pomoć kojih oni koji dodju na seansu mogu da me identifikuju. Imam čudan glas i akcenat i to me čini, ako tako mogu reći, jedinstvenim i individualnim. Sada stižem u vašu stvarnost čudnim putem - putem koji nije ni auto-put ni ulica već psihološka drama koja vijuga kao staza i ulazi u "psihološku istoriju" vašeg ljudskog roda. Na neki način, ja sam naizgled delimično živ, postojan, i predstavljam povratnu sliku sna koja posećuje mas-psihi, jedino stvarnošću koja nije moguća snovima - slika sna koja postiže svoju psihološku punoću i koja može izgledati kao da stvara uobičajenu svest slabo prikazanu kontrastom, psihološki govoreći.

Govorili smo o događajima u snu i u budnoj stvarnosti, prirodi kreativnosti i oformljenju događaja. Dotakli smo se psiholoških entiteta dalekih oblasti koji oformljuju psihološku strukturu iz koje izranja vaša stvarnost. U toj vezi, priroda moje stvarnosti postaje primerena.

Ja ovde ne govorim o bogovima već o psihološkim strukturama različitim od one koju vi poznajete. One nisu u stanju da direktno percipiraju ili iskuse vašu stvarnost u svojoj "sadašnjoj" formi organizacije. Na taj način govoreći, oni se nalaze u pozadini iz koje izrasta prvi plan vašeg iskustva. Pojavljuju se u vašim snovima na razne načine. One su kao tkanina iz koje ste vi skrojeni. One su sile kojima nije potrebno ime, osim samo zbog vas.

(21:50) Takve psihološke strukture su takodje ogromni energetski aktivatori, a takodje su i značajni inicijatori događaja. Retko se kada fizički materijalizuju. Medjutim, oni su puni razumevanja za psihičke potrebe ljudi i "pojavljuju" se u različitim trenucima istorije noseći određene poruke na isti način kao što određeni snovi mogu da se ponove u privatnom umu.

Na najširem i najužem planu, fizička iskustva rastu iz

unutrašnje stvarnosti. Događaji su inicirani unutar nje, a zatim se pojavljuju sami. U uobičajenom smislu ja fizički ne postojim. Ove knjige, medjutim, izazivaju mnoge fizičke događaje tako što se čitaoci uče boljoj kontroli svojih života, razvitku svoje svesti i postaju svesni svojih širih sposobnosti.

Ja sam imao mnogo života, govoreći na vaš način, ili na drugi, ja nisam živeo fizički i radije bih pozajmio svoju energiju životu jedne ruže, a ne sebi. Na isti način, vi omogućavate radjanje slike sopstvenog sna, nesvesni da to uopšte činite, nesvesni postupka koji omogućuje poriv stvaranja vrste psihološke stvarnosti koja izmiče vašoj pažnji. Priče sna koje vi započinjete, nastavljaju se same. Ni jedan san nije mrtvorodjenče. Svako poglavlje ove knjige je pisano na taj način da ideja koja se prezentuje, aktivira vašu intuiciju i da otvori uzane staze izmedju sna i jave.

Vaša šira realnost lebdi oko vas u svakom trenu. Ako znate preciznom terminologijom kako ste odrastali i kako ste se fizički razvijali od fetusa pa do odrasle osobe, ako ste u stanju da svesno pratite taj proces, to ne znači da ćete biti bolji, već je pre moguće da ćete biti zaustavljeni u razvoju; tada biste se mogli zapitati: "Da li ja to radim kako valja?" Perfekcija procesa bi vam se uskoro mogla smučiti.

Na isti način ilustracije prirode sna, korak po korak, može vas učiniti previše okenutim sebi. (šaljivo) Možete početi sa pitanjima: "Da li ja sanjam valjano?"

(22:32) Mnogi ljudi osećaju strahopoštovanje prema svojim snovima. U strahu ste od svega što ne možete racionalno da objasnite niti ste u stanju svesno da kontrolišete. Ali, ako mislite o svojim snovima kao o širenju svog iskustva u drugom kontekstu, tada zaista možete naučiti kako da lako koristite snove. Moći ćete lako da ih se setite i ako radite, moći ćete i bićete u stanju da održite osećaj kontinuiteta izmedju sna i jave.

Ako se to desi, obrisi vaše psihe će se pojaviti mnogo jasnije. Te konture neće pokazivati sebe u nekim definitivnim matematičkim proporcijama, medjutim, izronjavaće kroz tehnike, simbole, osećanja i želje, uobičajenim atributima kreativnosti.

Karakteristike kreativnosti se pojavljuju najjasnije upravo kod dece. Kreativnost uključuje prepuštanje u okvir koji je sam sebi prihvatljiv i sam sebi dovoljan.

Ako budni u šali napravite san za sebe, i tada ga šaljivo interpretirate bez straha od implikacija, ali samo za sebe, vi ćete nehotice dodirnuti prirodu svojih noćnih snova. Vaši uobičajeni snovi i oni "stvoreni" imaju mnogo više zajedničkog, a proces stvaranja snova će vas obavestavati o promenama svesti koje se u velikom stepenu dešavaju noću. To je odlična vežba. To je posebno korisno za one čiji je mentalni okvir previše rigidan.

Šaljivost i kreativnost snova su dosta zanemareni u mnogim studijama o snovima. Deca obično plaše sebe u igri, svesni okvira igre sve vreme. Baba Roga u mašti nestaje dolaskom prvog jutarnjeg zvuka. Deca se vraćaju u sigurnost stvarnosti čaja i biskvita. Snovi često služe toj nameni. Strahovi se susreću ali ih zora slama. Onaj koji sanja, budi se za doručak. Strahovi, posle svega, postaju neosnovani. To nije objašnjenje za sve snove bilo kojih značenja, to je samo podsećanje da svi takvi događaji nisu neurotični niti su najave budućih fizičkih problema.

Ruburt i Džosef imaju maće. U svojoj bujnoj, fizičkoj energiji ono juri svoj rep, penje se po nameštaju, iznurava se. I ljudski um se veselo igra sobom na takav isti način. U snovima se upotrebljavaju te divne energetske sposobnosti potpuno slobodno, bez potrebe za fizičkom povratnom spregom, uzrocima ili zapitkivanjem. On traži stvarnosti, omogućava radjanje psiholoških šema. Koristi sebe potpuno u mentalnoj aktivnosti na isti način kako se maće fizički igra.

Kada se smrtno ozbiljno trudite da istražite psihi, ona će uvek bežati od vas. Vaši snovi mogu biti interpretirani kao drame, ali nikada kao dijagrami.

Ne pokušavajte da "interpretirate snove" - i sada fino sidjite na svoj nivo, pokušajte da bez opterećenja prođete u realnost imaginarnog, dozvolite svojoj budnoj svesti da izraste u slobodniju vrstu interpretacija događaja, u kojoj energija neće biti ograničena vremenom, prostorom ili bilo kakvim drugim ograničenostima.

Kraj diktata.

(22:57. Zatim je Set izdiktirao stranu materijala za Džejn i mene a zatim je završio seansu u 23:12)

Seansa 791, 17. januar 1977.

22:42, ponedeljak

(Iako mrzimo to da radimo. Džejn i ja smo morali konačno da zatražimo telefonski broj koji nije upisan u imenik. Imali smo po dvadesetak telefonskih poziva na dan - ponekada i mnogo više i to tokom svih 24 časa. To se vrlo brzo može izračunati i iznosi oko 600 poruka za mesec. Džejn je preuzimala većinu poziva, i za nju je bilo uobičajeno da neko želi da razgovara. Ona je uživala u ličnim odnosima, najveći deo vremena, i obično bi provodila po pola sata pomažući nekome na taj način. Ali na kraju je došla do tačke kada jednostavno nije imala vremena da odgovara na sve pozive i da radi svoj posao).

Diktat. *(duga pauza)* Pretpostavite da ste vi dobar glumac koji igra u multidimenzionalnom teatru i da je svaka uloga postizanje iznenadjujuće kreativne snage bilo kojeg uobičajenog komada.

Svako od vas učestvuje u tom trudu. Vi gubite sebe u svojim ulogama. Takođe ste uključeni u neku vrstu kreativne dileme, tako govoreći, vi zbunjujete sebe kao glumac u ulozi koju igra tako uverljivo da ste potpuno obmanuti.

Kažete: "Ja moram da zadržim svoju individualnost i posle smrti", kao kad posle predstave glumac koji je igrao Hamleta ostaje u toj ulozi, odbijajući da uči druge uloge i da nastavi karijeru i kaže: "Ja sam Hamlet, zauvek vezan da pratim dileme i izazove na svoj način. Insistiram na tome da zadržim svoju individualnost."

U snu glumci postaju donekle svesni uloga koje igraju i osećaju istinski osobeni identitet koji se nalazi izvan glumačke veštine. Govorio sam već ranije o ovome ali je veoma važno da zapamtite da vi opterećujete (namećete) određenu vrstu "neprirodnog" osećaja preteranosti koji vam

se nastavlja i pored toga što znate. Vaše iskustvo se stalno menja, i tako stvara lični kontekst vašeg života - ali vi ste usredsređeni na tačke rada, u smislu koji poznajete, to zaista služi da snizi kontekst vašeg iskustva i da ga učini nerazumljivim. Prirodno ne postoji toliko limita vaše svesti.

Vi posedujete psihološku mas-sredinu koja obrazuje vašu svetsku kulturu, i saobraća sa svetskom scenom na kojoj se odigravaju vaša iskustva. Odredjene psihološke konvencije deluju kao pozorišna rekvizita. Tu postoji manje više formalan psihološki poredak koji se koristi kao ciljna tačka ili zgusnuće. Vi grupišete svoja iskustva u okviru tih poredaka. Oni služe za obradu mentalnih događaja onako kako ih vi fizički percipirate.

Poslednja rečenica je važna, za vas u životu vaše iskustvo mora biti fizički doživljeno i interpretirano. Odbacujući to, međutim, događaji izrastaju iz nefizičkih izvora. Kao što je ranije pomenuto, snovi kojih se možete setiti su već interpretacija drugih nefizičkih događaja.

Najjednostavnije moguće, vaše stvarno iskustvo je toliko udaljeno da biste ga fizički pratili. Vaš odredjeni deo svesti je rezultat specijalizovanog fokusa u toj odredjenoj oblasti. Vi to zamišljate "apsolutnim" i tako izgleda da su sva isključiva stanja uključena u vaš identitet onako kako vi o tome mislite - samo vas ogradjuju kao carstvo. Ono je, međutim, odredjena vrsta organizacije koja je zaista nepovrediva čak i kad je ona sama deo ostalih vrsta svesti, koja imaju svoje tačke fokusa. Vaše telo je komponovano od samosvesnih organizacija svesti koja izmiče vašoj pažnji i koristi perceptualni materijal vama potpuno nepoznat, na uobičajeni način.

(22:10) Postoje tu pripojenja mnogih "s sofisticiranih" načina koji prelaze čak i granice ljudskog roda. Gledate na svoj kulturni svet sa svojom umetnošću i industrijom, njegove gradove, tehnologiju i kultivisani način upotrebe intelekta. Zbrajate vaše religije, nauke, arheološke iskopine i pobede nad sredinom, i izgleda vam da ni jedna druga svest nije izrodila ono što je čovek proizveo. Ti "proizvodi" vaše svesti zaista jesu jedinstveni, kreativni i stvaraju karakterističan mozaik koji ima svoju lepotu i eleganciju.

Čovek je deo te trans-rodovske svesti takodje, kao što su i biljke i životinje. Takodje, deo čovekove stvarnosti doprinosi toj trans-rodovskoj organizaciji, ali on nije izabrao za fokus svojih svakodnevni aktivnosti taj pravac kao što nije identifikovao svoju individualnost sa tim. Kao rezultat svega, on ne razume širu prirodu mobilnosti koju i sam poseduje, niti može praktično da percipira prirodni psihološki geštalt čiji je i sam deo, koji formira svet vašeg prirodnog - u značenju fizičkog - sveta.

U snovima su ti odnosi otkriveni. Istina iza takvih odnosa je svojstven u svim Bog-Čovek, Bog-Žena, Životinja-Čovek ili Životinja-Žena legendama i mitologiji. Tu postoje veze između čoveka i životinja i takozvanih bogova (sa malim b) koje su nagoveštene u psihološkoj i prirodnoj realnosti.

Bilo koji deo zemljišta poseduje identitet i pri tom ne govorim simbolično. Takvi identiteti predstavljaju kombinovane organizacije svesti zemlje, čoveka i životinje, u okviru bilo kog područja. Jednostavno stavljenе, postoje mnoge vrste svesti bilo kao delovi i one su kombinovane u beskraj. (duga pauza) U snu, neka od tih iskustava, drugačije zatvorena za vas, stvaraju pozadinu drame sna. (pauza od minut) Vaša svest nije ništa slično svetlosti fleša, koji posedujete. Umesto toga, to je literarno beskrajni konglomerat tačaka svesti, koje se roje zajedno i stvaraju vašu vrednost - označene vašim identitetom.

(Napeto) Bilo da se širi, koncentriše u zgusnutu grupu, pojavljuje "usamljeno" ili leti kroz druge veće gomile, ta odredjena organizacija predstavlja vaš identitet.

Koristeći se analogijom, ta "odredjenost" može disperzirati u kosmos sa galaksijama između, ali će identitet biti zadržan. Tako ne znajući, sada, delovi vaše svesti se mešaju i utapaju sa tim ostalim vrstama u saglasnosti sa vašim osećanjem identiteta svake mrvice - obrazujući druge psihološke stvarnosti u kojima se vi ne koncentrišete.

U snu, životinje, ljudi i biljke ukrštaju svoje stvarnosti donekle tako da te informacije koje pripadaju jednoj vrsti prelaze drugim vrstama u unutrašnjoj komunikaciji i percipiji koja je nepoznata u vašem svetu.

Kratka pauza. (22:45 do 23:05)

Prirodna struktura zemlje je stvorena kao rezultat biološke kooperacije svih vrsta i svesti koja je nezavisna od bilo kojeg oblika koji može poprimiti u jednom ili drugom trenutku.

Na nivoima koji vama mogu izgledati haotično, velika je mešavina i ukrštanje svesti, stalna razmena informacija; jedna stalno otvorena istraživanja mogućnosti, iz kojih, u vašem značenju, događaji privatno izranjaju.

Ja jednostavno objašnjavam karakteristike, spretnost, mogućnosti i tendencije Prirode, sa velikim P. U njoj postoji toliko različitih nivoa u kojima je i san i mnogo drugih koje je nemoguće nabrojati osim na stereotipan način. Oni su određeni jer neki snovi u sebi sadrže biološke sposobnosti shvatanja koje se ne mogu literarno prevesti.

Istinито je rečeno da je "nesvesno" prisno i potpuno svesno najsitnijih detalja vezanih za vaše zdravlje, stanje uma i svih odnosa. "Ono" je takodje svesno stanje zdravlja zemlje - ako se radi i o uslovima sredine na sasvim drugom kraju planete. Njemu je poznata i kulturna klima, takodje. Vi uvidjate rad svesti zahvaljujući zaronjavanju u proceduru sakupljanja informacija - procedure koja je zajednička svim vrstama. Biološki su takve informacije kodirane, ali fizičke informacije, kao što su informacije u genima ili hromozomima, mogu biti promenjene iskustvom i mentalnom aktivnošću u drugim vrstama kao i u vašoj.

(23:23) U jednu ruku, snovi jednog dela životinja - i ljudi uopšte - uključuje ne samo obradu podataka već i sakupljanje informacija. Sanjanje u životu sprečava zatvaranje izvora informacija koje nisu praktično upotrebljive u stanju budnosti već stvaranjem povratnih sprega s drugim nekonvencionalnim svetom. Podaci dosežu kroz budno učenje, trud i iskustvo provereno u snu, ne samo suprotstavljanjem fizičkom iskustvu nego takodje i obradjenim iskustvom, prateći ostale "biološke" i "spiritualne" podatke: ponavljam, te informacije su stečene pri širenju uspavane svesti i pri njenom mešanju sa ostalim svestima svoje i ostalih vrsta zadržavajući pri tom svoj jedinstveni identitet. Te (ostale svesti) se šire na isti takav način.

Na isti način svaka osoba zadržava sliku neprestano promenljive fizičke i psihološke sredine. Fizički događaji, onako kako ih vi shvatate, ne mogu postojati na drugi način. (duga pauza) Osnovno, informacija je iskustvo. U snovima vi stičete neophodne informacije za stvaranje svojih života. Stanje sna medjutim, nije jednostavno druga strana vaše svesti, ali čini vaš budni život mogućim.

Smrt se ponaša na isti način. Životinje to donekle shvataju, jer one organizuju svoje vreme drugačije od vas. Snovi snabdevaju sve uslove života i smrti, to je činjenica koja uvek plaši vas budne. Ali postoji i kreativna pomešanost; perceptivne organizacije iz kojih prozaični, uključeni svesni život izranja. Tu je grubi materijal za sve svakodnevne događaje koje vi prepoznajete na ličnom, ali i na svetskom nivou.

U prirodi se ništa ne gubi tako da je luksuzni rast ljudskih pejzaža iz snova iskorišćen do krajnosti. Da li se oni fizički ostvare ili ne, oni ipak poseduju svoju vlastitu realnost bez obzira. Vaša individualnost je donekle rezultat vašeg budnog iskustva. Ali se ona na isto tako jednak način stvara i kroz iskustvo sna, učenjem, znanjem i susretanjem koja se odigravaju u trenucima kada vam mnogi mogu reći da se nalazite van zvanične percepcije. Snovi o hodanju i trčanju se dešavaju deci pre nego što ona zaista počnu da hodaju ili da puze i služe kao impuls.

U rudimentisanom obliku, dečiji snovi sadrže matematičke koncepte tako da formalni matematički trening pada na već plodno tlo. Umetnosti, nauka, agrikultura - sve ove refleksije obrisa prirode i njenih tendencija samosvojnih ljudskom umu, izranjaju prvo u snovima pa tek onda bacaju iskre specijalizovanih intelektualnih tendencija u stanju budnosti.

Gradovi postoje u snovima i pre vremena plemena. Stanja sna obezbeđuju zamah neophodan rastu i otvara avenije zemaljske uključene svesti koje su potrebne za opstanak.

(23:59) Upravo zato što je to stanje takodje povezano i sa budnim životom, vi u njega unosite mnogo informacija iz svog svakodnevnog života i zato se vi sećate snova u kon-

vencionalnom izrazu. Kao po pravilu, vi pamтите spoljašnost snova ili u šta se on menja dok vi prolazite svojim uobičajenim nivoom svesti. U snu ste vi osnovno svesni mnogih aspekata jednog događaja dok mnogi od njih "beže od vas", od vaše budne memorije. Sada, svaka stvarna edukacija mora uzeti u obzir proces učenja tokom sna i niko se ne može nadati da će sagledati prirodu psihe bez priznavanja iskustva sna, sećanja i kreativne upotrebe učenja u snu u budnom životu.

(glasnije:) Da li ima pitanja?

("Ne...")

Onda ću vas vratiti vašoj maci koja radi upravo ono što vi želite da radi - što vi oboje želite.

Maca vas podseća na prirodu životne spontanosti i kreativnosti - izvor vaše kreativnosti, svrhe i namere. Takav život je u stanju da se ugura u umetnost (ovo govori zabavljajući se). Moji najsrdačniji pozdravi i najlepše želje za laku noć.

("Puno hvala Set. Laku noć.")

(00:18, Džejn i ja smo se smejali. Setove opaske o Viliju Dva ili Biliju, kako ga ponekada zovemo, bile su po svemu sudeći rezultat veselog dodijavanja mačka koje smo osećali tokom cele seanse i za to vreme je mačak bio zaista u sjajnoj formi; skakao je po nameštaju, verao se po zavesama - dok se Džejn i ja nismo zadubili u papire - a on je nastavio.)

Seansa 792, 24. januar 1977.

21:22, ponedeljak

Diktat.

U budnoj stvarnosti vi očigledno delite i iskustvo mas-sveta i sredine fizičkog sveta.

Ponavljam, događaji koje vi percepirate dolaze zapakovani u vremenske sekvence, tako da ih koristite u određenom pre-i-posle redu. Kada gradite fizičku strukturu, vi slažete ciglu na ciglu. Može izgledati da psihološki događaj-

aji imaju istu takvu strukturu jer posle svega, vi ih percepirate u vremenu.

Kada pitate: "Kako su događaji oformljeni?" vi manje više očekujete odgovor sadržan u tom smislu. Medjutim, odgovor nije tako jednostavan. Poreklo događaja leži u kreativnosti, subjektivnim područjima postojanja o kojima vi najmanje brinete. Stanje u kojem sanjate obezbeđuje unutrašnju mrežu komunikacija koja u velikoj meri prevazilazi vašu tehnološku komunikaciju. Unutrašnji dnevnik koristi potpuno drugačije vrste perceptualne organizacije. Ruža je ruža. Medjutim, u snu ruža može biti pomorandža, pesma, grob ili dete i sve to podjednako.

U snovima vi koristite simbole. Sada, simboli su jednostavni primeri ostalih vrsta veoma "objektivnih" događaja. To su događaji koji izgledaju tako, i oni su istovremeno događaji koji se ne pojavljuju "odmah". Jedan, takozvani, događaj može u sebi sadržavati mnogo drugih, dok ste vi u stanju da vidite samo njegovo spoljašnje lice - i vi to lice nazivate simbolom.

Ostali događaji koji su sadržani u simbolu isto su toliko punovažni kao i onaj jedan koji vi uspevate da sagledate.

Osnovno je da se događaji ne grade jedan na drugi. Oni rastu jedan iz drugog u nekoj vrsti spontane ekspanzije, obilja aktivnosti, dok svesni um odabira koji će aspekt iskusiti - i onda ti aspekti postaju ono što vi nazivate objektivnim događajima.

(21:40) Događaji očigledno nisu oformljeni samo od strane vaše vrste, i kao što sam pomenuo u našoj poslednjoj seansi, postoji nivo sna u kojem sve zemaljske svesti svih vrsta rade zajedno. Sa vaše tačke gledišta to predstavlja duboko stanje nesvesne kreativnosti - određeno na ćelijskom nivou - u kojem ceo ćelijski život komunicira i stvara vitalne biološke svesti koje omogućavaju osnovu za bilo koje "više" iskustvo uopšte.

Ono što vi nazivate sanjanjem po svemu sudeći je u direktnoj zavisnosti ćelijske komunikacije posredstvom koje se celom planetom raznosi sila života. Oformljenje bilo kojih psiholoških događaja tada zavisi od međusobnog odnosa medju vrstama.

Psihološki simboli koji su vam poznati, u prirodnom smislu rastu kao dim, samosvojni u svojoj čelijskoj strukturi. U dubljem smislu, životinje i biljke poseduju simbole na koje reaguju.

Simboli se mogu nazvati i fizičkim kodovima koji se interpretiraju na beskrajan način u zavisnosti od okolnosti u kojima se svest nalazi. Događaji u snu se "grupišu" na isti način kao što to kosmos čini. Takođe, događaji ne mogu biti potpuno precizno definisani. Možete istraživati iskustvo jednog svog događaja i to ispitivanje menja prirodu, naizgled odvojenog događaja koji počinjete da istražujete. Vi tada delite mas-iskustvo sna kao što delite mas-iskustvo budnog života. Vaša dnevna iskustva su privatno i jedinstveno vaša, iako se dešavaju u kontekstu zajedničke sredine. To se isto odnosi i na stanje sna.

Vaši snovi su takođe jedinstveno vaši ali se dešavaju unutar zajedničkog konteksta sredine u kojoj se snovi sveta dešavaju. U tom kontekstu je vaše iskustvo "zauvek" osigurano. Vi ste fizički doživljaj sebe stavili u određeno vreme i prostor i usled parametara tog okvira automatski isključujete ostala iskustva svog postojanja. Širi događaj vas egzistira u kontekstu koji se nalazi van vaše uobičajene percepcije događaja. Taj veći deo vas stvara onaj deo koji poznajete.

U snu vi donekle stupate u širi kontekst. Usled toga gubite specijalnu vrstu orijentacije koja vam je dobro poznata. Tada počinjete da osećate širi oblik događaja i bezvremensku prirodu svog vlastitog iskustva.

Lično i en masse u snu menjate orijentaciju svoje svesti i dolazite u kontakt sa rođenjem događaja koji su kasnije vremenski struktuirani ili psihološki proživljeni.

Pre svega, fizički događaji su konačni proizvod nefizičkih svojstava.

Formacija događaja inicira emotivne, psihičke ili psihološke funkcije. Događaji su fizička objašnjenja, konvencionalne verzije unutrašnjih perceptivnih iskustava koja su "srasla" u vremenu i prostoru. Događaji su organizovani u skladu sa zakonima koji uključuju ljubav, verovanja, namere i intenzitete kojim se oni podržavaju.

Vi privlačite ili odbijate događaje u skladu sa svojom ljubavlju, verovanjima, namerama i ciljevima. Vaš svet predstavlja teatar u kojem se određeni događaji mogu ili ne mogu odigrati. Ratovi, nasilje, katastrofe - sve se to očigledno dešava mnogima i predstavlja deo psihološke i fizičke sredine koju i vi delite.

Neki ljudi poznaju rat na direktan način, u borbi prsa u prsa ili u bombardovanju. Drugi su samo zgroženi time. Tu se zajednička mas-sredina susreće kao fizička stvarnost u skladu sa individualnim verovanjima, ljubavlju i namerama. U dubljem značenju ne postoji ni žrtva ni rat ni uništenje ili bolesti. To ne znači da se takvi negativni kvaliteti ne mogu suzbiti, već u smislu konvencionalnog shvatanja se dešava da su čovek ili žena zaista žrtve u mnogim takvim slučajevima. U takvim se situacijama oni ponašaju kao žrtve i njihova verovanja potkrepljuju takvo iskustvo.

Sigurno je da sam više od stotinu puta ponovio: "Vaša verovanja stvaraju vašu realnost" i to znači da vaša verovanja grade događaje koje poznajete.

Takvo vas iskustvo tada ubedjuje mnogo temeljitije u stvarnost koju percipirate dok se stvara pokvareni krug, u kojem se ova verovanja ogledaju tako jasno da izgleda da ne postoji raskorak među njima.

Da tu zaista ima istine, istorija ljudskog roda nikada ne bi promenila ni jedan svoj istinit pogled. Alternativne staze iskustva - nove mogućnosti i intuitivne solucije - pojavljuju se konstantno u snu tako da čovečije učenje nije jednostavno zavisno od povratne sprege sistema koji ne dozvoljava ubacivanje novog, kreativnog materijala. Sanjanje tada snabdeva ljudsku vrstu naučenim iskustvom bez druge mogućnosti u kojem se ponašanje i događaji mogu prosudjivati kroz razvijeni i više razumevanje od sadašnjeg u konvencionalnoj stvarnosti na bilo kojem nivou.

Na primer, upravo tu mogu iznici komplikacije iz ličnih namera, ljubavi i želja koje navode jedinku da traži određene događaje koji njena verovanja čine nemogućim. Tekuće iskustvo će stvoriti dilemu u kojoj željeni cilj izgleda nemoguć.

U takvim fazama snova menjaće se verovanje jedinke na način da se drugačije ne može odigrati, obezbeđujući time nove informacije. Ti isti podaci mogu doći i u stanju inspiracije, ali je u svakom slučaju rezultat sticanje znanja, u suštinu postaje potpuno nepristupačno. Ljubav, cilj, verovanje i namera - upravo sve to obradjuje vaše fizičko telo i radi unutar njega a na ostalim nivoima ćelijska svest formira.

(22:59) Ljubav je i biološka kao što je i duhovna karakteristika. Osnovno je da ljubav i kreativnost predstavljaju sinonime. Ljubav egzistira bez stvarnosti. Ona predstavlja motiv, zamah uz čiju se pomoć sva bića manifestuju. Želje, ljubav, namere, verovanja i ciljevi - te forme i sve ostale događaje vaše telo percipira. Ne možete promeniti verovanje ali ono može promeniti vaše telesno iskustvo. Veliki odnos davanja i uzimanja se odigrava stalno između biološkog i psihološkog integriteta. Vaše misli su isto toliko aktivne koliko su i ćelije važne za održanje vašeg fizičkog postojanja.

Takodje, vaše misli su prirodne kao što su i vaše ćelije. Misli vas pokreću kroz opstanak i kroz odrastanje na isti način kako to čine vaše ćelije. Kada se nadjete u fizičkim teškoćama i kada imate problema sa razboritošću, možete upitati: "Zašto moje telo odbacuje svoju sopstvenu razboritost?" - odgovor je da u istini postoji razlika između vaših misli i vašeg tela. Vama je data sposobnost kretanja. Vaše misli se multipliciraju na isti način kako to i ćelije čine. Vaše misli imaju zadatak da obezbede vaš opstanak kao što to ima za zadatak i vaš telesni mehanizam.

Odnos davanja i uzimanja između biološkog i psihološkog integriteta se u najvećoj meri odigrava u snu kada se odigrava i prevodjenje podataka. Vaše misli i vaše ćelije se reflektuju jedne u drugima.

Predložiću vam seriju vežbi. Treba ih posmatrati kao igre bogate kreativnošću. One će vas dovesti u direktan kontakt sa vašom psihom i vašim širim iskustvom sebe, pomažući vam da pomerite svoju pažnju na one aspekte svog iskustva koji vam obično izmiču.

Medjutim, te vežbe neće biti od koristi na predviđeni način ukoliko su smeštene u preozbiljan kontekst ili nameru. Njih treba posmatrati kao kreativnu igru koja poseduje mentalnu prirodu i sastoji se od mentalnih napora koji su potpuno spontani kod dece. Znači, te igre neće biti posmatrane kao ezoterična dostignuća.

One predstavljaju nameru da se ponovo otkrije onaj osećaj zadovoljstva koji ste osetili manipulišući svojom svešću, skačući i preskačući, kao u dečijoj igri sa konopcem.

Odmorimo se malo...

(23:15 do 23:30)

Stanje sna je izvor svih fizičkih događaja i u njemu se obezbeđuje veliki kreativni okvir iz kojeg vi odabirate svoju svakodnevnu stvarnost.

Deca veoma brzo od svojih roditelja nauče da iskustvo mora biti izgrađeno na određen konvencionalan način. U periodu imaginativnih igara medjutim, deca koriste događaje iz snova ili događaje perceptovane u snovima i pri tom veoma jasno shvataju da te događaje ne smatraju stvarnim u "stvarnom" svetu.

Fizička igra je izvor prijetnosti praćen izraženom imaginativnom aktivnošću. I mišići i um vežbaju. Ista takva aktivnost se odigrava u snovima dece kada se uče postupanju sa događajima pre nego što se fizički sa njima susretnu. Intenzivno se sanja. Deci su neki događaji u snu mnogo intenzivniji od nekih na javi - ne zato što deca ne razumeju prirodu iskustva već zato što su mnogo bliža emotivnoj osnovi događaja. Neke od vežbi koje ću vam preporučiti dovešće vas u dodir sa načinom na koji se događaji oformljuju.

Dečija igra, kreativnost i snovi vam pomažu da dodjete na najdirektniji način u kontakt sa radjanjem događaja. Igre koje igrate ili posmatrate, mnogo će vam više reći o vrsti organizacije koja se odigrava u vašem sopstvenom iskustvu. Posle svega, vi organizujete događaje pod određenim emocijama. One mogu biti borbene, i u njima će uvek postojati tim dobrih i tim loših, slavlje ili uništenje, pobeda ili poraz.

Događaji vašeg života prate takvu strukturu. Pre postavljanja uslova dečija igra prati ljubav pokreta tela i imaginacije isključivo zbog igre: nastaje ogromna ekspanzija

mentalnih ili fizičkih sposobnosti. Najzadovoljavajući događaji sadrže upravo te karakteristike. Vežbe koje ću vam predložiti sadrže igre "koje svako može da igra" uz prirodno uživanje u manipulaciji imaginativnosti koju deca koriste.

Kraj diktata. Sledeće poglavlje će se zvati: Igre koje svako može da igra, snovi i oformljenje događaja.

(23:47. Posle diktiranja strane, kao i obično, za Džejn i mene, Set je završio seansu u 23:55.

(Sledećeg jutra se Džejn probudila sa naslovom nove knjige u glavi. POSMRTNI DNEVNIK JEDNOG AMERIČKOG FILOZOFA. Znala je da je to namenjeno Vilijamu Džejmsu - ameručkom psihologu i filozofu koji je živeo od 1842 do 1910 - i znala je da je sanjala u vezi sa tim ali je zaboravila san. Naslov je bio jedino čega je mogla da se seti.

(Kao što sam pomenuo ranije u ovom rukopisu, Džejn je primila i nekoliko stranica "Džejmsovog materijala" koje je uključila u "POLITIKU" i Set je na seansi prošle godine objasnio njenu "subjektivnu povezanost" sa Džejmsom. Medjutim, tada ništa nije govorio o njenoj budućoj knjizi.

(Ipak, tokom jutra Džejn je iznenada osetila da je "nešto spremno". Stavila je prazan papir u mašinu i odmah započela nešto što bi moglo da bude potpuno nova knjiga. Posmatraro sam je zbunjen ali i zadovoljan kako je prionula na posao. Ponovo je, kao i u slučaju sa rukopisom o Sezanu, materijal "dolazio" tako brzo da je morala da kuca što je brže mogla da ne bi ugrozila njegov tok.

(Biće veoma interesantno videti u šta će se to kasnije razviti.)

DESETO POGLAVLJE

IGRE KOJE SVI MOGU DA IGRAJU, SNOVI I OFORMLJENJE DOGAĐAJA

Seansa 793, 14. februar 1977.

21:28, ponedeljak

Dobro večer.

("Dobro večer, Set")

Diktat. Mozak predstavlja primarni mehanizam za oformljenje događaja i pri tom on svesno radi. Ta njegova sklonost postoji očigledno i kod male dece. Pod očigledno mislim aktivno, jer za vreme stvaranja fantazija uključena je aktivnost koja daleko premašuje fizičke mogućnosti koje se na taj način razvijaju.

Snovi dece su mnogo intenzivniji nego snovi odraslih jer se mozak vežba u svojoj aktivnosti oformljenja događaja. One se moraju razviti pre nego što se određene sposobnosti aktiviraju. Deca se igraju u svojim snovima izvodeći fizičku aktivnost koja premašuje trenutne fizičke kapacitete. Iako su spoljni stimulansi važni, unutrašnji su možda čak i važniji.

Deca se vežbaju u upotrebi svojih senzora-čula u snovima-igramama i tako ih stimulišući pomažu osiguranju njihovog koordinisanja. U vašem smislu, događaji su deci tako plastični da se ona u njima uče prihvatanju vaše stroge strukture. Postoji interesantna tačka koja je povezana sa neophodnošću koordinisanja rada čula u kojoj pre odigravanja procesa ne postoji krut prostor događanja. Taj se prostor stiće. Nekoordinisani dečiji senzori, na primer, mogu zaista

čuti reči koje će biti izgovorene sutra, gledajući osobu koja će im to izgovoriti, danas.

Fokusiranje čula u prostor i vreme je donekle stečena umetnost, koja je naravno neophodna za tačnu fizičku manipulaciju. Ali pre nego što se odigra to fokusiranje, deca naročito u snu uživaju u svim mogućim verzijama događaja koji postepeno postaju oštiji i užu u vidokrugu.

Odredjeni iznos raskoraka u vremenu i prostoru kasni i deca su čak biološki prirodno okupirana "predviđanjima" koja omogućuju neke "nesvesne" poglede u neposrednu budućnost i događaje koji mogu upozoriti na opasnost, recimo. Za to mnogo plastičnije izgubljeno iskustvo, deca u snu počinju da biraju mnogo specifičnije elemente trenirajući čula mnogo užom senzitivnošću.

U periodu igre, dete često nastavlja neke igre koje su potpuno prirodno započete u snu. To uključuje igranje različitih uloga, a takodje i igre koje jednostavno imaju za cilj aktiviranje fizičke muskulature. Sve to služi učenju specifikacije. U snu je um potpuno slobodan da se igra događajima uključujući odredjene praktične okolnosti. U igri deca ostvaruju ono što je u snu započeto i "sude" u odnosu na praktične okolnosti. Na takav način, deca žongliraju mogućnostima a takodje dovode i svoju fizičku strukturu u preciznu liniju odredjujući mesto mogućnostima. Osnovno je (podvučeno dva puta) da u snu um nije ograničen na fizičko susretanje iskustva.

(21:58) Mentalno je moguće oformiti neograničen broj događaja i svest je u stanju da prihvati neograničen broj uloga. Deca lako mogu sanjati da su svoja mama i tata, sestra ili brat, kućni pas, muva ili vojnik. U budnoj igri će dete zatim probati te uloge i ubrzo uvideti da one ne odgovaraju fizičkim okolnostima.

Pre nego što dete ugleda planinu ono može sanjati o njoj. Znanje o sredini na zemlji je nesvesni deo vašeg nasleđstva. Vi posedujete nesvesnu sredinu, dat psihološki svet koji je uključen u fizički i vaše učenje se odigrava unutar njega kao što objektivno učite spoljašnju manipulativnost.

U procesu oformljenja događaja, imaginacija igra veliku ulogu. Imaginacija decu čuva od preterane ograničenosti

sveta njihovih roditelja. Bili budni ili spavali, deca se "pretvaraju". U tom pretvaranju da su neko drugi, deca vežbaju svoju svest na veoma avanturistički način. Čak i kada prihvate ponudjenu stvarnost, ona ipak zadržavaju pravo, da tako kažem, da eksperimentišu sa ostalim "sekundarnim" stanjima svoga bića. Donekle ona i postaju ono što su se pretvarala da jesu i to radeći ona uvećavaju svoje znanje i iskustvo. Ako su ostavljena na miru, deca će naučiti, posmatranjem životinja, da podražavaju njihove reakcije a to će im pomoći da se i sama nauče reagovanju.

Naročito u igri deca pokušavaju da "izmere" bilo koju shvatljivu situaciju. I deca i odrasli u snu čine isto to i mnogo snova zaista predstavlja kao neku vrstu igre. Mozak nikada u potpunosti nije zadovoljan jednom verzijom događaja i uvek će koristiti imaginaciju da oformi ostale verzije aktivnosti koje su spontane kao i igra. Tako se vežba u oformljenju događaja kao što se muskulatura vežba i razvija pokretom.

Mozak je u stalnoj potrazi za najbogatijom formom događaja. Govorim o mozgu kao odvojenom od uma da bih istakao da su to ljudske sposobnosti. Genij mozga dolazi od uma koji se može nazvati njegovim biofizičkim pandanom.

Odmorimo se malo...

(22:15 do 22:31)

Vaši unutrašnji senzori grubo saradjuju sa fizičkim. Medjutim, oni ne moraju biti trenirani za odredjenu prostorno-vremensku orijentaciju.

Dok sanjaju, deca koriste te unutrašnje senzore kao i odrasli i kroz san uče da prevedu takav materijal u precizni okvir spoljašnjih čula. Dečije igre su uvek u "sadašnjosti" - to je zato što deca iskustva osećaju trenutno, iako događaji u igri mogu uključivati i prošlost i budućnost. Fraza "jednom davno" je veoma snažna i dirljiva čak i odraslima jer se deca igraju vremenom i u vremenu, na način koji su odrasli zaboravili. Ako želite da osetite pokret svoje psihe možda je najlakše da zamislite situaciju u prošlosti ili u budućnosti i to će automatski pokrenuti vašu mentalnu percepciju na sasvim drugačiji način.

Deca uporno pokušavaju da zamisle svet onakav kakav je bio pre nego što su ona u njega stupila. Taj način, na koji vi pratite te direkcije mogu osvetliti oblasti aktivnosti koje ste izabrali i koje će vam reći nešto o jedinstvenosti kvaliteta vaše sopstvene svesti. Igre odraslih se najviše bave manipulacijom u prostoru dok se u dečjim igrama često susreće variranje u vremenu. Pogledajte stvarni objekat prirode, recimo drvo; ako je sada proleće pokušajte da ga zamislite u jesen.

Promenite svoju vremensku orijentaciju u drugim, sličnim vežbama. To će vam omogućiti da se oslobodite preuskog fokusa. Ono će donekle slomiti kruto zahvatanje i slaganje vaše percepcije sa stvarnošću i potrebno je samo to naučiti. Na primer, deca se mogu igrati tako živahno i rado zamišljajući da se prže pod pustinjskim suncem iako se nalaze u najbolje klimatizovanoj dnevnoj sobi. Ona su u jednu ruku potpuno uključena u svoju aktivnost dok su, sa druge strane, potpuno svesna "normalne" sredine. Odrasli se veoma često plaše takvih dečjih igara, takvih promena svesti, smatrajući ih opasnim po svoju decu, verujući da tako zamišljene situacije mogu u potpunosti zameniti i istisnuti stvarne.

(22:49) Mnogi odrasli su vremenom došli do saznanja da imaginacija radja sumnju. Takav pristup ne samo da drastično sprečava svaku umetničku aktivnost već je ugrožen neophodan rad imaginativne kreativnosti u radu sa prirodom fizičkih događaja.

Ljudska kreativna budnost, njena preciznost osećajnog (čulnog) fokusa u prostoru i vremenu, i njegova sposobnost da brzo reaguje na događaje su najvažnije karakteristike. Imaginacija čoveku omogućava razvijanje i upotrebu alata i omogućava rođenje njegove inventivnosti. Imaginativnost mu omogućava da planira u sadašnjosti ono što će raditi u budućnosti.

To znači da imaginacija donekle mora operisati van precizne čulne orijentacije. Iz tog razloga, ona je mnogo slobodnije izražena u snu. Osnovno je da se imaginacija ne može vezati uz praktičnost, jedino u slučaju fizičke povratne sprege (čovekove). Da to nije tako na svetu ne bi bilo in-

ventivnosti. Postoje uvek dodatne informacije koje su upotrebljive van fizičke sredine.

Ti dodatni podaci dolaze kao rezultat najviše igre mozga, kao njegovog eksperimentisanja sa oformljivanjem događaja koristeći unutrašnja čula koja nisu stvorena u vremenu i prostoru.

Stavite se u drugo vreme. Upravo pred san, zamislite sebe onakvim kakvi jeste ali zamislite da živite u prošlosti ili u budućnosti - ili se jednostavno pretvarajte da ste rođeni 10 ili 20 godina ranije ili kasnije. Takva vežba, koncipirana kao igra, omogućiće vam dobar osećaj svoje lične unutrašnje egzistencije koja se nalazi van vremenskog konteksta.

(23:04. Sada je Set skrenuo sa diktata za knjigu na diskusiju po pitanju nekih drugih materijala - koji su još uvek u radu - a zatim je napravio pauzu od 23:20 do 23:30)

Diktat: Da biste stimulisali kreativnost napregnite je u cilju rušenja uobičajenog vremensko-prostornog fokusa. Kada padnete u san, zamislite da se nalazite na istom tom mestu u dalekoj prošlosti ili budućnosti. Šta vidite i čujete? Šta se tamo nalazi?

Za drugu vežbu, zamislite da se nalazite na potpuno drugom kraju sveta ali u sadašnjosti, i da sebi postavljate pitanja. Zbog razlike, okom svojih misli pratite svoju aktivnost prethodnog dana. Stavite sebe nedelju dana unapred u vremenu. Dirigujte svojim varijacijama tih vežbi. Ono što ćete naučiti ne može biti objašnjeno, ono će vam obezbediti dimenziju iskustva, osećanje sebe koje ima smisla jedino vama.

Vežbe će vas naučiti da pronadjete vašu sopstvenu spoznaju sebe kao odeljenog od oficijelnog konteksta stvarnosti u kojoj obično sebe posmatrate. Zatim, bićete mnogo sposobniji za snalaženje u tekućim događajima, vaša istrenirana imaginacija će vam doneti informacije koje će imati uvećanu vrednost.

Nemojte koristiti svoju imaginaciju samo da biste rešili tekuće probleme, vezaćete time kreativnost samo za njih i ukočićete je svojim verovanjima o praktičnom.

Ako je koristite kao igru vežbe će aktivirati ostale kreativne događaje. Oni će iskoristiti unutrašnja čula sa kojima

vi nemate objektivnih osećajnih odnosa. Bolje ćete razumeti svakodnevne događaje, jer ćete aktivirati unutrašnje sposobnosti koje će vam omogućiti subjektivnije posmatranje stvarnosti na način kako to deca čine.

To je unutrašnja veština koja omogućava veću senzitivnost osećanja drugih, nešto što vi sada ne posedujete u dovoljnoj meri. Ta veština će se aktivirati. Ponavljam, sila mozga dolazi kroz um i dok vi učite kako da usmerite svoju svest u svoje telo - i samo to - dotle će vaša unutrašnja percepcija lutati besciljno širokim obimom. Dakle, pre sna zamislite da vaša svest putuje, da prelazi oko sveta - šta god želite. Zaboravite na svoje telo. Ne pokušavajte da ga ostavite samo zbog vežbe. Recite sebi da imaginativno putujete.

Ako odaberete poznatu destinaciju, zamišljajte kuće pored kojih prolazite. Ponekada je, međutim, lakše odabrati neku nepoznatu lokaciju jer tada nećete morati da se testirate dok idete pitajući se da li zamišljena scena odgovara vašem pamćenju.

Sa jednog ili drugog stanovišta vaša svest će zaista putovati. Ponavljam, šaljivi prilaz je najbolji. Ako uspete to da zadržite i da se setite dečijih igara, tada će cela stvar biti veoma priyatna; čak i kada vaši događaji u snu budu izgledali zastrašujuće, vi ćete prepoznati da oni pripadaju istoj kategoriji strašnih događaja dečijih igara.

Deca stalno plaše sebe. Postoji čitav niz objašnjenja takvog ponašanja. Iz tih razloga se ljudi odlučuju na gledanje horor filmova. Obično se telo i um dosadjuju i traže dramatične stresove. Pod uobičajenim okolnostima telo je obnovljeno - isterano iz skrovišta, da tako kažem, realizovanje hormona je uskraćeno represivnim navikama.

Telo traži takvu realizaciju i um takodje. Snovi ili čak dnevna maštarenja zastrašujuće prirode, mogu poslužiti tom cilju. Kreativna igra uma se često koristi simboličnim događajima koji rezultiraju terapijskim fizičkim reakcijama a takodje funkcionišu kao sugestija posle sna koja nudi savet za aktivnost popravljanja.

Sve ovo sam spomenuo trudeći se da uporedim neke snove i dečiju igru i da pokažem da su snovi blisko povezani sa kreiranjem i iskustvom događaja.

I (*glasnije*) ovaj događaj-seansa je završen. Da li ima nekih pitanja?

(00:01 Imao sam nekoliko pitanja u vezi drugih materija. Posle diktiranja otprilike pola strane, Set mi je poželeo laku noć u 00:12)

Seansa 794, 21. februar 1977.

21:31, ponedeljak

(Početkom prošle nedelje, jedan mi je prijatelj poslao beleške "dvostrukog sna" koji je doživela njegova žena. I dok smo Džejn i ja razgovarali o epizodi prošlog petka uveče, shvatio sam da sam rekao jedno objašnjenje dvostrukog sna - svest o doživljavanju dva sna istovremeno - da može biti rezultat toga da svaka polovina mozga sanja za sebe; i da tako dva sna pokušavaju da se ujedine u običnu svest.

(Svaki san bi predstavljao karakteristike funkcija one hemisfere mozga koja sanja, dodao sam, ako mislimo o tim funkcijama u svetlu trenutno važećeg znanja. Leva hemisfera je mnogo analitičnija i intelektualnija i tako bi njen san otelotvoravao upravo te kvalitete; mnogo kreativnija desna strana bi sanjala snove sa mnogo više simbola, umetnosti i emocija.

(Lako sam govorio o tome, bez svesne pripreme ili predviđanja, shvatio sam da sam razmišljao o pismu svog prijatelja i tako su moje ideje izašle na svetlost dana potpuno spontano. Rekao sam da, iako su te dve hemisfere mozga odvojene, one se ipak spajaju u moždanu osnovu i to ih spaja corpus callosum i njime se vrše sve vrste razmena između hemisfera. Na isti način može biti relacija između snova u dvostrukom snu.

(Kasnije je Džejn predložila da o svemu tome upitamo Seta za vreme seanse. Postoji naravno i mnogo drugih razloga za dvostruki san. Nešto sam malo o tome pisao u I tomu "NEPOZNATE" STVARNOSTI; pogledati belešku sa seanse 692.)

Dobro veče.

("Dobro veče, Set.")

Sada: Počinjemo sa tvojim pitanjem. Pre svega, vaše pamćenje, čula i osećanja jesu odvojena iako povezani sa telom ostavljaju tragove.

To je tako ako je iskustvo vašeg života zarobljeno kao na filmu. U tom slučaju bi film predstavljao telesno tkivo, moždano tkivo. Medjutim, iskustva bi egzistirala nezavisno na filmu i ni u jednom slučaju ne bi bila zarobljena njihova celina.

Tako govoreći, aktivnost vašeg mozga se prilagođava brzini kojom vi, kao fizička bića, percipirate životne događaje. teoretski, ti događaji bi mogli i da se uspore i da im se ubrza korak. Nastavljajući u tom maniru, zvuk, slika, dimenzija bi bile "dublirane". Slike prolaze istom brzinom, manje više. Fizička čula bi se usaglasila zajedno u cilju pružanja dramatičnog, senzualnog hora, iz kojeg bi svaki "glas" dolazio u pravo vreme sa svim senzualnim modelima poštujući sve zakone harmonije i smisao kontinuiteta bez ijednog iskliznuća.

To isto se dešava vašim mislima i ako vam je dosadno da ih slušate, čini vam se kao da glatko dolaze jedna posle druge, u manjoj ili većoj meri prateći sekvence spoljašnjih aktivnosti.

(22:44) Vaš mozak vam pruža zgodan i preporučljiv sistem kojim se diriguje telesnim životom. On za vas spaja događaje u njihove "odgovarajuće" sekvence koje mogu biti doživljene na mnogo drugačijih načina, korišćenjem drugih vrsta organizacije. Naravno, mozak i drugi delovi tela su uključeni u vašu planetu i povezuju vas sa brojnim vremenskim sekvencama - molekularnim, ćelijskim, itd. - i tako postaje sinhronizovan sa svetskim događajima.

Mozak organizuje aktivnosti i prevodi događaje ali ih ne inicira. Događaji poseduju elektromagnetsku stvarnost koja se projektuje u mozgu u cilju fizičkog aktiviranja. Vaši instrumenti su u stanju samo da kupe određene nivoe moždane aktivnosti. Oni, medjutim, ne percipiraju rad uma osim kada je upisan u mozak.

Čak su i snovi upisani. Kada je jedan deo ili jedna polovina mozga aktivirana, na primer, deo koji korespondira drugu polovinu je takodje aktivan ali na nivoima koje naučnici još uvek nisu upoznali.

U najmanju ruku je smešno nazivati jednu ili drugu polovinu mozga dominantnom kada najbogatije celokupno zemaljsko iskustvo uključuje korišćenje obe polovine, kao što to čine snovi.

Medjutim, u snu se puna slika osećaja obično projektuje uz pomoć mozga, a nije neophodno pojačavanje telesnom aktivnošću. To iskustvo sna kao da izadje iz sobe, izadje iz fokusa jutarnjeg prisećanja jednostavno zato jer se odigralo toliko kompleksno da mozak nije u stanju da sa njim izadje na kraj u svojoj budnoj aktivnosti.

Telo očigledno mora da reaguje u vašoj oficijelnoj sadašnjosti; upravo zato mozak čuva svoje fizičke vremenske sekvence u prostornom nervnom odnosu. Celokupno pakovanje fizičke stvarnosti zavisi od vremenski raspoređenih čulnih podataka - sinhronizovanih - pružajući time telu sposobnost precizne aktivnosti. U snovima osećaji nisu toliko obuzdani. Događaji iz prošlosti, sadašnjosti i budućnosti mogu biti sigurno doživljeni kao što mogu događaji, koji su označeni kao mogući sa vašeg stanovišta, dok telo ponovo ne bude u stanju da deluje na njih.

Upravo zbog neophodne specifikacije, veliki delovi vaše šire stvarnosti se ne mogu pojaviti pod njegovim okriljem. Mozak može posmatrati u "vanškolsku" aktivnost kao žamor u pozadini ili kao nered ali ga nije u stanju dešifrovati. Um, kao moždani pandan, određuje koji će podaci aktivirati mozak u tom pogledu. Ti, takozvani starinski delovi mozga, sadrže "pamćenje uma". Uopšteno govoreći, pod tim se podrazumevaju važne informacije kojima nije potrebno pokloniti pažnju svesti.

Ni jednoj informaciji ne može biti poklonjena, jer one koriste vremenske skale koje mnogo "s sofisticiraniji" delovi mozga ne mogu obraditi.

(22:10) Znanje o telesnim, biološkim mogućnostima se nalazi na tim drevnim nivoima i na njima se odigrava aktivnost čiji je cilj ćelijska komunikacija medju svim vrsta-

ma. Mozak poseduje ugrađenu snagu adaptacije u zapanjujućem stepenu i tako prirodjeno jedan deo može primiti od bilo kog drugog dela i obaviti aktivnost kao svoju. Verovanje u to šta je moguće a šta nije često otupljuje tu spretnost. Dok su nervni spojevi veoma specifični i dok je naučeno biološko ponašanje osnovno dominantno, delovi mozga su po naravi zamenljivi, nalaze se pod direkcijom aktivnosti uma.

To je veoma teško objasniti, ali kapacitet celokupnog svesnog života je svojstven u svakom delu tela. Sa druge strane, zaista, njegova glatka sinhronizovanost bi bila nemoguća. Mozak poseduje mogućnosti koje vi ne koristite svesno jer vas vaša verovanja sprečavaju u iniciranju pravih nervnih navika. Odredjeni delovi mozga izgledaju dominantni jedino zbog nervnih navika koje su usvojene u bilo kojoj civilizaciji i vremenu. Medjutim, ostale kulture u vašoj prošlosti doživljavale su stvarnost drugačije nego kao rezultat ohrabrivanja odredenih nervnih šablona i sakupljanja i shvatanja iskustva kroz druge fokuse.

Sanjanje, na primer, može biti "fokusrano" na mnogo oštiri način tako da na kraju neko od tih iskustava može biti svesno upotrebljeno. Kada se to desi, svesno koristite iskustvo koje je fizički i logički vanškolska aktivnost.

Donosite u svoju svest tragove događaja koji nisu registrovani na isti način na koji se registruju budni događaji (naglašeno) mozgom.

Događaji u snu su samo delimično moždano zabeleženi ali mozak odvaja takva iskustva od budnih događaja. Snovi vam mogu dati i doneti iskustva koja napokon nisu doživljena u vremenu. San je zabeležen moždanim sekvencama ali u snu je trajanje vremena "bezvremensko".

Teoretski vam odredjeni snovi mogu ocrtati životno iskustvo dok njegovo trajanje može biti kraće od jednog sata vašeg vremena. Na neki način snovi predstavljaju nevidljivu zgusnutost vaše normalne svesti. Oni uključuju oba dela mozga. Mnogi snovi aktiviraju mozak na avetinjski način, iskreći reakcije koje nisu primerne u u običajenom smislu. Oni nisu direktna aktivnost ali služe kao anticipaci-

ja aktivnosti, kao opomene mozgu da inicira odredjene aktivnosti.

(22:33) Snovi su u tolikoj meri mnogoslojni da je svaka verbalna ekspertiza nemoguća. Iako snovi ne izazivaju aktivnosti u nekom delu tela niti mozak registruje ulazak sna, san ipak služi da aktivira biološku aktivnost - stvarajući hormone, na primer.

Postoji nešto što ja nazivam telesnim snom. U toj materiji se ni jedan jedini stepen svesti ne manifestuje. Postoji konstantna komunikacija izmedju svih delova tela, čak i kada je svesni um iskrenut, ta aktivnost često narasta. Čelijska svest na svom nivou oformljuje telesni san. Ti snovi nemaju ni reči ni slika ali su slični formaciji elektromagnetskih intenziteta anticipirajućom akcijom i oni mogu tada poslužiti kao inicijatori terapijskih snova u kojima "viši" nivoi svesti postaju psihološki svesni odredenih stanja.

Medjutim, mnogi problemi su anticipirani u telesnim snovima i razjašnjavaju stanja na tom nivou.

Odmorimo se malo...

(22:42 do 23:10)

Dok svest uživa u svojoj fizičkoj orijentaciji to postaje previše kasno da bi se sačuvala njene aktivnosti u jednom smeru. Snovi obezbeđuju svesti kreativnu igru, onda kada nije potrebno biti previše praktičan, "zemaljski", dozvoljavajući joj da se koristi mnogo slobodnije svojom prirodnim karakteristikama.

Mnogi ljudi su svesni dvostrukih ili trostrukih snova i čini im se da simultano sanjaju dva ili tri sna. Obično se dešava da se po budjenju takvi snovi pretope u jedan, dominantan, dok ostali zauzimaju podredjene pozicije, mada je čovek svestan da su do pre samo nekoliko trenutaka bili potpuno ravnopravni i jednaki po intenzitetu. Takvi snovi predstavljaju širu kreativnost svesti i nagoveštavaju njenu sposobnost da prati više od jedne iskustvene linije u vremenu bez gubljenja niti.

U fizičkom, budnom životu, morate raditi jednu po jednu stvar, uopšteno govoreći. Ja očigledno pojednostavljujem stvar, naravno da možete jesti pomorandžu, gledati TV, čašati se po nozi i vikati na psa, sve istovremeno. Medjutim, vi

niste u stanju da budete u Bostonu i San Francisku u isto vreme ili da istovremeno imate 21 i 11 godina.

U dvostrukim i trostrukim snovima svest pokazuje svoju transparentnu, simultantnu prirodu. Nekoliko linija iskustava u snovima može biti istovremeno doživljeno, svaka linija u potpunosti, ali kada se onaj koji sanja probudi, takvo iskustvo ne može biti nervno prevedeno, tako da obično jedan san postane dominantan dok ostali nestanu poput utvare.

Postoji nekoliko varijacija takvih snova o kojima bi se moglo govoriti, ali zajedničko je za sve da svest disperzira, zadržavajući svoj identitet i, da tako kažem, svest pravi lupinge.

Takvi snovi sadrže ostale, druge sekvence, a zadržavaju onu koja vam je poznata. Oni nagoveštavaju istinitu dimenziju svesti koja vam je obično nepoznata dok vi zaista oformlujete svoj svet na taj isti način, svet u kojem je iznad svih svetova jedan koji dominira, i on se nalazi na ekranu vašeg mozga.

Uzmimo za primer jedan jednostavan događaj, kao što je jedenje pomorandže. Igrajući se, zamislite kako se taj događaj interpretira u ćelijama vašeg tela. Kako se ta pomorandža percipira? Nju možete osetiti vrhovima svojih prstiju, ali da li su i ćelije vašeg stopala svesne nje? Da li ćelije u vašem kolenu znaju da vi u tom trenutku jedete pomorandžu?

Upotrebite sve vreme koje vam je potrebno. Ne žurite. Istražite svoju svesnu percepciju te pomorandže. Zadržite se na njenom ukusu, teksturi, kori, obliku. Igrajte se i ne žurite. Dozvolite asocijacijama da slobodno polete vašim umom. Na šta vas ta pomorandža podseća? Kada ste prvi put videli i probali jednu pomorandžu? Da li ste ikada videli pomorandžu kako raste na drvetu, da li ste nekada videli drvo pomorandže u cvetu? Na šta vas njena boja podseća?

Tada zamislite san koji počinje slikom pomorandže. Pratite san svojim mislima. Sledeće, zamislite da ste se probudili iz sna u kojem se i drugi san odigrao, i zapitajte se brzo kakav je to bio san. Pratite tu sekvencu i vežba će vam pomoći da i vaša svest izvede luping, da tako kažem, da uh-

vati to "dolaženje i odlaženje". I poslednje pitanje - o čemu ste još sanjali? - će vam doneti potpuno novu sekvencu slika i misli u um koje su se istovremeno odigrale dok ste sanjali o pomorandži.

Osećaj i izvodjenje ovih vežbi sadrži veoma važnu tačku - manipulaciju kreativne svesti. Vi postojite van svog sadašnjeg konteksta, ali takva je izjava potpuno besmislena ako ne dozvolite sebi slobodu da doživite i okusite događaje koji se nalaze van uobičajenog, krutog okvira. Te vežbe menjaju vašu uobičajenu organizaciju i omogućuju vam da susretete iskustvo na jedan svežiji način.

Dvostruki snovi podsećaju na dvostruke živote nekih ljudi koji imaju dve porodice - svaku u drugom gradu - i koji kao da manipulišu odvojenim serijama događaja, što mnogima izgleda veoma naporno i konfuzno. Ako telo može da prati samo određene sekvence, svest još uvek poseduje svoju unutrašnju dubinu aktivnosti koja se ne pokazuje na površini linije iskustva. Dvostruki san je odgovarajući odgovor takvoj aktivnosti.

Dok svaka osoba generalno prati ravan svesti koju identifikuje kao "sebe", ostale, alternativne linije postoje ispod površine. One takodje predstavljaju isti identitet ali nisu fokusirane, jer telo mora da poseduje samo jedan jasan, direktan modus aktivnosti.

(23:41) Takve pletenice su nalik dvostrukim snovima koji se nastavljaju. Oni, takodje, i služe i kao ram, okvir za prepoznavanje sebe. U trenutcima stresa ili promene, prepoznavanje sebe može teći dugim linijama pletenice svesti, može se spoznati da je bogatije iskustvo moguće, šira psihička bit. U nekim okolnostima u snu, prepoznavanje sebe može uvećati uobičajeni način percepcije toliko da se mogu iskoristiti i ostali delovi svog, sopstvenog identiteta. Dvostruki ili trostruki snovi mogu ponekada pružati takva iskustva. Svest uvek traga za najbogatijom, najkreativnijom formom zadržavajući svoj integritet. Imaginacija, igra, umetnost sanjanja, omogućuje obogaćivanje tih aktivnosti stvarajući povratnu spregu sa ostalim koji su primljeni iz fizičke sredine.

Ova seansa diktiranja knjige - i odgovori na postavljena pitanja istovremeno (*šaljivo*) predstavljaju primer dvostruke seanse. Sada, ako nema pitanja...

("Ne...")

Želim vam dvostruko laku noć i nadam se da ćete imati odlične dvostruke snove.

("I ja se nadam, Set. Hvala i laku noć.")

(23:49 Potpuno je očigledno da je ova seansa odličan primer načina na koji Set često odgovara na pitanja i diktira knjigu, obrazujući svoje odgovore tako da oni uvek odgovaraju širem okviru koji on ima u svom umu. Čak i kada naš privatni život utiče na Setovo izlaganje materijala, otkrili smo da on i tada veoma mnogo sakriva materiju koju ne želi otkriti.)

Seansa 795, 28. februar 1977.

21:33, ponedeljak

(Džejn i ja smo upravo pregledali materijal za I tom "NEPOZNATE" STVARNOSTI koji nam je poslat na odobravanje pre štampe, zbog svih onih obaveza urednika PRENTICE-HALL-a. Mnogo je faza uključeno u štampanje knjige posle pisanja teksta za nju. Kasnije, na primer, odobrene stranice "NEPOZNATE" STVARNOSTI će nam ponovo biti vraćene na kratku proveru pred štampu.

(A sada nastavljamo sa seansom za PSIHU)

Dobro več.

("Dobro več, Set.")

Diktat: Za vreme igara deca veoma često menjaju svoj pol, naravno imaginativno. Detinjstvo je slobodnije u svojoj identifikaciji i ono ne razmišlja o identifikaciji svoje ličnosti jedino kroz svoj pol.

U snovima dece se te identifikacije nastavljaju i tako dečko može doživeti mnoge snove kao devojčica i devojčica kao dečak. Međutim, i više od toga, u snovima dece kao i u njihovoj igri veoma je često variranje uzrastom. Mala deca sanjaju o svojoj budućnosti-pandanu, na pri-

mer, uspevajući da ostvare neku vrstu psihološke projekcije budućnosti svoga sveta. Odrasli cenzurišu mnoge od svojih snova tako da se učestalo menjanje pola u snu zaboravlja.

Zaigrajte drugu igru, pretvarajte se da ste osoba suprotnog pola. Učinite to posle nekog susreta u kojem konvencije o polu imaju značaja. Zapitajte sebe koliko bi vaša tekuća verovanja bila drugačija, da ste suprotnog pola. Ako ste roditelj, zamislite da ste svoj prijatelj i u toj ulozi razmišljajte o svojoj deci.

Vaša verovanja o snovima boje vaše pamćenje i njihovu interpretaciju tako da u trenutku budjenja, u beskrajnoj lepoti dupliranja, vi često u poslednjem trenutku vršite prilagodjavanje koje dovodi vaše snove u liniju vašeg svesnog očekivanja. Seksualni simboli se često pojavljuju u snovima simplifikovani. Oni vas programiraju da interpretirate snove na ponudjeni način.

(21:45) Samo trenutak...Vi posedujete "memoriju sna" kao vrsta sa određenim prirodnim simbolima. Oni se doživljavaju na različite načine, na mnogo varijacija...Istraživanja koja su vršena na muškarcima i ženama o njihovim snovima već su ispunjena predrasudama i onih koji su vršili ispitivanja i ispitnika. Muškarci se sećaju "muških" snova - uopšteno govoreći - a žene se sećaju snova koji, po njihovom mišljenju, odgovaraju njihovom polu i verovanjima.

Ljudi često programiraju svoju memoriju na takav, skoro identičan način. Psiha, ponovimo to još jednom, ne poseduje samo jednu polnu identifikaciju, već postoji šira fizička i psihička banka podataka-potencijala iz koje izranjaju sve gradacije pola. To nije aseksualnost već kombinacija tih bogatih sastojaka koji odlučuju o muškom ili ženskom polu.

Ljudska osobenost je nadarena seksualnošću i psihološkom slobodom striktno seksualne orijentacije. To je doprinos opstanku vrste, ali ne odvajanjem bilo kojih mentalnih ili psiholoških sposobnosti u dva tabora. Izuzimajući fizički proces reprodukcije, vrste su slobodne da aranžiraju svoje psihološke karakteristike na bilo koji izabran način. Ne postoji ni jedan unutrašnji program koji tvrdi drugačije.

U snovima mnogo više do izražaja dolazi psihološka kompleksnost. Upravo zbog pomenutog programiranja sebe, ljudi se vaoma često uzdržavaju od najbezazlenijih reakcija koje se u snovima slobodno pojavljuju. Medjutim, ti snovi su upravo oni koji se najteže pamte jer je cenzurisanje tu najjače. Agresivne tendencije mužjaka predstavljaju osnovne karakteristike vrste, a o njima upravo govorim. To je preterani, naučeni, agresivni impuls koji nije prirodan vašoj vrsti onako kako je interpretiran u bilo kojoj drugoj.

Ta neprirodna agresivnost nije ni u kakvoj vezi sa borbom za opstanak. Ona predstavlja direktan rezultat činjenice da mužjak odbija postojanje određene, osnovne emocije u sebi. To znači da on odbija određeni deo svoje ljudskosti i tada je prisiljen da prejako reaguje u ekspresiji otvorenih emocija. Razlog takvog nakrivljenja fokusa već sam nekoliko puta obradio u svom radu. Muškarac bira jednu vrstu specijalizacije svoje svesti koja ga može odneti predaleko u snažnu preobjektivnost. Jedino je u snovima, u vašem vremenu i vašem društvu, muškarcu dozvoljeno da se sit isplače, bez stida, da prihvati bilo koju vrstu zavisnosti i da samo pod određenim uslovima i uvek u relativnoj privatnosti, može javno da iskaže svoju ljubav.

Njihov bes, zbog svega ovoga, prerasta u agresivnost. To je, po meni, najviši stepen idiotluka pripisivati tu lažnu agresivnost životinjskom carstvu uopšteno. Takva verovanja se nevidljivo odražavaju na sva vaša izučavanja - i gore od toga, ona samo pomažu pogrešnom shvatanju aktivnosti celokupne prirode.

Oni koji smatraju da prirodu posmatraju najobjektivnije, upravo su oni koje njihova subjektivna verovanja potpuno oslepljuju i oni nisu u stanju da išta sagledaju gledajući kroz prizmu svojih pogrešnih zaključaka. To nam govori da je statistika tako stvorena da može utvrditi dve stvari, obe kontradiktorne; zato činjenice prirode treba shvatiti na potpuno drugačiji način, kao što su one sakupljene organizacionim sposobnostima uma koji deluje na osnovu verovanja mozga. Spoljno jezgro snova je takodje ukaljano do tog stepena, ali je zato unutrašnje jezgro ono koje obezbedjuje

stalni dotok materijala, povratnu spregu i pogled iz unutrašnjosti psihe i tako da osoba nije ostavljena na milost i nemilost jedino svog spoljašnjeg iskustva - nije zatvorena samo u povratnoj sprezi sa svojom okolinom već se stalno snabdeva svežim, intuitivnim podacima i usmerenjima.

Čak i onda kada se takvi snovi ne mogu prizvati u sećanje, oni cirkulišu psihološkim sistemom, ako tako mogu da kažem. Upravo njima se može zahvaliti za inventivnost i kreativnost vrste, oni čak donose i novo razumevanje koje se može upotrebiti za sačuvanje života od fizičkog sveta.

Odmorimo se...

(22:17 do 22:39)

Diktat

Kao što smo rekli, ljudska vrsta poseduje svoju fizičku prošlost ali poseduje i psihološku prošlost. Ni jedno se iskustvo ne gubi. Čak i najličnije iskustvo je zabeleženo u mas-psihi ljudskog roda.

Ja sada to objašnjavam terminima prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Vi uspevate da razumete koncept jedino ako vam je pružen na taj način. Uzimajući to kao nešto što se samo po sebi razume, svako od vas je rođen sa znanjem svesti čiji je deo došao ranije. Vaš mozak je daleko od toga da predstavlja praznu tablu koja čeka na prvi zapis iskustva; on je već napunjen kompletom "izjednačenja" koja vam govore ko ste i odakle dolazite. Vi takodje ne brišete tu tablu, simbolično govoreći, pre nego što počnete da pišete svoj život po njoj. Umesto toga, vi crtate preko onog što je na njoj već bilo; preko iskustava vaših predaka unazad - u vašem smislu - od pamtiveka.

Osoba se radja snabdevena svojom humanošću, određenim vlasništvom i sklonostima za razvoj. Ona zna kako zvuči ljudski glas čak i pre nego što ga je fizički čula. Ona se radja sa željom da stvori civilizaciju, isto kao, na primer, što se dabar radja sa željom da stvori branu.

Snovi dece iniciraju unutrašnje psihološke mehanizme čak i u vremenu kada je nemoguće njihovo ekstenzivno znanje zbog uzrasta. U snovima dobijaju informacije koje se tiču sredine.

Naravno, fizička povratna sprega je neophodna za razvoj, i ako bi dete bilo toga lišeno, nikada ne bi moglo da odraste. Razvoj snova prati unutrašnje modele koji aktiviraju dečiji rast i razvitak. Tu su i ključni događaji u snovima koji podstiču neophodne hormonalne funkcije. Deca puze i hodaju u snovima pre nego što te aktivnosti i fizički izvrše - snovi služe kao pokretač muskulaturne koordinacije i razvoja.

Jezik i govor su takodje zastupljeni u snovima dece i to je zaista mentalna vežba koja rezultira mnogo bržim izgovaranjem rečenica nego što to uopšte i izgleda moguće. Svet snova, znači, razvija mnogo brže nego fizičko iskustvo. Za neko vreme deca su tamo mnogo bezbednija. Bez snova ne bi bilo učenja niti bi bilo memorije.

Događaji se obradjuju u snovima, stvaraju se neophodne perspektive, vrši se odvajanje i aranžiranje. To se događa u onim trenucima kada je svesni um odvojen od direktnog učešća u fizičkim događajima. Snovi služe da otupe uticaj, tek prošlih, dnevnih događaja, dok se značenja tih aktivnosti pažljivo ispituju kroz različite nivoe personalnosti, stavljajući se u odnos prema namerama i verovanjima. Često se istinski uticaj događaja ni ne shvati dok se ne interpretira i ne doživi kroz san ili u snu.

Zbog toga što snovi prate staze asocijacija, oni ruše barijere vremena dozvoljavajući osobi da meša, slaže i upoređuje događaje različitih perioda svoga života. To se dešava na način na koji se deca igraju, oformljivanjem drame kreativnog sna u kojem je pojedinac slobodan da igra milion uloga i da ispita prirodu mogućih događaja sa stanovišta "igre".

(23:05) U igri, deca usvajaju neka pravila i uslove "za neko vreme". Mogu prestati u svakom trenutku sa igrom. Beskonačan broj događaja se može odigrati u igri sa različitim intenzitetom, a uopšteno govoreći, rezultati se obustavljaju onog trenutka kada se igra završi. Deca se igraju odraslih, ali čim ih roditelj pozove ono ponovo postaje dete tako da igra ne traje dugo. Igra je veoma važan deo dečijeg svakodnevnog dana i ono pokazuje odnos deteta prema ostalima. Tako u snovima, događaji pokazuju svoj efekat samo dok se sanja. Oni se praktično ne ogledaju u budnim

satima - medved koji vas je jurio nestaje onog trenutka kada otvorite oči; takav vas lov ne okružuje u spavaćoj sobi.

Veliku svestranost ljudskog roda predstavlja njegova reakcija na događaje i ona je uslovljena vrstom kapaciteta sna. Ljudska vrsta isprobava svoje moguće reakcije na moguće događaje u snu i tako postaje bolje pripremljena za akciju u "budućnosti".

Donekle novi takodje učestvuju i u ćelijskoj svesti, jer ćelije imaju isti interes za fizičke i telesne događaje koji se dešavaju u jedinki. Na neki način su snovi, naravno, složeno ponašanje - mentalna i fizička igra koja odgovara nameni uma i tela. Povratna sprega fizičke sredine može pokrenuti upozoravajući san koji će navesti osobu da se probudi.

Odredjene hemikalije mogu izazvati san menjajući ćelijsku stvarnost. Mnoge pilule za spavanje su štetne, inhibirajući prirodno telesno reagovanje na sredinu dok osoba spava i sanja i umrtvljuje intimni odnos između uma koji sanja i uspavanog tela...

Zbog toga što vi imate veoma ograničenu ideju o tome šta je logično, izgleda vam da san nije kritičan ili "logičan"; on poseduje zapanjujuću sposobnost razlikovanja, prosejanja podataka, slanja nekim odredjenim delovima tela i stvaranjem pamćenja. Pilule za spavanje sprečavaju takodje kritičku funkciju sna koja se obično previdja. Činjenica je da snovi uključuju visoko kreativnu aktivnost. Oni nisu isključivo intuitivno bazirani već su logično oformljeni i to toliko da bi vas iznenadilo kada biste znali. Ta kreativna aktivnost se tada sklapa asocijativnim procesima koji na najprecizniji način oformljuju događaje sna.

Kratka pauza...

(23:25 do 23:33)

Sigurno je očigledno da snovi nisu pasivni događaji. Neki pariraju fizičkim događajima po intenzitetu pa čak i po efektima. Oni izazivaju aktivnu koordinaciju delova uma i tela i obezbeđuju osobi iskustvo koje bi inače bez njih bilo nedokučivo.

Mala količina uobičajenih stimulansa, na primer kafe ili čaja, popijeni neposredno pred spavanje, kada ste već po-

spani, dozvoliće vašem svesnom umu da udje u san mnogo shvatljivije i tada može delovati kao posmatrač.

Isto tako može da posluži i veoma mala količina alkohola. Sve što guši aktivnost će takodje gušiti i vaše snove. Koliko ja znam, bilo ko ko je lišen dovoljno sna počće da halucinira dok je budan, a previše takvog iskustva može ugraditi i učiniti taj proces potrebnim. Postoji mnogo sekundarnih hormonskih aktivnosti koje se obavljaju u snu i ni u jednom drugom trenutku. Čak i ćelijski rast i revitalizacija se povećavaju dok telo spava.

Kraj diktata. Samo trenutak...

(23:44. Posle izlaganja stranice materijala za Džejn i mene, Set je okončao seansu u 23:56)

JEDANAESTO POGLAVLJE

KOSMOS I PSIHA

Seansa 796, 7. mart 1977.

21:52, ponedjeljak

(Prva polovina ove seanse je prošla u interpretiranju Džejninog sna od prošle noći. Iako nije bilo diktata za knjigu, predstavljamo vam ovde neke Setove komentare o snu, nešto kao rezultat njegovog uopštenog interesovanja a nešto jer se ionako uklapa u materijal o snovima.

(Ravnoteža seanse je u odgovoru na diskusiju o evoluciji koju smo imali Džejn i ja, pre seanse. Usledilo je kao komentar na primedbu koju sam pisao za II tom "NEPOZNATE" STVARNOSTI i upotrebiću deo Setovog materijala o temi u toj primedbi.

(Nismo očekivali da će Set razmatrati isti predmet i na večerašnjoj seansi, jer ga nismo za to zamolili. Setovo izlaganje je sasvim jasno osvetlilo predmet razmatranja i Džejninog sna a i naših pitanja o evoluciji. Prvo smo ušli u Džejnin san per se, a onda smo nastavili sa sledećim:)

Često nije dovoljno, u stvari retko je kada dovoljno da tako dubok emotivni strah bude jednostavno realizovan jednom ili dva puta. On mora biti doživljen manje više direktno. U suprotnom stare navike mogu dozvoliti da takav strah bude zakopan.

Tako Ruburtov san čini mogućim svesna emotivna realizacija straha - ali više, potreba za realizacijom straha ili davanja mogućnosti za duboko emotivno izjednačavanje. Bila je to emotivna realizacija ideje da život nisu dali rodi-

telji, već da je on dat kroz roditelje - a dao ga je ŽIVOT (velikim slovima) sam, ili Sve Što Jeste i "ničim vezano".

Drugi deo sna, mogućnost nije došla svesno i emotivno ranije Ruburtu. Intelktualno je on imao tu mogućnost ali to nije postalo deo emotivnog izjednačavanja dok san nije sastavio ta dva zajedno. Vi ne možete logički, matematički objasniti takvu emotivnu stvarnost.

U nekim slučajevima dugotrajnih bolesti, one su, na primer odgonetnute i izlečene kroz san. Medjutim, u mnogim slučajevima snovi vrše preventivu takvih bolesti obezbeđujući malim terapijskim zahvatima konstantnu seriju malih ali veoma bitnih otkrića.

Snovi su najbolja preventivna medicina. Neke psihološke poteškoće zahtevaju jasnu svesnu svetlost i shvatanje. Druge, medjutim, operišu bez ikakve svesne participacije i takve su često odgonetnute ili im je doskočeno na istom nivou bez fizičke manipulacije bez svog svesnog znanja o tome šta radi, radeći na višem sopstvenom psihološkom sistemu često automatski odgonetne "njihove probleme" kroz snove kojih vi niste svesni.

Vi ne možete fizički obraditi ništa slično kompletiranju prisećanja doživljenog sna. (sa malim osmehom) Vi niste svesno sposobni da se upuštate u rad sa dubinama i bogatstvom psihe koju samo aktivnost otkriva. Iz jednog razloga, vaš koncept vremena realistično ili praktično govoreći, može postati teško održiv u normalnom životu. To ne znači da mnogo šire prisećanje sna koje vi imate nije vaša prednost jer ona to sigurno jeste. Ja samo želim da objasnim zašto se nije moguće setiti toliko mnogo snova.

Dok su ostali veliki delovi relativno sakriveni, prosečna osoba susreće delove sna baš ispod uobičajenog praga svesti - ne prepoznavajući šta oni znače - i umesto toga iskušava impulse radeći ovo ili ono datog dana; jedući ovo ili ono, ili se uzdržava nečeg trećeg. Jedan dovoljno lak primer je kada osoba bez pamćenja (takvog sna) odluči da otkáže put avionom odredjenog dana i kasnije otkrije da se avion srušio. Impuls za otkazivanje može, a ne mora imati neko prihvatljivo, racionalno objašnjenje; tako, bez vidljivog razloga, osoba može jednostavno, impulsivno da oseti opomenu. Sa

druge strane, taj impuls može doći kao normalan, kao logična izmena plana.

(22:17) Uzimamo da je zaboravljeni san iskazao moguću katastrofu. Ta informacija je nesvesno obradjena, mogućnost je razmotrena i zaključak izbačen: Psihološki ili fizički osoba nije bila spremna da umre. Drugi, sa istim znanjem bi mogli zaključiti da je smrt prihvatljiva mogućnost. To ne znači da je bilo ko od tih ljudi bio potpuno svesno upoznat sa svojom odlukom - ili nije mogao da se ukrca na avion imajući svesne konsekvence na pameti.

Ta unutrašnja odluka nije izvedena svesću osobe, i u svim mogućnostima, svest osobe je u različitim vremenima bila veoma bliska prihvatanju ideje o smrti u odredjenom trenutku vremena.

To, opet, ne znači da su ti ljudi, koji su ušli u avion, izvršili samoubistvo na isti način na koji ljudi oduzimaju sebi život - ali jedinstvenom psihološkom manipulacijom oni nisu imali više iste odlučnosti da nastave život kako su imali pre toga. Oni su "prepustili svoj život Sudbini", da tako kažem, govoreći ne kao nekada: "Ja ću živeti!" već: "Živeću ili ću umreti kako Sudbina odluči".

Oni su mogli upotrebiti i drugi izraz osim Sudbina, naravno, ali vitalna, osobena, direktna, afirmativna želja za životom nije postojala. Išli su ka drugoj stvarnosti i bili su spremni na nju.

Svesni um, medjutim, može samo tako da se održi. Život, onako kako ga vi poznajete, ne bi mogao da postoji ako bi sve bilo svesno u tom smislu. Slatka čestica fizičke egzistencije, kažem vam, postoji mnogo više zahvaljujući onom što nije uključeno od onoga što predstavlja zaslugu vašeg iskustva. Na važan način vaši snovi čine vaš život mogućim naredjujući vašem psihološkom životu automatski, kao što vi automatski naredjujete svom fizičkom telu. Možete napraviti korak od sedam milja shvatanjem i prisećanjem snova i svesnim učestvovanjem u njima u mnogo većem stepenu. Ali, vi ne možete postati potpuno svesni svojih snova u njihovoj potpunosti i zadržati svoj normalni fizički stav.

Kao i civilizacija i vi ste propustili priliku da požanjete šire plodove snova i svesni um je u stanju da se mnogo bolje seti snova nego što mu vi to dozvoljavate. Takav trening bi mogao da donese nemerljiv doprinos dimenziji vašeg života. Snovi vas uče čak i prostim odnosima i oni mogu biti mnogo povezaniiji sa stanicama organizma sredine nego što vi mislite. Deca se uče prostornim odnosima u snovima.

Samo trenutak...(sa dosta humora) Pitanje o snovima je bilo dobro, a vidite da ste dobili i dobar odgovor.

("Da...")

Ruburt je želeo da sazna čega se plaši i njegova interpretacija snova mu je dala spoznaju tako da on može da dela tim. To je bio strah od smrti - ne izabran, naravno, - strah koji ako nije dat, radi teško, i zahvaljujući majci za život koji mu je magično dat, dat u konvencionalnom smislu, tako da u magičnom izjednačavanju ona, majka, može da ga uzme natrag. Ali majka nije dala život. Život je došao od "Svega što Postoji", od duše života i dat je slobodno - i ne može biti uzet ni od koga, niti može biti silom tretiran, sve dok ne ispuni svoju namenu i cilj i ne odluči da otputuje.

(Džejn je ovo, kao Set, iznela užurbano.)

Ruburt je osetio da još nije potrebno krenuti u poslednju relaksaciju, ljudsku smrt. Život je izraz. On nastaje iz sopstvene snage i ni jedna mu se ne suprotstavlja niti ga ugrožava. Smrt u vašem smislu izgleda kao kraj, ali ona predstavlja prevod života u drugu formu.

To me je dovelo sasvim prirodno do mog sledećeg predmeta (koji se tiče naših pitanja o evoluciji).

Pre svega, postoje govorne teškoće pri definisanju života. Pojavljuje se u vidu žive i nežive materije što nas dovodi do sledećeg pitanja: "Kako neživa materija postaje živa?"

(sa osmehom) Kratka pauza. To će sačekati.

(22:42 do 22:53)

Ne postoji takva stvar, u vašem smislu, kao što nazivate neživom materijom. To je jednostavno tačka na kojoj vi prepoznajete karakteristike koje ste pripisali životu, ili uslovima života - tačka na kojoj ste proizvoljno postavili zahteve.

To čini teškoće u govoru, međutim ne postoji određena tačka na kojoj život ulazi u neživu materiju. Ne postoji tačka na kojoj svest izranja. Svest se nalazi unutar svojih najmanjih delova, bilo da život izgleda svestan ili postoji pomanjkanje tih uslova koje vi nazivate živim.

Samo trenutak... Ako moram govoriti na način kontinuiteta, zbog čega žalim, tada u tom smislu vi možete reći da život u fizičkom kosmosu, na vašoj planeti, "počinje" spontano u određenom broju vrsta istovremeno. Polako ću izlagati trudeći se da budem što jasniji, koliko je to god moguće.

(23:01 Džejn je veoma sporo izlagala ovaj materijal. Pravila je mnoge pauze, neke od njih su bile veoma duge. Njene oči su bile zatvorene skoro celim delom izlaganja. Ono što je Set rekao o spontanom početku života me je iznenadilo...)

Postojao je potpuno razvijen čovek - znači pun intelekta, emocija, želja - živeći istovremeno, u vašem smislu, sa onim kreaturama koje se nazivaju čovekovim evolutivnim precima. Vrste su dolazile i odlazile, a vi o tome nemate nikakvog znanja. Postojao je paralelni razvitak. Znači, postojali su "majmuni" koji su ostvarili svoju "civilizaciju" na primer. Oni su koristili orudja. Ali oni nisu bili čovekoliki niti su evoluirali u čoveka.

Pogrešno je reći da se oni nisu razvijali ili da je njihov razvoj bio zaustavljen, jer nije bio. Njihova stvarnost je istražena razgranatošću životinjskih vrsta u potpuno drugačijem načinu. Njihov razvoj je bio paralelan čovečijem u mnogo aspekata, tako da su oni živeli simultano na Zemlji deleći istu sredinu.

Upućivao sam se kod njih u različita vremena kao veterinar, kao čovek koji je učio od njih. Delovanje mnogih mojih izjava o prošlosti prolazi neprimećeno ili možda reći zvuče tupo, ali tamo su postojali drugi uslovi života koje vi niste u stanju da percepirate, ponekada samo zato što su vaše vremenske sekvence tako različite. Pre nego što se pojavila i najmanja ćelija, u vašem smislu, postojala je svest koja je stvorila tu ćeliju.

(duga pauza) Reči me napuštaju, semantičke razlike su beskrajne. Ako vam kažem: "Život je došao iz sna" ta izjava može zvučati besmisleno. Sada kada vaša fizička stvarnost toliko zavisi od vašeg sna i postaje nemoguća bez njega, na isti način je prva ćelija materijalizovana i postala stvarna jedino zahvaljujući njenoj unutrašnjoj svesti.

U tom smislu postojala je tačka na kojoj je svest utisnula sebe u materiju namerom ili je oformila sebe u materiji. Taj "ulaz" ne može biti logički objašnjen, jedino može biti upoređen sa, recimo, svetlom - koje se desi svuda istovremeno i tako postaje medijum za život u vašem smislu. To nema nikakve veze sa određenom sklonošću ćelija da se reprodukuju, ali ima sa sveobuhvatnom svetlošću koja je stvorila uslove u kojima je život, onako kako vi o njemu mislite, postao moguć - i na toj imaginarnoj, hipotetičnoj tački sve vrste su postale latentne.

Ne postoji tačka na kojoj je svest predstavljena, jer svest je bila svetlost svuda i na svakoj tački svesna sebe i uslova koji su stvorili njeno prisustvo. U vašem smislu, svaka vrsta je svesna uslova svih ostalih vrsta kao i cele sredine. U tom smislu sredina je oformila vrste i vrste su oformile sredinu.

Natucano izdaleka, postojale su sve vrste životinja i čovekolikih životinja kojih vaša nauka nije svesna i kosti koje su pronadjene tih oblika, recimo, nastale su i od čoveka i od životinja od iste spodobе. Afgastan-

("Avganistan?" upitao sam jer je Džejn u transu imala problema sa izgovorom reči.)

Da. Avganistan mi je pao napamet jer je to bogata sredina.

Vaša vrsta svesnog uma je predivna i jedinstvena. Ona vas navodi, međutim, da interpretirate sve ostale vrste života služeći se i prateći sopstvenu specifikaciju i iskustvo. Kompleksna priroda ostalih životinjskih svesti vam je daleka. Kada poredite svoju tehnologiju, učenjem logičkog načina mišljenja, kulturu i umetnost sa onim što vi smatrate kao životinjsko iskustvo, izgleda vam da nema sumnje da ste vi superiorni i da ste "Cvet Evolucije" - a sve ostale vrste su krunisane vašim postojanjem.

Zatvoreni ste za zamršen, razuzdan, osećajan svet i društveno iskustvo životinja ili čak biljaka - niste u stanju da percipirate različitu vrstu bioloških osećaja i pripadnosti, tu bogatu i senzualnu identifikaciju sa zemljom i odsečeni ste od biološki orijentisane kulture koja je svuda deo i čestica i biljnog i životinjskog sveta.

Vi ste deo toga takodje, ali svesni um sa svojim specifičnostima nije u stanju da manipuliše takvom vrstom znanja.

(pauza u 23:29) Tamo je takodje bio i čovek - u vašem smislu mnogo razvijeniji nego što ste vi - i tako ste vi - u vašem smislu sa svojim idejama o razvoju u potpunoj zabludi. Ako je to vaš kriterijum, oni jesu bili tehnološki slabije razvijeni.

Oklevam u mnogim slučajevima da kažem ono što mislim, jer se to veoma lako može pogrešno shvatiti; ali kada već pitate šta je svrha svesti, vi uzimate zdravo za gotovo da mora postojati samo jedna - dok veća istina i kreativnost mora biti ta svest sama po sebi, ona ne može biti svesna svih svojih svrha, ali je u stanju da uvek otkriva svoju sopstvenu prirodu kroz svoje manifestacije.

Za one koji žele lak odgovor, nema ga, odbijam. Tu je, znam, u herojskom smislu ljubav, znanje, samilost, kreativnost koja može biti označena kao Sve Što Postoji a koja se nalazi unutar svakog bića. Ja znam da svaki najmanji "deo" svesti nikada ne može biti uništen i da svaki sadrži beskrajnu kapacitet kreativnosti i razvoja - i da je svaki prirodno blagosloven.

Postoje i dizajn i dizajner, ali su oni toliko kombinovani jedan u drugom, da jedan bez drugog ne mogu, i nemoguće ih je odvojiti. Stvaralac je takodje unutar svoje kreacije a kreacije su obdarene kreativnošću.

Ako imate još pitanja o ovom postavite mi ih na sledećoj seansi. (glasnije) Kraj seanse.

("Hvala Set, bilo je veoma dobro.")

(zabavljajući se.) Naravno.

Sada, mala primedba za vas. Veoma si se dobro držao ove zime ako ne računamo onu depresiju koja se povremeno pojavljivala u januaru i februaru. Moje čestitke.

("Hvala..."

(23:40 Bio sam iznenadjen takvom Setovom primedbom, jer mi je izgledalo da je moja energija bila "dobra" koliko se sećam. To je i pomoglo da neke delove Setovog materijala o evoluciji uradim na vreme i ubacim u II tom "NE-POZNATE" STVARNOSTI. Vidi prilog 12.)

Seansa 797, 14. marta 1977.

21:32, ponedeljak

(Džejnin "Pogled na svet Pola Sezana" jutros je stigao poštom sa korekture od njenog izdavača i ona je tokom celog dana bila zauzeta ispravljanjem - kontrolisanjem štamparskih grešaka, interpunkcije, učinjenih propusta, itd.)

Dobro več.

("Dobro več, Set.")

U nastavku: Kada postavljate pitanje nastanka sveta, vi govorite o vidljivom svetu.

Postoji svest u okviru koje se nalaze sve pojmljive hipotetičke tačke u okviru sveta. Tako postoji jedan "nevidljivi svet" iz koga izrasta onaj vidljivi ili objektivni.

Nemam nameru da prenaplašavam teškoće u objašnjavanju tog naročitog materijala, ali neće mi biti lako da dovoljno snažno istaknem njegovu suštinu.

Samo trenutak... Vaš svet nije nastao od nekog konkretnog jezgra ili od jedne početne ćelije - već je svuda počeo da postoji odjednom, kada je unutrašnji puls nevidljivog sveta dostigao određeni intezitet koji je simultano prožeo celokupan fizički sistem.

U tom slučaju, najpre se pojavila svetlost. U isto vreme javile su se jedinice EE (elektromagnetne energije), izrastajući iz tog nevidljivog sveta. Ponavljam, zbog psihološke snage unapred stvorenih predstava, moram objasniti pojedine vaše koncepte. Ipak, većina mog materijala podrazumeva ono što sada kažem, ali te implikacije su vas najverovatnije mimoišle.

("Ni u kom slučaju, bar sa Džejninog i mog stanovišta...")

Rekao sam, na primer, da se univerzum rasprostire kao ideja, kao što se i vidljivi svet na isti način pretvara u bitak.

Sve je to vrlo komplikovano, s obzirom da se - ponavljam - svet u svakom trenutku iznova stvara. Ma kakvo bilo vaše vidjenje stvaranja i nastanka sveta, vas muči pitanje odakle je došla ta energija, jer se čini da se ona oslobodila manje više u jednom trenutku, i da je zatim morala poteći.

Ta ista energija, međutim, stalno iznova radja svet. U tom smislu ona se dalje stvara. Jedinice EE sadrže u sebi latentno znanje o svim bićima koja se mogu pojaviti pod tim okolnostima. Spajanje "počinje" u nevidljivom svetu. Vi možete reći da je trebalo da prodju vekovi i vekovi da bi jedinice EE počele da se kombinuju, da vrše klasifikaciju različitih vrsta, ili možete reći da se taj proces odigrao odjednom. To je vezano za vaš relativan položaj, ali fizički svet je svuda prosejan i začet simultano. Sa druge strane to se i dalje dešava i ne postoji određeni trenutak nastanka.

(21:53) Vi pravite razliku između svesti i svoje svesti, koju smatrate svešću o sebi. Kada kažem da molekuli i atomi imaju svest, podrazumevam da poseduju svest o sebi kao identitetu. Ne mislim da oni vole i mrze u vašem smislu reči, već da su svesni svojih razlika i načina na koje te razlike saradjuju obrazujući pojedine organizacije.

Oni su zapravo prirodno svesni svih mogućih kooperativnih akcija, i prožeti težnjom za pravilnim ispunjenjem. Svaka poznata vrsta bila je "prisutna" u sveobuhvatnom nastanku vidljivog sveta.

Kada bi svet bio, na primer, slika, slikar ne bi naslikao najpre tamu, zatim eksploziju, pa ćeliju, pa spajanje grupa ćelija u proste organizme, pa umnožavanje takvih organizama u druge, slične, niti bi skicirao put razvoja od amebe ili paramecijuma nadalje - već bi umesto toga započeo sa svetlom pozadinom, na kojoj bi bili predstavljeni svi organizmi sveta, a različite vrste bi sledile svoje puteve, vetrovi bi duvali, a mora se dizala i spuštala sa plimom i osekom.

Kretanje i energija univerzuma ipak su došli iznutra. Ja potpuno shvatam da ovo teško može biti naučna tvrdnja - ali u trenutku kada je Sve Što Jeste začeto u fizičkom svetu,

ono je stvoreno neprimetno, obdareno kreativnošću i bilo prinudjeno da se pojavi.

Pošto su svi hipotetični, pojmljivi delovi univerzuma svesni, Tvorac je u okviru samog plana u najširem smislu - možda u osnovi nepojmljiv za vas. Naravno, ne postoji nikakva "spoljašnjost" u koju se nevidljivi svet materijalizovao, jer zaista sve postoji u mentalnom, psihičkom ili duhovnom domenu, što je sasvim nemoguće opisati. Vaš svet izgleda vam objektivni i stvaran i čini vam se da jednom to nije bio slučaj, tako da se pitate o njegovom stvaranju i evoluciji vrste. Moj odgovor je bio izražen u smislu u kom je pitanje u načelu i postavljeno.

Pošto vi doživljavate tok vremena i verujete u njegovo postojanje, takva pitanja će vam se prirodno nametnuti, i to baš na taj način. Unutar tog okvira ona imaju smisla. Kada počnete da preispitujete prirodu vremena, tada vreme univerzuma ne dolazi u pitanje.

Nadam se da će se svi složiti da je univerzum najsajjniji primer stvaranja. Malo je, međutim, onih, koji će se složiti da čovek više može naučiti o prirodi sveta ispitujući sopstvenu kreativnost, nego ispitujući svet preko instrumenata - tu se radi o jednoj delikatnoj ironiji, jer čovek stvara instrumente kreativnosti, i ako istovremeno često deklamuje teoriju po kojoj mu se odriče sve osim potpuno mehaničkih reakcija.

Drugim rečima, svet uspeva da upozna sebe, da otkrije sebe, jer Tvorac je ostavio prostora za božanska iznenađenja, a njegov plan nikada nije bio unapred odredjen, niti unutar njega postoji bilo šta što bi imalo veze sa vašim teorijama o opstanku najjačih.

To su vaša kreativna iskrivljenja, direktno vezana za specifičnost svesti, koja vas je odvojila od šireg haotičnog postojanja na ostalim nivoima između čoveka i zemlje. Ponavljam, svest svuda prožima svet i svesna je svih okolnosti. Prirodna ravnoteža na vašoj planeti nipošto nije slučajna, već je rezultat stalnih neposrednih obračuna u delu svake, pa i najsitnije svesti, bila ona deo kamena, čoveka, životinje ili biljke. Svaka neprimetno "povezuje prostor" ma gde se nalazila. To je jedan kooperativni proces. Vaša sopstvena

svest ima svoje naročite, jedinstvene kvalitete u kojima, kao i druge vrste koje jednako dugo žive, udružujete svoj identitet sa svojim oblikom daleko kruće. Ostali vidovi svesti "dobijaju i gube oblik" uz ogromna odstupanja. Postoji biološko razumevanje kada npr. jedna životinja ubija drugu zbog hrane. Svest žrtve napušta svoje telo pokrenuta jednom vrstom stimulansa koji je vama nepoznat.

Ovde ću biti vrlo oprezan, jer govorim o prirodnoj komunikaciji među životinjama. To ni u kom slučaju nema za cilj da opravda surovo ubijanje životinja od strane čoveka. Odmorite se.

(22:35. Setov materijal koji je usledio kao posledica nekih mojih ljutih komentara za vreme pauze bilo je sledeće o čemu je govorio. Zbog novinskog izveštaja i svog ličnog negativnog raspoloženja danas, bio sam ispunjen srdžbom, zapravo, zbog onoga što se ispostavilo kao opšte haotično stanje čovekovog sveta. Pre seanse čitali smo nekoliko časopisa koji su me takodje izazivali. Jedan članak napisao je neki "istraživač" mozga, koji je pokazao izuzetno malo razumevanja za čovekov položaj.

Skoro u inat sebi, smatrao sam vrlo smešnim da je sam novinar pisao knjige o mozgu - napadnute od strane drugih novinara.

(Siguran sam da se Džejn zamara slušajući me kako s vremena na vreme pretresam tezu da je čovek učestvovao u namanje tri velika rata za manje od pola veka, plus u izvesnom broju "manjih". Dalje, dodao sam, pošto u svom "praktičnom" svetu uglavnom odbacujemo verovanja u bilo šta nalik na reinkarnaciju ili ono što ja smatram pravim religioznim stavovima, celokupan život smeštamo u okvire sadašnjosti svakog pojedinca. Poslati omladinu na bojišta pod tim okolnostima, lišiti ih tog jedinog života, onog neprocenjivog i nezamenljivog - izgleda kao najgori zločin koji se može zamisliti - rekao sam Džejn. Još sam nešto kazao u istom raspoloženju, iako je sve vreme najveći deo mene znao da uprošćujem čovekov položaj preko svake mere.

(Nastavak u 22:58)

Evo jednog nepristrasnog odgovora na vaš dijalog. Istorijski i kulturni svet kakav vi poznajete javlja se kao

jedini objektivni svet, sa svojom već napisanom istorijom, sa svojom sadašnjošću i, nadamo se, svojom budućnošću.

Čini se, takodje da budućnost mora biti izgrađena na toj jedinoj poznatoj biološkoj vrsti i prošlosti sveta. Kada govorim o mogućnostima, često ono što kažem može zvučati kao govorna figura. Zaista može izgledati gotovo preterano verovati u mogućnost da "postoji još neki svet" ili da ih ima još mnogo, dovoljno sličnih da bi se mogli prepoznati, a ipak različitih u pogledu najvitalnijih obeležja.

Ova kuća u kojoj se nalazite postoji. Ipak, vi možete uvek otvoriti vrata prema nekom mogućem svetu sa svoje sadašnje tačke gledišta, a da nikada ne uočite razliku. To se događa stalno, zaista stalno.

Vi se krećete kroz moguće i ne znajući. Ti pomaci za vas su doslovno nevidljivi, iako se u tragovima mogu javiti u vašim snovima. Kao što dijamant ima mnogo sitnih površina, ima ih i vaša stvarnost u tom smislu.

(*Meni:*) Već u trenutku tvog radjanja pojavila se mogućnost koju si mogao da pratiš, u kojoj nije bilo ratova. Postoji i druga mogućnost, u kojoj se II svetski rat završio nuklearnim razaranjem, ali svet nije pošao tim putem. Odabrao si "ovu" moguću stvarnost da bi postavljao pitanja o prirodi čoveka - videvši ga kako se stalno koleba između stvaranja i razaranja, znanja i neznanja, ali stvarnost koja je sadržala potencijale za najpovoljnije oblike razvoja u tvojim očima. Isto važi i za Ruburta.

Čovek je u izvesnom smislu trans-vrsta na novom stepenu mogućnosti. Toj mogućnosti i tom vremenu dobrodošla je svaka pomoć, a vaši talenti, sposobnosti i predrasude učinili su vas sasvim podobnim za jednu takvu dramu. U isto vreme ne bi trebalo da se previše zadržavate na toj svetskoj situaciji jer vam koncentrisanje na sopstvenu prirodu i materijalnu prirodu sveta - godišnje doba i sl. - omogućava da osvežite svoju energiju i daje vam slobodu da iskoristite tu jasnu viziju koja vam je toliko potrebna.

(*Pomenuto za vreme pauze - teškoća da se jasno vidi upravo ono što čovek kao vrsta smeri*)

Svako od vas postaje deo te mogućnosti upravo da bi je

iskoristio kao kreativni stimulans koji bi vas naveo da tragate za izvesnim razumevanjem. Uvek postoji kreativno uzimanje i davanje između pojedinca i njegovog sveta. Svako ko je uključen u tu mogućnost izabrao je prevashodno iz sopstvenih razloga. Kad to kažem, međutim, tvrdim i da mnogi napuštaju tu mogućnost zbog neke druge kada je savladaju i pruže svoj doprinos.

Sada ću vam poželeti ugodno večer, osim ako imate pitanja. Još nešto (*meni*): Ti lično ne dozvoljavaš sebi da pamtiš svoje snove jer ne želiš da troliš vreme na njihovo tumačenje. Znajući ovo, možda ćeš poželeti da nešto izmeniš.

(*Zatim je Set izneo još nešto materijala za Džejn i mene i konačno završio seansu u 23:22*)

Seansa 798, 21. marta 1977.

21:54, ponedeljak

Dobro večer.

(*"Dobro večer, Set."*)

Poslednje dve seanse, vezane uglavnom za problem evolucije, mogle bi se ubaciti u ovu knjigu i služiti kao uvodne seanse za novo poglavlje pod naslovom "Svet i psiha".

Diktat: Vaše sledeće pitanje lako je predvideti, jer ćete želeti da saznate poreklo tog "unutrašnjeg" sveta iz koga sam rekao da nastaje spoljni - ovde moramo zaboraviti na objektivnost i ući u domen mentalnog, u kome se vidi da protivrečnosti nisu greške - domen dovoljno širok da obuhvati protivrečnosti na jednom nivou, jer se na nekom drugom one uopšte ne javljaju kao protivrečnosti.

U nauci je, kako se tvrdi, potrebno voditi računa da ne dodje do samo-protivrečnosti. Ako se jedna pretpostavka "dokaže kao tačna", ona ne može biti dokazana i kao pogrešna, ili nikad nije trebalo ni poći od nje kao tačne.

Drugim rečima, svet je ili imao "Tvorca", ili nije; ili je nastao kako se tvrdi u teoriji velikog praska; ili se stalno širi ili ne. Evolucija postoji ili ne postoji. Takve teorije po

pravilu se dokazuju kao "tačne" prostim procesom isključivanja svega ostalog što izgleda kontradiktorno, tako da vaše naučne teorije u načelu imaju težinu čvrstog važenja unutar sopstvenih okvira.

U tim okvirima vi ste napravili određene klasifikacije koje se sada sasvim jasno ispoljavaju. Podupire ih uobičajeni smisao i čini se nemogućim razmatrati ih na neki drugi način. Ipak, takve teorije po svojoj prirodi struktuiraju vaš doživljaj stvarnosti u tolikoj meri da svi drugi vidovi percipiranja života izgledaju ne samo neuverljivi, već i potpuno nemogući. Zbog toga vaše klasifikacije različitih vrsta deluju kao jedini logični oblici podele koji se mogu ostvariti među živim stvarima. Zapravo je sasvim suprotno. Određeni sveobuhvatni metod separacije dovodi do pitanja kao što su: "Koja vrsta je najpre nastala, koja je usledila za njom i kako su se različite vrste ukrštale - jedna iz druge?" Ta pitanja su rezultat vaše klasifikacije vremena, bez koje bi inače bila besmislena.

Vaše klasifikacije u tom pogledu su dovele do spoljnih podela. One sada služe kao vrlo zgodni orijentiri, ali oni u osnovi ni na koji način ne ugrožavaju prirodno iskustvo onih različitih živih bića prema kojima se odnosite kao prema "drugim vrstama".

Vaše podele funkcionišu dokle god ostajete u tom okviru, iako se tada morate boriti sa onim pitanjima koja takve podele automatski postavljaju. Možda vam je teško da shvatite da ona predstavljaju zapisane i verbalizovane kategorije koje vam ni na jedan pravi način ne govore ništa o postojećim iskustvu drugih bića - već samo o navikama, tendencijama i podvajanjima prirode u najširem smislu.

Ako je vaš cilj da doznate šta ostala živa bića opažaju, onda su metode kojima se služite u najboljem slučaju kratkovidne, a u najgorem potpuno porazne po smisao vašeg postojanja. Na primer: bez obzira kakve informacije ili podatke primete kao rezultat eksperimenata sa životinjama u naučne svrhe i bez obzira koliko rezultati izgledaju vredni, posledice takvih metoda su toliko iskrivljene da tada o životu znate još manje nego ranije.

(22:17) Odgovori na pitanja o poreklu sveta i vrsta leže, bojim se, u oblastima koje ste vi naveliko ignorisali - upravo u onima koje ste vi smatrali najmanje naučnim i za koje je izgledalo da će dati najmanje naučnih rezultata.

Vaše postojeće metode će vam jednostavno dati pogodno, manufakturisane rezultate i odgovore. Oni neće zadovoljiti ni razum ni dušu. Pošto vaš svet izrasta iz jednog unutrašnjeg i pošto taj unutrašnji prožima svaki kutak i pukotinu vašeg postojanja, morate pogledati tamo gde ranije niste - u stvarnost svojih misli i emocija. Morate pogledati prirodan svet koji poznajete. Morate intuicijom i stvaralačkim instiktom posmatrati bića oko sebe, i doživeti ih ne kao druge vrste sa određenim navikama, niti kao podređene podanike sveta koji će biti raskomadani, već kao žive primerke prirode univerzuma u stalnom postojanju i transformisanju.

Morate proučiti kvalitet života, usuditi se da pratite pravila kretanja sopstvenih misli i osećaja, upravljati tim kretanjem jer u njemu se nalaze nagoveštaji porekla sveta i psihe. Vidjenje sveta i prirode jednog pesnika zato je naučnije od vidjenja nekog naučnika, jer pesnik je shvatio veći deo prirode.

Dete koje se veselo smeje i divi se prizoru prve ljubičice, shvata mnogo više u najdubljem smislu nego botaničar koji je odavno zaboravio doživljaj opažanja jedne ljubičice, iako u prste zna nazive i podele svih biljaka sveta. Informacija ne znači nužno znanje ili razumevanje.

Misli se šire po vašoj svesti kao što objektivni svet prodiše u stvarnost - odnosno na isti način. Dijagramne rečenice malo će vam reći o govornom jeziku, a ništa o onim čudesnim mentalnim i fizičkim procesima koji vam omogućuju da govorite - tako da je izrada dijagrama živih vrsta u isto vreme sasvim odvojena od bilo kakvog istinskog razumevanja.

Subjektivni osećaj vlastitog postojanja, vaše intimno iskustvo iz časa u čas - poseduju istu tajanstvenu vrednost koju, kako se vama čini, poseduje univerzum. Vi ste smrtni, i svuda susrećete dokaze te smrtnosti, a ipak unutar njenih okvira vaši osećaji i misli za vas lično poseduju jednu

stvarnost koja prevazilazi sve takve podele. Vi znate da ćete fizički umreti, a ipak svako pre ili kasnije počne da živi u potajnom ubedjenju da ga neće stići takva sudbina i da je život negde večan.

Kroz takva osećanja psiha razbija sva pogrešna shvatanja, ukazujući na prirodu ličnosti i sveta odjednom.

Na jednom širem nivou stvarnosti ne postoje početak i kraj sveta, i na tom nivou nema ni protivrečnosti. Isto tako ne postoje ni početak i kraj psihe. Ipak, sam pokušaj da se takvo jedno poreklo smesti u vremenu čini gotovo svaki napor iskrivljenim.

Istina je da odgovori leže u vašem vlastitom iskustvu. Oni se podrazumevaju u vašem spontanom ponašanju - tj. u čudesnoj aktivnosti vašeg tela i razuma.

Odmorite se.

(22:41 do 22:58)

Vi sasvim dobro hodate iako nemate u malom prstu svesno znanje o aktivnosti unutrašnjih mehanizama tela. Možda ste slušali ili čitali o njegovoj anatomiji i interakciji njegovih delova. Ipak, bez obzira da li raspolazete takvim informacijama ili ne, vi jednako dobro hodate. Takvi podaci zato ne pomažu vašem hodu ni na koji način.

To je razlog što jedan atleta može izuzetno uživati u pokretu, ali biti nedovoljno strpljiv za čitanje, ne mareći šta je to u telu što čini da se kreće, dokle god je ono u tom pogledu savršeno - dok je jedan invalid i uz ogromno knjiško znanje o delovima tela sasvim nesposoban da se fizički normalno kreće.

Vaše telo zna kako da hoda. To znanje je ugrađeno i telo ga koristi. Ono zna kako da se leči, kako da se hrani, kako da premešta svoja tkiva, a ipak u vašem smislu reči ono nema nikakvog pristupa onoj vrsti informacija koje poseduje um. Ako živi u takvom neznanju, kako onda tako dobro vlada sobom?

Kada bi telo moglo da osvoji naučna znanja, ono bi shvatilo da je takvo spontano ponašanje nemoguće, jer nauka ne može objasniti životnu stvarnost samu po sebi u njenom sadašnjem obliku, a još manje njeno poreklo.

Svest unutar tela zna da je njeno postojanje u kontekstu tela, ali istovremeno i odvojeno od njega. U svakodnevnom životu svest se tokom dana povlači iz fizičke stvarnosti i to čini spontano, dok samo telo hoda. Taj doživljaj nije hipotetičan. On se događa svakome. U takvim prilikama svako je donekle svestan jednog vida razumevanja koje ne zavisi od akumulisanih podataka, već od jednog dubljeg iskustva i direktnog dočira sa stvarnošću iz koje svet nastaje.

To je ona neverbalna vrsta znanja koje telo poseduje i koje objašnjava vaše fizičko kretanje i rezultira u fantastičnoj preciznosti ponašanja tela. To je zato vrlo praktično. U vašem smislu reči, ista ona sila koja je stvorila svet sada stvara i vašu subjektivnu stvarnost i predstavlja izvor prirodnog sveta.

Istraživanje tih stvarnosti dovešće vas u direktan kontakt sa unutrašnjim dimenzijama bića, omogućujući intuitivno razumevanje koje je od velikog značaja.

Kretanje sveta javlja se u kretanju vašeg intimnog iskustva i u toj naizgled haotičnoj oblasti pronaći ćete i odgovore.

Kraj diktata.

(23:19. Pošto je izložio još par stranica u vezi drugih problema, Set je zatvorio seansu u 23:40.

(Set nas je još jednom iznenadio ukazujući da bi prethodne dve strane trebalo da se uzmu kao deo Psihe - i još jednom smo primetili da je pustio da ga naša pitanja odvedu tačno tamo gde je nameravao da ode u svakom slučaju! Tokom godina otkrili smo da naša pitanja često reflektuju pitanja mnogih čitalaca, bez obzira o kojoj temi je reč.

Seansa 799, 28. mart 1977.

21:42, ponedeljak

(Pre nekoliko dana Džejn je poštom primila neku vrstu kombinovanog rokovnika i kalendara - u boji. Pošiljalac joj je poslao i jedan za 1976. u kojem se nalazio i jedan pasus od Seta. Ispod svakog datuma iscrtane su linije za beleške i podsetnik. Preko puta toga - stranica sa vestima i raznim

navodima. Listajući ga juče da vidim da li se Džejn negde pominje (ne pominje se) - počeo sam da čitam neke kraće odlomke. Pomislio sam da se izdavač preorijentisao na novi posao, jer sam sada nailazio na mnogo više odeljaka o vladinim poslovima, korupciji itd. Neke od njih pročitao sam naglas Džejn. Izgledali su i smešno i tragično.

(Sem toga, divno su se poklapali sa mojim skorašnjim osećanjima i pitanjima u vezi ponašanja čoveka i Setovim odgovorima. U stvari, Set je imao mnogo toga da kaže na tu temu večeras, i, mada on to nije rekao, Džejn i ja smo uzeli zdravo za gotovo da ova seansa pripada "PSIHI".)

Dobro veče.

("Dobro veče, Set.")

(Šaljivo:) Disertacija o prirodi čoveka, za vašu moralnu podršku. Vi shvatate da tigar živi u određenoj sredini i reaguje u skladu sa svojom prirodom. Isto je i sa čovekom. Čak i njegovi zločini počinjeni su u jednom iskrivljenom pokušaju da postigne ono što smatra pravim ciljevima. On često u tome ne uspeva, niti može da shvati kako njegove metode predstavljaju prepreku ostvarivanju ciljeva.

On je zato blagosloven isto koliko i životinje, a njegovi neuspesi su rezultat njegovog nedostatka razumevanja. On je direktno sa daleko složenijim svesnim svetom nego životinje, pri čemu naročito operiše simbolima i idejama koje se zatim projektuju na spoljnu stvarnost gde će biti proverene. Kada bi se mogle proveriti mentalno u vašem kontekstu, ne bi bilo nikakve potrebe za ljudskom fizičkom egzistencijom.

Za to je vezano previše komplikovanih elemenata, tako da ću morati da ih uprostim. To je kao kad bi čovek rekao "Šta sada sa ovom idejom? Šta možemo uraditi s njom? Šta će se desiti ako je izbacimo u stvarnost u fizičkom smislu? Koliko daleko možemo ići sa bilo kojom od velikih socijalnih, naučnih, religijskih ideja koje su na tako poseban način proizvodi čovekovog uma?"

Kada bi se takva pitanja mogla mentalno rešiti na nekoj nefizičkoj crtačkoj tabli, ogromni izazov fizičke egzistencije ne bi imao ni potrebe ni smisla. Dokle, recimo, može da ide nacionalizam? Do koje mere se svet može tretirati kao da je

spoljan za čoveka, kao predmet? Šta čovek može naučiti tretirajući telo kao da je mašina? Kao da je optička varka? Kao da ga duša poseduje?

Sve su to donekle jedinstvena i kreativna razmišljanja koja bi se kod životinja smatrala sjajnim intelektualnim dostignućima. Životinje moraju biti vezane za zemlju, kao i čovek. Kao što životinja mora da se igra, pari, lovi plen ili jede unutar fizičkog konteksta sunca, tla, drveća, snega, grada i vetra, tako čovek na jedan drukčiji način mora slediti svoje ideje uvijajući ih u krilo elementarne stvarnosti zemlje i percipirajući ih kao događaje.

(22:01) Kada je destruktivan, čovek nastoji da bude destruktivan per se, ali u želji da dodje do onoga što smatra posebnim ciljem koji je dobar za njega, on zaboravlja da preispita koliko su njegova sredstva opravdana.

Jedna životinja koja lovi i ubija svoju žrtvu služi široj svrsi očuvanja ravnoteže u prirodi, bila ona toga svesna ili ne - ali, ponavljam, namera životinje nije zla. Čovek troši ideje. Pri tom on doprinosi jednoj drugačijoj vrsti ravnoteže koje najčešće nije svestan. Ali niko ne dela iz čiste namere da čini zlo ili da bude zao. Oluje cepaju letnje nebo, praćene munjama i gromovima, zemljotresi mogu opustošiti krajoлик. Vi možete duboko žaliti zbog nastale pustoši znajući da ni oluja ni zemljotres nisu zlonamerni. Oni ne samo da nisu imali lošu nameru, već je celokupno stanje dovelo do ponovne ravnoteže na zemlji.

(Za vreme ove seanse Džejnino izlaganje je često bilo brže i pretencioznije nego inače, sa mnogo glasnih pauza, od kojih sam na neke ukazao. Mogla je izlagati znatno brže, rekao bih, da sam ja bio u stanju da držim korak s njom hvatajući beleške.)

To zahteva jedno jedinstveno razumevanje. Ja sam toga svestan - a ipak, za razorne oluje koje je proizvelo čovečanstvo, u krajnjoj liniji se ne može reći da su išta veće zlo od zemljotresa. Iako čovekova dela često mogu izgledati destruktivno, ne smete kriviti čovekovu nameru, niti praviti grešku brkanjem čoveka i njegovih akcija. Jer, mnogi dobronamerni umetnici, iz najboljih namera, ponekad stvore

bezvredna umetnička dela koja utoliko predstavljaju veći poraz, što je prvobitna namera bila bolja.

Njihovo pomanjkanje znanja, iskustva i tehnike tada postaje sasvim očigledno. Ako se čovek suviše duboko usredsredi na svet štampe i negativnih prikaza čovekovih dela, vrlo je lako prevideti ono što nazivam u osnovi dobrom namerom svakog čoveka i žene.

Ta namera može biti konfuzna, loše realizovana, prožeta konfliktnim shvatanjima, udavljena krvavim rukama ubistava i ratova - a da je ni jedan čovek i ni jedna žena ne izgube. To predstavlja nadu ljudske vrste i ona uvek ostaje otvorena, kao svetlost unutar svakog njenog pripadnika; ta dobra namera prenosi se kroz generacije. Ona je daleko moćnija od svih mržnji ili nacionalnih zagriženosti koje se takodje mogu prevazići.

Svakom delu razuma imperativ je da veruje u to postojanje čovekove urodjene dobre namere.

Ona postoji i kod životinja. Svaka životinja zna da se pod određenim okolnostima može boriti sa drugom ili agresivno reagovati braneći svoje gnezdo. Svaka životinja zna da u periodu gladi može postati plen druge. Izuzev u tim prilikama, životinje se ne plaše jedne drugih. One znaju da je svaka životinja dobronamerna.

(Glasnije) Dopustite to i sopstvenoj vrsti.

(22:20) Napravite u mislima razliku između čoveka i ljudskog roda. Navedite sve što želite protiv ljudske vrste - ono što čitate u novinama o greškama, glupostima, izdajama ili ratu. Sakupite stranice takvog materijala - ovo ne govorim samo tebi, ili Ruburtu, već svakom ko se nada da će pronaći neki nagoveštaj istine, delić razuma i kreativnosti.

Skupite knjige o ljudskim promašajima. Lično ne znam zašto bi neko skupljao najgora dela nekog umetnika i uživao u njihovom uništavanju. Čovek je stvorio neka savršena dela: visok nivo verbalne komunikacije, bezbrojne varijante emocionalnih veza i kulturne razmene, pogodnosti eksteriorizacije ideja i koncepata, dostignuća imaginacije - sve to, uz mnogo drugih stvari jedinstveno je u univerzumu.

Identifikovati čoveka sa njegovim najslabijim delima

znači namerno tragati za oštećenjima, greškama jednog umetnika, a zatim ga osuditi.

Učiniti tako nešto znači osuditi sebe lično. Ako jedan naučnik kaže da je svest rezultat slučajnosti, ili ako Darvinova teorija kaže da je čovek u osnovi potomak ubica koji su trijumfovali, mnogi ljudi će prigovoriti. Medjutim, ako kažete da su ljudi idioti ili da nisu vredni zemlje po kojoj hodaju, vi govorite to isto. Jer, vas se mora ticati ova stvarnost koju poznajete; u tom smislu osuditi čoveka znači osuditi ljudski rod kakav poznajete i praktičan smisao sveta.

Reći da ljudi mogu pobeći u neku drugu mogućnost je pragmatičko bežanje od stvarnosti, jer ja govorim sa vaše emocionalne tačke gledišta.

Vaše telo ima odredjeni položaj u prostoru i vremenu. Govoriću o primarnom i sekundarnom iskustvu. Nazovimo primarnim iskustvom ono koje postoji neposredno u oblasti čula u vašem vremenskom trenutku - kontakt tela i sredine. Ovde pravim izvesne podele da bih učinio ovaj razgovor - ili (uz osmeh) monolog - jednostavnijim. Zato ću sekundarnim iskustvom nazvati one informacije koje dolaze do vas putem recimo, čitanja, televizije, razgovora sa drugima, pisma itd.

Sekundarno iskustvo je u velikoj meri simbolično. To treba da bude jasno. Čitati o ratu nije isto što i biti u ratu, ma koliko opis bio živ. Čitati o restrikciji električne energije nije isto što i sedeti u hladnom stanu. Čitati o mogućem nestanku čovečanstva u nuklearnom razaranju ili o bilo čemu drugom dok mirno sedite u svojoj dnevnoj sobi, očigledno je daleko od stvarnog događaja.

Na onim nivoima koji se nas tiču, telo mora primarno delovati na sadašnje, neposredno, prisutno postojanje u prostoru i vremenu. Na ostalim nivoima ono je pripremljeno da operiše raznim podacima. Medjutim, telo zavisi od toga hoće li mu svesni um dati čist uvid u tačno stanje prostora vremena koje zauzima. Ono zavisi od tog znanja.

Želite li da se odmorite?

(22:41. "Ne.")

Ako ste bezbedno smešteni u nekoj udobnoj sobi, bez prisutne opasnosti, vaša čula trebalo bi da stalno prenose te

informacije. Vaš svesni duh trebalo bi da ih prihvati. Dovoljno bi bilo pogledati oko sebe i videti da niste ni u kakvoj opasnosti.

Vaš svesni um treba da daje vašem telu uvid u ono što ću nazvati kulturnim uslovima, jer to su ona odredjenja koja svest može sama meriti. Ako, pod prirodno bezbednim okolnostima u smislu primarne egzistencije, počnu da vas uznemiravaju signali o opasnosti iz sekundarnog iskustva - tj. iz pročitano i sl. - vi pokazujete da ne pravite razliku. Niste u stanju da je uočite između fizički bezbedne trenutne situacije i zamišljene, koja možda to nije i koja alarmira o opasnosti.

Telesni mehanizmi potpuno su dezorijentisani. Signali telu su vrlo kontradiktorni, tako da nakon izvesnog vremena, ukoliko se situacija nastavi, više ne možete reći da li ste u pravoj ili zamišljenoj opasnosti. Vaš um tada tera vaše telo da bude u stanju stalne pripravnosti - ali na još veću nesreću, vi sebe trenirate da ignorirate direktnu, čulnu pozadinu u datom trenutku.

(Džejn je, kao Set, izložila sav ovaj materijal vrlo naglašeno.)

Vaše telo onda može reći da ste bezbedni, i vaša čula vam pokazuju da nema nikakve opasnosti - a vi ste ipak toliko počeli da se oslanjate na sekundarno iskustvo, da ne verujete reakcijama sopstvenog bića.

Medjutim, zbog čovekovog ogromnog dara imaginacije, alarmni signali ne ugrožavaju bezbednost samo sadašnjeg trenutka, već se prenose i na sledeći, i na onaj iza njega i beskonačno se projektuju u budućnost. Time je svako u manjoj ili većoj meri i na ovaj ili onaj način lišen mogućnosti da veruje u ličnu sposobnost razumnog ponašanja u skladu sa situacijom.

Telo ne može delovati danas ili sutra. Njegovi čulni podaci moraju biti jasni. Osećaj nemoći da deluje dovodi ga do stanja beznadja na raznim stupnjevima - a takvo raspoloženje ne vezuje se za određene detalje, već prožima emotivni život ukoliko mu se to dozvoli. Taj osudjujući, kritički materijal često proriče samog sebe - jer mu oni koji mu pridaju zasluge (glasno) dozvoljavaju da iskrivi njihove reakcije.

U vašem smislu reči, stvarnost u vašem životu mora biti ono što opažate u okviru svog vremena i što stvarate unutar tog okvira kakvim ga sami doživljavate. Zato vas molim da se ne ponašate kao da će čovek sebe uništiti u nekoj budućnosti - da se ne ponašate kao da je čovek imbecil, osuđen na istrebljenje, biće pomračenog uma, polu-luda životinja sa podivljanim mozgom.

Nikakva prorečena propast sveta koje se čovek toliko pribojava nije stvarnost u vašem vremenu, niti uz sva prorečanstva i vesnike strašnog suda, kreativnost čoveka uništava sebe u tom smislu.

(Glasnije:) Postoje oni koji prave karijeru osudjujući greške i neuspehe drugih ili samog ljudskog roda i zbog takvog stava ogromna čovekova energija i dobra namera ostaju nevidljive. Čovek je u procesu nastajanja. Njegova dela propadaju - ali to su početnička dela genijalnog umetnika u razvoju, čiji su neuspesi zaista značajni i groteskni samo u svetlu njegove genijalnosti koja ga vodi i usmerava.

Kada razmišljate o budućnosti u vašem smislu reči, konstruktivna dostignuća su jednako stvarna koliko i destruktivna. U tom smislu svaka godina čovekove egzistencije u stvari brani jedan optimistički, pre nego pesimistički stav. Ne možete staviti čovekovu dobru nameru izvan fizičkog konteksta, jer van njega nema bića koje poznajete. Ne možete reći da je priroda dobra, ali da je stvorila čoveka koji je balast, jer bi priroda svakako pametnije postupila. Ne možete reći ni da će Priroda - sa velikim P - uništiti čoveka ako je napadne, niti da Priroda - sa velikim P nije od velike koristi svojim vrstama, već da samo želi da unapredi Život - sa velikim Ž - jer Priroda je prisutna u svakom pripadniku svake vrste, a da nije njih. Priroda - sa velikim ili malim P - ne bi ni postojala.

Kratka pauza.

(23:09) Osećao sam umor u ruci kojom sam pisao - to se događalo po nekoliko puta u toku seanse. Džejnin ritam bio je znatno brži nego inače i često mnogo naglašeniji nego obično. Smatrao sam da je materijal izvanredan. Džejn nije stvarno želela da se odmori. Zapravo, bila je spremna da na-

stavi kroz nekoliko minuta, ali sam je zamolio da sačeka dok odmorim prste. nastavak u istom smislu u 23.14)

Pošto ste prirodna bića, u vama se nalazi prirodno stanje bitka. To stanje može biti jedan uvek prisutan rezervoar mira, vitalnosti i razumevanja.

Ma šta mislili vaši naučnici, vaše telo i svest, kao i vaš svet neprekidno se aktuelizuju. Negujući čisto iskustvo vlastite svesti i bića u vremenu i prostoru kako ih sami osećate, vi možete računati na veću vitalnost i snagu koje vam stoje na raspolaganju.

Da bi ste ih iskoristili, oslonite se na podatke neposrednih čula, a ne na sekundarno iskustvo kako sam ga opisao. Podaci koje pružaju neposredna čula, iako smešteni u sadašnjosti kako bi vam obezbedili neophodno mesto u vremenu, mogu vam ipak ukazati na ono bezvremensko stanje iz kojeg nastaje čitavo vreme, mogu vam obezbediti intuitivnu intimizaciju, nagoveštavajući pravu prirodu uvek prisutnog budućeg univerzuma.

Taj oblik iskustva omogućiće vam da bacite pogled na šire modele ljudskog stvaralaštva i svog udela u njemu. Vi ste naučili da se koncentrišete na kritike i greške u svom društvu - čini se da se sve radi pogrešno, da će svet, prepušten sebi, krenuti nizbrdo, da će nestati, da će se čovek uništiti - i ta shvatanja toliko prožimaju vaše ponašanje, da su odgovorna za organizaciju najvećeg dela vašeg iskustva jer vam uskraćuju dobrobiti koje priroda pruža svima kroz direktno, primarno iskustvo.

Vi zato često ignorirate stvarnost svojih čula, prenaglašavate značaj sekundarnog iskustva kako je definisano u ovoj raspravi.

Najnegativnija projekcija ili proročanstvo izgleda da je i najpraktičnije; kada čitate o bolestima u svetu, iskreno i bez šale kažete: "Kako mogu da ignorišem stvarnost, tu destruktivnu stvarnost današnjice?" Medjutim, u najpraktičnijem, neposrednom, svetovnom smislu, vi i vaš svet ste u tom trenutku prirodno i fizički bezbedni, što vaša telesna čula smesta opažaju. U najosnovnijem telesnom smislu vi ne reagujete na postojeće uslove.

To bi bilo sasvim jasno kad biste fizički doživeli uslove o kojima čitate. Kada bi se svet srušio na vaša pleća, vi biste sasvim jasno uvideli da ste "ranije" reagovali na jednu zamišljenu a ne realnu situaciju.

Mislim da bi vas nešto od toga ipak spaslo - Ruburta, tebe i ostale. Ali, do katastrofa, zamišljenih ili doživljenih iz druge ruke, može stvarno doći kasnije, one su mnogo drukčije od fizički doživljenih. Vi samo doprinosite njihovoj zlosrećnoj prirodi negativnim razmišljanjem o onome što bi se moglo dogoditi u budućnosti i time razarate sopstveni stav. Vaš položaj u vremenu je izuzetno značajan jer predstavlja praktičnu osnovu vašeg ponašanja.

U tom pogledu morate verovati informacijama koje vam daju vaša čula. U protivnom, vi brkate svoj psihološki i telesni stav, jer telo ne može istovremeno biti i bezbedno i ugroženo. Ono se troši vodeći zamišljene bitke.

(23:40) Za neke ljude ratovi, siromaštvo, ubistva, izdaja, korupcija jesu primarno iskustvo i moraju se nositi sa njima - jer zahtevaju neposrednu akciju. Talo mora reagovati. Takve osobe su ugrožene, ili uskraćene. U pitanju su neposredne informacije čula i ona moraju reagovati na ovaj ili onaj način. Ma koliko neprimetno, njihov prag sile smesta se povezuje sa pragom opasnosti.

Vi ne možete fizički jednako ragovati na projektovane ili zamišljene opasnosti. Čak se čini da uopšte nije moguće reagovati. Vi postajete frustrirani. Vi treba da reagujete na svoje neposredno, primarno iskustvo, i na taj način vodite računa o svojoj odgovornosti. U stanju ste da reagujete na osnovu sopstvenog iskustva, a time ugrožavate druge. Ne morate zatvarati oči pred činjenicom da postoje ratovi u ostalim delovima sveta. Medjutim, ako dozvolite da ta iskustva zasene vaš postojeći, važeći odnos prema stvarnosti, tada vi govorite i delujete sa pozicija koje nisu vaše i negirate svet ma kolika bila korist koju biste pružili sopstvenom verzijom stvarnosti.

Prirodna valjanost vaših čula mora ostati čista, i tek tada možete u potpunosti iskoristiti intuiciju i vizije koje proi-
zilaze iz vašeg ličnog odnosa prema prostoru i vremenu.

U tom smislu uvek aktuelna celovitost prirode vas svuda okružuje. Ona predstavlja vaše direktno iskustvo. Ona nudi udobnost, kreativnost i inspiraciju koju vi samo ometate ako dozvolite sekundarnom iskustvu da ovlada vašim stalnim, svakodnevnim dodirima sa materijalnim svetom.

Svestan sam vaših pitanja koja se odnose na uspavane i budne delove života na zemlji. Odgovoriću vam večeras ili u toku naše sledeće seanse, kako više volite.

("I mi bismo želeli da to bude sledeći put.")

Time ćemo onda nastaviti. Čitav večerašnji materijal odnosi se na ljude uopšte, kao i na vas, a na Ruberta posebno.

(Pauza u 23:47) Ako niste umorni, nastaviću.

("U redu, možeš nastaviti još malo, ako želiš.")

(Potom je Set izložio još nešto ličnog materijala za Džejn i završio seansu u 23:59. Džejn je bila spremna da još nastavimo sa radom, i čak predložila da upotrebimo magnetofon. Rekao sam joj da bih želeo da zapišem još neke napomene, ali je ona konačno odlučila da ne nastavljamo seansu.)

SEANSA 800, 4. april 1977.

21:43, ponedeljak

(Čekali smo više od 20 minuta da seansa počne. Džejn je nekoliko puta primetila: "Ovo odlaganje izgleda zaista čudno..." Set je nastavio sa izlaganjem materijala o ponašanju ljudske vrste, privodeći "PSIHU" kraju)

Diktat. (Duga pauza). Vi stvarate sopstvenu stvarnost. To doprinosi iskustvu drugih, ali svako od vas zauzima jedinstveno, originalno mesto u prostoru i vremenu koje pripada samo vama u praktičnom smislu, bez obzira na relativno postojanje vremena.

Tek kada delujete sa sopstvenih pozicija vi možete pomagati drugima, koliko je to u vašoj moći. Predviđanje opasnosti ili zamišljanje problema drugih oduzima vam upravo onu energiju kojom biste mogli da im pomognete.

Ne kažem da treba da okrenete glavu od nesrećnih prilika u svetu. Praktična pomoć je potrebna u svim oblastima čovekovog života. Ipak, daleko je bolje i u krajnjoj liniji praktičnije, usredsrediti se na dobrotvorne aktivnosti civilizacije - daleko je bolje da organizujete svoje misli u pravcu usavršavanja, nego da pravite mentalne liste čovekovih mana i nedostataka.

Takva praksa dovodi do osećaja bespomoćnosti i beznadja, gde delotvorna akcija izgleda nemoguća. Život ima svoje čari. Ako se one neguju, podstiču i produbljuju, stvara se dodatna energija koja nije neophodna za potrebe svakodnevnog privatnog života - stvara se izobilje koje se može usmeriti na one oblasti sveta kojima je pomoć najpotrebnija.

Snaga, vitalnost i delotvornost misli retko se uzimaju u razmatranje. Misao, rekli biste, neće zaustaviti rat - ali, šta mislite, šta je započelo taj rat? Potlačeni su se kroz istoriju često dizali, koristeći silu ustajući protiv svojih tlačitelja, a da su malo toga naučivši iz iskustva, postajali nova elita i novi moćnici. Njihovo fizičko stanje moglo se potpuno izmeniti. Vladine službe i bogatstva sada su bili njihovi. Nestali su uslovi koji su doveli do ustanka. Ipak, oni po tradiciji stvaraju novu klasu potčinjenih, koja sa svoje strane mora ustati i svetiti se.

Uprkos svim okolnostima, stanja spoljne prirode ne izazivaju ratove, siromaštvo, ili ma koju od nesrećnih situacija koje su očigledne u svetu. Vašu stvarnost stvaraju vaša shvatanja. Vaše misli generišu praktično iskustvo. Kada se one promene, promeniće se i uslovi. Dodavanje sopstvene energije, stavova i brige zbog zategnute situacije u drugim delovima sveta, ne samo da ne pomažu, već je i pogoršavaju.

Zatvoriti oči pred njima ignorišući ih, prati ruke od njih, da tako kažem, isto je tako kratkovidno. Pretvarati se da takve situacije ne postoje samo će približiti zastrašujuću stvarnost. Daleko je bolje čvrsto se ugnjezditi u vlastitoj stvarnosti, spoznati je kao takvu, podsticati snagu i kreativnost i sa te tačke gledišta posmatrati one oblasti sveta ili svog društva kojima je potrebna konstruktivna pomoć. Zato

u svakodnevnom životu, razgovorima sa ljudima, u odnosima u okviru grupa ili klubova nastojte da što je moguće više obnavljate snagu i sposobnosti drugih.

To će doprineti ličnoj snazi svih ostalih pojedinaca sa kojima ti ljudi dolaze u kontakt. Otkrijte ko je odgovoran za te nesrećne prilike. Ako ste dobro shvatili ideje ove knjige, svako će pojedinačno biti u stanju da realno proceni vlastitu stvarnost. Ne bi bilo potrebe da se jedan narod naoružava unapred protiv predviđjanog, ali zamišljenog napada drugog naroda.

(22:10) Ne bi dolazilo do ličnih nezadovoljstava, u toj meri da bi se ljudi i žene toliko plašili daljih povreda da pokušavaju da se sakriju od života i veza, i da se klone kontakata sa drugima. Brojati mane nije vrlina. Samosvesno savršenstvo može biti vrlo usko. Kada bi svako od vas razumeo i opažao dražesnu neporočnost vlastite ličnosti, baš kao što pokušavate da opažate lepotu svih ostalih prirodnih bića, pružili biste svojoj kreativnosti daleko veću moć. Red postoji u svim elementima prirode, a vi ste deo nje.

Smena godišnjih doba predstavlja opseg vaše duše. Nećete postati produhovljeniji ako okrenete glavu od prirode i ako pokušate da je se oslobodite. Nećete "sagledati večni život" nastojanjem da poreknete život koji imate sada - jer taj život predstavlja vaš sopstveni, jedinstveni put i pruža vam svoje smernice koje treba da sledite.

Sve Što Jeste treperi od želje. Odricanje želje doneće vam samo ravnodušnost. Oni koji negiraju želju su najviše obuzeti njom. Svaki od vaših života je minijatura, a ipak gigantska epizoda, smrtna i besmrtna u isto vreme, koja donosi iskustva kojima vi dajete smisao, koja otvara dimenzije stvarnosti nedostupne bilo kome drugome, jer niko ne može posmarati postojanje sa vašeg stanovišta. Samo vi možete biti vi. Postoji komunikacija na drugim nivoima, ali vaš doživljaj egzistencije je potpuno originalan i to treba ceniti.

Niko ni sa jednog psihološkog polazišta, ma koliko široko bilo, ne može napisati knjigu koja će definisati psihi, već samo davati nagoveštaje i smernice, reči i simbole. Te reči i ideje u ovoj knjizi sve važe za ostale unutrašnje stvar-

nosti - tj. one su kao klavirske dirke koje udaraju druge akorde - akorde koji će se, nadamo se, aktivirati u psihi svakog čitaoca.

Svako od vas je sada smešten u prirodnom svetu, a taj svet je smešten u stvarnosti iz koje nastaje priroda. Koreni psihe su sigurni i hrane se kao drvo iz tla postojanja. Izvor snage psihe je u svakom pojedincu, u nevidljivoj niti postojanja ličnosti.

(Duga pauza) Priroda je raskošna i bogata u svom izrazu. Šira stvarnost iz koje se priroda širi još je bogatija i unutar tog višedimenzionalnog iskustva nijedna individua se ne ignoriše, zaboravlja, ne ispušta iz vida niti gubi. Drvo ne mora da moli za hranu iz zemlje ili od sunca, a tako je i sve što je vama potrebno dostupno u vašem praktičnom iskustvu. Ako smatrate da niste vredni te hrane, ako verujete da je život sam po sebi opasan, tada vaša sopstvena shvatanja čine nemogućim potpuno korišćenje te pomoći. U širim razmerama, pošto još uvek živite, vi se naravno hranite. Ne možete isključiti vitalnost sopstvenog bića tako lako, a vitalnost protraćena u dubljim naletima depresije često je veća od energije koja se troši u stvaralačkom zanosu. Vi ste deo Svega Što Jeste; zato se svet naginje u vašem smeru. On daje. On odzvanja od života. Zato napustite shvatanja koja vam govore drugačije. Tražite u sebi one osećaje ushićenja koje već imate makar i samo povremeno i podstičite one misli i događaje koji ih izazivaju.

Ne možete pronaći svoju psihi ako o njoj razmišljate kao o nečemu dalekom, poput finih dragulja zatvorenog u vitrini. Njenu snagu i vitalnost možete doživeti samo ako istražujete sopstvenu subjektivnu stvarnost, jer će vas ona nepogrešivo odvesti do tog šireg izvora bitka koji se nalazi s one strane prostora i vremena.

Kraj seanse. Kraj knjige. (Pauza) A naša sledeća biće prava poslastica.

(Hoće li? Pokušao sam da malo podstaknem Seta. Seansa nije daleko odmakla kada sam shvatio da privodi "Psihu" kraju. Čak i Džejnin glas, koji je govorio u njegovo ime, na neki način je ukazivao na završetak.

Zaista hoće.

(22:40) A sada ukratko: Celokupan položaj ljudske vrste u mnogome je određen pravilima budnog stanja i sna koje si nedavno pominjao. U tom smislu jedan veliki deo ljudskog roda gleda iz fizičke stvarnosti, dok drugi njegov veliki deo drži sigurne pozicije u unutrašnjoj stvarnosti -

(*Naš mačak Vili II. tj. Bili spavao je kraj mene na kauču. Probudivši se, malo se teglio, skočio dole pa u Džejnino krilo, dok je govorila kao Set. Bili je gledao u nju. Odložio sam beležnicu i uzeo ga. Set je govorio dok sam nosio mačka do podrumskih vrata.*)

Sladak je.

(*"Da." Čim sam seo, Set je završio rečenicu koju je započeo pre nego što se Bili umešao:*)

- delujući kroz unutrašnje obrasce koji će obrazovati stvarnost sutrašnjeg dana i omogućavajući verovatno predviđanje budućih događaja. Zato su budna stvarnost i ona u snu uravnotežene u svesti sveta, a ne u njegovom mozgu.

Medjutim, onaj deo čoveka koji spava predstavlja nesvesne aktivnosti mozga u telu - naročito kada je reč o čovekovim akcijama en masse u datom trenutku. Te svesne akcije imaju nesvesnu osnovu. Ako razmišljate o mas-mozgu kao o jednom entitetu, onda i on mora spavati i buditi se prema pravilima. Ako o masovnoj dnevnoj akciji razmišljate kao o delu jednog gigantskog bića, onda sve te svesne akcije imaju svoje nesvesne pandane i mora doći do sveobuhvatne medjukomunikacije u unutrašnjem nervnom sistemu.

Deo tog mozga morao bi biti neprekidno budan, a deo angažovan kroz nesvesnu aktivnost. To je ono što se dešava.

Različite kulture zato su u stanju da komuniciraju, jer je kulturno znanje različitih delova sveta dato onom delu celovitog organizma koji se nalazi u stanju sna. Kada spavaju budnu delovi sveta dodaju dnevne događaje svetskom pamćenju i razradjuju buduće mogućnosti.

O tome ću još govoriti. Na to sam zaboravio kada sam završio seansu pre vremena. Ruburtovo oklevanje bilo je večeras izazvano nepotrebnom nostalgijom zbog završetka naše knjige. Oboje ulazite u jedan novi, produktivniji, izne-

nadjujuće prijatan i pomalo neobičan period života. A sada vam želim prijatno večer.

(*"Hvala najbolje, Set. Laku noć."*)

(*Kao što se vidi iz Setovih komentara o svetskom mas-mozgu, bio je spreman da izbacii novi materijal. Iako je pominjao novu knjigu, Džejn i ja nismo imali pojma da će je započeti već za nekoliko nedelja - a upravo to se dogodilo.*)

(Prvi tom "NEPOZNATE STVARNOSTI" izašao je u jesen 1977. - kada je Set već uveliko radio na svojoj poslednjoj knjizi "POJEDINAC I PRIRODA MASOVNIH DOGAĐAJA", iako ova knjiga, "PSIHA", još nije bila otkucana i pripremljena za objavljivanje. Ja sam još uvek pisao napomene za drugi tom "NEPOZNATE" STVARNOSTI.

(Džejnino delo o Vilijamu Džejmsu dobilo je naziv "POSMRTNI DNEVNIK JEDNOG AMERIČKOG FILOZOFA". Dok je Set diktirao ovaj rukopis Džejn je pisala knjige o Sezanu i Džejmsu. Sva dela navedena u ovoj napomeni tek treba da se dokažu, a potom i da potvrde bogatstvo i sposobnosti Psihe. Džejn je to pokazala na svoj način, medjutim, slični kvaliteti se nalaze u svakome od nas i čekaju da budu upotrebljeni.)